

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ

pentru proiectul

**„LUCRARI IN VEDEREA ELIMINARII MATERIALULUI
ALUVIONAR PE ALBIA MINORA A RAULUI SOMES IN
EXTRAVILAN, PERIMETRUL ALUNIS, U.A.T. NAPRADEA,
JUDETUL SALAJ”**

Beneficiar: S.C. DIMEX 2000 COMPANY S.R.L.,
sat Rebrîșoara, comuna Rebrîșoara, str. Principală, nr. 315, tel. 0263 360 489

Întocmit: S.C. MIRAROM S.R.L.,
405300 Gherla, str. Dejului, nr. 4, jud. Cluj, tel: 0722 458 805,
e-mail: mirarom_matei@yahoo.com

IUNIE 2024

Studiul de Evaluare Adecvată a fost elaborat în conformitate cu prevederile Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar – Anexa 5A, aprobat prin Ord. nr. 1682/2023.

Colectiv de elaborare (CE)

Drd. ing. Cristian Albu – expert de mediu (CA)

Ing. hidrotehnician Ileana Popescu – expert de mediu (IP)

Specialist în studiul mediului Cătălin Mic (CM)

Ing. de mediu Paul Mutuzău (PM)

Dr. ing. de mediu Matei Ioan (MI)

Ing. de mediu Matei Mircea (MM)

Dr. biol. Horea Olosutean (HO)

Biol. Mircea Mărginean (MM)

Biol. Maria Cerciu (MC)

Biol. Mario Văleanu (MV)

Biol. Andreea Zmaranda (AZ)

Ecol. Gheorghe Righeriu (GR)

Descrierea documentului și revizuirii

Rev. Nr.	Detalii	Data	Autor	Verificat	Aprobat
00	Studiul de evaluare adecvata_v.0	07.06.2024	CE	CM, CA	CM, CA
Referință document		SEA-„LUCRĂRI ÎN VEDEREA ELIMINĂRII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORĂ A RAULUI SOMEȘ ÎN EXTRAVILAN CHEUD, PERIMETRUL ALUNIS, UAT NĂPRADEA, JUDEȚUL SĂLAJ” 2023			

Lista de difuzare

Rev.	Destinatar	Nr. copie	Format	Confidențialitate
00	ACVADESIGN S.R.L.	1	Electronic	Nu este confidențial
	S.C. DIMEX 2000 COMPANY S.R.L.	1	Electronic	
	APM Sălaj	1	Electronic și fizic	

CUPRINS

I.a) Descrierea și analiza PP-ului supus aprobării.....	8
a.1) Prezentarea PP.....	8
a.1.1) Informații generale privind PP.....	8
a.1.2) Localizarea geografică și administrativă.....	13
a.1.3) Justificarea necesității PP.....	16
a.1.4) Descrierea ciclului de viață al PP-ului (construcție, operare, dezafectare) și a intervențiilor și activităților asociate fiecărei etape, precum și durata construcției, funcționării, dezafectării PP-ului și eșalonarea perioadei de implementare a PP.....	17
a.1.5) Resursele naturale necesare implementării PP (preluare de apă, resurse regenerabile, resurse neregenerabile, altele) cu evidențierea celor care se vor exploata din cadrul ANPIC.....	26
a.1.6.) Informații privind producția care se realizează, informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate.....	27
a.1.7) Deșeuri generate de PP și modalitatea de gestionare a acestora.....	28
a.1.8) Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția PP (categoria de folosință a terenului, suprafețele de teren ce vor fi ocupate temporar/permanent de către PP, de exemplu drumurile de acces, tehnologice, ampriza drumului, șanțuri și pereți de sprijin, efecte de drenaj, altele);.....	29
a.1.9) Serviciile suplimentare solicitate de implementarea PP (dezafectarea/reamplasarea de conducte, linii de înaltă tensiune, mijloacele de construcție necesare), respectiv modalitatea în care accesarea acestor servicii suplimentare poate afecta integritatea ANPIC.....	29
a.1.10) Activități generate ca rezultat al implementării PP.....	29
a.1.11) Descrierea proceselor tehnologice ale PP (în cazul în care ACPM solicită acest lucru).....	30
a.1.12) Caracteristicile PP existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu PP care este în procedură de evaluare și care poate afecta ANPIC.....	36
a.1.13) Alte informații solicitate de către ACPM.....	40
a.1.14) Sumarul efectelor generate de implementarea PP.....	41
a.1.15) Hărți de sinteză a tuturor intervențiilor ce au potențialul de a afecta ANPIC. Se realizează o hartă de sinteză cu toate intervențiile care sunt în măsură să afecteze ANPIC, indiferent dacă acestea sunt temporare sau permanente sau dacă sunt în interiorul sau în vecinătatea ANPIC.....	44
a.2) Efecte generate de intervențiile PP.....	44

a.3) Alte PP-uri cu care PP analizat poate genera impact cumulat	56
b) Informații privind aria naturală protejată de interes comunitar afectată de implementarea PP-ului.....	57
b.1) Date privind aria naturală protejată de interes comunitar	57
b.2) Date privind habitatele/ speciile din ANPIC posibil afectate de PP	67
b.3.) Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ANPIC	76
b.4) Obiectivele de conservare ANPIC	95
b.5) Analiza măsurilor de conservare din planul de management/ regulamentul ANPIC care pot limita/ influența intervențiile și activitățile propuse de PP	95
b.6) Alte informații relevante privind conservarea ANPIC, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a acesteia.....	95
c) Prezentarea rezultatelor activităților de teren.....	96
C.1) Inventarierea habitatelor de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului.....	97
C.1.2) Habitatele de interes conservativ pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău.....	97
C.1.3) Scopul inventarierii habitatelor de interes comunitar	98
C.1.4.) Material și metode.....	98
C.1.5) Rezultatele obținute.....	98
C.2) Inventarierea speciilor de de pești de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului	101
C.2.1) Material și metode.....	101
C.2.2) Rezultate obținute în cadrul campaniilor de monitorizare	104
C.3) Inventarierea speciilor de păsări de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului.....	111
C.3.1) Material și metode.....	111
C.3.2) Speciile de păsări identificate în zona amplasamentului.....	112
d) Analiza presiunilor și amenințărilor.....	194
e) Evaluarea impactului.....	197
e.1) Identificarea și cuantificarea impactului	197
e.2) Evaluarea semnificației impacturilor	198
f) Măsurile de prevenire și reducere a impactului.....	198
g) Monitorizarea măsurilor de prevenire, evitare și reducere a impactului	207
h) Evaluarea impactului rezidual.....	210
II. Soluțiile alternative.....	211

II.1. Analiza alternativelor	214
II.2. Analiza alternativei 0.....	215
II.3. Analiza alternativei 1.....	216
II.4. Analiza alternativei 2.....	217
II.5. Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate.....	218
III. Măsurile compensatorii	220
IV. Metodele utilizate pentru culegerea informațiilor privind speciile și/sau habitatele de interes comunitar afectate	220
V. Concluziile evaluării adecvate.....	223
VI. Bibliografie	227

Lista tabelelor

Tabel 1 Coordonatele Stereo 70 ale perimetrului studiat	8
Tabel 2 Prezentarea tabelară a investițiilor și componentelor PP	24
Tabel 3 Materii prime și auxiliare utilizate în activitate	26
Tabel 4 Tipurile și cantitățile de deșuri rezultate din activitate.....	28
Tabel 5 Sumarul efectelor generate de implementarea PP.....	42
Tabel 6 Tabel cu emisii de pulberi sedimentabile generate de autobasculante.....	46
Tabel 7 Factorul de emisie a celor mai importanți poluanți.....	46
Tabel 8 Nivelul de zgomot la utilajele din balastieră.....	50
Tabel 9 Nivelul de zgomot în funcție de utilaje și distanțe	51
Tabel 10 Sumarul efectelor generate de implementarea PP.....	53
Tabel 11 Caracteristicile altor PP-uri (în implementare, aprobate sau în evaluare) care pot avea impact cumulativ cu PP-ul evaluat asupra ANPIC	56
Tabel 12 Date privind ANPIC afectată de implementarea PP	65
Tabel 13 Date privind speciile și habitatele posibil afectate de PP	67
Tabel 14 Relațiile structurale și funcționale.....	77
Tabel 15 Datele obținute în cadrul stațiilor de pescuit.....	102
Tabel 16 Datele elementelor biologice ale corpului de apă a râului Someș	110
Tabel 17 Rezultatele activităților de teren.....	193
Tabel 18 Analiza presiunilor/amenințărilor din planurile de management și a altor PP-uri.....	194
Tabel 19 Identificarea și cuantificarea impactului generat de implementarea Proiectului	197
Tabel 20 Măsurile de prevenire (P), evitare (E) și reducere (R) a impactului	198
Tabel 21 Calendarul privind implementarea și monitorizarea măsurilor de reducere a impactului	205
Tabel 22 Programul de monitorizare a măsurilor.....	208
Tabel 23 Evaluarea impactului rezidual.....	210

Tabel 24 Categoria de impact.....	214
Tabel 25 Clasa de probabilitate	214
Tabel 26 Durata impactului.....	214
Tabel 27 Viabilitatea și eficiența măsurilor de ameliorare	214
Tabel 28 Reversibilitate	215
Tabel 29 Întindere spațială	215
Tabel 30 Analiza alternativei 0	215
Tabel 31 Analiza alternativei 1	216
Tabel 32 Analiza alternativei 2	217
Tabel 33 Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate	218
Tabel 34 Informații privind specialiștii implicați în elaborarea studiului de evaluare adecvată.....	222
Tabel 35 Concluziile evaluării adecvate	223

Lista figurilor

Figura 1 Localizare a proiectului	13
Figura 2 Detaliu amplasament propus pentru decolmatare	15
Figura 3 Detalii din cadrul perimetrului Alunis	16
Figura 4 Localizarea amplasamentului față de cele mai apropiate arii naturale protejate	44
Figura 5 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de primăvară (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)	62
Figura 6 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de toamnă (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)	63
Figura 7 Localizarea amplasamentului	96
Figura 8 Localizarea amplasamentului față de ariile naturale protejate.....	97
Figura 9 Localizarea habitatului 92A0 Galerii de <i>Salix alba</i> și de <i>Populus alba</i> față de amplasamentul proiectului	101
Figura 10 Locația stațiilor de pescuit	104
Figura 11 Zonele de distribuție ale speciei <i>Alauda arvensis</i> față de amplasamentul proiectului	119
Figura 12 Zonele de distribuție ale speciei <i>Anthus campestris</i> față de amplasamentul proiectului	123
Figura 13 Zonele de distribuție ale speciei <i>Carduelis carduelis</i> față de amplasamentul proiectului	134
Figura 14 Zonele de distribuție ale speciei <i>Carduelis spinus</i> față de amplasamentul proiectului	136
Figura 15 Zonele de distribuție ale speciei <i>Charadrius dubius</i> față de amplasamentul proiectului	139
Figura 16 Zonele de distribuție ale speciei <i>Chloris chloris</i> față de amplasamentul proiectului	141
Figura 17 Zonele de distribuție ale speciei <i>Columba oenas</i> față de amplasamentul proiectului	147

Figura 18 Zonele de distribuție ale specie <i>Columba palumbus</i> față de amplasamentul proiectului	149
Figura 19 Zonele de distribuție ale specie <i>Cuculus canorus</i> față de amplasamentul proiectului	154
Figura 20 Zonele de distribuție ale speciei <i>Dendrocopos minor</i> față de amplasamentul proiectului	158
Figura 21 Zonele de distribuție ale speciei <i>Falco tinnunculus</i> față de amplasamentul proiectului	164
Figura 22 Zonele de distribuție ale speciei <i>Lanius collurio</i> față de amplasamentul proiectului.	168
Figura 23 Zonele de distribuție ale speciei <i>Lanius excubitor</i> față de amplasamentul proiectului	169
Figura 24 Zonele de distribuție ale speciei <i>Merops apiaster</i> față de amplasamentul proiectului	174
Figura 25 Zonele de distribuție ale speciei <i>Oriolus oriolus</i> față de amplasamentul proiectului.	176
Figura 26 Zonele de distribuție ale speciei <i>Picus canus</i> față de amplasamentul proiectului	181
Figura 27 Zonele de distribuție ale speciei <i>Riparia riparia</i> față de amplasamentul proiectului.	184
Figura 28 Zonele de distribuție ale speciei <i>Streptopelia turtur</i> față de amplasamentul proiectului	187

Listă de abrevieri

- ACPM – Autoritatea Competentă pentru Protecția Mediului;
- ANANP – Agenția Națională pentru Aree Naturale Protejate;
- ANPIC – Arie Naturală Protejată de Interes Comunitar;
- PP – Plan/Proiect;
- OSC – Obiectiv specific de conservare;
- SCI – Sit de importanță comunitară;
- SPA – Arie de protecție specială avifaunistică;

I.a) Descrierea și analiza PP-ului supus aprobării

a.1) Prezentarea PP

a.1.1) Informații generale privind PP

Denumire proiect: „LUCRARI IN VEDEREA ELIMINARII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORA A RAULUI SOMES IN EXTRAVILAN, PERIMETRUL ALUNIS, U.A.T. NAPRADEA, JUDETUL SALAJ”

Titular proiect: DIMEX 2000 COMPANY S.R.L, cu sediul în localitatea Rebrișoara, str. Principală, nr. 315, județul Bistrița Năsăud, înregistrată la Reg. Comertului sub nr. J06/153/2000, C.U.I. RO13027407, cont IBAN RO51PIRB 0600711103001000 deschis la First Bank, legal reprezentată prin dl. Scurtu Ioan, în calitate de Administrator, e-mail: dimex2000company@yahoo.com; Tel/fax: 0263360189/ 0766777172.

Scopul și obiectivele proiectului

Prin proiectul propus se dorește decolmatarea și valorificarea agregatelor minerale din cadrul perimetrului închiriat în suprafață de 84.500 mp situat în albia minoră a râului Someș în vederea recalibrării și regularizării albiei.

S.C. DIMEX 2000 COMPANY S.R.L. a încheiat contractul nr. 2SJ din 24.02.2023 (valabilitate 4 ani), pentru închirierea suprafeței de 124.500 mp teren în albia minoră a râului Someș bun imobil proprietatea publică a statului, aflat în administrarea A.N. „Apele Române” – Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa. Imobilul închiriat este dat în folosință S.C. DIMEX 2000 COMPANY S.R.L. în vederea decolmării albiei minore a râului Someș prin înlăturarea materialului aluvionar pe o suprafața de 84.500 mp conform A.A. nr. 2 din 08.02.2024.

Tabel 1 Coordonatele Stereo 70 ale perimetrului studiat

Punct	X (N)	Y (E)
1.	654760.814	371703.986
2.	654771.799	371689.464
3.	654781.259	371756.928
4.	654797.356	371810.494
5.	654806.649	371829.902
6.	654829.350	371852.738
7.	654876.787	371892.077
8.	654898.665	371907.496
9.	654917.172	371913.727
10.	654946.829	371915.130
11.	655080.364	371913.330
12.	655093.991	371911.430
13.	655149.387	371887.916
14.	655258.469	371835.867
15.	655205.298	372011.383

16.	655194.856	372011.690
17.	655059.379	372048.893
18.	655008.593	372059.483
19.	654970.789	372064.835
20.	654935.219	372063.770
21.	654908.294	372055.997
22.	654868.001	372038.687
23.	654835.201	372018.494
24.	654804.966	371995.256
25.	654763.515	371955.709
26.	654737.548	371918.657
27.	654731.175	371907.957
28.	654705.641	371870.738
29.	654695.063	371850.147
30.	654677.500	371789.050
31.	654675.281	371784.709
32.	654674.107	371759.010
Suprafata investitie = 84.500 m²		

Activitatea de decolmatare se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Situația resurselor din cadrul obiectivului

Evaluarea cantitativă a resurselor de nisip și pietriș (agregate minerale) din perimetru a fost efectuată prin metoda secțiunilor geologice verticale.

Se apreciază că, din punct de vedere calitativ, resursele de nisip și pietriș din perimetrul se încadrează în prevederile STAS 662 –89 - „Agregate naturale de balastieră utilizate la lucrări de drumuri” și STAS 1667–76 - „Agregate naturale grele pentru betoane și mortare cu lianți naturali”.

Dotări cu utilaje și echipamente

Societatea are în dotare utilaje specifice pentru desfășurarea activității de exploatare a agregatelor de balastieră, și anume: buldozer, excavator, draglină, autobasculante.

Lucrări de deschidere

Nu vor fi necesare lucrări de deschidere, accesul la perimetrul studiat se va face din drumurile de agricole existente in zonă, drumuri care vor fi întreținute prin balastare.

Lucrări de pregătire

Lucrările de pregătire a exploatării vor consta în lucrări de îndepărtare a rădăcinilor și materialelor aduse de către viituri dar și vegetația arbustivă de talie mică dezvoltată în zonă. Perimetrul balastierii va fi nivelat pentru a nu crea depuneri de nămol în timpul apelor mari afectând astfel calitatea zăcămintului.

Nisipurile și pietrișurile programate pentru exploatare, fiind situate în albia minoră a râului Someș se consideră deschise pentru exploatare, nefiind necesare lucrări de decopertare.

Celelalte lucrări de pregătire preliminară constau în refacerea și menținerea patului de rulare pentru utilajele de extracție și mijloacele de transport.

Lucrări de exploatare

Metoda de exploatare adoptată este „Metoda de exploatare a zăcămintelor aluvionare” inclusă în grupa metodelor de exploatare speciale. Varianta tehnologică a metodei de exploatare este „Extragerea mecanică a aluviunilor cu excavator”.

În balastieră se va folosi metoda de exploatare clasică pentru astfel de zăcăminte, respectiv excavarea în fâșii paralele cu direcția de curgere a râului, din aval înspre amonte, în retragere de la firul apei spre mal.

Fâșiile vor fi paralele și egale, iar lățimea lor va fi de cca. 4 - 6 m.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului proiectat, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Extragerea materialului din albia minoră se face de pe platforma de lucru a utilajului, în principal la nivele mici ale râului.

Activitatea de decolmatăre se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Adâncimea de extracție nu va depăși cota „+” 167,63 m în zona amonte și „+” 167,31 m în zona aval conform ridicărilor topografice efectuate.

Pierderile de exploatare sunt estimate la cca. 2%.

În apropierea malului se va delimita o zonă de protecție de cca. 10 m, pentru a nu se activa sau produce eroziuni ale malului respectiv.

Datorită variațiilor cotei talvegului în zona de exploatare, metoda de exploatare propusă pentru fronturile de extracție cuprinde următoarele operații:

- se stabilește și se marchează pe mal fâșia care urmează a se exploata;
- se stabilește punctul de începere al excavației și adâncimea de excavație;

- se trece la excavarea de la suprafața zăcământului până la adâncimea proiectată și lateral pe toată lungimea și lățimea fâșiei;
- se măsoară prin tatonări adâncimea atinsă la excavație.
- nu se va depăși cota talvegului proiectat stabilită în zona de exploatare.

Se estimează excavarea unui volum de **45.000 mc**.

Administratorul perimetrului supus decolmatării va răspunde direct de următoarele:

- exploatarea agregatelor se va face în conformitate cu prevederile regulamentului de exploatare;
- exploatarea corectă și întreținerea utilajelor, conform normelor pentru exploatare în condiții de eficiență și siguranță;
- în perimetru se vor folosi numai utilaje specifice activității de exploatare, în stare perfectă de funcționare;
- va anunța SGA Sălaj imediat ce apar probleme sau modificări în ce privește condițiile impuse prin regulamentul de funcționare și autorizația de gospodărire a apelor;
- se interzice extragerea agregatelor pe timp de ceață, ape mari sau vizibilitate redusă;
- la sfârșitul fiecărei zile de lucru, excavatorul va fi scos din perimetrul de extracție, într-o zonă stabilă în cazul unei viituri;
- șeful punctului de lucru va controla zilnic locul de muncă și va lua măsuri necesare de securitate, în funcție de starea balastierei și a utilajelor, precum și de nivelul apelor și a debitelor;

Pentru protecția zăcământului se vor respecta următoarele măsuri:

- menținerea pilierilor de siguranță pe toată lungimea perimetrului de exploatare;
- respectarea tehnologiei de exploatare și interzicerea exploatării sub cota talvegului proiectat;
- se va evita apariția gropilor de exploatare;

Potrivit caracteristicilor de calitate ale agregatelor naturale de râu de origine aluvionară, conform standardelor de calitate și de utilizare în vigoare, prin prelucrarea materialului extras din pământul de exploatare se obțin agregate sortate necesare în industria de construcții, prepararea betoanelor, mortarelor, șapelor precum și la executarea terasamentelor de drumuri și căi ferate.

Procesul tehnologic ce se dorește a se desfășura pe amplasamentul analizat constă în următoarele faze tehnologice:

- bornarea perimetrului de exploatare cu delimitarea pilierilor de siguranță;
- extracția balastului folosind excavatoare concomitent cu reprofilarea albiei și taluzurilor;

- încărcarea balastului extras în autocamioane în vederea comercializării;
- execuția lucrărilor de terasamente la taluzuri pentru configurare geometrică și stabilitate;
- finisarea taluzurilor;

Extracția agregatelor minerale de râu pe tronsonul de excavație se va face conform condițiilor impuse prin avizele și autorizațiile emise de către autoritățile competente, respectiv ANRM, ANAR-ABA și APM.

Lucrari de inchidere

Dupa efectuarea lucrarii de decolmatare in perimetrul studiat si extragerea resursei minerale, beneficiarul va fi obligat inchiderea lucrarilor prin realizarea urmatoarelor:

- vor fi taluzate suprafetele inclinate in vederea evitării prăbușiri malurilor;
- bermele de lucru vor fi ecologizate prin plantarea unor arbori rezistenti zonei precum si un strat de sol vegetal;
- toate utilajele folosite in perimetrul studiat vor fi mutate intr-o locatie unde va fi posibilă stationarea regulamentară;
- se va ecologiza intreg perimetrul unde a fost amplsată organizarea de santier care deservea investitia va fi ecologizata prin asternerea unui strat de sol vegetal, taluzarea pantelor, planatarea unor arbusti care se incadrează in zona studiată.

Etapele proiectului

Pentru realizarea lucrărilor de deschidere a exploatării sunt necesare următoarele lucrări:

- realizarea fronturilor de lucru la un unghi care să permită exploatarea în condiții de siguranță a resursei minerale, efectuarea bermelor pe care se face accesul autovehiculelor și de pe care se realizează încărcarea în autobasculante a materialului excavat. Lățimea bermelor de lucru se va stabili în funcție de mărimea utilajelor, raza de întoarcere a acestora, suprafața de depozitare temporară a materialului dislocat;
- reabilitarea zonelor afectate de exploatare pe măsura epuizării zăcământului.

Etapa de organizare de șantier

Timpul de lucru va fi de 8 ore/zi, 5 zile pe săptămână.

Sunt prevăzute a se executa următoarele lucrări:

- Amenajarea drumului de acces în perimetrul de exploatare – nu este necesar, se vor folosi drumurile agricole existente in zona perimetrului;
- Baracamente – amenajarea unei barăci pentru personal;

a.1.2) Localizarea geografică și administrativă

Obiectivul/proiectul „LUCRARI IN VEDEREA ELIMINARII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORA A RAULUI SOMES IN EXTRAVILAN, PERIMETRUL ALUNIS, U.A.T. NAPRADEA, JUDEȚUL SALAJ ” perimetrul Alunis este situat în extravilanul U.A.T. comuna Năpradea, județul Sălaj, amplasat în albia minoră a cursului de apă Someș.

Figura 1 Localizare a proiectului

Situația juridică – 84.500 mp teren albie minoră râul Someș, bun imobil proprietatea statului aflat în administrarea A.N. „Apele Române” prin A.B.A. Someș Tisa.

Bazin hidrografic Someș cu toți afluenții de ordinul I-VI, „Inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului”, anexa 12 la H.G. nr. 1705/2006.

- nr. M.F.P. 101511.
- C.F. 51475 Năpradea – nr. Cad. 51475 – Conform actului aditional incheiat, terenul este în suprafață de 84.500 mp.

Din punct de vedere administrativ imobilul studiat, perimetrul Alunis, este situat in extravilan U.A.T. Năpradea, județul Sălaj.

DIMEX 2000 COMPANY S.R.L. a încheiat contractul nr. 2SJ din 24.02.2023 (valabilitate 4 ani), pentru închirierea suprafeței de 124.500 mp teren în albia minoră a râului Someș bun imobil proprietatea publică a statului, aflat în administrarea A.N. „Apele Române” – Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa. Bunul imobil închiriat este dat în folosință locatarului în vederea înlăturării materialului aluvionar care a contribuit la colmatarea albiei minore. Ulterior, conform actului adițional nr. 2 din 08.02.2024, perimetrul studiat s-a redus la o suprafață de 84.500 mp.

Accesul în cadrul perimetrului Alunis se realizează din DJ 108A și drumurile locale de pe raza localității Alunis, comuna Napradea, pe un drum de exploatare care deservește terenurile agricole în zona studiată. Acord de reabilitare drum/acces la exploatare (anexat prezentei documentații).

Perimetrul Alunis se afla într-o zonă colmatată a râului Someș, amplasată pe ambele maluri având o formă neregulată cu următoarele dimensiuni aproximative:

- lungime medie: 734 m.
- lățime medie: 129 m.
- suprafață: 84.500 m².
- rezervă agregate: 45.000 m³.
- se estimează excavarea unui volum de 45.000 m³.
- grosime medie zăcământ aprox. 2.20 m.

Vecinătățile amplasamentului proiectului

- La nord – Localitatea Benesat și terenuri neproductive;
- La sud – Localitatea Inău;
- La est – Terenuri neproductive;
- La vest – râul Someș;

Năpradea este o comună în județul Sălaj, formată din satele Cheud. Năpradea (reședința, Someș-Guruslău, Traniș și Vădurele).

- bazinul hidrografic: Someș;
- cursul de apă: Someș, curs de apă cadastrat (Cod cadastral II-1);
- corpul de apă de suprafață: RORW2-1_B5 Someș - cf. Apa Sarată – cf. Lăpuș;
- tipologie: RO10;
- stare ecologică: moderată;
- stare chimică: bună;
- corpul de apă subteran: Corpul ROSO11- Someș superior, lunca și terasele;
- stare cantitativă: bună;
- stare chimică: bună;
- județul: Sălaj;

- localitatea sau localitățile din zonă: Someș, Guruslău, Traniș, Vădurele, Năpradea și Cheud.

Poziționarea lucrărilor cuprinse în proiect față de zonele de protecție prevăzute în Legea Apelor nr.107/1996 cu modificările și completările ulterioare și H.G. 930/2005: lucrările de decolmatare prevăzute în acest proiect sunt situate în zona de protecție prevăzută în Legea Apelor nr. 107/1996 și H.G. 930/2005.

Poziționarea lucrărilor cuprinse în proiect față de zonele de protecție prevăzute în ORDINUL nr. 1.293 din 30 august 2017: perimetrul nu este amplasat în zonele de protecție prevăzute în ORDINUL nr. 1.293 din 30 august 2017.

Figura 2 Detaliu amplasament propus pentru decolmatare

În cadrul figurilor de mai jos este prezentată situația actuală din cadrul amplasamentului.

Figura 3 Detalii din cadrul perimetrului Alunis

a.1.3) Justificarea necesității PP

Exploatarea perimetrului temporar Aluniș are în primul rând ca efect regularizare a curgerii cursului de apă Someș în zonă și în al doilea rând un efect economic.

Efect de regularizare/protecție a malurilor și asigurarea secțiunii de curgere:

- Exploatarea/decolmatarea are un efect de regularizare a curgerii în zonă, se observă: că lățimea cursului de apă scade dinspre amonte spre avalul perimetrului temporar de exploatare, fapt care la ape mari contribuie la erodarea puternică a malului opus (drept). Pe această zona râul Someș are o curgere meandrată, perimetrul de exploatare fiind în vârful unei astfel de meandre;

- Prin exploatarea agregatelor minerale care constituie depozitul aluvionar se realizează lărgirea albiei cursului de apă Someș și reducerea presiunii asupra malului drept;
- Exploatarea agregatelor se face dinspre cursul de apă Someș, lărgind astfel secțiunea de curgere;

Efect economic:

Extragerea agregatelor minerale fiind o activitate specifică zonei studiate, acestea vor fi valorificate în stare brută sau sortate ca și materie primă în domeniul construcțiilor.

a.1.4) Descrierea ciclului de viață al PP-ului (construcție, operare, dezafectare) și a intervențiilor și activităților asociate fiecărei etape, precum și durata construcției, funcționării, dezafectării PP-ului și eșalonarea perioadei de implementare a PP

Beneficiarul solicită decolmatarea-reprofilarea cursului de apă Someș pe sectorul localizat conform fișei de localizare a perimetrului temporar de exploatare, în vederea protejării malurilor, regularizării curgerii cursului de apă Someș în zonă și valorificarea materialului excavat.

Materialul excavat se va valorifica în stare brută și/sau după sortare.

Lucrările propuse se vor desfășura în perimetrul de **84.500 mp**, delimitat în planul de proiecție Stereo '70 de următoarele coordonate:

Punct	X (N)	Y (E)
1.	654760.814	371703.986
2.	654771.799	371689.464
3.	654781.259	371756.928
4.	654797.356	371810.494
5.	654806.649	371829.902
6.	654829.350	371852.738
7.	654876.787	371892.077
8.	654898.665	371907.496
9.	654917.172	371913.727
10.	654946.829	371915.130
11.	655080.364	371913.330
12.	655093.991	371911.430
13.	655149.387	371887.916
14.	655258.469	371835.867
15.	655205.298	372011.383
16.	655194.856	372011.690
17.	655059.379	372048.893
18.	655008.593	372059.483
19.	654970.789	372064.835
20.	654935.219	372063.770

21.	654908.294	372055.997
22.	654868.001	372038.687
23.	654835.201	372018.494
24.	654804.966	371995.256
25.	654763.515	371955.709
26.	654737.548	371918.657
27.	654731.175	371907.957
28.	654705.641	371870.738
29.	654695.063	371850.147
30.	654677.500	371789.050
31.	654675.281	371784.709
32.	654674.107	371759.010
Suprafata investitie = 84.500 m²		

Perimetrul Alunis se afla într-o zonă colmatată a râului Someș, amplasată pe ambele maluri având o formă neregulată cu următoarele dimensiuni aproximative:

- lungime medie: 734 m.
- lățime medie: 129 m.
- suprafață: 84.500 m².
- rezervă agregate: 45.000 m³.
- se estimează excavarea unui volum de 45.000 m³.
- grosime medie zăcământ aprox. 2.20 m.

Situația resurselor din cadrul obiectivului

Rezerva de agregate aferentă perimetrului temporar de exploatare Alunis a fost evaluată, în baza unor calcule volumetrice și ridicări topografice aferente secțiunii geologice, la aproximativ **45.000 mc.**

Perimetrul temporar de exploatare Alunis, ca și tip de zăcământ, este constituit dintr-un pietriș aluvionar provenit din dezagregarea rocilor: gresii silicioase și calcaroase, silicolite (cuarțuri, menilite, șisturi quartitice verzi și negre, marnocalcare și calcare.

Sub aspect granulometric, agregatele ce constituie zăcământul, au în medie următoarele procente aproximative:

NISIP	PIETRIS	BOLOVANIS	Imp.-Levigabile
50	30	15	5

Evaluarea cantitativă a resurselor de nisip și pietriș (agregate minerale) din perimetru a fost efectuată prin metoda secțiunilor geologice verticale.

Se apreciază că, din punct de vedere calitativ, resursele de nisip și pietriș din perimetrul se încadrează în prevederile STAS 662 –89 „Agregate naturale de balastieră utilizate la lucrări de drumuri” și STAS 1667–76 - „Agregate naturale grele pentru betoane și mortare cu lianți naturali”.

Activitatea de exploatare a balastierei se va executa zonal în conformitate cu planificarea stabilită prin autorizația de gospodărire a apelor și permisul ANRM.

Extragerea agregatelor se va realiza în fâșii longitudinale paralele cursului de apă Someș, cu lățimea de 6 - 8 m, dinspre aval spre amonte și dinspre apă spre mal, într-o singură treaptă, cu o taluzare de 30-40° fără a crea gropi, astfel evitându-se degradarea zăcămintului prin înămolire.

În exploatare nu se va depăși adâncimea talvegului proiectat.

În cadrul exploatării se vor respecta pilierii de siguranță ai malului.

Exploatarea se va realiza doar la nivele medii sau mici.

Activitatea de decolmatare/exploatare va avea un efect benefic prin mărirea secțiunii de curgere, reducerea presiunii asupra malului opus și implicit reducerea fenomenului de eroziune a malurilor.

În perioada de exploatare nu se vor produce poluări semnificative, ci doar antrenări de mică amploare a materialului livigabil.

Exploatarea agregatelor minerale din plaja albiei minore a râului Someș, nu va pune în pericol regimul de curgere a apelor râului în perioade cu debite mici, de secetă sau îngheț.

Tehnologia de exploatare adoptată, în urma excavațiilor, terenul va rămâne fără uniformități și racordat la configurația naturală a terenului în amonte și aval de perimetrul de exploatare.

Adâncimea de exploatare a agregatelor minerale la nivelul talvegului proiectat nu pune în pericol stabilitatea albiei.

În concluzie lucrarile de decolmatare si indepartarea materialului aluvionar din perimetrului Alunis nu va influența negativ corpurile de apă de suprafață și/sau de adâncime.

Lucrări de deschidere

Nu vor fi necesare lucrări de deschidere, accesul la perimetrul studiat se va face din drumurile de agricole existente in zonă, drumuri care vor fi întreținute prin balastare.

Lucrări de pregătire

Lucrările de pregătire a exploatării vor consta în lucrări de îndepărtare a rădăcinilor și materialelor aduse de către viituri dar și vegetația arbustivă de talie mică dezvoltată în zonă.

Perimetrul balastierei va fi nivelat pentru a nu crea depuneri de nămol în timpul apelor mari afectând astfel calitatea zăcământului.

Nisipurile și pietrișurile programate pentru exploatare, fiind situate în albia minoră a râului Someș se consideră deschise pentru exploatare, nefiind necesare lucrări de decopertare.

Celelalte lucrări de pregătire preliminară constau în refacerea și menținerea patului de rulare pentru utilajele de extracție și mijloacele de transport.

Lucrări de exploatare

Metoda de exploatare adoptată este „Metoda de exploatare a zăcămintelor aluvionare” inclusă în grupa metodelor de exploatare speciale. Varianta tehnologică a metodei de exploatare este „Extragerea mecanică a aluviunilor cu excavator”.

În balastieră se va folosi metoda de exploatare clasică pentru astfel de zăcăminte, respectiv excavarea în fâșii paralele cu direcția de curgere a râului, din aval înspre amonte, în retragere de la firul apei spre mal.

Fâșiile vor fi paralele și egale, iar lățimea lor va fi de cca. 4 - 6 m.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului proiectat, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Extragerea materialului din albia minoră se face de pe platforma de lucru a utilajului, în principal la nivele mici ale râului.

Activitatea de decolmatare se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Adâncimea de extracție nu va depăși cota „+” 167,63 m în zona amonte și „+” 167,31 m în zona aval conform ridicărilor topografice efectuate.

Pierderile de exploatare sunt estimate la cca. 2%.

În apropierea malului se va delimita o zonă de protecție de cca. 10 m, pentru a nu se activa sau produce eroziuni ale malului respectiv.

Datorită variațiilor cotei talvegului în zona de exploatare, metoda de exploatare propusă pentru fronturile de extracție cuprinde următoarele operații:

- se stabilește și se marchează pe mal fâșia care urmează a se exploata;
- se stabilește punctul de începere al excavației și adâncimea de excavație;
- se trece la excavarea de la suprafața zăcământului până la adâncimea proiectată și lateral pe toată lungimea și lățimea fâșiei;
- se măsoară prin tatonări adâncimea atinsă la excavație.

- nu se va depăși cota talvegului proiectat stabilită în zona de exploatare.

Se estimează excavarea unui volum de **45.000 mc**.

Administratorul perimetrului supus decolmatării va răspunde direct de următoarele:

- exploatarea agregatelor se va face în conformitate cu prevederile regulamentului de exploatare;
- exploatarea corectă și întreținerea utilajelor, conform normelor pentru exploatare în condiții de eficiență și siguranță;
- în perimetru se vor folosi numai utilaje specifice activității de exploatare, în stare perfectă de funcționare;
- va anunța SGA Sălaj imediat ce apar probleme sau modificări în ce privește condițiile impuse prin regulamentul de funcționare și autorizația de gospodărire a apelor;
- se interzice extragerea agregatelor pe timp de ceață, ape mari sau vizibilitate redusă;
- la sfârșitul fiecărei zile de lucru, excavatorul va fi scos din perimetrul de extracție, într-o zonă stabilă în cazul unei viituri;
- șeful punctului de lucru va controla zilnic locul de muncă și va lua măsuri necesare de securitate, în funcție de starea balastierii și a utilajelor, precum și de nivelul apelor și a debitelor;

Nr. crt.	Specificația	UM	Total (3 ani)	Total (an 1)	Eșalonare trimestrială an 1			
					Trim I	Trim. II	Trim III	Trim IV
1	Rezervă geologică si cantitate solicitata	mc	45000	15000	6000	4500	3000	1500

Nr. crt.	Specificația	UM	Total (2 ani)	Total (an 2)	Eșalonare trimestrială an 2			
					Trim I	Trim. II	Trim III	Trim IV
1	Rezervă geologică si cantitate solicitata	mc	30000	15000	6000	4500	3000	1500

Nr. crt.	Specificația	UM	Total (1 an)	Total (an 3)	Eșalonare trimestrială an 3			
					Trim I	Trim. II	Trim III	Trim IV
1	Rezervă geologică si cantitate solicitata	mc	15000	15000	6000	4500	3000	1500

Lucrări de protecție a zăcământului

Pentru protecția zăcământului se vor respecta următoarele măsuri:

- menținerea pilierilor de siguranță pe toată lungimea perimetrului de exploatare;

- respectarea tehnologiei de exploatare și interzicerea exploatării sub cota talvegului proiectat;
- se va evita apariția gropilor de exploatare;

Potrivit caracteristicilor de calitate ale agregatelor naturale de râu de origine aluvionară, conform standardelor de calitate și de utilizare în vigoare, prin prelucrarea materialului extras din pământul de exploatare se obțin agregate sortate necesare în industria de construcții, prepararea betoanelor, mortarelor, șapelor precum și la executarea terasamentelor de drumuri și căi ferate.

Procesul tehnologic ce se dorește a se desfășura pe amplasamentul analizat constă în următoarele faze tehnologice:

- bornarea perimetrului de exploatare cu delimitarea pilierilor de siguranță;
- extracția balastului folosind excavatoare concomitent cu reprofilarea albiei și taluzurilor;
- încărcarea balastului extras în autocamioane în vederea comercializării;
- execuția lucrărilor de terasamente la taluzuri pentru configurare geometrică și stabilitate;
- finisarea taluzurilor;

Extracția agregatelor minerale de râu pe tronsonul de excavație se va face conform condițiilor impuse prin avizele și autorizațiile emise de către autoritățile competente, respectiv ANRM, ANAR-ABA și APM.

Lucrari de inchidere

Dupa efectuarea lucrarii de decolmatare in perimetrul studiat si extragerea resursei minerale, beneficiarul va fi obligat inchiderea lucrarilor prin realizarea urmatoarelor:

- vor fi taluzate suprafetele inclinate in vederea evitării prăbușiri malurilor;
- bermele de lucru vor fi ecologizate prin plantarea unor arbori rezistenti zonei precum si un strat de sol vegetal;
- toate utilajele folosite in perimetrul studiat vor fi mutate intr-o locatie unde va fi posibilă stationarea regulamentară;
- se va ecologiza intreg perimetrul unde a fost amplsată organizarea de santier care deservea investitia va fi ecologizata prin asternerea unui strat de sol vegetal, taluzarea pantelor, planatarea unor arbusti care se incadrează în zona studiată.

Etapele proiectului

Pentru realizarea lucrărilor de deschidere a exploatării sunt necesare următoarele lucrări:

- realizarea fronturilor de lucru la un unghi care să permită exploatarea în condiții de siguranță a resursei minerale, efectuarea bermelor pe care se face accesul autovehiculelor și de pe care se realizează încărcarea în autobasculante a materialului

excavat. Lățimea bermelor de lucru se va stabili în funcție de mărimea utilajelor, raza de întoarcere a acestora, suprafața de depozitare temporară a materialului dislocat;

- reabilitarea zonelor afectate de exploatare pe măsura epuizării zăcământului.

Etapa de organizare de șantier

Sunt prevăzute a se executa următoarele lucrări:

- Amenajarea drumului de acces în perimetrul de exploatare – se vor folosi drumurile agricole de acces existente în zona;
- Baracamente – va fi amplasată baracă tip container pentru personalul muncitor specifică organizării de șantier;

Alte date:

Programul de funcționare: 8 ore pe zi, 5 zile/săptămână.

Alimentarea cu apă a personalului: apa potabilă pentru personalul muncitor va fi asigurată din comerț.

Evacuarea apelor uzate: vor fi montate toaletele ecologice.

Asigurarea apei tehnologice: nu este necesară apa tehnologică în cadrul proiectului.

Asigurarea agentului termic: nu este necesară asigurarea agentului termic în cadrul proiectului.

Utilaje utilizate pentru exploatarea perimetrului:

Societatea are în dotare utilaje specifice pentru desfășurarea activității de exploatare a agregatelor de balastieră, și anume:

- buldozer/încărcător frontal;
- excavator;
- draglină;
- autobasculante;

Alimentarea cu carburanți a utilajelor se va realiza în afara perimetrului de exploatare sau de la stații de carburant și se vor introduce direct în rezervorul utilajului, asigurându-se retenția secundară (tavă metalică) pentru a se evita scurgerile pe sol.

Având în vedere că perimetrul temporar de exploatare este amplasat în albia minoră, în zona inundabilă, nu se pune problema apărării împotriva inundațiilor. Prin grija beneficiarului, la încheierea programului zilnic, utilajele se vor retrage în zone protejate.

Tabel 2 Prezentarea tabelară a investițiilor și componentelor PP

Etapa	Tip de intervenție	Componenta	Localizare	Distanța față de cea mai apropiată ANPIC	Alte informații suplimentare
Pregătire	Lucrări de amenajare	Drumuri tehnologice sumare	În perimetrul de decolmatare conform inventarului de coordonate Stereo 70	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	Nu se vor crea noi drumuri de acces, doar vor fi amenajate sumar drumuri tehnologice de acces la perimetrul din albia minoră
Pregătire	Lucrări de amenajare	Pat de înaintare la frontul de decolmatare	În perimetrul de decolmatare conform inventarului de coordonate Stereo 70	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	-
Funcționare	Excavare în cadrul fâșiilor	Fâșii de decolmatare	În perimetrul de decolmatare conform inventarului de coordonate Stereo 70	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	Metoda fâșiilor longitudinale, din aval înspre amonte și de la mijlocul râului spre maluri
Funcționare	Excavare în cadrul fâșiilor	Fâșii de decolmatare	În perimetrul de decolmatare conform inventarului de coordonate Stereo 70	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	Lățimea fâșiei va fi de cca. 6-8 m și va fi executată cu excavatorul cu cupă inversă, începând din zona mediană a râului. Utilajul își va crea drumul de acces pe plaje, după care va exploata în retragere, dinspre aval în amonte și din mijlocul râului înspre maluri. Când utilajul ajunge la limita din amonte a perimetrului, operațiunea se reia pe o fâșie alăturată, până la epuizarea rezervei de

Etapa	Tip de intervenție	Componenta	Localizare	Distanța față de cea mai apropiată ANPIC	Alte informații suplimentare
					material
Funcționare	Încărcarea și transportul materialului rezultat din decolmatare la terți în vederea valorificării acestuia	Material exploatat	În perimetrul de decolmatare conform inventarului de coordonate Stereo 70. Transportul către terți se va realiza pe drumurile de acces principale, deja existente: DJ108A și drumurile locale de pe raza localității Alunis, pe un drum de exploatare care deservește terenurile agricole ale comunei Năpradea.	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	Se face direct în autobasculante și va fi transportat la terți. Nu se vor face gropi prin exploatare în albie și nici depozite de balast în albie sau pe maluri.
Închidere	Nivelare cu buldozerul	Concavații	În perimetrul de decolmatare conform inventarului de coordonate Stereo 70	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	Nivelarea concavităților rezultate în urma extragerii plajelor și insulelor și refacerea malurilor până la un aspect similar cu cel natural. După caz: consolidări vegetative și lucrări de apărare din material locale.
Închidere	Desființarea și extragerea substratului care a format patul de înaintare	Patul de înaintare	În perimetrul de decolmatare conform inventarului de coordonate Stereo 70	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	Presupune extragerea substratului care a format patul de înaintare.

Etapa	Tip de intervenție	Componenta	Localizare	Distanța față de cea mai apropiată ANPIC	Alte informații suplimentare
Închidere	Retragerea utilajelor de pe amplasament	Utilaje	În perimetrul de decolmatăre, apoi pe drumurile de acces principale, deja existente: DJ108A și drumurile locale.	În interiorul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului și în afara ANPIC pe drumurile deja existente	-

a.1.5) Resursele naturale necesare implementării PP (preluare de apă, resurse regenerabile, resurse neregenerabile, altele) cu evidențierea celor care se vor exploata din cadrul ANPIC

Încărcarea materialului excavat se va face direct în autobasculante în scopul evitării creării de depozite intermediare în albă, depozite care pot influența regimul de scurgere a apei.

Materiile prime și auxiliare necesare realizării lucrărilor vor fi stocate la nivelul organizării de șantier pe categorii, în funcție de tipul și ordinea în care vor fi utilizate. Pe perioada executării lucrărilor pentru realizarea investiției, resursele sunt cele uzuale necesare realizării unei decolmatări cu utilaje grele. Tipurile de materii prime folosite în etapa de construcție sunt redată în tabelul de mai jos.

Tabel 3 Materii prime și auxiliare utilizate în activitate

Nr. Crt.	Materii prime/ auxiliare	Destinație	Proveniență	Mod de depozitare	Periculozitate
1	Balast (nisip și pietriș)	Folosit la realizarea infrastructurii drumurilor tehnologice	De la balastiere autorizate din zonă	Se depozitează temporar în spații deschise, în organizarea de șantier	Nepericulos
Combustibili și lubrifianți					
2	Motorină	Pentru funcționarea utilajelor de pe amplasament	De la stațiile de distribuție a carburanților	Nu se depozitează combustibili pe amplasament	Periculos
3	Ulei hidraulic	Pentru funcționarea sistemului de ridicare, împingere a utilajelor de pe amplasament	De la distribuitori specializați și autorizați	Nu se depozitează ulei hidraulic pe amplasament	Periculos
4	Ulei de transmisie	Întreținerea utilajelor din dotare	De la distribuitori specializați și autorizați	Nu se depozitează ulei de transmisie pe amplasament	Periculos

Nr. Crt.	Materii prime/ auxiliare	Destinație	Proveniență	Mod de depozitare	Periculozitate
5	Ulei de motor	Pentru funcționarea în condiții optime a motoarelor și utilajelor din dotare	De la distribuitori specializați și autorizați	Nu se depozitează ulei de motor pe amplasament	Periculos

La cele enumerate anterior se adaugă apa care va fi folosită pentru umectarea spațiilor de lucru, atunci când condițiile meteorologice impun acest lucru, pentru a împiedica particulele fine de praf să se ridice în atmosferă. Apa folosită pentru umectare se va aduce cu autocistere din cele mai apropiate surse din zonă perimetrului de exploatare.

Apa potabilă necesară personalului din activitatea de exploatare este asigurată din recipienți PET sau dozator de apă.

Echipamentele și utilajele necesare implementării proiectului, respectiv exploatarea agregatelor minerale din albia minoră a râului Someș, vor fi retrase din zona de lucru în perioada de nefuncționare și vor fi parcate în cadrul organizării de șantier.

Alimentarea cu combustibil a utilajelor se realizează preponderent la stațiile de carburanți din zonă. Se interzice alimentarea utilajelor în zona perimetrului de lucru (albia minoră a râului Someș) și în zonele învecinate pentru evitarea poluării apelor de suprafață și subterane.

Schimbările de ulei ale utilajelor se realizează de către firme specializate pe bază de contract, în cadrul stațiilor service autorizate, care asigură și eliminarea uleiurilor și filtrelor uzate.

a.1.6.) Informații privind producția care se realizează, informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate

Proiectul nu pregătește cadrul pentru desfășurarea niciunei activități de producție. Proiectul are ca scop evitarea consecințelor negative asupra populației prin recalibrarea cursului de apă pe zona respectivă, prin extragerea plajei de pe malul drept.

Elemente privind profilul și capacitatea investiției

- Profilul investiției: decolmatarea râului prin exploatarea nisipului și pietrișului prin lucrări de terasamente, mecanizat, folosind utilaje terasiere cu cupă inversă, excavator. Materialul excavat va fi transportat la terți.

- Capacitatea investiției: capacitate programată 15.000 mc/an: pierderi de exploatare = 2%.

a.1.7) Deșeuri generate de PP și modalitatea de gestionare a acestora

În cazul activității de deschidere și punere în operă a perimetrului de decolmatat nu vor rezulta deșeuri. Perimetrul este situat în zone care nu au materiale de copertă caz în care nu este necesară operațiunea de decopertare din care să rezulte deșeuri specifice.

Principalele deșeuri care pot rezulta în urma activității de decolmatare sunt prezentat în cadrul tabelului de mai jos.

Tabel 4 Tipurile și cantitățile de deșeuri rezultate din activitate

Nr. Crt.	Sursa deșeurilor (etapele proiectului)	Tip deșeu	Cod deșeu conf. H.G. 856/2002	Cantitatea	Cod operațiune valorificare/ eliminare	Denumire operațiune
1	Etapă de pregătire a investiției	Deșeuri menajere generate de activitatea personalului	20 03 01	3 mc/an	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11
2	Etapă de funcționare	Deșeuri menajere generate de activitatea personalului	20 03 01	3 mc/an	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11
3		Ambalaje de plastic provenite de la apa îmbuteliată	15 01 02	20 kg/an	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11

Pentru asigurarea protecției mediului și evitarea unor poluări accidentale cu hidrocarburi, reviziile tehnice ale utilajelor și mijloacelor de transport folosite în activitate, reviziile tehnice vor fi realizat în service-uri autorizate.

Modul de gospodărire a deșeurilor:

Prin modul de gestionarea a deșeurilor, se va urmări reducerea riscurilor pentru mediu și populație și limitarea cantităților de deșeuri eliminate prin evacuare la depozitele de deșeuri.

Vor fi respectate prevederile OUG 92/2021 privind regimul deșeurilor și va fi păstrată evidența cantităților de deșeuri generate în conformitate cu prevederile din HG 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase.

Deșeurile menajere produse atât în etapa de implementare, cât și în perioada de funcționare vor fi depozitate în containere specializate și se vor prelua de către operatorul de salubritate din zona, cu care se va încheia un contract.

a.1.8) Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția PP (categoria de folosință a terenului, suprafețele de teren ce vor fi ocupate temporar/permanent de către PP, de exemplu drumurile de acces, tehnologice, ampriza drumului, șanțuri și pereți de sprijin, efecte de drenaj, altele);

În conformitate cu prevederile Certificatului de Urbanism nr. 16 din 20.09.2023 terenurile vizate de implementarea proiectului prezintă următoarele regimuri:

Regimul juridic

Terenul aferent amplasamentului propus denumit perimetrul Alunis este domeniul public proprietatea Statului Român și în administrarea „Administrația Națională Apele Române” CIF 18269681 și este situat în extravilanul localității Cheud, comuna Napradea, potrivit PUG aprobat al comunei Napradea.

Regimul economic

Terenul nu este situat în zonă de locuit cu funcțiuni complementare, potrivit PUG al comunei Napradea și are categoria de folosință actuală APE CURGĂTOARE conform extrasului CF anexat.

Regimul tehnic

Conform documentației tehnice întocmită potrivit reglementărilor Legii nr. 50/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare.

Se propun lucrări de decolmatare a albiei minore a râului Someș în vederea regularizării curgerii cursului de apă în zonă și valorificarea materialului excavat.

a.1.9) Serviciile suplimentare solicitate de implementarea PP (dezafectarea/reamplasarea de conducte, linii de înaltă tensiune, mijloacele de construcție necesare), respectiv modalitatea în care accesarea acestor servicii suplimentare poate afecta integritatea ANPIC

Proiectul nu necesită servicii suplimentare de dezafectare/reamplasare de conducte, linii de înaltă tensiune, modificări traseu drumuri, sau căi ferate.

a.1.10) Activități generate ca rezultat al implementării PP

Activitatea principală a societății este „Extracția pietrișului și nisipului; extracția argilei și caolinului” – cod CAEN 0812.

Activitățile implementării proiectului constau în: activități de organizare de șantier și lucrări de exploatare.

a.1.11) Descrierea proceselor tehnologice ale PP (în cazul în care ACPM solicită acest lucru)

Lucrările propuse se vor desfășura în perimetrul de **84.500 mp**, delimitat în planul de proiecție Stereo 70 de următoarele coordonate:

Punct	X (N)	Y (E)
1.	654760.814	371703.986
2.	654771.799	371689.464
3.	654781.259	371756.928
4.	654797.356	371810.494
5.	654806.649	371829.902
6.	654829.350	371852.738
7.	654876.787	371892.077
8.	654898.665	371907.496
9.	654917.172	371913.727
10.	654946.829	371915.130
11.	655080.364	371913.330
12.	655093.991	371911.430
13.	655149.387	371887.916
14.	655258.469	371835.867
15.	655205.298	372011.383
16.	655194.856	372011.690
17.	655059.379	372048.893
18.	655008.593	372059.483
19.	654970.789	372064.835
20.	654935.219	372063.770
21.	654908.294	372055.997
22.	654868.001	372038.687
23.	654835.201	372018.494
24.	654804.966	371995.256
25.	654763.515	371955.709
26.	654737.548	371918.657
27.	654731.175	371907.957
28.	654705.641	371870.738
29.	654695.063	371850.147
30.	654677.500	371789.050
31.	654675.281	371784.709
32.	654674.107	371759.010
Suprafata investitie = 84.500 m²		

Perimetrul Alunis se afla într-o zonă colmatată a râului Someș, amplasată pe ambele maluri având o formă neregulată cu următoarele dimensiuni aproximative:

- lungime medie: 734 m.
- lățime medie: 129 m.
- suprafață: 84.500 m².
- rezervă agregate: 45.000 m³.
- se estimează excavarea unui volum de 45.000 m³.
- grosime medie zăcământ aprox. 2.20 m.

Rezerva de agregate aferentă perimetrului temporar de exploatare Alunis a fost evaluată, în baza unor calcule volumetrice și ridicări topografice aferente secțiunii geologice, la aproximativ **45.000 mc**.

Perimetrul temporar de exploatare Alunis, ca și tip de zăcământ, este constituit dintr-un pietriș aluvionar provenit din dezagregarea rocilor: gresii silicioase și calcaroase, silicolite (cuarțuri, menilite, șisturi cuarțitice verzi și negre, marnocalcare și calcare.

Sub aspect granulometric, agregatele ce constituie zăcământul, au în medie următoarele procente aproximative:

NISIP	PIETRIS	BOLOVANIS	Imp.-Levigabile
50	30	15	5

Evaluarea cantitativă a resurselor de nisip și pietriș (agregate minerale) din perimetru a fost efectuată prin metoda secțiunilor geologice verticale.

Se apreciază că, din punct de vedere calitativ, resursele de nisip și pietriș din perimetrul se încadrează în prevederile STAS 662 –89 „Agregate naturale de balastieră utilizate la lucrări de drumuri” și STAS 1667–76 - „Agregate naturale grele pentru betoane și mortare cu lianți naturali”.

Activitatea de exploatare a balastierii se va executa zonal în conformitate cu planificarea stabilită prin autorizația de gospodărire a apelor și permisul ANRM.

Extragerea agregatelor se va realiza în fâșii longitudinale paralele cursului de apă Someș, cu lățimea de 6 - 8 m, dinspre aval spre amonte și dinspre apă spre mal, într-o singură treaptă, cu o taluzare de 30-40° fără a crea gropi, astfel evitându-se degradarea zăcământului prin înămolire.

În exploatare nu se va depăși adâncimea talvegului proiectat.

În cadrul exploatării se vor respecta pilierii de siguranță ai malului.

Exploatarea se va realiza doar la nivele medii sau mici.

Activitatea de decolmatare/exploatare va avea un efect benefic prin mărirea secțiunii de curgere, reducerea presiunii asupra malului opus și implicit reducerea fenomenului de eroziune a malurilor.

În perioada de exploatare nu se vor produce poluări semnificative, ci doar antrenări de mică amploare a materialului livigabil.

Exploatarea agregatelor minerale din plaja albiei minore a râului Someș, nu va pune în pericol regimul de curgere a apelor râului în perioade cu debite mici, de secetă sau îngheț.

Tehnologia de exploatare adoptată, în urma excavațiilor, terenul va rămâne fără uniformități și racordat la configurația naturală a terenului în amonte și aval de perimetrul de exploatare.

Adâncimea de exploatare a agregatelor minerale la nivelul talvegului proiectat nu pune în pericol stabilitatea albiei.

În concluzie lucrarile de decolmatare si indepartarea materialului aluvionar din perimetrului Alunis nu va influența negativ corpurile de apă de suprafață și/sau de adâncime.

Lucrări de deschidere

Nu vor fi necesare lucrări de deschidere, accesul la perimetrul studiat se va face din drumurile de agricole existente in zonă, drumuri care vor fi întreținute prin balastare.

Lucrări de pregătire

Lucrările de pregătire a exploatării vor consta în lucrări de îndepărtare a rădăcinilor și materialelor aduse de către viituri dar și vegetația arbustivă de talie mică dezvoltată în zonă. Perimetrul balastierii va fi nivelat pentru a nu crea depuneri de nămol în timpul apelor mari afectând astfel calitatea zăcământului.

Nisipurile și pietrișurile programate pentru exploatare, fiind situate în albia minoră a râului Someș se consideră deschise pentru exploatare, nefiind necesare lucrări de decopertare.

Celelalte lucrări de pregătire preliminară constau în refacerea și menținerea patului de rulare pentru utilajele de extracție și mijloacele de transport.

Lucrări de exploatare

Metoda de exploatare adoptată este „Metoda de exploatare a zăcămintelor aluvionare” inclusă în grupa metodelor de exploatare speciale. Varianta tehnologică a metodei de exploatare este „Extragerea mecanică a aluviunilor cu excavator”.

În balastieră se va folosi metoda de exploatare clasică pentru astfel de zăcăminte, respectiv excavarea în fâșii paralele cu direcția de curgere a râului, din aval înspre amonte, în retragere de la firul apei spre mal.

Fâșiile vor fi paralele și egale, iar lățimea lor va fi de cca. 4 - 6 m.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului proiectat, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Extragerea materialului din albia minoră se face de pe platforma de lucru a utilajului, în principal la nivele mici ale râului.

Activitatea de decolmatare se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Adâncimea de extracție nu va depăși cota „+” 167,63 m în zona amonte și „+” 167,31 m în zona aval conform ridicărilor topografice efectuate.

Pierderile de exploatare sunt estimate la cca. 2%.

În apropierea malului se va delimita o zonă de protecție de cca. 10 m, pentru a nu se activa sau produce eroziuni ale malului respectiv.

Datorită variațiilor cotei talvegului în zona de exploatare, metoda de exploatare propusă pentru fronturile de extracție cuprinde următoarele operații:

- se stabilește și se marchează pe mal fâșia care urmează a se exploata;
- se stabilește punctul de începere al excavației și adâncimea de excavație;
- se trece la excavarea de la suprafața zăcământului până la adâncimea proiectată și lateral pe toată lungimea și lățimea fâșiei;
- se măsoară prin tatonări adâncimea atinsă la excavație.
- nu se va depăși cota talvegului proiectat stabilită în zona de exploatare.

Se estimează excavarea unui volum de **45.000 mc**.

Administratorul perimetrului supus decolmatării va răspunde direct de următoarele:

- exploatarea agregatelor se va face în conformitate cu prevederile regulamentului de exploatare;
- exploatarea corectă și întreținerea utilajelor, conform normelor pentru exploatare în condiții de eficiență și siguranță;
- în perimetru se vor folosi numai utilaje specifice activității de exploatare, în stare perfectă de funcționare;
- va anunța SGA Sălaj imediat ce apar probleme sau modificări în ce privește condițiile impuse prin regulamentul de funcționare și autorizația de gospodărire a apelor;

- se interzice extragerea agregatelor pe timp de ceață, ape mari sau vizibilitate redusă;
- la sfârșitul fiecărei zile de lucru, excavatorul va fi scos din perimetrul de extracție, într-o zonă stabilă în cazul unei viituri;
- șeful punctului de lucru va controla zilnic locul de muncă și va lua măsuri necesare de securitate, în funcție de starea balastierei și a utilajelor, precum și de nivelul apelor și a debitelor;

Nr. crt.	Specificația	UM	Total (3 ani)	Total (an 1)	Eșalonare trimestrială an 1			
					Trim I	Trim. II	Trim III	Trim IV
1	Rezervă geologică si cantitate solicitata	mc	45000	15000	6000	4500	3000	1500

Nr. crt.	Specificația	UM	Total (2 ani)	Total (an 2)	Eșalonare trimestrială an 2			
					Trim I	Trim. II	Trim III	Trim IV
1	Rezervă geologică si cantitate solicitata	mc	30000	15000	6000	4500	3000	1500

Nr. crt.	Specificația	UM	Total (1 an)	Total (an 3)	Eșalonare trimestrială an 3			
					Trim I	Trim. II	Trim III	Trim IV
1	Rezervă geologică si cantitate solicitata	mc	15000	15000	6000	4500	3000	1500

Lucrări de protecție a zăcământului

Pentru protecția zăcământului se vor respecta următoarele măsuri:

- menținerea pilierilor de siguranță pe toată lungimea perimetrului de exploatare;
- respectarea tehnologiei de exploatare și interzicerea exploatării sub cota talvegului proiectat;
- se va evita apariția gropilor de exploatare;

Potrivit caracteristicilor de calitate ale agregatelor naturale de râu de origine aluvionară, conform standardelor de calitate și de utilizare în vigoare, prin prelucrarea materialului extras din pământul de exploatare se obțin agregate sortate necesare în industria de construcții, prepararea betoanelor, mortarelor, șapelor precum și la executarea terasamentelor de drumuri și căi ferate.

Procesul tehnologic ce se dorește a se desfășura pe amplasamentul analizat constă în următoarele faze tehnologice:

- bornarea perimetrului de exploatare cu delimitarea pilierilor de siguranță;
- extracția balastului folosind excavatoare concomitent cu reprofilarea albiei și taluzurilor;

- încărcarea balastului extras în autocamioane în vederea comercializării;
- execuția lucrărilor de terasamente la taluzuri pentru configurare geometrică și stabilitate;
- finisarea taluzurilor;

Extracția agregatelor minerale de râu pe tronsonul de excavație se va face conform condițiilor impuse prin avizele și autorizațiile emise de către autoritățile competente, respectiv ANRM, ANAR-ABA și APM.

Lucrari de inchidere

Dupa efectuarea lucrarii de decolmatare in perimetrul studiat si extragerea resursei minerale, beneficiarul va fi obligat inchiderea lucrarilor prin realizarea urmatoarelor:

- vor fi taluzate suprafetele inclinate in vederea evitării prăbușiri malurilor;
- bermele de lucru vor fi ecologizate prin plantarea unor arbori rezistenti zonei precum si un strat de sol vegetal;
- toate utilajele folosite in perimetrul studiat vor fi mutate intr-o locatie unde va fi posibilă stationarea regulamentară;
- se va ecologiza intreg perimetrul unde a fost amplsată organizarea de santier care deservea investitia va fi ecologizata prin asternerea unui strat de sol vegetal, taluzarea pantelor, planatarea unor arbusti care se incadrează in zona studiată.

Etapele proiectului

Pentru realizarea lucrărilor de deschidere a exploatării sunt necesare următoarele lucrări:

- realizarea fronturilor de lucru la un unghi care să permită exploatarea în condiții de siguranță a resursei minerale, efectuarea bermelor pe care se face accesul autovehiculelor și de pe care se realizează încărcarea în autobasculante a materialului excavat. Lățimea bermelor de lucru se va stabili în funcție de mărimea utilajelor, raza de întoarcere a acestora, suprafața de depozitare temporară a materialului dislocat;
- reabilitarea zonelor afectate de exploatare pe măsura epuizării zăcământului.

Etapa de organizare de șantier

Sunt prevăzute a se executa următoarele lucrări:

- Amenajarea drumului de acces în perimetrul de exploatare – se vor folosi drumurile agricole de acces existente in zona;
- Baracamente – va fi amplsată baracă tip container pentru personalul muncitor specifică organizării de șantier;

Alte date:

Programul de funcționare: 8 ore pe zi, 5 zile/săptămână.

Alimentarea cu apă a personalului: apa potabilă pentru personalul muncitor va fi asigurată din comerț.

Evacuarea apelor uzate: vor fi montate toaletele ecologice.

Asigurarea apei tehnologice: nu este necesara apa tehnologică in cadrul proiectului.

Asigurarea agentului termic: nu este necesar asigurarea agentului termic in cadrul proiectului.

Utilaje utilizate pentru exploatarea perimetrului:

Societatea are în dotare utilaje specifice pentru desfășurarea activității de exploatare a agregatelor de balastieră, și anume:

- buldozer/încărcător frontal;
- excavator;
- draglină;
- autobasculante;
- stație de concasare-sortare.

Alimentarea cu carburanți a utilajelor se va realiza în afara perimetrului exploatare sau de la stații de carburant și se vor introduce direct în rezervorul utilajului, asigurându-se retenția secundară (tavă metalică) pentru a se evita scurgerile pe sol.

Având în vedere că perimetrul temporar de exploatare este amplasat în albia minoră, în zona inundabilă, nu se pune problema apărării împotriva inundațiilor. Prin grija beneficiarului, la încheierea programului zilnic, utilajele se vor retrage în zone protejate.

a.1.12) Caracteristicile PP existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu PP care este în procedură de evaluare și care poate afecta ANPIC

În zona propusă pentru implementarea proiectului mai există un proiect similar situat în aval la o distanță de cca. 1 km dezvoltat tot de actualul beneficiar (S.C. DIMEX 2000 COMPANY S.R.L.). În amonte de cele două proiecte menționate anterior, conform imaginilor satelitare mai există în desfășurare alte proiecte de exploatare agregate minerale.

Aval de perimetrul proiectul, la o distanță de aprox. 1,7 km, au fost identificate încă trei proiecte de exploatare agregate minerale, care conform paginii web a APM Sălaj au primit Acord de mediu. Cele trei proiecte sunt dezvoltate de:

- **S.C. DOZER AGREGATE S.R.L. - EXPLOATARE AGREGATE MINERALE ALBIA MINORĂ A RÂULUI SOMEȘ PERIMETRU BENESAT NORD;**
- **S.C. DRUM INSERV S.R.L. - LUCRĂRI DE EXPLOATARE NISIP ȘI PIETRIȘ ÎN PERIMETRU BENESAT SUD;**

• **S.C. TECHNO DOZER S.R.L. - AMENAJARE PISCICOLĂ CU VALORIFICAREA MATERIALULUI EXCAVAT – PERIMETRUL BENESAT EST.**

Singurul efect cumulativ al proiectului analizat cu lucrările similare ar putea fi acela al creșterii temporare a turbidității apei. Acest efect va avea următoarele caracteristici:

- va fi de scurtă durată;
- se va manifesta pe porțiuni de râu restrânse;
- fenomenul de turbiditate dispare relativ repede;
- nu va afecta negativ semnificativ biodiversitatea din zonă, însă pot produce un disconfort deoarece sunt activități generatoare de zgomot și vibrații și de emisii de gaze în atmosferă de la motoarele utilajelor folosite în procesul de extracție. Cele mai sensibile specii la zgomotul produs de utilaje sunt păsările deoarece aceste sunete interferează în mod direct cu comunicarea interspecifică;

Amplasarea punctelor de decolmatăre în albia minoră a râului Someș este însă necesară și oportună având în vedere faptul că:

- malul drept al râului Someș în zona analizată este erodat;
- ca urmare a procesului de eroziune activă sunt afectate speciile de floră și fauna caracteristice malurilor râurilor;
- în urma depunerilor de solid transporter, cursul de apă un caracter sinuos care pune în pericol stabilitatea malurilor, a terenurilor riverane, a localității;
- în lipsa lucrărilor de regularizare se pot produce repetate inundații, care afectează caracteristicile habitatelor din zonă și pune în pericol siguranța locuitorilor;
- prin decolmatărea și reprofilarea albiei minore a râului Someș va avea loc o stabilizare a malurilor, ceea ce va avea un impact pozitiv asupra biodiversității.

Lucrările programate, împreună cu alte lucrări similare din zona apropiată, se încadrează în schema cadru de amenajare a bazinului hidrografic Someș.

Activitatea este reglementată de Legea Apelor ca fiind ”lucrări de decolmatăre, reprofilare a albiei și regularizare a scurgerii prin exploatare de agregate minerale de râu” care se execută strict în acest sens, iar din punct de vedere al efectelor negative pe care le are asupra biodiversității dintr-un curs de apă, este considerată ca fiind un „râu necesar”. O astfel de activitate este, de cele mai multe ori, o activitate cu impact negativ semnificativ asupra speciilor de pești și amfibieni din cadrul unui curs de apă dar este permisă, cu anumite restricții, tocmai pentru faptul că ea contribuie la regularizarea unui curs de apă prin decolmatăre și reprofilare a albiei minore. Această activitate este menită să prevină inundații, viituri și devieri ale unui curs de apă de la matca sa.

Impact în faza de punere în operă

Deși nu sunt necesare lucrări speciale de decopertare și deschidere, în urma analizei caracteristicilor mediului din zona amplasamentului propus s-a constatat că va fi perturbată neesențial activitatea speciilor acvatice și terestre din anumite zone datorită realizării lucrărilor de amenajare a drumurilor tehnologice de acces în perimetru și a patului de înaintare la frontul de exploatare, specii care își vor modifica temporar rutele obișnuite pentru a evita lucrările în albie.

Impactul asupra speciilor acvatice

În ceea ce privește fauna acvatică efectele negative se vor răsfrânge preponderent asupra ihtiofaunei și a comunităților de nevertebrate bentonice. Impactul generat va fi unul negativ neesențial și temporar neafectând numărul sau starea de sănătate a indivizilor. Acest impact este legat de îndepărtarea temporară a populațiilor de pești și de nevertebrate bentonice din zona de decolmată datorită lucrărilor de excavare. Pentru a evita distrugerea zonelor de reproducere și de hrănire se recomandă respectarea cu strictețe a perimetrului de decolmată și a duratei de realizare a acesteia.

Impactul asupra vegetației

Este negativ neesențial și de scurtă durată și va fi generat de emisiile de noxe și pulberi provenite de la surse mobile, respectiv funcționarea utilajelor și mijloacelor auto și de la emisiile de pulberi în suspensie rezultate din activitățile de excavație și din deplasarea mijloacelor auto.

Impactul asupra speciilor de păsări

Păsările fiind specii cu o mobilitate ridicată și neesențialându-se cuiburi în zona de impact, vor avea mai puțin de suferit de pe urma deschiderii perimetrului de decolmată. Perioada critică este perioada de reproducere și de creștere a puilor, în care sunt strâns legate de locurile de cuibărit. Impactul negativ, în faza de deschidere a perimetrului este datorat în special deranjării speciilor din cauza zgomotului și prafului. Se vor aplica măsuri de reducere a impactului care vor diminua impactul negativ asupra acestor specii. Datorită faptului că nu există specii strict localizate exclusiv în habitate specifice zonei proiectului, iar habitatele din zona de impact sunt larg reprezentate în imediata apropiere, speciile nu vor fi afectate la nivel regional și/sau național. În concluzie, se poate prognoza că speciile de păsări se vor orienta către zonele din jur cu habitate care oferă condiții mai bune de viață numite habitate „receptori”. Impactul negativ poate fi datorat neaplicării, aplicării incorecte sau superficiale a măsurilor de reducere a impactului.

Impact în faza de funcționare

În faza de operare impactul se va manifesta mai mult asupra ecosistemului acvatic.

Populațiile de pești, în primă fază vor părăsi zona, reducându-se astfel densitatea lor în perimetrul de exploatare. Au loc de retragere, prin urmare, activitatea nu se va solda cu

mortalitate de indivizi, extincție de specii. De altfel, în perioadele de acalmie, fără excavații, peștii pot să circule și în zona destinată decolmatării. De asemenea, îndată ce lucrările de decolmatăre se vor finaliza populațiile se vor reface.

În cazul comunităților de nevertebrate bentonice, pe durata exploatărilor se va reduce densitatea lor în perimetrul de decolmatăre, datorită lucrărilor de excavare. Datorită faptului că lucrările de excavare ocupă suprafețe restrânse, impactul estimat va fi negativ nesemnificativ.

Păsările nu vor fi afectate decât într-o măsură infimă de circulația mijloacelor de transport, majoritatea speciilor fiind deja adaptate unui regim antropofil. Speciile de păsări protejate care ajung punctual în zona amplasamentului, majoritatea în pasaj, poposesc doar pentru a se odihni. În cazul speciilor cuibăritoare, acestea găsesc condiții favorabile în vecinătatea amplasamentului, astfel activitatea nu va avea un impact negativ pentru reproducerea speciilor.

În această fază nu se pune problema unui impact major asupra biodiversității de pe amplasament, deoarece speciile de animale mobile (insecte, toate vertebratele) se vor retrage în zonele învecinate obiectivului, iar vegetația nu prezintă valoare conservativă. După încheierea lucrărilor de decolmatăre, fauna locală din zonele învecinate va reintra în ritmul normal de viață.

Zoocenoza sectoarelor deschise, fără arbuști și vegetație redusă are un efectiv numeric și specific al organismelor de sol mai redus, aici fiind prezente cu precădere specii de insecte.

Zoocenoza câmpurilor agricole este predominată de specii de lumbricide și izopode. În regiunile cultivate sunt prezente specii dăunătoare în sol dintre elateride și melolonthidae, precum și omizi de pământ. Zoocenoza plajelor de nisip și prundiș, unde vor avea loc lucrările de decolmatăre propriu-zise, are o structură foarte redusă a componentelor biotici edafici.

În etapa de operare, în condiții normale de lucru, este extras materialul din albia minoră a râului Someș în scopul decolmatării și regularizării râului; nu sunt generate emisii în aer, apă și în sol; în aceste condiții, integritatea Sitului de Importanță Comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și sitului de protecție specială avifaunistică ROSPA0114 Cursul Mijlociul al Someșului nu vor fi afectate.

Evaluarea semnificației impactului s-a realizat pe baza următorilor indicatori-cheie cuantificabili:

Activitatea de decolmatăre-reprofilare a râului Someș prin valorificarea materialului excavat pe amplasamentul studiat nu influențează negativ semnificativ distribuția speciilor de faună din zonă. Evaluarea semnificației impactului s-a realizat pe baza următorilor indicatori – cheie cuantificabili:

- procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut – nesemnificativ; pe termen lung nu se vor înregistra suprafețe de habitat pierdut; proiectul propus va ocupa temporar suprafața aferentă perimetrului care va servi la decolmatărea albiei minore a râului

Someș, regularizarea scurgerii, mărirea secțiunii de scurgere și reducerea intensității eroziunii active a malului stâng astfel încât nu este necesară refacerea amplasamentului în zona destinată execuției investiției. Pe termen scurt procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut se situează sub valoarea de 0,01%;

- procentul care va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar – nesemnificativ; pe termen lung nu se vor înregistra suprafețe de habitat pierdut; Pe termen scurt procentul din suprafața habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar este de 0,01%;
- fragmentarea habitatelor de interes comunitar (exprimată în procente) – 0%; deoarece activitățile propuse prin proiect nu vor avea nici un impact asupra habitatelor de interes comunitar nu se poate vorbi despre o fragmentare a habitatelor de interes comunitar generată de implementarea și de funcționarea investiției analizate. În cazul habitatului 92A0, activitatea nu conduce la o fragmentare a acestuia întrucât în zona de distribuție din vecinătatea proiectului există drumuri de pământ care facilitează accesul utilajelor în zona perimetrului, astfel nu vor fi pierdute suprafețe din habitat;
- durata sau persistența fragmentării – nu este cazul;
- durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar - durata perturbării speciilor de interes comunitar afectate de implementarea proiectului coincide cu durata lucrărilor de decolmatare. Perturbarea nu va fi continuă, manifestându-se numai în perioadele de funcționare a perimetrului;
- schimbările în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață) – prin implementarea proiectului propus se va modifica densitatea speciilor din zonă, dar nu prin mortalitate, ci prin deplasarea spre alte zone situate în amonte sau în aval pe perioada zilei (când se lucrează), iar pe perioada nopții (când nu se lucrează) peștii revin sau tranzitează zona analizată. Impactul va fi generat de extragerea agregatelor și perturbarea substratului și intensificarea emisiilor de zgomot și vibrații;
- scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea proiectului propus – singurul habitat afectat radical de implementarea proiectului este patul albiei minore a râului și insulele și plajele formate prin depunerea solidului transportat;
- indicatori chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar - nu se vor produce modificări ale funcțiilor ecologice ale ariei naturale protejate de interes comunitar.

a.1.13) Alte informații solicitate de către ACPM

Nu este cazul pentru prezentul proiectul de față.

a.1.14) Sumarul efectelor generate de implementarea PP

Pentru identificarea ariilor naturale de interes comunitar potențial afectate de prezentul proiect s-au aplicat patru criterii:

- Intersecție;
- Vecinătatea (zona de influență);
- Mobilitatea speciilor;
- Conectivitate ecologică.

Analiza de identificare a ariilor naturale de interes comunitar potențial afectate s-a realizat cu ajutorul analizei spațiale (GIS).

În tabelul de mai jos sunt prezentate efectele generate de activitățile desfășurate la nivelul zonei studiate pentru realizarea proiectului.

Tabel 5 Sumarul efectelor generate de implementarea PP

Efecte	Tipuri de intervenție				Etapa de construcție			Etapa de operare		Etapa de dezafectare
	Organizarea și desfășurarea activității de exploatare inclusiv activitatea de transport	Lucrări de terasamente la taluzuri	Lucrări de pregătire a exploatării	Lucrări de reabilitare a terenurilor la finalizarea exploatării	Desfășurarea activităților de exploatare	Gestionarea apelor uzate menajere	Lucrări de întreținere și mentenanță	Lucrări de refacere/reabilitare a terenurilor la finalizarea lucrărilor de exploatare		
Modificarea calității aerului	X	X	X	X	X				X	
Creșterea nivelului de zgomot	X	X	X	X	X				X	
Generarea de vibrații	X	X	X	X	X				X	
Generare de radiații	Nu este cazul									
Creșterea intensității luminoase	Nu este cazul									
Creșterea concentrației de poluanți în sol/ poluări accidentale	X	X	X	X	X		X		X	
Creșterea concentrațiilor de poluanți în mediul acvatic/ poluări accidentale	X	X	X	X	X		X		X	
Creșterea turbidității apei		X	X	X	X					
Eliminarea vegetației	X									
Apariția unor incendii de vegetație	Nu este cazul									
Modificarea topografiei terenului					X					
Înteruperea conectivității longitudinale a cursurilor de apă	Nu este cazul									
Înteruperea conectivității laterale a cursurilor de apă	Nu este cazul									
Apariția unor bariere fizice pentru fauna sălbatică	Nu este cazul									
Apariția unor bariere comportamentale pentru fauna sălbatică	X				X					
Mortalitatea indivizilor (ex. coliziunea cu utilajele din șantier sau cele de transport agregate minerale, mortalitate pești, etc.)					X					

Distrugerea cuiburilor/ adăposturilor	Nu este cazul						
Introducerea/ răspândirea speciilor invazive		X			X		X
Atragerea faunei sălbatice în zonele de colectare a deșeurilor	Nu este cazul						
Modificarea suprafeței habitatelor de hrănire				X	X		X
Alte efecte generate de proiect	Nu este cazul						

a.1.15) Hărți de sinteză a tuturor intervențiilor ce au potențialul de a afecta ANPIC. Se realizează o hartă de sinteză cu toate intervențiile care sunt în măsură să afecteze ANPIC, indiferent dacă acestea sunt temporare sau permanente sau dacă sunt în interiorul sau în vecinătatea ANPIC

Pentru a oferi imaginea de ansamblu a amplasamentului vizat de implementarea proiectului cu ariile naturale protejate ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului s-a elaborat o hartă sintetică, acestea fiind prezentată în cele de urmează.

Figura 4 Localizarea amplasamentului față de cele mai apropiate arii naturale protejate

În cazul proiectelor din domeniul exploatării agregatelor minerale se pot identifica:

O zonă de influență directă (zona în care se resimt efectele generate de proiect, precum zgomot, vibrații, poluanți atmosferici, iluminat artificial, dispersia speciilor invazive, etc.);

O zonă de influență indirectă (zona în care apar efectele generate de alte activități, modificate ca urmare a proiectului analizat). Un exemplu este reprezentat de utilizarea drumurilor din zonă pentru transportul agregatelor minerale, astfel crește intensitatea traficului.

Principalele forme de impact care pot apărea în ANPIC, aflate în interiorul zonei de influență a unui proiect sunt reprezentate de perturbarea activității speciilor și uneori chiar de alterarea habitatelor.

a.2) Efecte generate de intervențiile PP

Prin implementarea proiectului de față, apar următoarele tipuri de efecte asupra factorilor de mediu, și anume:

Emisii în aer

În perioada de execuție a lucrărilor necesare realizării proiectului, principalele surse de emisii atmosferice vor fi reprezentate de:

- emisii de pulberi în suspensii și sedimentabile datorate activității de exploatare;
- emisii de pulberi în suspensii și sedimentabile datorate circulației mijloacelor de transport;
- emisii de noxe provenite de la gazele de eșapament ale motoarelor utilajelor de extracție și transport.

Emisii sub formă de pulberi în suspensii și pulberi sedimentabile datorate activității de exploatare

Emisiile de pulberi în suspensie și sedimentabile datorate activității de exploatare a balastului (surse staționare nedirijate) vor fi ne semnificative, datorită faptului ca nisipurile și pietrișurile prezintă o anumită umezeală de zăcământ și de faptul că exploatarea se face fără realizarea de stocuri mari (stocul tampon fiind de 200 mc), de preferința se livrează direct din zăcământ fără alte manipulări intermediare. Nu este posibilă cuantificarea lor, dar pentru că se lucrează de fiecare dată cu material ușor umed, degajarea de pulberi va fi redusă.

Emisii sub formă de pulberi în suspensii și pulberi sedimentabile datorate circulației mijloacelor de transport

Rularea autobasculantelor pe drumurile de acces la perimetrul de exploatare determină emisii de pulberi în suspensie și sedimentabile, antrenate de pe suprafața de rulare, mai ales în perioadele calde.

Concentrațiile emisiilor de pulberi sedimentabile pe care le vom prezenta în cele de mai jos sunt estimări stabilite prin calcul. Pentru estimarea emisiilor de pulberi/particule am utilizat metodologia de calcul US – EPA/AP 42 (1999).

$$E = k \times \left(\frac{s}{12}\right) \times \left(\frac{S}{48}\right) \times \left(\frac{W}{2,7}\right)^{0,7} \times \left(\frac{w}{4}\right) \times \left(\frac{365 - p}{365}\right) \text{ kg/km}$$

–circulația mijloacelor de transport pe drumuri neasfaltate în care:

E: factorul de emisie;

k: factorul de multiplicare pentru dimensiunea particulelor -4,9 pentru particule cu un diametru de sub 30 μm;

s: acoperirea cu praf al drumurilor (%);

S: viteza medie (km/h);

W: masa utilajului;

w: numărul de roți;

p: numărul zilelor fără precipitații.

Tabel 6 Tabel cu emisii de pulberi sedimentabile generate de autobasculante

K	S (%)	S (km/h)	W (to)	w	p
4.9	5	5	41	8	222*

*Clima României, anul 2008.

Cantitate de pulberi cu diametrul mai mic de 30 µm antrenate în atmosferă, în lipsa unor măsuri de prevenire cum ar fi umectarea drumurilor: 1,119 kg/km parcurs/an x 3 autobasculante = 3.357 kg/km/an.

Pentru reducerea emisiilor de pulberi în suspensie și sedimentabile în atmosferă ca urmare a circulației mijloacelor de transport, se vor lua măsuri pentru stropirea drumurilor de transport și circulație în zona carierei, cu ajutorul unei autocisterne, până la intersecția cu drumul asfaltat.

Emisii ale noxe provenite de la gazele de eșapament ale motoarelor utilajelor de extracție și transport

Mijloacele de transport auto și utilajele care vor funcționa pe amplasament vor fi acționate de motoare Diesel.

Emisiile de poluanți se vor calcula după formula de mai jos conform metodologiei Corinair (EMEP/EEA emission inventory guidebook 2013-Non road mobile surces and machinery TIER1).

$E_{\text{poluant}} = \sum FC_{\text{carburanti}} \times EF$, unde:

E_{poluant} = emisia de poluant;

$FC_{\text{carburanti}}$ = consumul de combustibili pe fiecare tip de utilaj;

EF = factorul de emisie pt. diesel;

Tabel 7 Factorul de emisie a celor mai importanți poluanți

Combustibil	Poluant	UM	Factor de emisie
Diesel	CO	g/tonă motorină	10722
	CO ₂	g/tonă motorină	3160
	N ₂ O	g/tonă motorină	135
	NH ₃	g/tonă motorină	8
	MNVOC	g/tonă motorină	3385
	NO _x	g/tonă motorină	32792
	PM ₁₀	g/tonă motorină	2086
	PM _{2,5}	g/tonă motorină	2086
	TSP	g/tonă motorină	2086

Densitatea motorinei de 0.85 kg/l.

Consumurile orare medii de motorină programate sunt:

Utilaje echipate cu motoare Diesel	Nr. utilaje	Consum mediu utilaj	Consum total
		l/oră	l/oră
Excavator/draglină	1	10	10
Autobasculante	3	10	30
Încărcător frontal	1	8	8
Consum total			48

La aceste consumuri, în ipoteza cea mai nefavorabilă în care lucrează toate utilajele, poluanții și debitele masice sunt prezentate în tabelul următor:

Poluant	Debit masic (g/h)	Debit masic conf. Ord. nr. 462/1993 (g/h)
Pulberi	206.4	500
SO _x	480	5,000
CO	768	-
CH ₄	8.16	-
NO _x	1569.6	5,000

Din calculul teoretic se observă faptul că debitele masice de poluanți rezultați din funcționarea motoarelor utilajelor se vor situa sub limitele admise de Ord. nr. 462/1993.

În concluzie se poate afirma că nu se vor înregistra fenomene de poluare permanentă și remanentă în zonă, impactul asupra aerului resimțindu-se doar în zona amplasamentului obiectivului și pe perioada de exploatare a resursei (activitatea de exploatare este temporară).

Trebuie să menționăm câteva considerații generale care influențează poluarea din zonă:

- Nu toate utilajele lucra în același timp;
- Factorul vânt și circulația maselor de aer în zona, sunt importante ducând la disiparea noxelor; direcția principală a curenților de aer sunt de la N către E-SE, de-a lungul râului Someș;
- Emisiile sunt fugitive aproape de suprafața solului;
- Se produc doar pe perioada lucrărilor de pregătire și exploatare;

În zona de influență a activității din cadrul perimetrului de exploatare nu sunt amplasate așezări umane sau instituții publice asupra cărora activitatea de exploatare să aibă un efect negativ, motiv pentru care nu sunt necesare amenajări și dotări speciale de protecție.

Pentru minimalizarea impactului generat, lucrările specifice vor fi însoțite de măsuri de diminuare a impactului asupra factorilor de mediu.

Emisii în apă

Din activitatea de decolmatăre a perimetrului vizat de proiect nu vor rezulta ape uzate tehnologice.

Cauzele care pot determina poluarea apelor de suprafață precum și a apelor freatice, prin infiltrarea poluanților în pânza de apă freatică, în timpul desfășurării activității de excavare a agregatelor minerale prin decolmatarea albiei minore a râului Someș pot fi accidentale în funcționarea normală a utilajelor folosite la lucrările de construire.

- deteriorări ale rezervoarelor de combustibil ale mijloacelor auto care deservește activitatea;
- pierderi accidentale de lubrifianti de către utilajele sau mijloacele auto care deservește activitatea de exploatare.

Aceste situații pot determina poluarea semnificativă a apelor de suprafață și a apelor freatice, prin infiltrarea poluanților în pânza freatică.

Pentru a se evita poluările accidentale ale apei de suprafață și a apei freatice se recomandă:

- verificarea la termen a funcționalității motoarelor și a altor instalații din dotare;
- verificarea rezervoarelor de combustibil a mijloacelor auto care deservește activitatea de exploatare a agregatelor minerale;
- lucrările de întreținere și reparații ale utilajelor și mijloacelor de transport se vor efectua numai în locuri special amenajate în acest sens, în afara perimetrului;
- este interzisă spălarea utilajelor pe malurile cursului de apă a râului Someș sau în cadrul perimetrului;
- lubrifierea utilajelor se va face cu asigurarea tuturor condițiilor de evitare a pierderilor accidentale și de protecție a mediului;
- achiziționarea unui absorbant de produs petrolier biodegradabil, cu eficiență de reținere a produsului petrolier atât pe sol, cât și în apă, la începerea lucrărilor de execuție;
- ori ce poluare a apelor de suprafață constatată, indiferent de cauzele poluării acesteia, va fi semnalată imediat la Sistemul de Gospodărire a Apelor Sălaj și Serviciului Comisariatului Județean Sălaj al Gărzii Naționale de Mediu.

Emisii în sol

În perioada de exploatare agregatelor minerale sursele de poluare a solului sunt reprezentate de:

- manevrarea utilajelor de încărcare / excavare și transportul dinspre și în zona perimetrului de extracție a agregatelor minerale, a organizările de șantier. Rezultă poluanți atât de la arderea combustibililor (NO_x, SO₂, CO, pulberi), cât și de la funcționarea utilajelor în fronturile de lucru (NO_x, SO₂, CO, Pb, pulberi), poluanți care prin intermediul mediilor de dispersie, în special prin sedimentarea poluanților din aer, se pot depune pe suprafața solului;

- defecțiuni tehnice ale utilajelor, alimentare cu carburanți, reparații utilaje, accidente, pot genera scurgeri de combustibili și ulei care se pot depune în sol;
- deșeurile rezultate atât în procesele tehnologice de construcție, cât și deșeurile menajare prin depunerea pe suprafața solului pot conduce la contaminarea acestuia;
- apele pluviale care spală platforma organizării de șantier și a drumului;

Zgomot și vibrații

Sursele generatoare de zgomote sunt utilajele tehnologice care funcționează în perimetrul balastierii: excavator, încărcător frontal, autobasculante. Generarea zgomotului în timpul activității industriale este un fenomen comun tuturor exploatărilor miniere, nivelul sonor putând fi redus în unele cazuri, în alte cazuri, de obicei cele mai numeroase, reducerea este minimă sau imposibilă.

Principalele surse de zgomot și vibrații sunt utilajele de extracție și transport în timpul funcționării.

Nivelul de zgomot produs de utilajele care lucrează în perimetru de exploatare, excavatoare, dragline, încărcătoare frontale, autobasculante, are caracter de joasă frecvență și nu afectează mediul înconjurător și personalul din balastieră.

În situația funcționării simultane a tuturor surselor de zgomot, luând în considerare doar distanța dintre sursă și receptor și neglijând atenuările datorate vegetației, reliefului și vântului, nivelul zgomotului calculat la cel mai apropiat receptor va fi inexistent. Considerăm că în situația în care în activitatea de exploatare funcționează simultan un utilaj terasier și 2 autobasculante, nivelul de zgomot nu depășește valoarea admisibilă la limita incintelor industriale de 65 dB (A) prevăzută de STAS 10009/2017.

Nivelele de zgomot măsurate în apropierea sursei, pentru diferite motoare de utilaje sunt:

- Încărcător cu cupă 112 dB (A);
- Excavator 117 dB (A);
- Draglina 115dB (A);
- Autobasculantă 107 dB (A).

Aceste utilaje de lucru și transport sunt concomitent atât surse de zgomot cât și surse de vibrații.

Pentru a nu fi afectată sănătatea lucrătorilor, se estimează nivelul de zgomot la 65 dB (A) la limita perimetrului concesionat.

Având în vedere distanța până la cel mai apropiat receptor sensibil, localitățile Cheud, Aluniș, Napradea și Benesat, se consideră că zgomotele generate pe amplasament în perioada de construcție nu vor genera disconfort la nivelul comunităților locale.

De asemenea ruta de transport din perimetru către cumpărători, se realizează în mare parte pe drumuri agricole, de unde autocamioanele de transport vor intra în DJ108E, drum tranzitate și de alte autovehicule.

Surse mobile

Sursa mobilă de zgomot o constituie autovehiculele care asigură transportul nisipului și pietrișului de pe amplasamentul balastierii către diferiți operatori din construcții. Aceste vehicule vor fi inspectate și autorizate RAR în ceea ce privește nivelul de zgomot produs, fiind utilizate numai autovehicule cu reviziile RAR la zi.

Amenajări și dotări de protecție

În zona de influență a activității din perimetrul de exploatare nu sunt amplasate așezări umane sau instituții publice asupra cărora activitatea de exploatare să aibă efecte negative, motiv pentru care nu sunt necesare amenajări și dotări speciale de protecție.

Nivelul de zgomot și de vibrații la limita perimetrului și la cel mai apropiat receptor protejat

Puterea acustică standard a celor mai importante utilaje care se vor afla în cadrul perimetrului, sunt prezentate în tabelul următor:

Tabel 8 Nivelul de zgomot la utilajele din balastieră

Utilajul/ sursa de zgomot	Timp maxim de funcționare	Nivelul de zgomot la sursă (valori maxime) dB (A)	Distanța față de sursa generatoare
Încărcător frontal	4	112	la 1 m de sursă
Autobasculantă încărcată (la 20 km/h)	8	90-107	la 1 m de sursă
Excavator	6	117	la 1 m de sursă
Draglină	8	107	la 1 m de sursă

Nivelul de zgomot echivalent la cel mai apropiat receptor

Pentru a afla nivelul zgomotului la o anumită distanță de sursă se poate aplica formula:

$$L_p = L_w - 10 \cdot \log(r^2) - 8 = L_w - 20 \cdot \log(r) - 8$$

unde:

L_p = nivelul de zgomot;

L_w – puterea acustică la distanța r de sursă;

r = distanța față de sursa de zgomot fără a lua în considerare relieful (se utilizează în cazul propagării zgomotului de la o sursă punctiformă pe un teren plat);

În aceste condiții, considerând cel mai defavorabil scenariu - când utilajele sunt folosite la capacitate maximă, vom avea următoarele valori pentru nivelul de zgomot înregistrat pe măsură ce receptorul se îndepărtează de sursă:

Tabel 9 Nivelul de zgomot în funcție de utilaje și distanțe

Distanța față de sursă	Tip utilaj puterea acetică calculată			
	Excavator	Draglină	Încărcător frontal	Autobasculantă
m				
0	117	107	112	107
10	89	79	84	79
20	83	73	78	73
50	75	65	70	65
100	69	59	64	59
200	63	53	58	53
300	59	49	54	49

Pe baza datelor privind puterile acustice ale utilajelor și mijloacelor de transport menționate mai sus, se estimează că în condiții normale de funcționare se poate constata că, de fiecare dată când se dublează distanța de la sursa punctiformă de zgomot, nivelul de presiune acustică scade cu 6 dB.

Întotdeauna nivelul zgomotului variază puternic, depinzând mult de mediul de propagare (condițiile locale - obstacole). Cu cât receptorul este mai îndepărtat de sursa de zgomot, cu atât intervin mai mulți factori care schimbă modul de propagare al acestuia (caracteristicile vântului; gradul de absorbție al aerului depinzând de presiune, temperatură, topografia locală, tipul de vegetație etc.).

Conform SR 10009/2017 limita admisă pentru incintele industriale este de 65 dB(A).

Aceste calcule sunt în ipoteza prevăzută de standardul 10009/2017, desfășurarea în incinte industriale a activității, acest model matematic este dus la extrem în analiza noastră, deci în cel mai rău caz (când în zona perimetrului sunt amplasate construcții civile).

Estimăm că, la limita perimetrului de exploatare, mai exact zona de acces dinspre localitatea Cheud, nivelul de zgomot maxim este de 65 dB, și de fiecare dată când se dublează distanța, va conduce la o reducere a presiunii acustice cu 6 dB.

Fapt explicabil datorita lucrului în debleu, deci malurile ecranează zgomotele, precum și vegetația arboricolă de pe maluri absoarbe în mare parte zgomotele.

Dacă expunerea personală zilnică la zgomot depășește limita de 80 dB ca intensitate sau dacă presiunea acustică instantanee neponderată este mai mare de 112 Pa, angajatorul trebuie să asigure măsuri de protecție a angajaților. În acest sens propunem următoarele măsuri de diminuare a impactului asupra personalului implicat în desfășurarea lucrărilor:

Legat de vibrații, acestea sunt generate în general de utilajele cu masă mare și reglementarea specifică este asigurată prin SR 12025/2-94 „Acustica în construcții: Efectele vibrațiilor asupra clădirilor sau părților de clădiri” unde sunt stabilite limitele admisibile pentru locuințe și clădiri socioculturale și pentru ocupanții acestora. Măsurile de diminuare a acestui impact sunt aceleași ca și în cazul zgomotelor.

Măsurile care se impun în domeniul traficului greu sunt:

- managementul transporturilor – optimizarea traseelor;
- utilizarea de mijloace de transport performante, conforme din punct de vedere tehnic;

Radiații

Activitatea de exploatare desfășurată în cadrul în cadrul perimetrului nu este generatoare de radiații.

În tabelul de mai jos sunt prezentate efectele generate de implementarea proiectului.

Tabel 10 Sumarul efectelor generate de implementarea PP

Etapa	Efecte	Tip/ tipuri de intervenție care generează efectul	Modalitatea de cuantificare	Cuantificarea efectelor	Distanța până la care se resimt efectele	ANPIC potențial afectate	Alte informații suplimentare
Pregătire	Emisii atmosferice	Lucrări de amenajare drumuri tehnologice sumare	Emisiile s-au calculat conform metodologiei Corinair (EMEP/EEA emission inventory guidebook 2013- Non road mobile surces and machinery TIER1)	30 mg/ Nmc	50 m	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	Intersectează cele două situri
Pregătire	a. Emisii atmosferice b. Creșterea turbidității apei c. Zgomot în zona fronturilor de lucru	Lucrări de amenajare pat de înaintare la frontul de decolmatare	a. Calcul conform Corinair b. Estimare c. Estimare	a. 30 mg/ Nmc; b. max. 5 UNT; c. max. 50 dB(A)	a. 100 m b. 800-900 m în aval c. 150 m	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	În interiorul celor două situri
Funcționare	a. Emisii atmosferice b. Creșterea turbidității	Trasarea și materializarea fâșii de decolmatare	a. Calcul conform Corinair b. Estimare	a. 30 mg/ Nmc; b. max. 5 UNT; c. max. 50	a. 100 m b. 800-900 m în aval	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al	În interiorul celor două situri

	apei c. Zgomot în zona fronturilor de lucru		c. Estimare	dB(A)	c. 150 m	Someșului	
Funcționare	a. Emisii atmosferice b. Creșterea turbidității apei c. Zgomot în zona fronturilor de lucru	Excavare în cadrul fâșiilor de decolmatare	a. Calcul conform Corinair b. Estimare c. Estimare	a. 30 mg/ Nmc; b. max. 5 UNT; c. max. 50 dB(A)	a. 100 m b. 800-900 m în aval c. 150 m	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	În interiorul celor două situri
Funcționare	a. Emisii atmosferice b. Creșterea turbidității apei c. Zgomot în zona fronturilor de lucru	Încărcarea și transportul materialului rezultat din decolmatare la terți în vederea valorificării acestuia	a. Calcul conform Corinair b. Estimare c. Estimare	a. 30 mg/ Nmc; b. max. 5 UNT; c. max. 50 dB(A)	a. 100 m b. 800-900 m în aval c. 150 m	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	În interiorul celor două situri
Închidere	a. Emisii atmosferice b. Creșterea turbidității	Nivelarea concavităților cu buldozerul	a. Calcul conform Corinair b. Estimare	a. 30 mg/ Nmc; b. max. 5 UNT; c. max. 50	a. 100 m b. 800-900 m în aval	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al	În interiorul celor două situri

	apei c. Zgomot în zona fronturilor de lucru		c. Estimare	dB(A)	c. 150 m	Someșului	
Închidere	a. Emisii atmosferice b. Creșterea turbidității apei c. Zgomot în zona fronturilor de lucru	Desființarea și extragerea substratului care a format patul de înaintare	a. Calcul conform Corinair b. Estimare c. Estimare	a. 30 mg/ Nmc; b. max. 5 UNT; c. max. 50 dB(A)	a. 100 m b. 800-900 m în aval c. 150 m	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	În interiorul celor două situri
Închidere	Emisii atmosferice	Retragerea utilajelor de pe amplasament	Calcul conform Corinair	30 mg/ Nmc	50 m	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului	În interiorul celor două situri

a.3) Alte PP-uri cu care PP analizat poate genera impact cumulat

În zona propusă pentru implementarea proiectului mai există un proiect similar situat în aval la o distanță de cca. 1 km dezvoltat tot de actualul beneficiar (S.C. DIMEX 2000 COMPANY S.R.L.). În amonte de cele două proiecte menționate anterior, conform imaginilor satelitare mai există în desfășurare alte proiecte de exploatare agregate minerale.

Aval de perimetrul proiectul, la o distanță de aprox. 1,7 km, au fost identificate încă trei proiecte de exploatare agregate minerale, care conform paginii web a APM Sălaj au primit Acord de mediu. Cele trei proiecte sunt dezvoltate de:

- **S.C. DOZER AGREGATE S.R.L. - EXPLOATARE AGREGATE MINERALE ALBIA MINORĂ A RÂULUI SOMEȘ PERIMETRU BENESAT NORD;**
- **S.C. DRUM INSERV S.R.L. - LUCRĂRI DE EXPLOATARE NISIP ȘI PIETRIȘ ÎN PERIMETRU BENESAT SUD;**
- **S.C. TECHNO DOZER S.R.L. - AMENAJARE PISCICOLĂ CU VALORIFICAREA MATERIALULUI EXCAVAT – PERIMETRUL BENESAT EST.**

Tabel 11 Caracteristicile altor PP-uri (în implementare, aprobate sau în evaluare) care pot avea impact cumulativ cu PP-ul evaluat asupra ANPIC

Nr. Crt.	Nume PP	Localizarea față de ANPIC (distanța)	Efecte generate	Impacturi
1	S.C. DIMEX 2000 COMPANY S.R.L. - „LUCRĂRI ÎN VEDEREA ELIMINĂRII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORĂ A RAULUI SOMEȘ ÎN EXTRAVILAN CHEUD, JUDEȚUL SĂLAJ”	Intersectează ANPIC – ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	Apariția fenomenului de turbiditatea a apei	Creșterea temporară a turbidității
2	S.C. DOZER AGREGATE S.R.L. - EXPLOATARE AGREGATE MINERALE ALBIA MINORĂ A RÂULUI SOMEȘ PERIMETRU BENESAT NORD	Intersectează ANPIC – ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	Apariția fenomenului de turbiditatea a apei	Creșterea temporară a turbidității
3	S.C. DRUM INSERV S.R.L. - LUCRĂRI DE EXPLOATARE NISIP ȘI PIETRIȘ ÎN PERIMETRU BENESAT SUD	Intersectează ANPIC – ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	Ocupare terenuri în ANPIC	Perturbare

Nr. Crt.	Nume PP	Localizarea față de ANPIC (distanța)	Efecte generate	Impacturi
4	S.C. TECHNO DOZER S.R.L. - AMENAJARE PISCICOLĂ CU VALORIFICAREA MATERIALULUI EXCAVAT – PERIMETRUL BENESAT EST	Intersectează ANPIC – ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	Ocupare terenuri în ANPIC	Perturbare

Lucrările propuse prin obiectivul de investiții „**LUCRARI IN VEDEREA ELIMINARII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORA A RAULUI SOMES IN EXTRAVILAN, PERIMETRUL ALUNIS, U.A.T. NAPRADEA, JUDETUL SALAJ**”, din punctul de vedere al impactului cumulativ există posibilitatea ca acesta să se desfășoare simultan cu proiecte, demarate sau propuse a fi realizate în unitățile administrativ-teritoriale cu care se suprapune proiectul.

În zona propusă pentru implementarea proiectului mai există în desfășurare alte proiecte de exploatare a agregatelor minerale. Singurul efect cumulativ al proiectului analizat cu lucrările similare ar putea fi acela al creșterii temporare a turbidității apei.

Imposibilitatea de cuantificare a perioadei de acțiune a impactului ce se cumulează prezentului proiect face posibilă doar o apreciere a efectelor de la data realizării studiului. Analiza impactului cumulat relevă un nivel neutru datorat măsurilor reparatorii și de reconstrucție ecologică de asumat.

b) Informații privind aria naturală protejată de interes comunitar afectată de implementarea PP-ului

b.1) Date privind aria naturală protejată de interes comunitar

➤ Numele și codul ANPI:

- 1. ROSCI0435 – Someșul între Rona și Țicău;**
- 2. ROSPA0114 – Cursul Mijlociu al Someșului.**

Cele două situri se află în administrarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate (denumită în continuare ANANP) care se ocupă de administrare și management.

În conformitate cu Formularele standard, consultate pe site-ul Ministerului Mediului¹ în luna mai 2024, cele două situri au o suprafață de:

1. ROSCI0435 – Someșul între Rona și Țicău – 503,4 ha;
2. ROSPA0114 – Cursul Mijlociu al Someșului – 33208,4 ha;

¹ http://www.mmediu.ro/app/webroot/uploads/files/Formulare_standard_SCI.pdf
http://www.mmediu.ro/app/webroot/uploads/files/SDF_SPA.pdf

➤ **Importanța ANPIC**

Conform Formularului standard al sitului **ROSCI0435 – Someșul între Rona și Țicău**, acesta este important pentru speciile de pești *Aspius aspius*, *Barbus meridionalis*, *Rhodeus amarus*, *Gobio albipinnatus*, *Gobio kessleri*, *Sabanejewia aurata* și vidra (*Lutra lutra*). Habitatul din acest sit prezintă condiții favorabile de susținere a populațiilor speciilor de pești menționate mai sus.

Situl a fost declarat prin *Ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile* Nr. 46 din 2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România și se întinde pe o suprafață de 503,40 hectare.

Situl reprezintă o zonă (încadrată în bioregiunea continentală) cu ape curgătoare, bălți, păduri și zăvoaie; ce adăpostește faună diversă și conservă două habitate naturale de tip: *Păduri mixte de luncă de Quercus robur, Ulmus laevis și Ulmus minor, Fraxinus excelsior sau Fraxinus angustifolia din lungul marilor râuri (Ulmenion minoris)* (cod 91E0) și *Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba* (cod 92A0). La baza desemnării acestuia se află mai multe specii (mamifere și pești) enumerate în anexa I-a a *Directivei Consiliului European 92/43/CE* din 22 mai 1992 (privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică) sau aflate pe Lista roșie a IUCN; printre care: vidra de râu (*Lutra lutra*), mreana carpatică (*Barbus carpathicus*), mreana vânătă (*Barbus petenyi*), avatul (*Aspius aspius*), zvârluga (*Cobitis taenia*), boarța (*Rhodeus amarus*), porcușorul de nisip (*Romanogobio kesslerii*), porcușorul de șes (*Romanogobio vladykovi*), căra (*Sabanejewia balcanica*) și dunărița (*Sabanejewia aurata*).

În Formularul Standard Natura 2000 al Sitului Natura 2000 sunt prezentate următoarele tipuri de habitat:

91F0 – Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur, Ulmus laevis, Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*);

92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de *Salix alba* și *Populus alba*.

În Formularul Standard Natura 2000 al Sitului Natura 2000 ROSCI0435 – Someșul între Rona și Țicău sunt prezentate următoarele specii:

Pești:

- 1130 *Aspius aspius*;
- 5264 *Barbus carpathicus*;
- 5297 *Cobitis elongatoides*;
- 5339 *Rhodeus amarus*;
- 6145 *Romanogobio uranoscopus*;
- 6143 *Romanogobio kesslerii*;
- 5329 *Romanogobio vladykovi*;
- 5197 *Sabanejewia balcanica*;
- 1160 *Zingel streber*;

Situl **ROSPA0144 Cursul mijlociu al Someșului** a fost declarat arie de protecție specială avifaunistică prin *Hotărârea de Guvern* nr. 971 din 2011 privind modificarea și completarea HG nr. 1284/2007, cu privire la instituirea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România și se întinde pe o suprafață de 33.258,90 hectare.

Aria protejată (încadrată în bioregiunea continentală a Patformei Someșene, pe cursul mijlociu al râului Someș și a afluenților săi din acest bazin) reprezintă o zonă naturală (pajiști naturale, pășuni, păduri de luncă, heleștee, terenuri arabile și culturi) ce asigură condiții de hrană, cuibărit și viețuire pentru mai multe specii de păsări migratoare, de pasaj sau sedentare. Situl cuprinde cinci clase de habitate de interes comunitar (*Ape dulci continentale; Culturi cerealiere extensive; Pajiști ameliorate; Păduri caducifoliolate; Alte terenuri cultivate*) și include cinci rezervații naturale: Calcarele de Rona, Lunca cu lelea pestriță - Valea Sălajului, Pădurea „La Castani”, Pietrele Moșu și Baba și Stanii Clițului.

La baza desemnării sitului se află mai multe specii de păsări protejate la nivel european (prin directivele *147/CE din 30 noiembrie 2009* și *79/409/CEE din 2 aprilie 1979* - privind conservarea păsărilor sălbatice) sau aflate pe lista roșie a IUCN.

Specii de păsări semnalate în arealul sitului: uliu porumbar (*Accipiter gentilis*), stârc cenușiu (*Ardea cinerea*), rață mare (*Anas platyrhynchos*) lăcarul mare (*Acrocephalus arundinaceus*), lăcar de mlaștină (*Acrocephalus palustris*), lăcar de lac (*Acrocephalus scirpaceus*), fluierar de munte (*Actitis hypoleucos*), pițigoi moțat (*Aegithalos caudatus*), ciocârlie de câmp (*Alauda arvensis*), rață mare (*Anas platyrhynchos*), pescăruș albastru (*Alcedo atthis*), fâsă de câmp (*Anthus campestris*), fâsă de pădure (*Anthus trivialis*), acvila țipătoare mică (*Aquila pomarina*), stârc cenușiu (*Ardea cinerea*), ciuf de pădure (*Asio otus*), cucuvea (*Athene noctua*), bufniță (*Bubo bubo*), șorecar comun (*Buteo buteo*), caprimulg (*Caprimulgus europaeus*), cânepar (*Carduelis cannabina*), sticlete (*Carduelis carduelis*), florinete (*Carduelis chloris*), scatiu (*Carduelis spinus*), cojoaică de pădure (*Certhia familiaris*), prundașul gulerat mic (*Charadrius dubius*), chirighiță cu obraz alb (*Chlidonias hybridus*), barză albă (*Ciconia ciconia*), șerpar (*Circaetus gallicus*), erete de stof (*Circus aeruginosus*), botgros (*Coccothraustes coccothraustes*), porumbel de scorbură (*Columba oenas*), porumbel gulerat (*Columba palumbus*), corb (*Corvus corax*), prepeliță (*Coturnix coturnix*), cristei de câmp (*Crex crex*), cuc (*Cuculus canorus*), lăstun de casă (*Delichon urbica*), ciocănitoarea de stejar (*Dendrocopos medius*), ciocănitoarea pestriță mică (*Dendrocopos minor*), ciocănitoare neagră (*Dryocopus martius*), presură galbenă (*Emberiza citrinella*), șoimul rândunelelor (*Falco subbuteo*), vânturel roșu (*Falco tinnunculus*), acvilă pitică (*Hieraaetus pennatus*), stârc pitic (*Ixobrychus minutus*), sfrâncioc (*Lanius excubitor*), sfrâncioc roșiatic (*Lanius collurio*), sfrânciocul cu frunte neagră (*Lanius minor*), grelușel-de-zăvoi (*Locustella luscinioides*), ciocârlie-de-pădure (*Lullula arborea*), prigoare (*Merops apiaster*), presură sură (*Miliaria calandra*), grangur (*Oriolus oriolus*), ciuf-pitic (*Otus scops*), potârniche (*Perdix perdix*), viespar (*Pernis apivorus*), ciocănitoarea verzuie (*Picus canus*), mugurar (*Pyrrhula pyrrhula*), lăstun de mal (*Riparia riparia*), sitar de pădure (*Scolopax rusticola*), turturică (*Streptopelia*

turtur), huhurez-mic (*Strix aluco*), huhurez-mare (*Strix uralensis*), fluierar cu picioare verzi (*Tringa nebularia*), pupăză (*Upupa epops*) sau nagâț (*Vanellus vanellus*).

➤ **Existența unui plan de management și actul normativ prin care a fost aprobat (numărul și data emiterii)**

Cele două arii naturale protejate ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu au Plan de management.

➤ **Decizia/Nota de aprobare a obiectivelor de conservare ale ANPIC (numărul și data aprobării)**

ANANP a elaborat și aprobat setul de obiective/măsurii de conservare specifice pentru cele două situri, și anume:

- **ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău** – setul minim de măsuri de conservare a fost aprobat prin Nota nr. 14616/BT/ 26.05.2021. Valabilitatea deciziei a fost consultată pe site-ul ANANP la data de 17.05.2024, fiind disponibile la următoarea adresă - https://anap.gov.ro/wp-content/uploads/ROSCI0435-SKM_28721052612100.pdf.
- **ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului** - setul minim de măsuri de conservare a fost aprobat prin Nota nr. 2909/BT/11.02.2021. Valabilitatea deciziei a fost consultată pe site-ul ANANP la data de 17.05.2024, fiind disponibile la următoarea adresă – <https://anap.gov.ro/wp-content/uploads/ROSPA0114-20210215144152779.pdf>.

➤ **Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată, cu precizarea suprafeței din fiecare regiune**

Regiunile biogeografice din care cele două situri fac parte sunt:

- ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău – continentală (100%);
- ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului – continentală (100%);

➤ **Tipul de ecosisteme prezente pe suprafața ANPIC**

Situl ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău reprezintă o zonă (încadrată în bioregiunea continentală) cu ape curgătoare, bălți, păduri și zăvoaie; ce adăpostește faună diversă și conservă două habitate naturale de tip: *Păduri mixte de luncă de Quercus robur, Ulmus laevis și Ulmus minor, Fraxinus excelsior sau Fraxinus angustifolia din lungul marilor râuri (Ulmenion minoris)* (cod 91E0) și *Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba* (cod 92A0).

Aria protejată ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului (încadrată în bioregiunea continentală a Patformei Someșene, pe cursul mijlociu al râului Someș și a afluenților săi din acest bazin) reprezintă o zonă naturală (pajiști naturale, pășuni, păduri de luncă, heleștee, terenuri arabile și culturi) ce asigură condiții de hrană, cuibărit și viețuire pentru mai multe specii de păsări migratoare, de pasaj sau sedentare. Situl cuprinde cinci clase de habitate de interes comunitar (*Ape dulci continentale; Culturi cerealiere extensive; Pajiști*

ameliorate; Păduri caducifoliolate; Alte terenuri cultivate) și include cinci rezervații naturale: Calcarele de Rona, Lunca cu lălea peștriță - Valea Sălajului, Pădurea „La Castani”, Pietrele Moșu și Baba și Stanii Clișului.

Calitate și importanță:

Situl ROSCI0435 este important pentru speciile de pești *Aspius aspius*, *Barbus meridionalis*, *Rhodeus amarus*, *Gobio albipinnatus*, *Gobio kessleri*, *Sabanejewia aurata* și vidra (*Lutra lutra*). Habitatul din acest sit prezintă condiții favorabile de susținere a populațiilor speciilor de pești menționate mai sus.

Situl ROSPA0114 este important pentru speciile de păsări semnalate în arealului acestuia și anume: uliu porumbar (*Accipiter gentilis*), stârc cenușiu (*Ardea cinerea*), rață mare (*Anas platyrhynchos*) lăcarul mare (*Acrocephalus arundinaceus*), lăcar de mlaștină (*Acrocephalus palustris*), lăcar de lac (*Acrocephalus scirpaceus*), fluierar de munte (*Actitis hypoleucos*), pițigoii moțat (*Aegithalos caudatus*), ciocârlie de câmp (*Alauda arvensis*), rață mare (*Anas platyrhynchos*), pescăruș albastru (*Alcedo atthis*), fâsă de câmp (*Anthus campestris*), fâsă de pădure (*Anthus trivialis*), acvila țipătoare mică (*Aquila pomarina*), stârc cenușiu (*Ardea cinerea*), ciuf de pădure (*Asio otus*), cucuvea (*Athene noctua*), bufniță (*Bubo bubo*), șorecar comun (*Buteo buteo*), caprimulg (*Caprimulgus europaeus*), cânepar (*Carduelis cannabina*), sticlete (*Carduelis carduelis*), florinete (*Carduelis chloris*), scatiu (*Carduelis spinus*), cojoaică de pădure (*Certhia familiaris*), prundașul gulerat mic (*Charadrius dubius*), chirighiță cu obraz alb (*Chlidonias hybridus*), barză albă (*Ciconia ciconia*), șerpar (*Circaetus gallicus*), erete de stuf (*Circus aeruginosus*), botgros (*Coccythraustes coccythraustes*), porumbel de scorbura (*Columba oenas*), porumbel gulerat (*Columba palumbus*), corb (*Corvus corax*), prepeliță (*Coturnix coturnix*), cristei de câmp (*Crex crex*), cuc (*Cuculus canorus*), lăstun de casă (*Delichon urbica*), ciocănitoarea de stejar (*Dendrocopos medius*), ciocănitoarea peștriță mică (*Dendrocopos minor*), ciocănitoare neagră (*Dryocopus martius*), presură galbenă (*Emberiza citrinella*), șoimul rândunelelor (*Falco subbuteo*), vânturel roșu (*Falco tinnunculus*), acvilă pitică (*Hieraaetus pennatus*), stârc pitic (*Ixobrychus minutus*), sfrâncioc (*Lanius excubitor*), sfrâncioc roșiatic (*Lanius collurio*), sfrânciocul cu frunte neagră (*Lanius minor*), grelușel-de-zăvoi (*Locustella luscinioides*), ciocârlie-de-pădure (*Lullula arborea*), prigoare (*Merops apiaster*), presură sură (*Miliaria calandra*), grangur (*Oriolus oriolus*), ciuf-pitic (*Otus scops*), potârniche (*Perdix perdix*), viespar (*Pernis apivorus*), ciocănitoarea verzuie (*Picus canus*), mugurar (*Pyrrhula pyrrhula*), lăstun de mal (*Riparia riparia*), sitar de pădure (*Scolopax rusticola*), turturică (*Streptopelia turtur*), huhurez-mic (*Strix aluco*), huhurez-mare (*Strix uralensis*), fluierar cu picioare verzi (*Tringa nebularia*), pupăză (*Upupa epops*) sau nagâț (*Vanellus vanellus*).

Suprapunerea cu alte ANPIC și/sau alte tipuri de arii naturale protejate

Situl ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău se suprapune cu limita ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului.

➤ Rolul ANPIC în cadrul rețelei Natura 2000 și a coridoarelor ecologice terestre și acvatice de care acesta depinde

Cele două situri ROSCI0435 și ROSPA0114 au rolul de a proteja și conserva habitatele și speciile (floră și faună) pentru care au fost desemnate, acestea fiind prezentate în detaliu în secțiunile anterioare.

Coridoarele ecologice regăsite la nivelul celor două situri sunt reprezentate de cursul de apă a râului Someș și culoarele de migrație a păsărilor (migrația de primăvară și cea de toamnă prezentate în figurile 4 și 5).

În județul Sălaj, în cadrul migrațiilor de primăvară este întâlnit un culoar de migrație, și anume culoarul Oltului, iar în cazul migrației de toamnă, aceasta se realizează doar pe culoarul Carpatic.

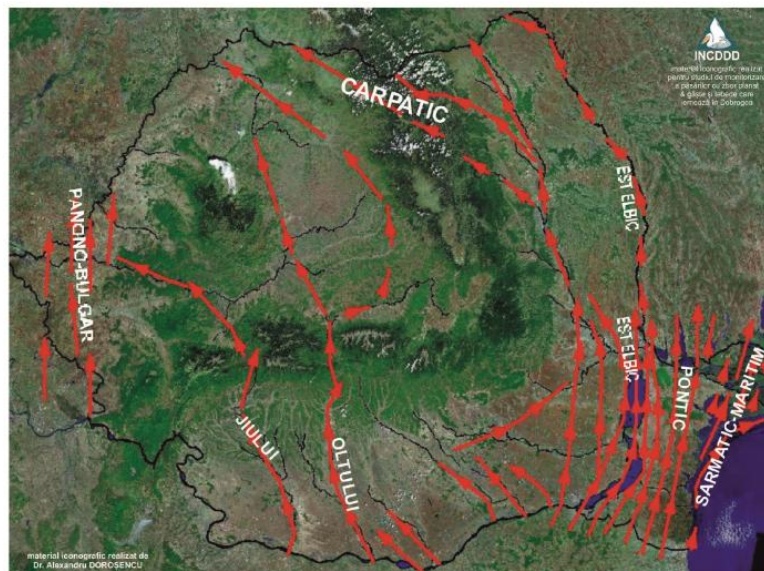

Figura 5 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de primăvară (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)

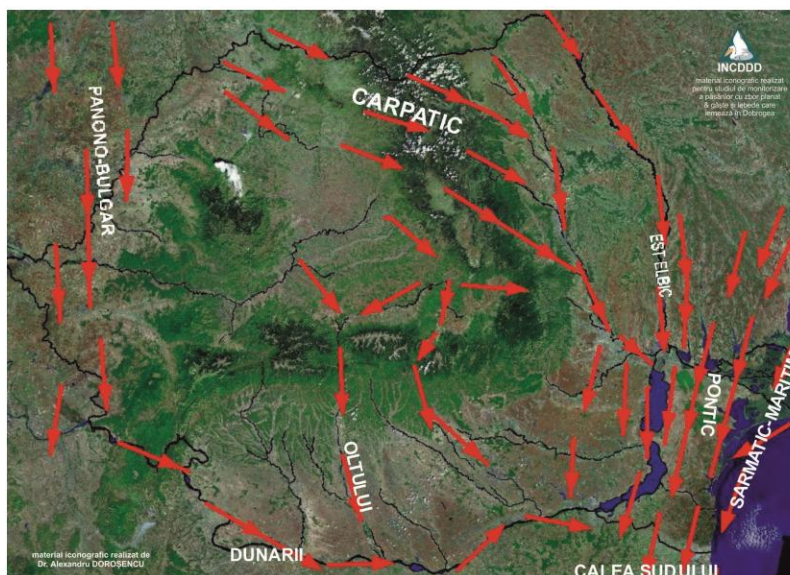

Figura 6 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de toamnă (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)

- **Relațiile ANPIC cu alte ANPIC învecinate sau din cadrul aceleiași regiuni biogeografice**

Situl ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău se suprapune cu limita ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului ambele aflate în regiunea biogeografică continentală.

- **Oricare alte particularități ale ANPIC**

Nu este cazul.

- **Evoluții/schimbări care se pot produce în viitor asupra ANPIC ținând cont de impactul planului**

Din punct de vedere al speciilor starea de conservare se evaluează din punct de vedere al: conservării trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru specie și al posibilităților de refacere. Cele trei scări ale gradului de conservare conform manualului de completare al Formularului Standard, sunt excelentă (A), bună (B) și medie/redușă (C).

Starea de conservare a unei specii este evaluată prin prisma: arealului de repartiție în sit, starea de conservarea a populației și habitatului speciei, perspectivele viitoare.

a. Aria de repartiție a speciilor

Amplasamentul proiectului dată fiind starea actuală a terenurilor este folosit pentru hrănire de către speciile caracteristice zonelor umede. În urma implementării proiectului propus, nu se modifică disponibilitatea habitatelor existente ci dimpotrivă din multe puncte de vedere se îmbunătățește starea de conservare pentru speciile protejate (în special pentru speciile de pești care își vor extinde habitatul).

b. Populațiile speciilor protejate

Proiectul contribuie la îmbunătățirea stării de conservare a populațiilor speciilor de păsări protejate. Proiectul nu are efecte negative asupra numărului de indivizi/perechi de păsări indiferent de modul de utilizare a amplasamentului (cuibărit, hrănire, pasaj, odihnă). Modificările propuse nu produc amenințări asupra integrității populațiilor de păsări în nici unul din stadiile proiectului (implementare/funcționare).

c. Habitatul speciilor

Prin modificările propuse nu se pierd habitate, intervențiile fiind în totalitate reversibile, iar în perioada de exploatare intervențiile în habitat asupra vegetației și solului sunt minime.

Tabel 12 Date privind ANPIC afectată de implementarea PP

Nume și cod ANPIC	Suprafața (ha)	Importanță/ Rol	Plan de management și nr. OM prin care a fost aprobat	Decizia/Nota de aprobare a obiectivelor de conservare ale ANPIC	Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată	Tipuri ecosisteme	Suprapunerea cu alte ANPIC sau AP	Relațiile ANPIC cu alte ANPIC	Alte particularități
ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	503,4	Sit important pentru speciile de pești <i>Aspiu aspius</i> , <i>Barbus meridionalis</i> , <i>Rhodeus amarus</i> , <i>Gobio albipinnatus</i> , <i>Gobio kessleri</i> , <i>Sabanejewia aurata</i>	N/A	Nota nr. 14616/ BT/ 26.05.2021	Continentală (100%)	Râuri, lacuri, mlaștini, turbării, culturi (terenuri arabile), pășuni, alte terenuri arabile	ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	Se suprapune cu ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	-
ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	33208,4	Situl este important pentru populațiile cuibăritoare de cristel de câmp (<i>Crex crex</i>), ciocârlie de pădure (<i>Lullula arborea</i>), ghionoaie sură (<i>Picus canus</i>), ciocănitoare de stejar (<i>Dendrocopos medius</i>), sfrâncioc roșiatic (<i>Lanius collurio</i>), sfrâncioc cu fruntea neagră (<i>Lanius minor</i>), viespar (<i>Pernis apivorus</i>) și acvilă mică	N/A	Nota nr. 2909/ BT/ 11.02.2021	Continentală (100%)	Râuri, lacuri, mlaștini, turbării, culturi (terenuri arabile), pășuni, alte terenuri arabile,	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Se suprapune cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	-

Nume și cod ANPIC	Suprafața (ha)	Importanță/ Rol	Plan de management și nr. OM prin care a fost aprobat	Decizia/Nota de aprobare a obiectivelor de conservare ale ANPIC	Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată	Tipuri ecosisteme	Suprapunerea cu alte ANPIC sau AP	Relațiile ANPIC cu alte ANPIC	Alte particularități
		<p>(<i>Hieraaetus pennatus</i>). În partea vestică a sitului remarcăm procentul relativ ridicat al dealurilor ierboase cu tufărișuri unde întâlnim în număr mare sfrânciocul roșiatic (<i>Lanius collurio</i>) și ciocârlia de pădure (<i>Lullula arborea</i>). În pădurile bătrâne, pe lângă păsări răpitoare care cuibăresc în număr apreciabil cum ar fi viesparul (<i>Pernis apivorus</i>) există o populație importantă de ciocănitoare de stejar (<i>Dendrocopus medius</i>) și ghionoaie sură (<i>Picus canus</i>).</p>				<p>păduri de foioase, păduri de conifere, păduri de amestec, vii și livezi, habitate de păduri</p>			

b.2) Date privind habitatele/ speciile din ANPIC posibil afectate de PP

Informațiile privind habitatele și speciile de interes comunitar din cadrul ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului au fost preluate din Obiectivele specifice de conservare și a datelor culese din teren.

Table 13 Date privind speciile și habitatele posibil afectate de PP

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspective-schimbări climatice
ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău											
91F0 – Păduri de luncă mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus minor</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri (<i>Ulmion minors</i>)	Conform datelor colectate în urma campaniilor de monitorizare desfășurate în teren, habitatul nu a fost identificat în zona proiectului	-	-	-	-	12,5 ha conform OSC	Favorabilă	Stabile	-	Conform monitorizărilor realizat în teren, habitatul nu a fost identificat în zona proiectului	-
92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	Conform datelor colectate în urma campaniilor de monitorizare, habitatul a fost identificat pe ambele maluri ale râului Someș în zona proiectului	-	-	-	-	112,5 ha conform OSC	Favorabilă	Stabile	-	Conform monitorizărilor realizat în teren, habitatul este prezent pe ambele maluri ale râului Someș în zona proiectului.	-
<i>Aspius aspius</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC nu sunt disponibile date despre mărimea populației. Campaniile de monitorizare nu a identificat specia.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Bună	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-
<i>Brabus carpathicus</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC nu sunt disponibile date despre mărimea populației. Campaniile de monitorizare au identificat o singură specie în zona stației de pescuit Aluniș la o distanță de cca. 1,5 km de amplasamentul proiectului	Conform OSC specia a fost identificată într-o singură stație având o densitate de 0,27 indivizi/100 mp.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Bună	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-
<i>Cobitis taenia</i> Complex <i>Cobitis elongatoides</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC nu sunt disponibile date despre mărimea populației. Campaniile de monitorizare nu a identificat specia.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Bună	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-
<i>Rhodeus amarus</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC nu sunt disponibile date despre mărimea populației.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Bună	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
	Țicău	Campaniile de monitorizare au identificat specia în cadrul celor 4 stații de monitorizare. Conform Adresei nr. 6380/ ASF/ 24.05.2024 emisă de ABA-Someș Tisa, este confirmată prezența speciei la nivelul corpului de apă a râului Someș, date obținute în cadrul campaniilor proprii de inventariere a ihtiofaunei realizate în anul 2023.									
<i>Romanogobio uranoscopus</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC specia nu figurează în formularul standard, dar prezența speciei a fost confirmată în cadrul sitului de Nagy A.A.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-
<i>Romanogobio kesslerii</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC nu sunt disponibile date despre mărimea populației. Campaniile de monitorizare au identificat specia în cadrul a 3 stații de monitorizare (stațiile Inău, Aluniș și Cheud)	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Bună	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-
<i>Romanogobio vladykovi</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC nu sunt disponibile date despre mărimea populației. Campaniile de monitorizare au identificat specia în cadrul unei singure stații de monitorizare (stația Inău)	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Bună	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-
<i>Sabanejewia balcanica</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC nu sunt disponibile date despre mărimea populației. Campaniile de monitorizare au identificat specia în cadrul a 2 stații de	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Bună	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
		monitorizare (stația Aluniș și Cheud)									
<i>Zingel streber</i>	La nivelul corpului de apă al râului Someș suprapus cu ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Conform OSC specia nu figurează în formularul standard, dar prezența speciei a fost confirmată în cadrul sitului de Nagy A.A.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	-	Perioada de reproducere	-
ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului											
<i>Alcedo atthis</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Chilidonias hybridus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Circus aeruginosus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Ixobrychus minutus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Aquila pomarina</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Circaetus gallicus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Accipiter gentilis</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Accipiter nisus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Anthus campestris</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în 10 locații, la distanță de cca. 400 – 1000 m față de amplasamentul	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în 10 locații, la distanță de cca. 400 – 1000 m față de amplasamentul	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	proiectului.		proiectului.								
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Ciconia ciconia</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Crex crex</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Hieraetus pennatus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Lanius collurio</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în cinci locații, la distanță de cca. 500 – 800 m față de amplasamentul proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în cinci locații, la distanță de cca. 500 – 800 m față de amplasamentul proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Lanius minor</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Prenis apivorus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Bubo bubo</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Dendrocopos medius</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Dendrocopos minor</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în două locații, la distanță de cca. 100 m față de amplasamentul proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în două locații, la distanță de cca. 100 m față de amplasamentul proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Dryocopus martius</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia	Conform OSC mărimea populației	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia	Necunoscută	Conform OSC nu	Conform OSC mărimea	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
	nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	la nivelul sitului este necunoscută	nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului		este definită în sit	suprafețelor habitatelor este necunoscută				reproducere	
<i>Lullula arborea</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Picus canus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 150 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 150 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Strix uralensis</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Anas platyrhynchos</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Actitis hypoleucos</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Charadrius dubius</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Tringa nebularia</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Vanellus vanellus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
<i>Ardea cinerea</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Locustella luscinioides</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Buteo buteo</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Otus scops</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Aegithalos caudatus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Alauda arvensis</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în trei locații, la distanță de cca. 260 – 800 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în trei locații, la distanță de cca. 260 – 800 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Athene noctua</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Carduelis cannabina</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în patru locații, la distanță de cca. 150 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în patru locații, la distanță de cca. 150 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Carduelis spinus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în opt locații, la distanță de cca. 150 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în opt locații, la distanță de cca. 150 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărirea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
<i>Coturnix coturnix</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Emberiza citrinella</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Falco subbuteo</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Lanius excubitor</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 150 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 150 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Merops apiaster</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în opt locații, la distanță de cca. 250 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în opt locații, la distanță de cca. 250 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Miliaria calandra</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Oriolus oriolus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în trei locații, la distanță de cca. 150 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în trei locații, la distanță de cca. 150 – 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Perpedix perpedix</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Riparia riparia</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în perimetrul proiectului și în alte două locații amonte de perimetrul proiectului la o distanță de cca. 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărirea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în perimetrul proiectului și în alte două locații amonte de perimetrul proiectului la o distanță de cca. 1000 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărirea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
<i>Anthus trivialis</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Asio otus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Certhia familiaris</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Columba oenas</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în șapte locații, la distanță de cca. 100 – 1100 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în șapte locații, la distanță de cca. 100 – 1100 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Colomba palumbus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în cinci locații, la distanță de cca. 300 – 1100 m față de amplasamentul proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată în cinci locații, la distanță de cca. 300 – 1100 m față de amplasamentul proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Corvus corax</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Cuculus canorus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 100 m față de amplasamentul proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație, la distanță de cca. 100 m față de amplasamentul proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Cuculus canorus</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Scolopax rusticola</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspective-schimbări climatice
<i>Streptopelia turtur</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație la o distanță de cca. 250 m față de amplasamentul proiectului.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia a fost localizată într-o singură locație la o distanță de cca. 250 m față de amplasamentul proiectului.	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Strix aluco</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Upupa epops</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-
<i>Delichon urbica</i>	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform monitorizărilor realizate în teren, specia nu a fost identificată în zona și vecinătatea proiectului	Necunoscută	Conform OSC nu este definită în sit	Conform OSC mărimea suprafețelor habitatelor este necunoscută	Necunoscută	-	-	Perioada de cuibărit/reproducere	-

b.3.) Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ANPIC

Integritatea unei arii naturale protejate de interes comunitar este dată de elementele structurale și funcționale ale acesteia. Există aspecte general valabile privind buna funcționare a unei arii naturale protejate.

Trebuie avut în vedere în permanență scopul desemnării acestor arii și anume acela de menținere sau aducere, acolo unde este cazul, la o stare de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes comunitar pentru care acestea au fost desemnate.

Totodată, trebuie ținut cont de faptul că siturile Natura 2000 sunt componente ale Rețelei Ecologice Europene Natura 2000, instrument de conservare a biodiversității prin desemnarea unor zone cu valoare conservativă mare și a unei coerențe între acestea. Legătura dintre aceste arii este, în majoritatea cazurilor, stabilită prin suprapunerea celor două tipuri de arii componente, creându-se în acest fel o legătură de consolidare a structurii și funcțiilor.

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei sunt legate de condițiile de hrănire, adăpost și reproducere pe de-o parte, iar pe de altă parte de presiunea antropică și a tuturor factorilor externi care pot afecta biodiversitatea zonei analizate. Cu alte cuvinte vorbim de habitat. Orice modificare survenită la nivelul acestui habitat poate afecta mai mult sau mai puțin integritatea ariei.

Acesta ar însemna ca speciile descrise în Siturile Natura 2000 ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului să folosească aceste habitate pentru hrană și adăpost, iar unele dintre ele și pentru cuibărit. Dacă condițiile de hrană devin limitate ele vor parcurge și teritoriile învecinate în căutare de hrană. Ne referim la speciile insectivore, cele omnivore, precum și la speciile răpitoare. După hrănire ele se reîntorc la locurile de odihnă.

Funcțiile ecologice ale speciilor și habitatelor din aria de implementare a proiectului

Habitat și specii	Funcții ecologice
Culturi (teren arabil)	Reprezintă medii de viață pentru specii de mamifere și specii de păsări care se hrănesc cu fructe/semințe din terenurile agricole. Aceste tipuri de terenuri sunt vizate ocazional și se păsări răpitoare.
Pajiști naturale/seminaturale	Reprezintă medii de viață pentru specii de mamifere și specii de păsări care se hrănesc cu fructe/semințe din terenurile agricole. Aceste tipuri de terenuri sunt vizate ocazional și se păsări răpitoare.
Pășuni	Reprezintă medii de viață pentru rozătoare, amfibieni, reptile, nevertebrate. Reprezintă medii de hrănire, pasaj, cuibărit pentru păsări.
Păduri	Reprezintă medii de viață pentru specii de mamifere și păsări care se hrănesc cu fructe/semințe din păduri. Această clasă de habitate reprezintă locul de cuibărire pentru multe specii de păsări (ex. răpitoare).
Specii de păsări	Reglează numeric populațiile de insecte și alte animale mici.
Cursuri de apă	Reprezintă medii de viață pentru speciile de pești, amfibieni, reptile, păsări, mamifere care se hrănesc cu nevertebrate, pești de mici dimensiuni, etc.

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin ANPIC sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel 14 Relațiile structurale și funcționale

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău					
91F0 – Păduri mixte de luncă de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri (<i>Ulmenion minoris</i>)	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Habitatul este dependent de cursul de apă al râului Someș cod RORW2-1_B5	Reprezintă suport pentru reproducerea nevertebratelor xilofage (<i>Lucanus cervus</i> , <i>Morimus funereus</i> , <i>Cerambyx cerdo</i>). Suport pentru păsări ce preferă habitate ripariene pentru cuibărire	Habitatul are un rol de reglare prin producerea de oxigen și asigurarea circuitului nutrienților în natură.	Poate asigura conectivitate în lungul râurilor
92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Habitatul este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Reprezintă suport și habitat pentru speciile de păsări care preferă habitate ripariene pentru cuibărit.	Habitatul are un rol de reglare prin producerea de oxigen și asigurarea circuitului nutrienților în natură.	Asigură conectivitatea în lungul râului Someș
<i>Aspius aspius</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de cursurile de apă dulce.	Specia reprezintă resursă trofică pentru speciile de păsări	În râuri urcă în amonte în perioadele de reproducere, care are loc în perioada martie-aprilie. Depunerea icrelor se realizează pe substrat dur, atât în ape curgătoare cât și în bălți.
<i>Barbus carpathicus</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de cursurile de apă dulce.	Specia reprezintă resursă trofică pentru speciile de păsări	Specie sedentară, nu migrează

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Cobitis taenia</i> <i>Complex</i> <i>Cobitis</i> <i>elongatoides</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Reproduce ponte depuse pe substrat cu pietriș pe vegetație submersă.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia se hrănește cu nevertebrate acvatice de mici dimensiuni. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Nu migrează pe distanțe lungi. Specie bentonică, preferă cursurile de apă fără obstacole
<i>Rhodeus amarus</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Depune icrele în aprilie-mai, între valvele moluștelor lamelibranhiate din apele dulci (Unio și Anodonta)	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Romanogobio uranoscopus</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Reproducere, ponte depuse pe vegetație submersă, inclusiv în zone cu substrat mîlos.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Se hrănește în principal cu nevertebrate bentonice. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Romanogobio kesslerii</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Reproducere, ponte depuse pe vegetație submersă, inclusiv în zone cu substrat mîlos.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Se hrănește în principal cu nevertebrate bentonice. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Romanogobio vladykovi</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Reproducere în ape curgătoare de șes cu fund nisipos sau argilos unde depune pont	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Sabanejewia balcanica</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Reproducere în ape curgătoare de șes cu fund nisipos sau argilos unde depune pontă	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Zingel streber</i>	ROSCI0435 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Depune icrele pe pietre sau plante în martie-mai	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Se hrănește în principal cu viermi, larve de insecte, icre și pui de pește. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
ROSPA0144 Cursul Mijlociu al Someșului					
<i>Alcedo atthis</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, mlaștini, zone inundabile, maluri de pământ.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu specii de pești și amfibieni. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Chlidonias hybridus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Habitatele preferate de specie pentru cuibărit sunt mlaștinile cu ochiuri izolate de apă și vegetație păscută de vite și cai.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești mici, insecte adulte și larvele acestora.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
				Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	
<i>Circus aeruginosus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile	Specia are rol în dispersia semințelor și controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, mamifere, păsări, nevertebrate.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Ixobrychus minutus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate acvatice, pești, păsări de talie mică, amfibieni, reptile, moluște, crustacee	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Aquila pomarina</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia preferă pentru cuibărit pădurile mature de foioase, în general de stejar, din zonele de deal, șes și cele de luncă.	Cuibărire în păduri de conifere, păduri de foioase, liziere.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, păsări și mamifere.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Circaetus gallicus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia preferă pentru cuibărit pădurile mature de foioase, în general de stejar, din zonele de deal, șes și cele de luncă.	Cuibărire în păduri de conifere, păduri de foioase, liziere.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, păsări și mamifere.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Accipiter gentilis</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia preferă pentru cuibărit pădurile mature de foioase, în general de stejar, din zonele de deal, șes și cele de luncă.	Cuibărire în păduri de conifere, păduri de foioase, liziere.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, păsări și mamifere.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Accipiter nisus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul	Specia preferă pentru cuibărit pădurile mature de	Cuibărire în păduri de conifere,	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se	Nu prezintă cerințe specifice pentru

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	foioase, în general de stejar, din zonele de deal, șes și cele de luncă.	păduri de foioase, liziere.	cu amfibieni, reptile, păsări și mamifere.	conectivitate
<i>Anthus campestris</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență pentru habitatele naturale uscate deschise – stepe și semideșerturi, pășuni uscate și zone defrișate	Cuibărire în pajiști, pășuni, stepă, tufărișuri.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu specii de nevertebrate. La rândul ei, specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Caprimulgus europaeus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență pentru habitatele agricole	Cuibărește pe sol, sau în scorburi de pe pajiști sau adăpostul copacilor sau tufărișurilor.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Ciconia ciconia</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență pentru habitatele agricole și acvatice	Cuibărire în stâncării, livezi, parcuri, păduri de conifere, păduri de foioase, stâlpi, clădiri	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate, amfibieni și specii de rozătoare. În zonele acvatice hrana se diversifică și include pești și nevertebrate acvatice (moluște, crustacee).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Crex crex</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență pentru habitatele de pajiști și liziere cu ierburi înalte higrofile: 6430, 6410	Cuibărește în pășuni umede, dar și culturi agricole	Specia are rol în dispersia semințelor. Specia se hrănește cu insecte și larvele acestora, viermi, semințe și plante.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Hieraaetus pennatus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod	Specia manifestă dependență pentru habitatele agricole mozaicate și forestiere.	Specia preferă pentru cuibărire habitatele forestiere în preajma cărora se află zone deschise, naturale sau mozaicuri agricole,	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu păsări de talie mică și medie, micromamifere și mamifere de	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	RORW2-1_B5		propice pentru procurarea hranei. Tipurile de păduri în care specia cuibărește pot varia.	dimensiuni medii (iepuri, veverițe etc.), reptile și uneori insecte.	
<i>Lanius collurio</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de habitatele de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole.	Cuibărire în toate habitatele deschise, de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate, micromamifere, șopârle, amfibieni, păsări de talie mică. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Lanius minor</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de habitatele de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole.	Cuibărire în toate habitatele deschise, de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Pernis apivorus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de habitatele de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole.	Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (<i>Corvus frugilegus</i>). Clovitul este asigurat în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu rozătoare și specii de pradă.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Bubo bubo</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifeste dependență de habitatele forestiere: 9110, 9110*, 91F0, 91E0*	Habitatele de reproducere sunt reprezentate de păduri de foioase (în special fâgete, cvercinete) cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate și larvele acestora, uneori chiar și hrană de origine vegetală (nuci, ghinde, alune). Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Dendrocopos medius</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul	Specia manifeste dependență de habitatele forestiere:	Habitatele de reproducere sunt reprezentate de păduri de foioase	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se	Nu prezintă cerințe specifice pentru

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	9110, 9110*, 91F0, 91E0*	(în special fâgete, cvercinete) cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere	cu nevertebrate și larvele acestora, uneori chiar și hrană de origine vegetală (nuci, ghinde, alune). Specia reprezintă sursă trofică penstru speciile de păsări prădătoare.	conectivitate
<i>Dendrocopos minor</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifeste dependență de habitatele forestiere: 9110, 9110*, 91F0, 91E0*	Habitatele de reproducere sunt reprezentate de păduri de foioase (în special fâgete, cvercinete) cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate și larvele acestora, uneori chiar și hrană de origine vegetală (nuci, ghinde, alune). Specia reprezintă sursă trofică penstru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Dryocopus martius</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifeste dependență de habitatele forestiere: 9110, 9110*, 91F0, 91E0*	Habitatele de reproducere sunt reprezentate de păduri de foioase (în special fâgete, cvercinete) cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate și larvele acestora, uneori chiar și hrană de origine vegetală (nuci, ghinde, alune). Specia reprezintă sursă trofică penstru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Lullula arborea</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Liziera habitatelor forestiere	Zone deschise din păduri de foioase sau conifere cu vegetație ierboasă abundentă	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte, semințe	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Picus canus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod	Specia manifestă dependență de habitate forestiere: 9110	Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit păduri cu luminișuri, cu	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate (în special furnici – adulți și larvele acestora, dar și	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	RORW2-1_B5		abundență de arbori morți	alte insecte). Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci). Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare, alte păsări (precum corvidele) sau mamifere ce consumă ouăle.	
<i>Strix uralensis</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență de habitate forestiere de păduri bătrâne care alternează cu zone deschise (turbării, luminișuri sau rariști de arbori) și terenuri agricole mici.	Cuibărește izolat în trunchiuri de arbori (de tip „horn”), scorburi artificiale sau cuiburi de păsări răpitoare de zi, abandonate.	Specia are rol de reglare, se hrănește cu mamifere de talie mică (șoareci, chițcani) sau medie (iepuri), amfibieni, șopârle și insecte. Ocazional se hrănește și cu păsări mici sau chiar de talie mai mare (precum porumbei, ieruncă etc.).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anas platyrhynchos</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, sisteme acvatice antropice, tufărișuri	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală și boabe de porumb de pe terenurile agricole	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Actitis hypoleucos</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specie caracteristică zonelor sărace în vegetație de la marginea râurilor, a pâraielor și a lacurilor.	Cuibărește în terenuri agricole, cuibul este o mică adâncitură în sol, deseori ascuns printre copaci și tufișuri, fiind construit de preferință în zonele cu pietriș sau nisip de pe malurile habitatelor acvatice.	Specia are rol de reglare, se hrănește cu insecte, melci, viermi, crustacee, pești sau amfibieni mici și din unele plante (în special semințe).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Charadrius dubius</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod	Specie caracteristică zonelor de țărmuri nisipoase pe malul apelor încet curgătoare sau pe malul	Pentru cuibărit sunt preferate zonele nisipoase fără vegetație sau foarte puțin înierbate, aflate în apropierea habitatelor acvatice,	Specia are rol de reglare, se hrănește cu insecte, păianjeni, viermi și alte nevertebrate. Se hrănește în timpul zilei, în zonele	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	RORW2-1_B5	lacurilor, dar și în mlaștini.	reprezentate de bălți, lacuri sau ape foarte încet curgătoare.	mlăștinoase și ocazional în ape mici.	
<i>Tringa nebularia</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Nu cuibărește în România. Este prezentă doar în perioadele de migrație din primăvară și toamnă.	Specia are rol de reglare, se hrănește cu nevertebrate acvatice (insecte, viermi, gastropode, crustacee), păianjeni, uneori mormoloci sau pești de talie mică. Ocazional consumă și micromamifere.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Vanellus vanellus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Este o pasăre reprezentativă pentru regiunile de câmpie și de pășune	Cuibărire în habitate deschise cu vegetație mică inclusiv pe terenuri agricole, lunci și zone umede	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate și materie vegetală.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Este o pasăre cu prezență comună în regiunile mlăștinoase, cu lacuri și bălți, bogate în vegetație acvatică (stuf, tufișuri sau ierburi înalte), din ape de mică adâncime.	Cuibărește în stufărișul din jurul lacurilor și al mlaștinilor, unde femela construiește un cuib la 60-120 cm deasupra apei.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte și alte nevertebrate, ocazional din vertebrate mici, iar toamna consumă și semințe sau diverse fructe mici.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia preferă habitatele cu stufăriș vechi, de-a lungul lacurilor, râurilor, mlaștinilor și canalelor, deseori procurându-și hrana din habitatele deschise cu tufăriș din apropierea acestora.	Cuibul este amplasat între 2-8 tulpini de stuf, deasupra apei, la o înălțime de 15-200 cm, fiind construit de obicei de către femelă.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte și larvele lor, mai ales diptere și păduchi de frunze, dar și păianjeni, viermi sau melci.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Ardea cinerea</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Este o specie caracteristică unei varietăți mari de habitate ce includ ape dulci (lacuri mari, heleșteie, râuri și alte cursuri de apă etc.) respectiv și arbori, utilizând arborii mai frecvent decât alte specii de stârci.	Cuibărește cel mai frecvent în coronamentul copacilor.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, amfibieni, reptile, nevertebrate acvatice, dar și mamifere mici sau chiar pui de păsări.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Locustella luscinioides</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență pentru habitatele cu stuf întinse asociate cursurilor mari de apă (în special în Delta Dunării).	Cuibărește în stufărișuri, pe pajiști mlăștinoase cu papură, în rogoz, sălcii, anini și pe malurile lacurilor, de obicei în zone de câmpie	Este o specie preponderent insectivoră, însă consumă și o gamă largă de nevertebrate (arahnide, melci mici, viermi).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Buteo buteo</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență pentru habitatele stepice sau cu influență spetică, cuibărind în zone deschise și semi-deschise, cu pajiști/pășuni și mozaicuri cu terenuri agricole.	Cuibărește în cadrul terenurilor agricole, pajiștilor, pășunilor, pădurilor de conifere, foiașe și liziere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, păsări și nevertebrate	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Otus scops</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru habitatele din apropierea localităților, în habitate antropizate, cum ar fi livezi, vii, parcuri, grădini, aliniamente de arbori situate de-a lungul drumurilor sau alei cu copaci	Cuibărește în zonele de câmpie și de deal, încălzite și aride, la altitudini mai joase.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte și alte nevertebrate, dar din dieta sa fac parte și păsări mici, reptile, amfibieni și mamifere.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Aegithalos caudatus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru habitate formate din păduri de amestec sau foioase, parcuri și grădini, tufișuri și mlaștini. În aceste habitate este observat cu precădere în zone în care există și un strat dens de arbuști.	Cuibărește în păduri de amestec unde își fixează cuibul în furca a două ramuri verticale	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate adulte și larvele acestora.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Alauda arvensis</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Preferă zonele deschise cu sol nivelat din pajiștile de stepă, terenuri arabile sau pășuni	Cuibul este pregătit de femelă în forma unei mici adâncituri în pământ și este căptușit cu iarbă, fiind foarte bine ascuns în vegetație.	Rol în reglarea populațiilor de insecte. Specia își procură hrana din zbor (nevertebrate mici) și semințe de pe suprafața solului.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Athene noctua</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Preferă zonele deschise stâncoase din localități.	Cuibărește în scorburi de copaci, pe stânci, în găuri, râpe și pe clădiri.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte, rozătoare, păsări, amfibieni, șerpi mici și râme.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Cardeulis cannabina</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia este caracteristică habitatelor deschise și semideschise, mai ales zonele ecotonale, cum sunt pajiștile, pajiștile cu tufe sau arbori răsfirați, marginile de păduri, sau rariști extinse, livezi, vii sau grădini, terenuri arabile cu fâșii intermitente de teren necultivat etc.	Cuibărește în păduri dense cu arbori înalți	Câneparul se hrănește cu o varietate mare de semințe, dar consumă și fructele și mugurii plantelor. Adițional se hrănește cu nevertebrate, mai ales insecte și larvele acestora, puii fiind hrăniți aproape exclusiv cu hrană de origine animală, în primele zile după eclozare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Carduelis spinus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru majoritatea tipurilor de păduri, livezi, parcuri, zone arabile cu miriște, pășuni etc.	Specia preferă în perioada de cuibărire pădurile de conifere și de amestec din etajul montan.	Scatiul se hrănește predominant cu plante (muguri, flori, etc.), în sezonul rece hrănindu-se mai ales cu semințe și fructe uscate. Suplimentar consumă și nevertebrate.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru zonele deschise cu stejar și carpen, dar arealul ei se extinde și în zona altor specii de foioase, cu copaci înalți, bogați în fructe de mărime potrivită, cum ar fi fagul, frasinul, ulmul, platanul sau paltinul.	Cuibărește în habitate forestiere, în special în păduri de foioase cu carpen, în amestec cu cvercinee sau alte specii. Uneori apare și în păduri de amestec cu rășinoase, în special în partea joasă a acestora, din punct de vedere altitudinal.	Consumă în special hrană vegetal, în special semințe, muguri sau flori. Semințele de carpen constituie o parte semnificativă a hranei. Consumă și semințe lemnoase greu de deschis (precum semințe de cireșe), pe care le sparge cu ajutorul ciocului masiv.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Coturnix coturnix</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru zonele cu vegetația deasă din pășuni, în tufișurile de pe malurile râurilor și pe câmpurile cultivate în special cu cereale sau leguminoase.	Cuibul este construit în vegetația deasă, fiind practic o gropiță în sol căptușită de femelă cu câteva fire de vegetație uscată	Rol în controlul populațiilor hrănindu-se cu insecte	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Emberiza citrinella</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru zonele cu pajiști cu tufe izolate, tufărișuri extinse, păduri în regenerare, marginea zonelor arabile, dar și liziera pădurilor, luminișuri extinse, păduri ripariere deschise	Specia cuibărește în habitate deschise, cum sunt pajiștile cu tufe izolate, tufărișuri extinse, păduri în regenerare, marginea zonelor arabile, dar și liziera pădurilor, luminișuri extinse, păduri ripariere deschise, evitând habitatele forestiere dense.	Se hrănește în principal cu hrană de origine vegetală, mai ales semințe, dar în perioada de reproducere își hrănește puii majoritar cu hrană de origine animală, preferând larvele diferitelor insecte, dar și alte nevertebrate (păianjeni, melci, râme etc.).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Falco subbuteo</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru zone deschise, joase, cu pălcuri de copaci și vegetație, deseori în apropiere de ape.	Cuibărește în habitate semi-deschise, de tipul silvostepelor (zone de stepă cu păduri rare sau reduse ca suprafață, ori deschise). Este întâlnit în zone pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, păduri de mici dimensiuni, zăvoaie. Intră adesea și în parcurile mari din orașe.	Se hrănește în special cu insecte de talie mare (mai ales Orthoptere, precum greieri, lăcuste, coșai, dar și alte specii) și păsări de talie mică, pe care le prinde în zbor activ. Este un vânător foarte agil, putând executa manevre foarte precise în zbor, inclusiv în zone cu obstacole (coronamentul arborilor). Ocazional consumă și alte animale (șopârle, micromamifere).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Lanius excubitor</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de habitatele de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole.	Cuibărire în toate habitatele deschise, de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Merops apiaster</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de zone deschise, largi, însoțite și cu precipitații mai reduse.	Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase.	Specie strict insectivoră, consumă mai ales specii din familia Hymenopterelor: bondari, viespi, albine. Insectele sunt prinse din aer, apoi se folosește de suportul pe care se așează pentru a îndepărta acul prin lovituri repetate. Suplimentar, consumă și alte specii de insecte pe care le prinde din aer: libelule, lăcuste, cicade etc.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Miliaria calandra</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de zone agricole deschise, predominant cu cereale, plante de nutreț și leguminoase, în pajiști cu tufișuri, dar și în zone seminaturale de la periferia zonelor rurale.	Cuibul este construit de femelă, din iarbă uscată, tulpini și rădăcini fine de plante, fiind camuflat de obicei pe sol în iarbă sau printre plantele ruderales din zona terenurilor agricole.	Hrana constă din semințe (predominant cereale) sau alte părți ale plantelor. Vara, în special în perioada de reproducere consumă un procent ridicat de nevertebrate: insecte mici, păianjeni, melci etc.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Oriolus oriolus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de pădurile de foioase de amestec, pădurile ripariene, parcuri, livezi și grădini	Cuibărește într-o varietate mare de habitate, acolo unde sunt prezenți arborii, incluzând pădurile de foioase și de amestec, pădurile ripariene, parcuri, livezi, grădini, dar și zonele arabile unde sunt prezente pâlcuri izolate de arbori.	Este o specie omnivoră, hrănindu-se în principal cu nevertebrate și fructe, dar ocazional și cu semințe, nectar, polen, mai rar cu reptile de dimensiuni mici, micromamifere, ouăle și puii altor specii de păsări, de obicei de dimensiuni mici.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Perdix perdix</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă dependență față de pajiști în care sunt prezente tufișuri izolate, cu o înălțime a vegetației nu cu mult mai mare decât înălțimea păsării.	Cuibărește pe sol în vegetație densă, într-o mică adâncitură pe care o căpтуșește cu frunze și fire de iarbă uscată, la care adaugă și fulgi.	Se hrănește preponderent cu hrană de origine vegetală (cereale, semințe de buruieni, diverse fructe, plante tinere etc.). Ocazional consumă și insecte (în special în perioada de creștere a puilor), râme, melci și ouă de furnici	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Riparia riparia</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia poate fi întâlnită în mai multe tipuri de habitate inclusiv în apropierea fermelor, pe pășuni și mlaștini, de obicei în apropierea râurilor și a lacurilor.	Cuibul propriu-zis este căpтуșit cu iarbă și pene, iar adăpostul nu este folosit în mai mulți ani de perechea respectivă, care sapă în fiecare primăvară o nouă cavitate.	Se hrănesc cu insecte zburătoare. Specie diurnă, vânează deasupra apelor, iar deseori stă pe ramuri sau sârme, de unde urmărește prada.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Anthus trivialis</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia poate fi întâlnită în marginea pădurilor de foioase și conifere, luminișurile, tăieturile cu copaci înalți, izolați, lizierele și zonele colinare sau cele de munte.	Deși cuibărește și își caută hrana pe sol, la fel ca și celelalte specii de fâse, este unică prin preferința pentru prezența copacilor în locurile de cuibărit, folosind crengile acestora ca loc de marcarea a teritoriului prin cântec sau ca punct de observație.	Consumă de obicei insecte, pe care le procură de pe sol sau de pe vegetație.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Asio otus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru habitatele din apropierea localităților, în habitate antropizate, cum ar fi livezi, vii, parcuri, grădini, aliniamente de arbori situate de-a lungul drumurilor sau alei cu copaci	Cuibărește în zonele de câmpie și de deal, încălzite și aride, la altitudini mai joase.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte și alte nevertebrate, dar din dieta sa fac parte și păsări mici, reptile, amfibieni și mamifere.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Certhia familiaris</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru habitatele de păduri de foioase, mixte și de stejari bătrâni.	Cuibul este realizat în luna aprilie într-o crăpătură de scoarță. Este construit din resturi vegetale și lână, având la bază crenguțe, și este căptușit cu pene.	Hrana este alcătuită din insecte în toate stadiile de dezvoltare și din alte viețuitoare mici, pe care le culege de sub scoarța copacilor cu ajutorul ciocului extrem de fin și sprijinindu-se în penele din coadă, care sunt foarte rigide.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Columba oenas</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru pădurile rare cu arbori bătrâni și scorburoși sau parcurile mari rărite în care se găsesc poieni și suprafețe libere cu arbori bătrâni, în scorburile cărora își construiește cuibul.	Cuibul este foarte sumar alcătuit din câteva crenguțe și puține resturi vegetale	Hrana preponderent vegetală este adunată de pe sol, în teren deschis, de pe culturi agricole, arături etc., doar rar din pădure sau de pe vegetația arboricolă. Consumă semințele unor graminee, crucifere și leguminoase, fructe, uneori și	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Columba palumbus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru pădurile rare cu arbori bătrâni și scorburoși sau parcurile mari rărite în care se găsesc poieni și suprafețe libere cu arbori bătrâni, în scorburile cărora își construiește cuibul.	Cuibul este foarte sumar alcătuit din câteva crenguțe și puține resturi vegetale	insecte, moluște, miriapode etc. Hrana preponderent vegetală este adunată de pe sol, în teren deschis, de pe culturi agricole, arături etc., doar rar din pădure sau de pe vegetația arboricolă. Consumă semințele unor graminee, crucifere și leguminoase, fructe, uneori și insecte, moluște, miriapode etc.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Corvus corax</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru zonele împădurite, cu întinderi mari de terenuri deschise aflate în apropiere sau regiuni de coastă.	Cuibul este construit în partea superioară a coronamentului unor arbori bătrâni sau pe stânci, în zone greu accesibile.	Dieta speciei este una oportunistă. Regimul de hrană de tip omnivor asigură identificarea ușoară a surselor de hrană, care pot fi reprezentate de insecte, cereale, fructe, animale mici (mamifere și păsări mici, broaște, șopârle), ouă și pui de păsări, leșuri sau resturi alimentare din gunoaie	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Cuculus canorus</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru pădurile de foioase, crângurile de pe malul apelor curgătoare, coasta mărilor sau la marginea orașelor.	Este o specie parazită, femela cuc depunându-și ouăle în cuiburile altor păsări, lăsând clocitul și crescutul puilor pe seama păsărilor-gazdă.	Se hrănește cu insecte, omizi în special, iar uneori cu ouăle și puii altor păsări mici. Consumă, de asemenea, și păianjeni sau melci. Dintre omizi, le preferă pe cele păroase, care sunt evitate de multe alte păsări insectivore.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru pădurile de foioase și conifere sau în dumbrăvi.	Cuibăresc în perechi solitare, în tufișuri sau copaci, la -2-3 m deasupra solului	Consumă de obicei insecte și semințe, pe care le procură de pe sol sau de pe vegetație.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Scolopax rusticola</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru pădurile de foioase sau de amestec, întinse și nefragmentate, care conțin tufișuri dense, un strat ierbos bogat și care au, de asemenea, în apropiere, un mozaic de habitate care includ zone uscate și calde pentru odihnă, zone umede pentru hrănit și zone deschise pentru zbor.	Sitarul de pădure preferă în perioada de cuibărit pădurile de foioase sau de amestec, întinse și nefragmentate, care conțin tufișuri dense, un strat ierbos bogat și care au, de asemenea, în apropiere, un mozaic de habitate care includ zone uscate și calde pentru odihnă, zone umede pentru hrănit și zone deschise pentru zbor.	Se hrănește predominant cu răme, în special în afara sezonului de cuibărit, dar din dieta sa mai fac parte și nevertebrate mici precum gândaci, urechelnițe, miriapode, păianjeni, melci și lipitori.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Streptopelia turtur</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru pădurile rare cu arbori bătrâni și scorburoși sau parcurile mari rărite în care se găsesc poieni și suprafețe libere cu arbori bătrâni, în scorburile cărora își construiește cuibul.	Cuibul este foarte sumar alcătuit din câteva crenguțe și puține resturi vegetale	Hrana preponderent vegetală este adunată de pe sol, în teren deschis, de pe culturi agricole, arături etc., doar rar din pădure sau de pe vegetația arboricolă. Consumă semințele unor graminee, crucifere și leguminoase, fructe, uneori și insecte, moluște, miriapode etc.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Strix aluco</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru păduri de foioase sau de amestec, în pâlcuri de copaci din apropierea fermelor, a parcarilor, a grădinilor mari sau a bisericilor.	Preferă să cuibărească în păduri de foioase sau de amestec, în pâlcuri de copaci din apropierea fermelor, a parcarilor, a grădinilor mari sau a bisericilor.	Dieta speciei este formată din mamifere de talie mică, rozătoare, păsări mici, șopârle, broaște, pești sau gândaci mari	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Upupa epops</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia manifestă preferințe pentru habitatele deschise și semideschise, precum livezi și vii cultivate în mod tradițional, zone de agricultură extensivă.	Cuibărește în scorburi din habitatele deschise și semideschise, precum livezi și vii cultivate în mod tradițional, zone de agricultură extensivă, totodată și în arbori singuratici, grupuri izolate sau aliniamente de copaci de-a lungul pământurilor arabile sau al pășunilor.	Pupăza se hrănește cu precădere de pe pământ. Consumă adulți de insecte mari și larvele acestora, dar și păianjeni, râme, miriapode, melci, pe care le capturează la suprafața solului cu ciocul ei lung și ascuțit sau de sub crusta pământului prin bătăi rezezi de cioc.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Delichon urbica</i>	ROSPA0144 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Someș cod RORW2-1_B5	Specia poate fi întâlnită în mai multe tipuri de habitate inclusiv în apropierea fermelor, pe pășuni și mlaștini, de obicei în apropierea râurilor și a lacurilor.	Specia cuibărește colonial, adesea în sate, ferme, orașe, dar și pe stâncăriile din zonele neantropizate. În afara perioadei de cuibărit înnoptează adesea în arbori.	Specie insectivoră, consumă în special insectele zburătoare pe care le prinde în zbor, adesea la înălțime mare. Ocazional aterizează pe sol sau vegetație pentru a prinde insecte. Suplimentar consumă și alte nevertebrate (păianjeni, sau alte artropode).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

b.4) Obiectivele de conservare ANPIC

Obiectivelor Specifice de Conservare ale ROSCI0435 Someșul între Rona și Ticău aprobate de ANANP prin Nota nr. 14616/BT/26.05.2021, iar ale ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului prin Nota nr. 2909/BT/11.02.2021 consultate și descărcate de pe site-ul ANANP la data de 13.05.2024 sunt anexate prezentului studiu.

b.5) Analiza măsurilor de conservare din planul de management/ regulamentul ANPIC care pot limita/ influența intervențiile și activitățile propuse de PP

Cele două situri ROSCI0435 Someșul între Rona și Ticău, respectiv ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu au în momentul de față Plan de management, măsurile de conservare care vor fi respectate sunt cele prevăzute prin Notele privind aprobarea setului minim de măsuri speciale de protecție și de conservare a diversității biologice, precum și conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, de siguranță a populației și investițiilor din cadrul celor două situri.

b.6) Alte informații relevante privind conservarea ANPIC, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a acesteia

Din punct de vedere al speciilor starea de conservare se evaluează din punct de vedere al: conservării trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru specie și al posibilităților de refacere. Cele trei scări ale gradului de conservare conform manualului de completare al Formularului Standard, sunt excelentă (A), bună (B) și medie/redușă (C).

Starea de conservare a unei specii este evaluată prin prisma: arealului de repartiție în sit, starea de conservare a populației și habitatului speciei, perspectivele viitoare.

a. Aria de repartiție a speciilor

Amplasamentul proiectului dată fiind starea actuală a terenurilor este folosit pentru hrănire de către speciile caracteristice terenurilor agricole. În urma implementării proiectului propus, nu se modifică disponibilitatea habitatelor existente ci dimpotrivă din multe puncte de vedere se îmbunătățește starea de conservare pentru speciile protejate. Renunțarea la lucrările agricole și păstrarea zonelor verzi prin intervenții minimale, crește biodiversitatea zonei și disponibilitatea resursei de hrană. Amenajările suplimentare pentru speciile de răpitoare (suporturi de observație) va duce la îmbunătățirea stării lor de conservare.

b. Populațiile speciilor protejate

Proiectul contribuie la îmbunătățirea stării de conservare a populațiilor speciilor de păsări protejate. Proiectul nu are efecte negative asupra numărului de indivizi/perechi de păsări indiferent de modul de utilizare a amplasamentului (cuibărit, hrănire, pasaj, odihnă). Modificările propuse nu produc amenințări asupra integrității populațiilor de păsări în nici unul din stadiile proiectului (implementare/funcționare).

c. Habitatul speciilor

Prin modificările propuse nu se pierd habitate, intervențiile fiind în totalitate reversibile, iar în perioada de exploatare intervențiile în habitat asupra vegetației și solului sunt minime.

Astfel prin creșterea masei vegetale, care acoperă o perioadă mai îndelungată solul respectiv prin renunțarea la tratamentele chimice și lucrările solului crește biodiversitatea implicit disponibilitatea resursei de hrană (insecte, amfibieni, reptile, micromamifere etc.).

c) Prezentarea rezultatelor activităților de teren

Pentru a putea identifica și cuantifica potențialul impact al proiectului, asupra habitatelor și speciilor au fost demarate campanii de monitorizare a biodiversității în zona și vecinătatea amplasamentului vizat de proiect.

Obiectivul/proiectul **„LUCRARI IN VEDEREA ELIMINARII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORA A RAULUI SOMES IN EXTRAVILAN, PERIMETRUL ALUNIS, U.A.T. NAPRADEA, JUDETUL SALAJ ”** perimetrul Alunis este situat în extravilanul U.A.T. comuna Năpradea, județul Sălaj, amplasat în albia minoră a cursului de apă Someș.

Accesul în cadrul perimetrului Alunis se realizează din DJ 108A și drumurile locale de pe raza localității Alunis, comuna Napradea, pe un drum de exploatare care deservește terenurile agricole în zona studiată. Acord de reabilitare drum/acces la exploatare (anexat prezentei documentații).

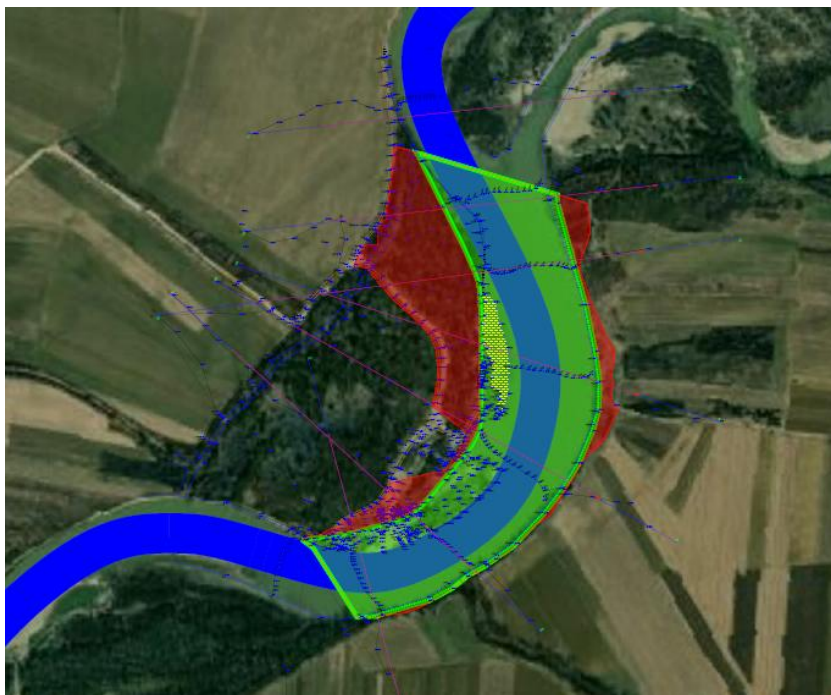

Figura 7 Localizarea amplasamentului

Localizarea proiectului față de ariile naturale protejate din zonă

Amplasamentul proiectului este situat în albia minoră a râului Someș, care se suprapune peste limita ariei speciale de conservare ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău precum și a sitului de protecție specială avifaunistică ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului.

Perimetrul de exploatare în care vor fi realizate lucrările de decolmatare ocupă o suprafață de **0,14%** din suprafața totală a ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău (503 ha) și o suprafață de **0,002%** din suprafața totală a sitului ROSPA0114 Cursul mijlociu al Someșului (33259 ha).

Figura 8 Localizarea amplasamentului față de ariile naturale protejate

C.1) Inventarierea habitatelor de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

C.1.2) Habitatele de interes conservativ pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău

Situl de importanță comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău este desemnat pentru protecția a 2 tipuri de habitate: **91F0** – Păduri de luncă mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmion minoris*) și **92A0** – Păduri-galerii (zăvoaie) de *Salix alba* și *Populus alba*;

Suprafața amplasamentului propus se suprapune cu situl de importanță comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău pe o suprafață de 70.460 mp.

Surse:

- Formularul Standard al Sitului de Importanță Comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău;

- Manualul de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România – Gafta D. și Mountford J. O., 2008, Editura Risoprint Cluj-Napoca;

C.1.3) Scopul inventarierii habitatelor de interes comunitar

Inventarierea habitatelor de interes comunitar a avut la baza următoarele:

- Inventarierea și cartarea habitatelor de interes comunitar prezente pe raza de afectare a amplasamentului propus;
- Recomandarea măsurilor de diminuare a impactului proiectului propus asupra habitatelor și a vegetației.

C.1.4.) Material și metode

Protocolele de monitorizare pentru habitatele forestiere și neforestiere au fost propuse pe două niveluri distincte și interconectate:

Monitorizarea primară (Etapa 1)

S-a realizat o monitorizare la o scară macro (în mare parte prin tehnici de telelecție, fără a exclude totuși alte mijloace ca de exemplu studii, sesizări etc.) pentru a identifica eventuale suprafețe care ar putea fi ocupate de habitatele în cauză.

Monitorizarea secundară (Etapa 2)

Monitorizarea în detaliu a avut ca și scop principal validarea sau invalidarea existenței în teren a habitatelor target. Această etapă a implicat utilizarea imaginilor recente (actuale) de rezoluție mare și verificare calitativă (prin observații) și cantitativă (prin măsurători specifice) în teren. Pentru investigațiile în teren a fost analizată structura și compoziția vegetației în pătrate de probă de 10 x 10 m, unde au fost evaluate compozițiile ale vegetației care ar putea fi specifice habitatelor de interes comunitar prezente în formularul standard al sitului.

Cartarea și inventarierea habitatelor s-a realizat prin parcurgerea și caracterizarea zonelor din interiorul limitelor amplasamentului, observațiile efectuate în perioada octombrie (2023) – mai (2024).

C.1.5) Rezultatele obținute

91F0 - Păduri mixte riverane de *Quercus robur*, *Ulmus laevis* și *Ulmus minor*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, de-a lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*)

Aspecte ecologice: Fitocenozele caracteristice acestui tip de habitat sunt păduri localizate în luncile râurilor, pe soluri aluviale, supuse regimului inundațiilor, edificate de specii cu esență tare: stejar (*Quercus robur*), frasin de luncă (*Fraxinus angustifolia*), frasin comun (*F. excelsior*), ulm de câmp (*Ulmus minor*), vânj (*U. laevis*), alături de care apar în diverse proporții esențe moi. Aceste păduri se dezvoltă pe depozite aluviale recente. Solul poate fi bine drenat între inundații

sau poate rămâne ud. Ca urmare a regimului hidric specific, speciile lemnoase dominante aparțin genurilor *Fraxinus*, *Ulmus* sau *Quercus*. Subarboretul este bine dezvoltat, compus, de regulă, din *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra*, *Frangula alnus*, *Coryllus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Prunus spinosa*, *Lygustrum vulgare* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor este, de asemenea, bine dezvoltat, cu dominarea speciilor *Rubus caesius*, *Galium aparine*, *Aegopodium podagraria*.

Specii caracteristice: *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *U. minor*, *U. glabra*, *Fraxinus excelsior*, *F. angustifolia*, *Populus nigra*, *P. canescens*, *P. tremula*, *Alnus glutinosa*, *Prunus padus*, *Humulus lupulus*, *Vitis vinifera subsp. sylvestris*, *Tamus communis*, *Hedera helix*, *Phalaris arundinacea*, *Corydalis solida*, *Gagea lutea*, *Ribes rubrum*.

Asociații vegetale: *Fraxino danubialis-Ulmetum* Soó 1936 corr. 1963; *Quercetum roboris pedunculiflorae* Simon 1960 (syn.: *Fraxino angustifoliae - Quercetum pedunculiflorae* Chifu et al. (1998) 2004); *Fraxino pallisae-Quercetum pedunculiflorae* (Popescu et al. 1979) Oprea 1997; *Fraxinetum pallisae* (Simon 1960) Krausch 1965 (syn. *Ulmeto minoris Fraxinetum pallisae* Borza ex Sanda 1970).

Distribuție: Acest tip de habitat apare în luncile râurilor interioare din regiunile de câmpie și de deal (Prut, Siret, Buzău, Ialomița, Prahova, Argeș, Vedea, Olt, Jiu, Timiș, Mureș, Crișuri, Someș) și afluenți ai acestora, precum și în Lunca și Delta Dunării (Letea, Caraorman). Apare în porțiunile mai înalte, pe soluri mai evoluat, supuse inundării mai rar și pe perioade mai scurte. Distribuția habitatului este fragmentată, discontinuă, ca urmare multitudinii de factori care le-au afectat de-a lungul timpului existența și stabilitatea (defrișarea pentru a crea terenuri agricole, regularizarea luncilor, modificarea regimului hidrologic al râurilor și a luncilor acestora, degradarea biotipurilor, modificarea compoziției pădurilor de luncă).

Relevanța sitului pentru habitat: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, suprafața ocupată de habitat în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL.

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului și nu există în apropierea amplasamentului, neputându-se discuta de un impact al lucrărilor asupra suprafețelor ocupate de acesta în sit sau asupra stării de conservare a acestuia.

92A0 (Galerii de *Salix alba* și de *Populus alba*)

Aspecte ecologice: Fitocenozele corespunzătoare acestui tip de habitat sunt reprezentate de păduri de plop alb, salcie albă, plop negru, pure sau amestecate, localizate în lunci, pe soluri aluviale. Stratul arborilor este de obicei multietajat, în stratul superior pot predomina plopii (*Populus alba*, *P. nigra*, *P. canescens*), frasinul de luncă (*Fraxinus angustifolia*), velnișul (*Ulmus laevis*), iar în stratul inferior sălcii (*Salix alba*, *S. fragilis*), aninul negru (*Alnus glutinosa*), etc. Stratul arbuștilor, de regulă foarte dezvoltat, este compus din *Cornus sanguinea*, *Crataegus monogyna*, *Rosa canina*, *Euonymus europaeus*, *Sambucus nigra*, *Prunus spinosa*,

Amorpha fruticosa (specie invazivă), ș.a. Liane: *Clematis vitalba*, *Humulus lupulus*, *Vitis sylvestris*. Stratul ierburilor și subarbuștilor este de regulă puternic dezvoltat și dominat de *Rubus caesius*, *Galium aparine*, etc. Acest tip de habitat prezintă o stare de conservare foarte bună în Delta Dunării, pe ostroavele din Lunca Dunării, unde predomină arboretele naturale. În zona dig-mal din Lunca Dunării și din luncile râurilor interioare a fost înlocuit pe suprafețe însemnate cu plantații de clone de plopi euramericani și de salcie albă. Arboretele naturale sunt gospodărite predominant în regimul crângului cu tăieri în scaun. În luncile râurilor interioare habitatul este puternic fragmentat, cu o stare de conservare bună sau medie.

Specii caracteristice: *Salix alba*, *Populus alba*.

Asociații vegetale: Salici-Populetum Meijer-Drees 1936.

Distribuție: Zona de maximă răspândire este Lunca și Delta Dunării (peste 80% din suprafața habitatului la nivel național), urmată de luncile râurilor interioare (Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Ialomița, Buzău, Siret, Prut, Mureș, Crișuri, Someș, Timiș) și afluenții acestora.

Relevanța sitului pentru habitat: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, suprafața ocupată de habitat în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR.

Habitatul este prezent pe ambele maluri ale râului Someș și în anumite zone ale teraselor acestuia. Datorită atât poziționării habitatului, cât și specificului lucrărilor efectuate, habitatul nu va fi afectat nici la nivel de suprafață în sit, nici la nivel de stare de conservare, recomandându-se, totuși, evitarea lucrărilor de lărgire a drumului de acces către amplasament și concentrarea lucrărilor, inclusiv organizarea de șantier, în limita amplasamentului.

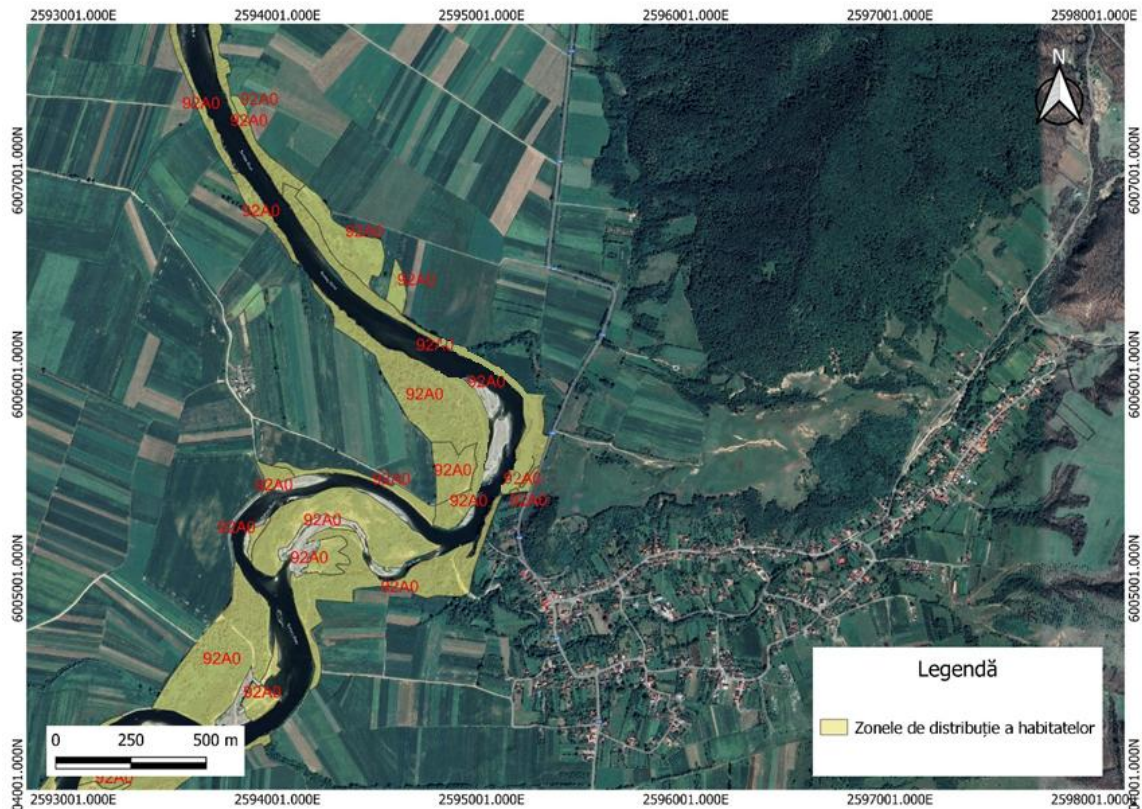

Figura 9 Localizarea habitatului 92A0 Galeriei de *Salix alba* și de *Populus alba* față de amplasamentul proiectului

C.2) Inventarierea speciilor de de pești de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

Speciile de ihtiofaună din zona și vecinătatea proiectului au fost monitorizate în perioada octombrie (2023) – mai (2024).

C.2.1) Material și metode

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de pești se regăsește în interiorul sitului ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău, în formularul standard al căruia sunt menționate 7 specii de pești de importanță comunitară: *Aspius aspius*, *Barbus carpathicus*, *Cobitis taenia* Complex, *Romanogobio kesslerii*, *Rhodeus amarus*, *Romanogobio vladykovi* *Sabanejewia balcanica*.

Analiza comunității piscicole s-a bazat pe informații din investigații în teren în zona de interes, precum și pe analiza literaturii de specialitate existente. În plus, au fost investigate la momentul realizării prezentului studiu habitatele și microhabitatele prezente în zona de interes, pentru a se identifica eventuale habitate favorabile speciilor de interes comunitar.

La momentul colectării datelor din teren, metodele folosite au fost investigarea capturilor pescarilor locali sau colectarea indivizilor din zona de mal cu ajutorul minciogului. Indivizii capturați au fost eliberați la momentul capturării, după identificarea la nivel de specie.

Campaniile de monitorizare s-au realizat în patru secțiuni (stații de pescuit). Cele patru stații sunt caracterizate după cum urmează:

Stația Inău

Stația este poziționată la 47°21'32.90131"N, 23°17'7.33147"E și este caracterizată printr-o vegetație tipică de foioase și terenuri agricole. Malul drept și stâng al Someșului prezintă o vegetație abundentă de *Salix* sp. și specii ierboase.

Malurile Someșului în zona stației prezintă un substrat format din nisip, pietriș și pe alocuri argilă.

Stația Năpradea

Stația este poziționată la 47°21'48.75126"N, 23°18'5.04535"E și este caracterizată printr-o vegetație de pajiște cu sălcii răzlețe. Malul drept și stâng al Someșului prezintă o vegetație abundentă de *Salix* sp. și specii ierboase.

Malurile Someșului în zona stației prezintă un substrat format din nisip, pietriș și pe alocuri argilă.

Stația Aluniș

Stația este poziționată la 47°22'42.62977"N, 23°18'42.91149"E și este caracterizată printr-o vegetație de pajiște cu specii de *Salix* sp. și terenuri agricole. Malul drept al Someșului se caracterizează prin vegetație arbustivă de talie mică, răchită și specii de *Salix* sp., iar malul stâng prezintă o vegetație de arbuști și specii de *Salix* sp.

Malurile Someșului în zona stației prezintă un substrat format din nisip și pietriș.

Stația Cheud

Stația este poziționată la 47°23'20.62702"N, 23°17'38.11417"E și este caracterizată printr-o vegetație tipică de foioase de *Salix* sp. și *Populus* sp. Malul drept al Someșului se caracterizează prin vegetație arbustivă de talie mică, răchită și specii de *Salix* sp., iar malul stâng prezintă o vegetație de arbuști și specii de *Salix* sp.

Malurile Someșului în zona stației prezintă un substrat format din nisip și pietriș și pe alocuri argilă.

În urma campaniilor de monitorizare, datele din cele patru stații sunt prezentate sintetic în tabelul de mai jos.

Tabel 15 Datele obținute în cadrul stațiilor de pescuit

Nr. Crt.	Stația	Specia	Număr exemplare
		Clean (<i>Squalius cephalus</i>)	67
		Oblete (<i>Alburnus alburnus</i>)	200
		Beldiță (<i>Alburnoides bipunctatus</i>)	1

		Porcușor de nisip (<i>Romanogobio kesslerii</i>)*	4
		Porcușor de șes (<i>Romanogobio vladykovi</i>)*	3
		Mreana (<i>Barbus barbus</i>)	10
		Boarta (<i>Rhodeus amarus</i>)*	42
		Caras (<i>Carassius gibelio</i>)	2
		Scobar (<i>Chondrostoma nasus</i>)	1
		Moaca de nămol (<i>Babka (Gobius) gymnotrachelus</i>)	1
2	Năpradea	Clean (<i>Squalius cephalus</i>)	73
		Oblete (<i>Alburnus alburnus</i>)	85
		Beldita (<i>Alburnoides bipunctatus</i>)	1
		Porcusor (<i>Gobio carpathicus</i>)	1
		Mreana (<i>Barbus barbus</i>)	1
		Boarta (<i>Rhodeus amarus</i>)*	11
3	Aluniș	Clean (<i>Squalius cephalus</i>)	23
		Oblete (<i>Alburnus alburnus</i>)	49
		Beldita (<i>Alburnoides bipunctatus</i>)	38
		Porcusor de nisip (<i>Romanogobio kesslerii</i>)*	6
		Mreana (<i>Barbus barbus</i>)	48
		Câra (<i>Sabanejewia balcanica</i>)*	4
		Boartă (<i>Rhodeus amarus</i>)*	3
		Guvid (<i>Neogobius fluviatilis</i>)	1
Moioagă (<i>Barbus carpathicus</i>)	1		
4	Cheud	Clean (<i>Squalius cephalus</i>)	34
		Oblete (<i>Alburnus alburnus</i>)	50
		Beldiță (<i>Alburnoides bipunctatus</i>)	8
		Porcusor de nisip (<i>Romanogobio kesslerii</i>)*	3
		Mreana (<i>Barbus barbus</i>)	12
		Câra (<i>Sabanejewia balcanica</i>)*	1
		Borață (<i>Rhodeus amarus</i>)*	1
		Grindel (<i>Barbatula barbatula</i>)	1
Scobar (<i>Chondrostoma nasus</i>)	11		

Notă: speciile cu * sunt specii de interes comunitar

Conform Adresei nr. 6380/ ASF/ 24.05.2024 emisă de ABA-Someș Tisa, este confirmată prezența speciei *Rhodeus amarus* la nivelul corpului de apă a râului Someș, date obținute în cadrul campaniilor proprii de inventariere a ihtiofaunei realizate în anul 2023.

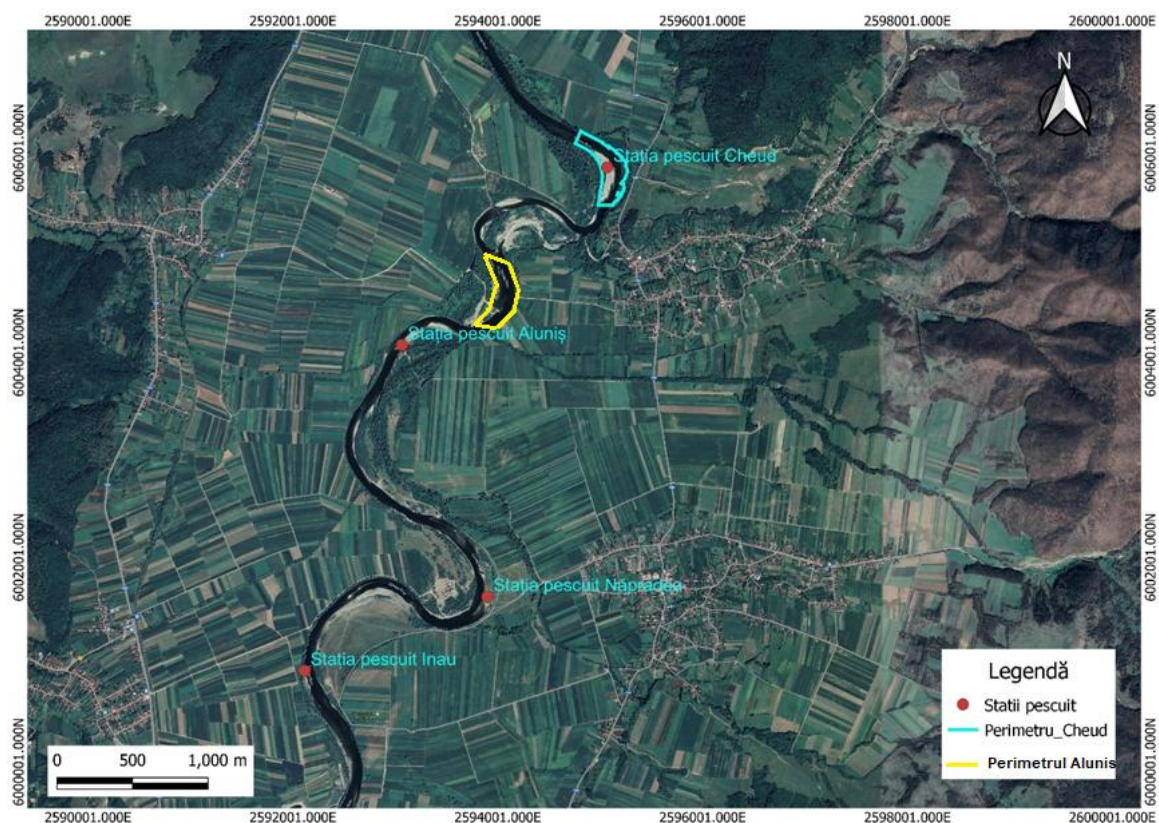

Figura 10 Locația stațiilor de pescuit

C.2.2) Rezultate obținute în cadrul campaniilor de monitorizare

Aspius aspius: (avat, haut, lupul obleților, arvat, aut, fat, guran, gonac, hăut)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Singurul pește răpitor din familia ciprinide, are corpul alungit, fusiform, comprimat lateral, zvelt, acoperit cu solzi cicloizi mici. Capul este conic, gura este mare, largă, dispusă oblic, cu maxilarul inferior arcuit în sus. Ochii sunt foarte evidenți (exoftalmici). În urma capului, profilul dorsal urcă brusc. Înotătoarea dorsală și cele ventrale au inserția aproape simetrică, iar înotătoarele pectorale nu ating baza înotătoarelor ventrale. Marginea înotătoarei anale este puternic concavă; înotătoarea caudală este puternic excavată. Linia laterală este completă. Coloritul dominant este negricios-verzui pe partea dorsală a corpului și argintiu pe flancuri, iar partea ventrală este albă. Maturitatea sexuală se instalează la 3-5 ani. Reproducerea debutează în luna martie când temperatura apei atinge 6- 10°C și se încheie în luna aprilie. Ecloziunea icrelor durează 5-6 zile. Specie diurnă care se hrănește cu pește mărunț (pești de talie mică), larve de insecte, moluște mici, crustacee și viermi. Exemplarele juvenile formează mici cîrduri, iar exemplarele senescente devin solitare. Cerințe de habitat: specie dulcicolă reofil-stagnofilă, întâlnită frecvent în râurile de șes până în zona colinară, bălți, lacuri dulcicole sau salmastre.

Distribuție: Avatul este considerat o specie comună și larg răspândită în România. Este întâlnit cu precădere în următoarele ecosisteme acvatice: Dunăre (respectiv în toate bălțile luncii

inundabile și ale deltei), Complexul Razelm, lacurile litorale, Tisa, Someș, Crișul repede, Mureș, Bega, Timiș, Cerna, Jiu, Olt, Vedea, Argeș, Neajlov, Ialomița, Siret, Prut, Suceava, Moldova, respectiv Bistrița.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 40.000 și 400.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Gobio kessleri: (≈Romanogobio kessleri porcușorul de nisip, porcon, porcănel, boțog, pește pistriș, văcar)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Porcușorul de nisip este un ciprinid de talie mică (până la 10 cm), cu corp fusiform, ușor comprimat lateral. Capul este relativ mare în raport cu talia, gura mică și subterminală (inferioară) este prevăzută cu o pereche de mustați lungi (prelungiri tegumentare). Pedunculul caudal alungit se continuă posterior cu înotătoarea caudală homocercă furcată. Exoscheletul este format din solzi cicloizi care sunt prevăzuți pe partea dorsală cu striuri/creste epiteliale. Coloritul variază în funcție de condițiile mediului de viață, respectiv stare fiziologică, dar preponderant expune un colorit cenușiu-verzui sau cenușiu-gălbui pe partea dorsală, iar pe flancuri prezintă un șir de pete mari (7-9, rar 6, 10 sau 11) de formă dreptunghiulară, cenușiu închis, dispuse longitudinal, iar partea ventrală este albă. Epoca/perioada de reproducere are loc în lunile mai-iunie, iar dimorfismul sexual în cazul porcușorului de nisip este șters. Porcușorul de nisip este o specie gregară care trăiește în medie până la vârsta de 5 ani. Hrana este procurată de pe fundul/ faciesul mediului abiotic (specie bentofagă) și reprezentată de diatomee, respectiv nevertebrate pasmofile. Cerințe de habitat: preferă apele curgătoare (specie reofilă) cu fund nisipos din partea inferioară a zonei scobarului și ajunge până în zona crapului, zonă în care este întâlnit mai frecvent; trăiesc în câduri.

Distribuție: Porcușorul de nisip este răspândit cu precădere în ecosistemele acvatice reofile: Tur, Someșul Mare, Someșul Mic, Someș, Beretău, Crișul Repede, Mureș, Arieș, Târnava Mare, Sebeș, Beriu, Strei, Cerna, Olt, Sâmbăta, Cibin, Hârțibaciu, Olănești, Olteț, Vedea, Siret, Suceava, Șomuz, Moldova și Troțuș. În ecosistemele acvatice reofile din Banat, respectiv în râurile Crișul Alb și Negru, *Gobio kessleri* este înlocuit cu subspecia *Gobio kessleri banaticus*, rase sau forme intermediare.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 300.000 și 1.500.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Specia a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (mai-iunie) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.

***Rhodeus sericeus amarus* (boarță, belghiță, belțiță, beschie, burtă verde, halan, latiță, pește de arin, țigancă, rânchiță, sfei, verdeață, chișoagă, behlița, plutică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de talie mică (4-7 cm, rar 11 cm), corp înalt și comprimat lateral. Capul este comprimat lateral, iar ochii mari sunt dispuși în jumătatea anterioară a capului. Exoscheletul este constituit din solzi cicloizi mari. Pedunculul caudal este scurt și comprimat lateral. Înotătoarea anală cu marginea ușor concavă se inseră sub mijlocul înotătoarei dorsale. Linia laterală este prezentă numai în jumătatea anterioară a corpului. Partea dorsală a corpului este de culoare cenușie-gălbuie sau cu nuanțe verzui, iar flancurile sunt albe. Înotătoarele dorsală și anală sunt cenușii, iar celelalte înotătoare sunt roșcate. Jumătatea posterioară a corpului prezintă o bandă verzuie dispusă longitudinal. În perioada de reproducere, masculul „îmbracă haina nupțială”, aspect care este vizibil, deoarece operculul, respectiv jumătatea anterioară a corpului ce este dispusă deasupra planului lateral prezintă un colorit violet sau albastrui, iar jumătatea anterioară a părții ventrale capătă nuanțe de portocaliu sau roz. Tot în perioada de reproducere, banda care este expusă pe jumătatea posterioară a corpului devine verde ca smaraldul, iar înotătoarea anală capătă nuanțe de roșu. Epoca de reproducere are loc în lunile aprilie-august, perioadă în care dimorfismul sexual este pronunțat. La masculi, dimorfismul sexual persistă tot timpul, deoarece sunt mai mari, au corpul mai înalt și colorat mai intens (aspect metalic). Tot la masculi, în perioada de reproducere, este vizibilă la nivelul buzei superioare, respectiv deasupra ochilor, o masă de butoni albi. Femelele, care sunt de două ori mai numeroase decât masculii, se diferențiază de aceștia prin faptul că papila genitală este alungită sub forma unui ovopozitor (5-8 mm) care se alungește în perioada de reproducere și capătă o culoare portocalie. Reproducerea este dependentă de prezența scoicilor de baltă (genul *Anodonta*) sau de râu (genul *Unio*), deoarece ponta este depusă prin intermediul ovipozitorului în cavitatea branhială a scoicilor unde are loc și fecundarea, respectiv dezvoltarea alevinilor. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de un an. Hrana este reprezentată de fitoplancton, resturi de plante acvatice, respectiv detritus vegetal. Cerințe de habitat: preferă apele stătătoare sau lin curgătoare, dar este întâlnită frecvent și în plin curent, ajungând chiar până în zona păstrăvului (zona montană).

Distribuție: Boarța este întâlnită frecvent în majoritatea ecosistemelor acvatice dulcicole, fiind întâlnită în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Dunăre, Tisa, Iza, Sighet, Tur, Someșul

Mare, Someșul Mic, Crasna, Beretău, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, Risculița, Canalul colector al Crișurilor, Toplița, Târnava Mare, Arieș, Strei, Bega, Timiș, Șurgan, Pogănici, Caraș, Nera, Cerna, Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Sabra, Ialomița etc.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 400.000 și 4.000.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Specia a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (mai-iunie) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și pontă speciei.

***Romanogobio vladykovi* (≈*Eudontomyzon vladykovi* - cicar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cicarul este un ciclostom de talie mică (15-22 cm) al cărui corp este alungit, cilindric, serpentiform/vermiform, aspect care nu se mai păstrează și în jumătatea posterioară a corpului deoarece segmentul cuprins între orificiul anal și extremitatea posterioară a înotătoarei caudale (regiunea caudală) este comprimat lateral. Orificiul bucal de formă circulară (poziționat inferior față de planul lateral) prezintă pe margine, papile cornoase, respectiv dinți odontoizi. Regiunea capului prezintă 7 perechi de fante branhiiale, iar pe linia mediodorsală, înaintea ochilor, întâlnim o fosă nazală. Odontoizii labiali externi sunt foarte rari, mici, iar cei ai plăcii suborale sunt individualizați. Înotătoarele sunt prezente numai în jumătatea posterioară a corpului, segment care deține numai înotătoare neperechi (dorsală, caudală, respectiv anală). Zona dorsală expune o culoare cenușie, iar partea ventrală expune o culoare deschisă (albă). La ciclostomi, regiunea occipitală lipsește (hemicraniată), iar endoscheletul (scheletul) este cartilaginos și în parte membranos. Epoca/perioada de reproducere are loc în lunile iunie-iulie, iar după procesul de reproducere adulții/reproducătorii mor. Larvele de cicar trăiesc îngropate în sediment și se hrănesc prin filtrare, cu microfloră, microfauună acvatică, respective detritus; adulții nu se hrănesc. Ciclul de viață: larvă – 2 ani; adult – câteva luni. Specie reofilă care preferă apele curgătoare aflate în zona montană și submontană.

Distribuție: Bazinul râului/canalului Bega și bazinul râului Timiș (Timiș, Bistra Mărului și Bistra Băuțarilor).

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între câteva site și câteva mii de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Sabanejewia balcanica (cără)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Zvârluga aurie este un cobitid de talie mică (până la 12 cm), cu corp alungit, comprimat lateral cu aspect teniform, dar prezintă o talie mai înaltă, respectiv mai groasă față de speciile din genul Cobitis. Gura mică are poziție ventrală (gură inferioară) față de planul lateral (frontal) și este prevăzută cu două perechi de prelungiri tegumentare (mustăți). Spinul suborbital ascuțit este dispus înaintea și sub jumătatea anterioară a ochiului. Pedunculul caudal prezintă pe linia medio-dorsală o creastă adipoasă, creastă care devine mai expresivă în perioada de reproducere. Înotătoarele perechi (pectorale și ventrale) sunt rotunjite, iar înotătoarele neperechi dorsală, respectiv anală, au marginea dreaptă. Prezintă un colorit de fond alb-gălbui sau galben auriu. Pe culoarea de fond sunt expuse pete brun-negriceoză (șirul dorsal este format din 10-14 pete, rar 8,9,15 sau 16; laturile corpului prezintă o zonă cu puncte/ pete/ marmorajii mai mici, excepție făcând rândul de puncte/ pete/ marmorajii care este dispus mai apropiat de zona ventrală). Epoca de reproducere are loc în lunile mai-august. Hrana reprezentată de diatomee, respectiv nevertebrate de talie mică, este procurată noaptea de pe fundul/ faciesul mediului abiotic (specie bentofagă).

Distribuție: Preferă apele curgătoare a căror facies este format din prundiș amestecat cu nisip și argilă; altitudinea ecosistemelor acvatice reofile nu condiționează prezența ei.

Efective populaționale: nu există informații clare referitoare la populația la nivel național, aceasta fiind în curs de evaluare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Specia a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (mai-iunie) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.

Barbus carpathicus (mreană carpatică)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia descrisă se diferențiază de congenererele sale din bazinul Dunării și din Europa Centrală de Nord prin următoarele trăsături:

- Aripioara dorsală este slabă, nu este zimțată posterior și este segmentată pe întreaga sa lungime.
- Buza inferioară este groasă și include un lob median.
- Există 8-11 rânduri de solzi de la linia laterală până la originea dorsală și 8-9 rânduri de la linia laterală până la originea pelviană.
- Partea superioară a capului este netedă.
- Obrazul și operculul sunt fie fără pete, fie cu foarte puține pete mici.
- Aripioarele pereche sunt fără pete, cu raze fie nepigmentate, fie cu puține pigmente întunecate care nu formează bare întunecate.
- Corpul este în general simplu, marcat doar de puncte și pete slab vizibile care sunt puțin mai întunecate decât fondul.
- Înotătoarea caudală este fie fără pete, fie are pete mai mici decât diametrul pupilei.

Totuși, se menționează că aceste trăsături morfologice pot fi de utilizare limitată pentru identificarea în teren atunci când se diferențiază această specie de *Barbus balcanicus* și *Barbus petenyi*. Identificarea *Barbus carpathicus* se bazează în principal pe caracteristicile ADN-ului mitocondrial (mtDNA).

Distribuție: Specia este răspândită cu precădere în nordul țării, neexistând informații foarte concrete referitoare la populațiile specifice ale speciei.

Efective populatıonale: nu există informații clare referitoare la populația la nivel național, aceasta fiind în curs de evaluare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

În conformitate cu datele primite din partea ABA Someș-Tisa prin adresa nr. 6380/ ASF/ 24.05.2024, evaluarea corpului de apă a râului Someș în anul 2023 s-a realizat în baza:

- Elementelor biologice – specifice corpului de apă, utilizate în evaluarea stării ecologice sunt: fitoplancton, macronevertebrate bentonice, macrofite acvaticе și ihtiofaună.

Datele elementelor biologice utilizate în cadrul evaluării sunt prezentate sintetic în tabelul de mai jos.

Tabel 16 Datele elementelor biologice ale corpului de apă a râului Someș

Date de identificare corp de apă (C.A.)	Bazin hidrografic	Someș	
	Curs de apă	Someș	
	Cod C.A.	RORW2-1_B5	
	Corp de apă	Someș- cf. Apă Sărată- cf. Lăpuș	
	Sistem monitorizare	Râu	
	Caracter C.A.	Natural	
	Tipologie	RO10VLR	
	Cod secțiune	RO23030	RO23300
	Secțiune		
Elemente biologice monitorizate	Medii - Parametrii biologici secțiune	Someș - Jibou	Someș - Ulmeni
Fitoplancton	Medie anuală – Indice Număr Taxoni (INT)	54,00	40,67
	Medie anuală – Indice Abundență Numerică a Bacillariophyceae (IANB) (%)	75,00	87,50
	Medie anuală – Indice Clorofilă (ICL) (μg/l)	5,92	3,25
	Medie anuală – Indice Saprob (IS)	2,15	2,32
	Medie anuală – Indice Diversitate Simpson (IDS)	0,94	0,90
	Media anuală – Indice Multimetric (IM)	0,97	0,96
Macronevertebrate	Medie anuală – Indice Saprob (IS)	2,09	2,13
	Medie anuală – Indice Ephemeroptera - Plecoptera - Trichoptera (EPT) (%)	48,76	55,25
	Medie anuală – Indice Oligochaeta - Chironomidae (OCH/O) (%)	33,05	29,69
	Medie anuală – Indice Număr familii (NFAM) (nrFam/probă)	13,00	11,67
	Medie anuală – Indice diversitate Shannon - Wiener (IDSW)	2,27	2,27
	Medie anuală - Indice Grupe functionale (IGF) (%)	40,00	20,62
	Medie anuală - Indice preferință curgere apă Reofil (REO) (%)	71,82	77,24
	Medie anuală - Indice preferință curgere apă Limnofil (LIM) (%)	28,18	22,76
	Medie anuală - Indice multimetric (IM)	0,89	0,86
	Macrofite	Indice multimetric (IM)	-
Ihtiofauna	Zona piscicolă	-	CIPRIN
	Tip prelevare	-	La picior
	Distanța de la izvor (km)	-	260,00
	Fish Index/ Indice multimetric	-	0,94

Evaluare stare elemente biologice C.A. Someș - CFL. Apă Sărată – CFL. Lăpuș		FOARTE BUNĂ
Fitoplancton	Valoare (IM)	0,96080766
	Conformare	FOARTE BUNĂ
Macronevertebrate	Valoare (IM)	0,87460603
	Conformare	FOARTE BUNĂ
Ihtiofaună	Valoare (IM)	0,94296714
	Conformare	FOARTE BUNĂ
Macrofite	Valoare (IM)	0,9
	Conformare	FOARTE BUNĂ

C.3) Inventarierea speciilor de păsări de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

Ieșirile în teren cu scopul de evaluare a speciilor de păsări au avut loc în perioada octombrie (2023) – mai (2024). Toate speciile de păsări observate (atât cu binoclu/ lunetă cât și cele identificate pe baza sunetelor specifice) au fost înregistrate. Pentru inventarierea ornitofaunei s-au folosit metodologii descrise în cele ce urmează.

C.3.1) Material și metode

Arealul investigat se află în cadrul ROSPA0114 Cursul mijlociul al Someșului, pe formularul standard al sitului fiind prezente specii de importanță comunitară: *Accipiter brevipes*, *Alauda arvensis*, *Anthus campestris*, *Aquila heliaca*, *Aquila pomarina*, *Asio otus*, *Bubo bubo*, *Burhinus oedicnemus*, *Buteo rufinus*, *Calandrella brachydactyla*, *Caprimulgus europaeus*, *Circaetus gallicus*, *Circus aeruginosus*, *Circus cyaneus*, *Circus macrourus*, *Circus pygargus*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Columba oenas*, *Columba palumbus*, *Coracias garrulus*, *Coturnix coturnix*, *Cuculus canorus*, *Dendrocopos medius*, *Dendrocopos syriacus*, *Emberiza hortulana*, *Falco cherrug*, *Falco peregrinus*, *Falco tinnunculus*, *Falco vespertinus*, *Ficedula albicollis*, *Ficedula parva*, *Galerida cristata*, *Hieraaetus pennatus*, *Hippolais icterina*, *Hirundo rustica*, *Lanius collurio*, *Lanius minor*, *Lanius senator*, *Lullula arborea*, *Luscinia megarhynchos*, *Melanocorypha calandra*, *Merops apiaster*, *Miliaria calandra*, *Milvus migrans*, *Motacilla alba*, *Motacilla flava*, *Oenanthe isabellina*, *Oenanthe oenanthe*, *Oenanthe pleschanka*, *Oriolus oriolus*, *Otus scops*, *Pernis apivorus*, *Phoenicurus ochruros*, *Picus canus*, *Riparia riparia*, *Saxicola torquata*, *Streptopelia turtur*, *Sylvia atricapilla*, *Sylvia borin*, *Sylvia communis*, *Sylvia nisoria*, *Upupa epops*.

Monitorizarea speciilor de avifaună a fost realizată prin utilizarea unui set de metode combinate, pentru identificarea tuturor speciilor existente în zonă. Pentru majoritatea speciilor de avifaună s-a folosit metoda utilizată în recensământul paseriformelor. Această metodă a constat în parcurgerea unei trasee lineare dis-de-dimineată (între orele 5 și 10) și notarea a fiecărei păsări identificate și a distanței acesteia față de traseu (au fost folosite diferite categorii de distanțe). Astfel se vor cunoaște speciile prezente, locația și numărul teritoriilor lor (a perechilor cuibăritoare). În cazul suprafețelor mici sau înguste, această metodă permite detectarea fiecărei specii de păsări din zona proiectului.

Pentru monitorizarea speciilor nocturne, a celor de răpitoare de zi și a speciilor de ciocănitori, s-a folosit metoda punctului fix, metodă ce presupune ca observatorul să stea un timp dinainte stabilit (30 de minute, în cazul de față) într-un punct fix și să observe, fie vizual, fie auditiv, speciile prezente în zonă. În situația păsărilor de noapte și ciocănitivilor, metoda este completată prin emiterea de sunete specifice speciilor țintă (sunete teritoriale, sunete de împerechere, darabana pentru ciocănitivilor), urmărindu-se răspunsul auditiv al speciilor țintă sau prezența acestora în mod fizic în zona de emisie a sunetului. Pentru emiterea sunetelor s-a folosit boxă portabilă și megafon, pentru o transmisie la distanță cât mai mare a sunetului.

C.3.2) Speciile de păsări identificate în zona amplasamentului

Accipiter nisus (uliu păsărar)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în special în zona colinară mai înaltă, mai ales în Transilvania, întâlnindu-se și în pădurile dese de la câmpie (unde însă cuibărește în număr mai mic). Preferă pădurile de conifere și pădurile mixte, plantațiile de pin, parcurile cu arbori mari sau grupurile de copaci izolați. Ajunge până la altitudinea de 2.100 m, în zonele în care pădurile alternează cu suprafețele deschise. Evită pădurile întunecoase și pure de foioase, dese sau foarte rare. Poate popula și suburbiile unor localități cu vegetație forestieră. Este oaspete de vară, însă se poate întâlni și iarna, atunci când populațiile din nordul Europei la cea a porumbeilor. Înainte de a fi consumate, păsărelele sunt degajate de pene, de regulă mereu în același loc, aflat în apropierea cuibului. Zborul normal este realizat prin serii scurte de bătăi rapide de aripi, alternate cu alunecări scurte, descendente, spre deosebire de zborul nupțial, care este format din bătăi încete de aripi. Perechile sunt monogame în timpul sezonului de împerechere, dar partenerii se schimbă deseori de la un an la altul. Reproducerea începe din luna aprilie sau mai, variind în funcție de situa- se cu pete brun-roșcate. Clocitul este asigurat de femelă timp de 32-35 de zile, începând de la depunerea celui de-al doilea sau al treilea ou. Masculul înlocuiește femela la clocit pentru scurte perioade de timp, în rest el se ocupă cu aprovizionarea acesteia cu hrană. În general clocitul urează 42 de zile până apare ultimul pui din ou. Juvenilii au primul puf scurt și alb, cel de al doilea puf fiind mai lung, cu aspect lânos, brun pe spate și alb pe burtă. În primele 4-5 zile sunt acoperiți și hrăniți numai de către femelă. La vârsta de 13- coboară să ierneze la noi. În sezonul hiemal se rea geografică. Teritoriile de cuibărit sunt spați- 28 de zile le cresc penel, din a 15-a zi pot mân- întâlnește cu precădere în zonele de dealuri și de șes și în apropierea localităților, unde găsește hrana preferată din abundență. Durata de viață este de cca șapte ani, atingând maturitatea sexuală în primii trei ani de viață (cel mai frecvent oase, deoarece perechile de ulii nu tolerează alte cuiburi în zonă, ajungându-se până la o distanță de 3.600 m între cuiburi. Cuiburile sunt construite de cele mai multe ori doar de către mascul, în arbori care se află de ca singuri hrana adusă de ambii părinți, iar din a 32-a zi pot zbura. După părăsirea cuibului mai depind încă de părinți cca 27 de zile, fiind hrăniți de către aceștia. Există o singură generație de pui într-un an, neexistând pontă de înlocuire.

Distribuție: Este o specie răspândită în aproape toată Europa. Efectivele din nordul continentului sunt migratoare, cele din centrul Europei sunt parțial migratoare, în timp ce efectivele din sudul continentului sunt sedentare. Păsările migrează peste iarnă în Africa și în sudul și sud-estul Asiei. În România cuibărește pe tot teritoriul țării, întâlnindu-se mai rar în Câmpia Română și în Moldova între Prut și Siret.

Efective populaționale: Efectivul estimat în țara noastră este de 4.000-12.000 de perechi cuibăritoare. În Europa, efectivul speciei este estimat la 340.000-450.000 de perechi cuibăritoare, într-o ușoară creștere. Efective mai mari se găsesc în Franța, Rusia, Marea Britanie, Germania, Suedia, Finlanda, Spania, Polonia și Irlanda. Efectivele cresc în Marea Britanie, Franța, Belgia, Olanda, Germania, Italia, Croația, Ungaria, Polonia, Estonia, România și Cipru și scad în Norvegia, Lituania, Moldova, Albania și Turcia.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Acrocephalus arundinaceus* (lăcar mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este cel mai mare lăcar din Europa, fiind o specie comună în regiunile mlăștinoase, cu lacuri și bălți, bogate în vegetație acvatică (stuf, tufișuri sau ierburi înalte), din ape de mică adâncime. Dieta constă cu preponderență din insecte și alte nevertebrate, ocazional din vertebrate mici, iar toamna consumă și semințe sau diverse fructe mici. Poate atinge în sălbăticie vârsta de 10 ani. Se împerechează în perioada martie-iulie, în funcție de zona în care se află. În fiecare primăvară masculul atrage femela cu cântece puternice, iar, odată perechea formată, el continuă să cânte pentru marcarea teritoriului. Este o specie monogamă, însă unii masculi pot avea și câte două sau trei parteneri. Cuibărește în stufărișul din jurul lacurilor și al mlaștinilor, unde femela construiește un cuib la 60-120 cm deasupra apei. Acesta este prins între 3-4 sau mai multe tulpini de stuf și este țesut dens din iarbă, frunze, pedunculi florali, puf, fibre vegetale sau pânză de păianjen. Pe interior cuibul este căptușit cu frunze mici, rădăcini, păr, câteodată și cu pene. În acest cuib femela depune la mijlocul lunii mai 3-6 ouă netede, cu luciu slab, de culoare verde-deschis, verde-albăstrui sau albastră, cu pete de nuanțe diferite. Incubația durează timp de două săptămâni și este asigurată pe rând de către ambii parteneri. Puii sunt hrăniți intens de părinți și părăsesc cuibul la 12-14 zile de la eclozare. Rar, femelele scot și un al doilea rând de pui pe an.

Distribuție: Este o specie răspândită în paleartic, India și Australia, de unde pleacă pentru a ierna în Africa și Asia de Sud-Est. În România este răspândită în Delta Dunării și în bălțile cu stufărișuri din restul țării, unde este prezentă în sezonul de vară, părăsind locurile de

cuibărit în luna august, când migrează în Africa de Vest și Centrală. Se întorc în Europa în luna martie sau cel mai târziu în aprilie.

Efective populaționale: Populația de lăcari mari din România ajunge la 370.000-426.000 de perechi cuibăritoare. Populația care cuibărește în Europa este foarte mare, numărând între 1.500.000 și 2.900.000 de perechi. Câteva populații de păsări din vest au cunoscut un regres în perioada 1990-2000, dar populațiile-cheie din zonele estice, inclusiv din România, au rămas stabile.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Acrocephalus palustris* (lăcar de mlaștină)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Preferă vegetația densă și relativ înaltă, formată mai ales din urzică (*Urtica*), *Filipendula* sp. sau măracine (*Rubus fruticosus*), adeseori în proximitatea copacilor sau a tufelor mai înalte. Folosește și câmpuri de porumb și alte terenuri arabile înconjurate de tufe mici sau garduri vii. Apare și pe terenuri cu vegetație înaltă și tufe mici, în vegetația ierboasă de lângă șanțuri, în mlaștini, în tufăriș pe sol uscat și în grădini, în zone de câmpie și de deal. Se hrănește preponderent cu artropode mici, precum efemeroptere, lăcuste, coșai, hemiptere, lepidoptere, trichoptere, diptere, himenoptere, coleoptere, păianjeni și mici gastropode. Își procură hrana prin spicuire, de obicei în tufăriș, câteodată adunând insecte de pe partea inferioară a frunzelor. Poate prinde insecte zburătoare și din zbor. Cântecul masculului îl poate imita pe cel a multor alte specii. Este o specie migratoare, părăsind teritoriile de cuibărit în august, juvenili plecând aproximativ cu două săptămâni mai târziu decât adulții. Se întorc din Africa în luna mai, petrecând de trei ori mai mult timp pe teritoriile de iernare decât în cele de reproducere. Începe cuibăritul în a doua jumătate a lunii mai până în luna iulie, având de obicei o singură pontă pe an. Este o specie monogamă – ocazional poligină – și teritorială, ocupând teritorii cuprinse între 100 și 1.900 m². Cuibărește în vegetația ierboasă înaltă, de-a lungul malurilor mlaștinilor sau râurilor, în buruienile din culturile agricole, în timpul secerișului sau în stufărișuri mai uscate, cu buruieni. Cuibul cu formă cilindrică este construit numai de femelă, mai rar cu puțin ajutor de la mascul. Este împletit din frunze și tulpini de urzică pe 2-5 tulpini de plante înalte, la o înălțime de 3070 cm de la sol. Ponta este formată din 3-6 ouă de culoare albastru-pal și este clocită de ambele sexe timp de 12-14 zile. Puii sunt hrăniți intens de către ambii părinți, părăsesc cuibul după 10-12 zile și devin independenți după 15-19 zile. Își pot alege la începutul fiecărui sezon de reproducere alți parteneri pentru cuibărit și nu se întorc în mod obligatoriu în același teritoriu de cuibărit în fiecare an.

Distribuție: Este o specie răspândită în paleartic, India și Australia, de unde pleacă pentru a ierna în Africa și Asia de Sud-Est. În România este răspândită în Delta Dunării și în bălțile cu stufărișuri din restul țării, unde este prezentă în sezonul de vară, părăsind locurile de cuibărit în luna august, când migrează în Africa de Vest și Centrală. Se întorc în Europa în luna martie sau cel mai târziu în aprilie.

Efective populaționale: Populația de lăcari mari din România ajunge la 370.000-426.000 de perechi cuibăritoare. Populația care cuibărește în Europa este foarte mare, numărând între 1.500.000 și 2.900.000 de perechi. Câteva populații de păsări din vest au cunoscut un regres în perioada 1990-2000, dar populațiile-cheie din zonele estice, inclusiv din România, au rămas stabile.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Acrocephalus scirpaceus* (lăcar de stuf)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Ocupă habitatele cu stufăriș vechi, de-a lungul lacurilor, râurilor, mlaștinilor și canalelor, deseori procurându-și hrana din habitatele deschise cu tufăriș din apropierea acestora. Rar apare și pe terenurile agricole. În timpul migrațiilor și al iernării folosește habitatele cu stufăriș, tufărișurile de-a lungul râurilor și habitatele deschise sau semideschise cu vegetație erbacee densă și înaltă, și hrană vegetală (fructe, semințe și flori). Ca și ceilalți lăcari, poate imita glasurile altor specii de păsări. Specia este monogamă în principiu, dar ocazional poate fi întâlnită și bigamia. Cuibul este amplasat între 2-8 tulpini de stuf, deasupra apei, la o înălțime de 15-200 cm, fiind construit de obicei de către femelă. În timpul unui sezon de reproducere cuibul este înălțat cu 40-90 cm datorită creșterii tulpinilor de stuf. Își procură hrana de pe vegetație sau din aer, între care este prins. Ponta este alcătuită din pe teritoriile din jurul cuibului; ocazional iese la vânătoare pe terenurile agricole sau în tufărișurile din apropiere. Consumă insecte și larvele lor, mai ales diptere și păduchi de frunze, dar și păianjeni, viermi sau melci. Ocazional alege 3-5 ouă, care sunt clocite de ambele sexe timp de 8-13 zile. Puii devin independenți după 10-14 zile de la părăsirea cuibului. Specia este parazitată în mod frecvent de către cuc (*Cuculus canorus*).

Distribuție: Specia este larg răspândită atât în paleartic, cât și în Africa Tropicală. Cuibărește în toată Europa, evitând numai partea nordică a Scandinaviei. Populațiile europene migrează obligatoriu, petrecând iarna în Africa Subsahariană. În România are o răspândire omogenă evitând numai elevațiile relativ extreme din Carpați.

Efective populaționale: Populația din România este estimată între 128.000 și 161.000 de perechi cuibăritoare, fiind considerată stabilă. Lăcarul de stuf cuibărește cu populații semnificative în Europa, numărând între 2.700.000 și 5.000.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Actitis hypoleucos* (Fluierar de munte)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia este caracteristică zonelor sărace în vegetație de la marginea râurilor, a pâraielor și a lacurilor. Prezența sa este mai neașteptată în ținuturile montane, unde caută apropierea cursurilor de apă. În timpul iernii poate fi găsită într-o varietate de habitate, inclusiv în estuare, mlaștini sărate, locuri umede aflate în apropierea coastelor sau în interiorul continentului. Este auzită adesea deasupra solului, zburând la mari înălțimi în timpul migrației nocturne. Este o pasăre de obicei solitară, întâlnindu-se uneori și în grupuri de câteva exemplare. Are un zbor caracteristic, efectuat foarte aproape de luciul de apă, cu bătăi rapide de aripi, nu foarte ample, combinate cu alunecări scurte, cu aripile rigide, arcuite oblic în jos. Se hrănește mai mult izbind cu ciocul, în timpul zilei, pe uscat, în nămol sau chiar în apele cu o adâncime foarte mică. Dieta speciei este formată din insecte, melci, viermi, crustacee, pești sau amfibieni mici și din unele plante (în special semințe). Are o poziție caracteristică, orizontală, partea dinapoi legănându-se continuu. Vârsta medie în sălbăcie este de opt ani. Puii de un an rămân de obicei să-și petreacă prima vară în teritoriile unde au venit să ierneze, atingând maturitatea sexuală la vârsta de doi ani, când revin în zonele de reproducere. Perechile gata formate ajung deseori împreună în România și obișnuiesc să revină la același cuib în fiecare an. Specia este de regulă monogamă cu rare schimbări de partener, deși nu este o specie ai cărei reprezentanți să rămână împreună pe viață. Cuibul este o mică adâncitură în sol, deseori ascuns printre copaci și tufișuri, fiind construit de preferință în zonele cu pietriș sau nisip de pe malurile habitatelor acvatice. El este construit de către femelă, iar masculul apără teritoriul. Perechile solitare cuibăresc la distanță de 60-70 m una față de cealaltă. În perioada mai-iunie femela depune 3-4 ouă, cu o mărime de 36 x 26 mm. Ponta este clocită pe rând de către ambii parteneri pe o perioadă de 21-22 de zile. Puii părăsesc cuibul la câteva ore de la eclozare și rămân ascunși în vegetație. Ei sunt hrăniți intens de către ambii părinți, unul din aceștia (de obicei femela) părăsindu-i înainte ca ei să poată zbura, fenomen care are loc la 26-28 de zile de la eclozare. Perechile scot doar un singur rând de pui pe an.

Distribuție: Cuibărește în aproape toată Europa. Majoritatea păsărilor din acest continent migrează iarna spre Africa, părăsind ținuturile de reproducere în lunile iulie-august, pentru a reveni în perioada aprilie-mai.

Efective populaționale: În România cuibăresc anual între 5.200 și 9.600 de perechi. Populația europeană constă din 720.0001.600.000 de perechi cuibăritoare și este considerată o specie în declin moderat.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Aegithalos caudatus* (pițigoi codat)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pițigoiul codat poate fi întâlnit într-o varietate foarte mare de habitate, incluzând păduri de amestec sau foioase, parcuri și grădini, tufișuri și mlaștini. În aceste habitate este observat cu precădere în zone în care există și un strat dens de arbuști. Hoinărește iarna și în compania altor specii de pițigoi. Întotdeauna însă, în aceste stoluri mixte, pițigoii codați stau împreună în grupuri mici. Este o specie activă în timpul zilei, când se hrănește în copaci și pe sol. Dieta acestui pițigoi mic constă din diverse nevertebrate adulte și larvele acestora. În timpul iernii este observat consumând și diverse tipuri de semințe. Vârsta maximă la care ajunge în sălbăticie este de doi ani. Atinge maturitatea sexuală la un an. Cuibăritul are loc în perioada martie–iunie. Este o specie monogamă. Masculii își păstrează teritoriile stabilite peste iarnă, dar femelele nu țin cont de acestea. În perioada în care își curtează femela, un mascul dă adevărate recitaluri de zbor. Se înalță cât poate de mult, își menține poziția și apoi revine spre sol în ambii parteneri. Cei doi parteneri construiesc împreună un cuib de forma unui sac, cu o intrare mică. Folosesc diverse materiale de construcție, precum pânză de păianjen, pene, licheni și mușchi, pe care le împletesc formând o structură elastică. Cuibul este aproape întotdeauna fixat în furca a două ramuri verticale. Intrarea este rotundă și este foarte greu vizibilă, deoarece este așezată lateral, în treimea superioară a construcției. Culoarea și materialele din care este construit cuibul determină o camuflare perfectă a acestuia. În interior sunt înghesuite un număr foarte mare de pene și fulgi. După împerechere femela depune 7-13 ouă albe cu dungulițe și virgule fine, brun-roșcate. Incubația are loc pe durata a 14-16 zile și este asigurată în special de către femelă. Mărimea medie a unui ou este de 14 x 11 mm. Ambii părinți, cu ajutorul unor adulți care nu au depus ouă în acel an, hrănesc puii la cuib încă 14-18 zile de la eclozare. După această perioadă, tinerii părăsesc cuibul, însă depind de hrana găsită de părinți încă două săptămâni. Este depusă o singură pontă pe an. Familia rămâne împreună și peste iarnă, hoinărind în căutare de hrană.

Distribuție: Specia poate fi găsită în aproape toată Europa. Este o pasăre sedentară, însă poate efectua deplasări mai mari populaționale, în special exemplarele extrem de numeroase care se află în centrul și nordul continentului.

Efective populaționale: În țara noastră cuibăresc între 300.000 și 500.000 de perechi. Populația cuibăritoare din Europa este foarte mare, ajungând de la 5.000.000 la 12.000.000 de perechi. Au existat mici declinuri în anii ,90, însă populația europeană a rămas stabilă.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Alauda arvensis* (ciocîrlie de câmp)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia colonizează zonele deschise cu sol nivelat și umed, acoperit cu vegetație erbacee (incluzând și cerealele), lipsind din regiunile aride și noroioase. Se presupune că s-a răspândit din pajiștile de stepă odată cu defrișările masive și cu extensia terenurilor arabile sau a pășunilor, care au condus la schimbări majore ale habitatului, în special în decursul secolului al XIX-lea. irigație și de mașinile agricole. În general ciocârlia de câmp este asociată cu terenurile agricole, dar poate fi identificată și în pajiști sau lunci, la periferia terenurilor mlăștinoase, în stepe și dune sau în regiuni cu defrișări extensive. Evită însă pădurile și habitatele xerice. În Europa populația atinge densitatea maximă în terenurile agricole, în special în fânațele lăsate în paragină sau moderat pășunate. În afara sezonului de reproducere preferă terenuri arabile. Cântecul pare nesfârșit, constând din note înalte, repetate în serii lungi, conținând adesea și note imitative. Începe să cânte încă de la primele ore ale dimineții (păsările dintr-o zonă se pare că se trezesc în masă, aproape simultan), iar apoi poate fi auzită toată ziua. În general, începe să cânte de pe sol, după care se ridică zburând tot mai sus, până nu se mai vede; cântă timp de 10-15 minute fără întrerupere, după care se lasă pe sol. Spre toamnă devine tăcută, moment în care se adună în stoluri mici, staționând în special pe miriști. Se hrănește cu nevertebrate mici și cu semințe. Vara, în perioada de clocire, preferă insectele, în restul anului consumă semințe, la care iarna se adaugă și resturi vegetale sau frunze. Puii sunt hrăniți cu insecte, în special cu larvele acestora. Specia este monogamă, o pereche având un teritoriu de 2-8 ha. Se reproduce de la sfârșitul lunii aprilie și începutul lui mai până în august-septembrie. Cuibul este pregătit de femelă în forma unei mici adâncituri în pământ și este căptușit cu iarbă, fiind foarte bine ascuns în vegetație. În acest cuib sunt depuse în general 3-5 ouă, pământii, cu pete brune. Femela clocește singură pona timp de 10-13 zile, dar puii sunt hrăniți de către ambele sexe și părăsesc cuibul după 16-20 zile, mai rar la 24 de zile. Într-un sezon de reproducere sunt scoase 2-3 serii de pui (foarte rar patru).

Distribuție: Specia cuibărește în palearticul de vest atât la latitudini superioare, cât și inferioare, fiind răspândită în climate continentale și oceanice, în regiuni temperate și boreale. E mai puțin răspândită în zona mediteraneană decât ciocârlia de pădure (*Lullula arborea*) sau ciocârlanul (*Galerida cristata*), specii care necesită temperaturi mai ridicate. Se caracterizează

printr-o distribuție mai sporadică cauzată de exigențele față de calitatea habitatelor. Populațiile din regiunile nordice și estice ale arealului ierneză în sudul Europei. Populațiile sudice nu sunt migratoare, deși în iernile cu temperaturi extrem de scăzute pot să se retragă spontan către regiuni mai sudice. Specia este larg răspândită în România, preferând terenurile deschise. Majoritatea efectivului din țara noastră migrează în zone mediteraneene, foarte puține exemplare rămânând la noi peste iarnă.

Efective populaționale: În România este larg răspândită, numărul perechilor cuibăritoare fiind estimat la 2.000.000-3.000.000. Conform datelor prezentate de programul „Monitorizarea Păsărilor Comune“ în perioada 2006-2010 a fost una dintre cel mai des identificate specii de păsări. Mărimea populației din Europa a scăzut considerabil între 1970 și 1990 și a rămas stabilă în următoarea decadă, fără însă să revină la nivelul precedent. În prezent populația cuibăritoare este foarte mare, numărând între 40.000.000 și 80.000.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

Ciocârlia de câmp este asociată cu terenurile agricole, dar poate fi identificată și în pajiști sau lunci, la periferia terenurilor mlăștinoase, în stepe și dune sau în regiuni cu defrișări extensive, evitând însă pădurile și habitatele xerice. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele cultivate din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 11 Zonele de distribuție ale speciei *Alauda arvensis* față de amplasamentul proiectului

Alcedo atthis (pescăraș albastru)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia cuibărește în palearticul de vest atât la latitudini superioare, cât și medii, fiind răspândită în climate continentale și oceanice, în regiuni temperate, boreale și de stepă, oriunde găsește apă limpede neînghețată, de preferință stătătoare sau lent curgătoare, cu pești mici și suficiente locuri de pândă. În perioada de reproducere preferă apa dulce față de cea sărată sau salmastră. Habitatele preferate pentru cuibărit sunt reprezentate de pâraie, râuri mici și canale cu maluri abrupte și nisipoase în care își sapă cuibul. Hrana principală a speciei sunt peștii mici de apă dulce, insectele acvatice și peștii marini. Mai rar consumă și crustacee, moluște, insecte terestre sau amfibieni. De obicei plonjează cu capul în jos pentru a prinde prada, lansându-se din locurile de pândă reprezentate de ramurile tufișurilor sau ale copacilor care atârnă deasupra apei. Poate fi observat atacând și după ce zboară pentru scurt timp pe loc deasupra apei. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 21 de ani, însă doar un sfert dintre adulți trăiesc mai mult de un sezon. Este o specie monogamă și teritorială, necesitând un aport de hrană zilnic echivalent cu 60% din greutatea sa, ceea ce implică controlul unui teritoriu de 1-3,5 km de-a lungul cursului apei. Ritualul nupțial este inițiat de mascul, care urmărește femela și îi oferă hrană. Ambele sexe contribuie la construirea cuibului în malurile apelor, în galerii de aproximativ 1 m lungime. La capătul acestora este săpată o cameră mai largă și rotundă, în care femela depune pontă în lunile aprilie-mai. Cele 6-7 ouă sunt clocite cu rândul de către ambii părinți. Dimensiunea unui ou este de 22 x 19 mm. Perioada de incubație este de 19-21 de zile, fiind asigurată de către ambele sexe în timpul zilei, pe timpul nopții clocind femela. Puii rămân în cuib 24-27 de zile și pe măsură ce cresc vin la marginea tunelului pentru a fi hrăniți. În condiții favorabile specia poate să aibă două și chiar trei ponte pe an.

Distribuție: Pescărașul albastru are o răspândire largă, cuibărind din teritorii în palearticul de vest până în Japonia, Sri Lanka, Indochina, Sulawesi și Insulele Solomon. În Europa se găsește aproape pretutindeni, la sud de latitudinea 60°N, cu excepția Scoției, părții sudice a Norvegiei, a câtorva regiuni din Rusia est-europeană și a Turciei. Populațiile-cheie cuibăresc în Rusia, Marea Britanie, Spania, Italia, Polonia și România. În timpul iernii efectivele estice din Europa migrează în Europa de Sud și de Vest (la sud de Suedia și la vest de Rostock și Delta Dunării), populațiile cele mai mari aflându-se în acest timp în Irlanda, Marea Britanie, Franța, Spania și Italia. În România este o specie rezidentă și răspândită în toată țara.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din România este estimată la 5.500-10.000 de perechi. Populația cuibăritoare din Europa este relativ mică (79.000-160.000 de perechi) și a suferit un declin moderat între anii 1970 și 1990. În anii 1990-2000 efectivele au rămas stabile pe scală globală și europeană.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Anas platyrhynchos* (rața mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie mare. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul și gâtul verde metalic, inel subțire alb la baza gâtului, pieptul castaniu. Corpul cu nuanțe de gri, mai închise dorsal, iar penele din jurul cozii, negre. Ambele sexe au oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru închis încadrat de două dungi albe. Lungimea corpului este de 50-60 cm și are o greutate medie de 735-1800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 81-95 cm. Rața mare este omnivoră și oportunistă. Se hrănește atât pe suprafața apei, căutând cu ciocul plante acvatice sau nevertebrate (insecte, moluște, crustacee și ocazional pești mici) în zonele măloase sau ape de adâncime mică, precum și pe uscat cu materiale vegetale sau nevertebrate pe care le poate prinde. Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii martie - începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 9-13 ouă, pe care le clocește singură mascul uneori apărând teritoriul. Incubarea durează 26-28 de zile. Puii devin zburători la 50-60 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; uneori poate cuibări și în scorburi sau pe clădiri.

Distribuție: Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată emisfera nordică, din zonele cu climă mediteraneeană, până în zonele boreale. În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la peste 19 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 2 850 000 - 4 610 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 61 000 - 75 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Anthus campestris* (fâsă de câmp)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia preferă solul uscat, dar nu arid, în zonele situate la latitudini mijlocii, de la țărmurile Mării Mediterane și stepe până în regiunile temperate. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite, dar local habitatul lor ajunge și la altitudini de 2.600 m în Armenia. În Germania se înmulțește pe terenuri arabile nisipoase și pe maluri nisipoase de râuri, lacuri; habitate similare sunt ocupate în alte regiuni din vestul Europei. În nord-vestul Africii colonizează pante uscate și platouri până la altitudinea de 2.400 m, fiind o specie abundentă în Munții Atlas deasupra liniei copacilor, până la altitudinea de 3.000 m. Alte referiri includ dune de nisip din regiunile costiere, albiile râurilor secate, margini de drumuri, podgorii și dealuri uscate. Iarna, în Africa se accentuează preferința pentru solul arid; astfel specia este comună în zone costiere, stepe, tufărișuri de Acacia și în zonele goale ale zonei de tranziție dintre savanele uscate și deșert, chiar și pe marginea deșertului; se asociază frecvent cu turmele de bovine. Se hrănește de pe pământ, predominant cu insecte (Orthoptera, Isoptera, Odonata, Mantodea, Coleoptera), sau cu alte nevertebrate (Mollusca), precum și cu semințe; mai rar poate consuma și vertebrate mici (reptile). Longevitatea maximă cunoscută este de cinci ani. Petrece cea mai mare parte a timpului pe sol. Similar codobaturilor, își balansează coada. Începe să cânte în aprilie și devine tăcută la începutul lui iulie. În timpul ritualului nupțial se ridică cântând, până la 30 m și descrie cercuri sau zboară ondulat. Este o specie teritorială și monogamă. În afara perioadei de cuibărit partenerii sunt solitari. În partea centrală și sudică a Europei depunerea ouălor are loc din mijlocul lui mai până în iulie. Cuibul este amplasat într-o raclă superficială, de obicei sub plante, fiind construit de femelă din materie vegetală și captușit cu fire de păr sau lână. Are de obicei o pontă pe an (ocasional două) cu 3-6 ouă cu dimensiunea de 21,2 x 15,3 mm, care sunt clocite în special de femelă timp de 13-14 zile. În această perioadă masculul poate schimba frecvent femela la clocit. Puii părăsesc cuibul după circa 12-14 zile, însă sunt hrăniți în continuare de către părinți, încă 7-10 zile până devin zburători. Devin independenți la 4-5 săptămâni.

Distribuție: *Anthus campestris* are două subspecii: *A. c. campestris* (Linnaeus, 1758) și *A. c. griseus* (Nicoll, 1920). Subspecia nominală este distribuită în palearticul de vest, vestul și nordul Iranului, spre sud prin vest-nord-vestul Siberiei și Kazahstanului la est până la Omsk. Este larg răspândită în Europa. În România cuibărește în regiuni de câmpie. Iernează în Africa, în Valea Nilului.

Efective populaționale: Specia este larg răspândită în Europa, populația cuibăritoare fiind formată din 1.000.000- 1.900.000 perechi. Mărimea populației a scăzut drastic între 1970 și 1990 și, deși lipsesc date importante din Spania și Rusia, tendința de scădere s-a continuat și în următoarea decadă în toată Europa, incluzând și populația semnificativă din Turcia. Totuși, acest declin este compensat de mărimea mare a populației globale. În România cuibăresc 150.000-220.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

Specia preferă solul uscat. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele cultivate din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 12 Zonele de distribuție ale speciei *Anthus campestris* față de amplasamentul proiectului

***Anthus trivialis* (fâsă de pădure)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Printre habitatele folosite de specie se află marginea pădurilor de foioase și conifere, luminișurile, tăieturile cu copaci înalți, izolați, lizierele și zonele colinare sau cele de munte. Apare și pe pajiști cu tufărișuri și copaci, de la nivelul mării până puțin deasupra limitei copacilor, ajungând până la înălțimea de 2.300 m în Alpi. În timpul migrației folosește habitate asemănătoare, dar și zone mai deschise. Deși cuibărește și își caută hrana pe sol, la fel ca și celelalte specii de fâse, este unică prin preferința pentru prezența copacilor în locurile de cuibărit, folosind crengile acestora ca loc de marcare a teritoriului prin cântec sau ca punct de observație. Consumă de obicei insecte, pe care le procură de pe sol sau de pe vegetație. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie și durează până în luna august, specia având adeseori două, mai rar trei ponte pe an. Cuibul este construit de femelă din mușchi și fire de iarbă uscate și este bine ascuns în iarbă. Ponta formată din 4-8 ouă

este clocită numai de femelă timp reproducere și de aglomerare. Este monogamă – ocazional poligamă – și teritorială. Are un zbor nupțial foarte caracteristic: pornește de pe creanga unui copac sau tufiș, în unghi de circa 60°, iar din punctul cel mai înalt (25-30 m) coboară lent, cu aripile deschise, ca o parapantă, și cu picioarele atârând. Aterizează în punctul de pornire sau undeva în apropiere și în scurt timp reia spectacolul. de 12-14 zile, iar puii sunt hrăniți de ambele sexe, părăsind cuibul după 12-14 zile. Cuibul este frecvent parazitat de cuc (*Cuculus canorus*). Deseori sunt depuse două ponte într-un sezon de reproducere.

Distribuție: Fâsa de pădure este o specie cu răspândire paleartică, cuibărind în majoritatea Europei, din partea de nord-vest a continentului (cu excepția Islandei, Irlandei și a sudul Spaniei) până la partea de est a Rusiei, în zonele temperate ale continentului asiatic, la sud de Siberia și la nord de China. Efectivele din Europa petrec iarna în Africa Subsahariană și în India. În România este răspândită în toată țara, lipsind din zonele de câmpie aflate în sudul Moldovei și al țării și din Dobrogea.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din Europa este extrem de mare (27.000.000-42.000.000 de perechi). În România cuibăresc aproximativ 500.000-900.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia preferă solul uscat. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.

***Aquila pomarina* (≈*Clanga pomarina* - acvilă țipătoare mică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. Adulții au înfățișare similară și ajung la acest penaj după 3-4 ani de viață, vârstă la care este atinsă maturitatea sexuală. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, broaște, șerpi, șopârle și insecte. Este o specie monogamă, care poate să trăiască până la vârsta de 20-25 de ani, însă în mod obișnuit, din cauza pericolelor existente, ajung să trăiască în medie până la 8-10 ani. Mortalitatea medie este de circa 35% pentru juvenili, 20% pentru păsările imature și 5% pentru adulți. Se hrănește prin utilizarea mai multor tehnici: planarea la o înălțime de circa 100 m urmată de coborârea bruscă asupra prăzii localizate, pândirea dintr-un loc înalt sau mersul pe sol, prin iarbă. Este o specie solitară și teritorială. Masculul este mult mai agresiv decât femela și manifestă un comportament teritorial față de alți masculi. Sosește din cartierele de iernare la sfârșit de martie și început de aprilie. Cuibărește în copaci și se întoarce la același cuib mai mulți ani la rând. Cuibul este instalat la înălțimi cuprinse între 4 și 29 m și este

alcătuit din crengi și resturi vegetale. Este căptușit cu ramuri cu frunze pe care le schimbă periodic, pentru o mai bună camuflare a cuibului. După folosirea repetată a cuibului, acesta poate atinge 0,6-1 m înălțime și un diametru de circa 60-70 cm. Femela depune 1-2 ouă la sfârșit de aprilie și început de mai, cu o dimensiune medie de 63,5 x 51 mm. Incubația durează 36-41 de zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Puiul mai puternic îl atacă de obicei pe cel mai slab, care nu supraviețuiește din cauza inaniției. Puii devin zburători după 50-55 de zile, dar rămân dependenți de părinți câteva săptămâni (21 zile) în plus.

Distribuție: Este o specie răspândită în centrul și estul continentul european. Iernează în Africa.

Efective populaționale: Populația europeană a speciei este relativ mică și este cuprinsă între 14.000 și 19.000 de perechi cuibăritoare. Deși populația s-a menținut constantă în perioada 1970–2000 în cea mai mare parte a teritoriului, a scăzut în Letonia în perioada 1990–2000, determinând o tendință negativă a populației pe ansamblu. În România, populația estimată este de 1.700-3.900 de perechi, efective mai mari fiind prezente în Belarus și Letonia.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, care nu prezintă elemente favorabile de habitat nici pentru cuibărit, nici pentru hrănirea speciei.

Ardea cinerea

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie caracteristică unei varietăți mari de habitate ce includ ape dulci (lacuri mari, heleșteie, râuri și alte cursuri de apă etc.) respectiv și arbori, utilizând arborii mai frecvent decât alte specii de stârci. Se hrănește pe malurile lacurilor, heleșteielor, pe canale, în pajiști inundate etc. și cuibărește cel mai frecvent în coronamentul copacilor. Specia este considerată migratoare, parțial migratoare și dispersivă, dispersia juvenilor având loc de îndată ce devin independenți. Deplasările indivizilor sunt ample și în multiple direcții, însă la nivel european predomină o deplasare spre sud-vest. Hrana constă în principal din pești, amfibieni, reptile, nevertebrate acvatică, dar și mamifere mici sau chiar pui de păsări. Vânează în apă mică, așteaptă nemișcat și își urmărește prada, pe care o străpunge cu ciocul ascuțit. Sunt activi la răsăritul și la apusul soarelui, stau pe crengi de arbori în timpul zilei și noaptea. În sălbăcie, durata medie de viață este de cinci ani. Ating maturitatea sexuală la vârsta de doi ani. Încep cuibăritul relativ devreme, uneori în luna martie dacă vremea este favorabilă. Odată ce un mascul atrage o femelă, se declanșează un ritual elaborat de curtare. Întind gâtul cât pot de mult, îndreaptă ciocul spre cer, clămpănesc din ciocuri, scot sunete și se

ciugulesc reciproc. Legătura dintre cei doi va dura numai un sezon de împerechere. Cuibărește preferențial în copaci în apropierea corpurilor de apă și implicit a resurselor de hrană, însă și pe tufe sau copaci de înălțime joasă, în stufăriș sau uneori pe stânci sau excepțional pe structuri artificiale sau chiar pe sol. Poate reutiliza cuibul din anii precedenți. Cuibărește în colonii simple sau mixte cu alte specii de stârci. Ponta de 3-5 ouă este depusă la sfârșitul lunii martie și este incubată de ambii adulți. Mărimea medie a unui ou este de 61 x 43 mm. Clocitul durează între 25 și 26 de zile, și ambii părinți clocesc ouăle. Cei doi hrănesc puii cu pește regurgitat până când aceștia vor zbura din cuib la 42-55 de zile de la eclozare. Depun ouă o singură dată pe an, dar, dacă ponta este distrusă, deseori depun și al doilea rând de ouă.

Distribuție: Prezintă un areal de distribuție vast, cuprinzând Europa, Africa și cea mai mare parte a Asiei. Este absent din zonele reci și din cele aride. În Europa este prezent pe aproape tot continentul, mai puțin în partea de nord-est. Recent specia a cunoscut o expansiune a arealului. În România se găsește în toate zonele țării, în zonele umede și în zona corpurilor de apă mari, în general în zonele de câmpie și deal, însă poate fi găsit chiar până la altitudini mai mari, în zona lacurilor de acumulare. Iernează în sudul și sud-vestul Europei, dar și în sud-est; exemplare pot fi observate și la noi toamna târziu și iarna.

Efective populaționale: Specia are o populație mare la nivel european, estimată între 210.000 și 290.000 de perechi cuibăritoare și considerată a fi în ușoară creștere. În România populația cuibăritoare a fost apreciată la 4.500-6.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

Asio otus (ciuf de pădure)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în păduri, în apropierea terenurilor arabile sau în cuiburi abandonate de corvide de-a lungul aliniamentelor de arbori și tufe, în parcuri sau plantații, precum și în livezi bătrâne, cimitire cu copaci și tufe, în alte zone împădurite din localități sau de la marginea acestora. În România este larg răspândit în astfel de habitate împădurite și semiîmpădurite, unde și cuibărește în cuiburi de ciori, coțofene etc., iar pe perioada iernii se adună în grupuri de câteva zeci sau chiar mai multe, în locuri tradiționale. Pasăre nocturnă, pe timpul zilei stă camuflată în copaci cu vegetație deasă, iar seara iese la vânatoare pe câmpurile din jurul localităților, unde capturează șoareci de câmp sau alte micromamifere, păsări mici sau chiar insecte. Vânează printr-un zbor silențios puțin deasupra solului, năpustindu-se brusc asupra prăzii când aceasta a fost depistată. Specie monogamă, teritorială, însă cu adesea perechile pot fi situate destul de aproape unele de altele (la 50-150 m).

Masculul își marchează teritoriul prin bățai tipice de aripi care produc sunete ca niște mici pocnituri, dar și prin emisii vocale. Cuibărește în pâlcurile de păduri folosind cuiburile vechi ale altor specii (ciori, coțofene sau veverițe), rar pe pământ, la baza trunchiurilor sau în iarba înaltă. Se hrănește cu șoareci în proporție de 90%, la care se adaugă și păsări mici. Duce o viață arboricolă nocturnă. Ziua nu vânează, ci stă așezat lângă trunchiul vreunui arbore. În România, ciuful de pădure este adesea auzit în perioada de reproducere la marginea satelor sau pe aliniamentele de copaci sau tufe. Pe timpul iernii se pot identifica locuri de adunare de câteva zeci sau sute de indivizi în locuri ferite de vânt, cu vegetație bogată, de obicei în tuia sau în alte conifere ornamentale din fața primăriilor, școlilor, grădinițelor sau chiar în curtea oamenilor. Aceste locuri sunt ușor depistate și prin cantitatea mare de ingluvii de la baza copacilor. Depune 4-6 ouă la intervale de două zile, începând din mijlocul lui martie până la începutul lui aprilie. Ouăle sunt puțin eliptice, netede, pori fini și de culoare albă. Incubația durează 27- 32 de zile, fiind asigurată numai de femelă. Este depusă în mod obișnuit o singură pontă pe an, însă în condiții de hrană bogată poate exista și o a doua depunere de ouă. Puii sunt nidicoli și sunt hrăniți de femelă cu hrana adusă de mascul.

Distribuție: Specie cu distribuție foarte întinsă, ciuful de pădure este întâlnit atât în regiunea Euroasiatică, extinzându-se până în nordul Africii, cât și pe tot continentul nord-american până în nordul Mexicului. Cuibărește în majoritatea țărilor europene, însă populațiile din nord sunt migratoare, iar cele din centrul continentului sunt parțial migratoare sau dispersive. În România, această specie se întâlnește pe tot parcursul anului, atât în perioada de cuibărit, cât și în perioada sezonului rece, fiind prezentă în majoritatea regiunilor din țara noastră. Pe lângă exemplarele rezidente, la noi ajung iarna și exemplare migratoare sau hoinare din alte părți ale continentului. Ierneză de regulă în sudul Africii și în sud-vestul Asiei.

Efective populaționale: În Europa ar exista 380.000-810.000 de perechi cuibăritoare, în timp ce pentru țara noastră s-a apreciat un număr cuprins între 8.000 și 30.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

Athene noctua (cucuvea)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie comună în centrul și sudul Europei, întâlnind-se în regiuni deschise, adesea stâncoase și în localități. Este adaptabilă climatelor cu vânt și ploaie, dar preferă zonele calde chiar semiaride, fiind vulnerabilă la îngheț și căderi abundente de zăpadă. În comparație cu celelalte bufnițe este mai degrabă o specie

terestră decât arboricolă, însă folosește des stâlpi ca puncte de observație. Evită pădurile compacte și vegetația densă, dar și mlaștinile sau terenurile agricole. Nu manifestă atracție pentru apă. Altitudinal vorbind poate fi întâlnită de pe țărmul mării și de la câmpie, în partea nordică și centrală a arealului, până la altitudini de 2.000 m în Georgia și Armenia în râpe, văi, rigole, în pereții stâncoși ai râurilor și în munți neîmpăduriți și uscați. Contrastant, în Marea Britanie locuiește în zonele de țară unde se află ferme agricole înconjurată de gard viu din copaci, livezi cu parcări în apropiere, zone mlăștinoase drenate și înconjurată de sălcii tunse și în zone marginale industriale. Manifestă o preferință pentru livezile părăsite sau bătrâne și poate fi întâlnită și în zonele aglomerate dacă există un nucleu de copaci sau o construcție abandonată. Se hrănește cu insecte, rozătoare, păsări, amfibieni, șerpi mici și râme. Este una dintre puținele bufnițe diurne, văzută deseori ziua, deși este activă dimineața, seara și în prima parte a nopții, vânând de pe un punct înalt de observare. De obicei așteaptă prada cocoțată pe un stâlp și se năpustește asupra ei, alteori planează la mică înălțime deasupra solului. Vânează și pe sol căutând gândaci, râme și diverse larve. Nu are o ținută atât de dreaptă ca restul bufnițelor, iar când este agitată face „plecăciuni“. Zboară rapid și ondulatoriu pe distanțe lungi, precum ciocănitoarea. În sălbăticie are o longevitate de trei ani. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Cuibărește în scorburi de copaci, pe stânci, în găuri, râpe și pe clădiri. În luna februarie masculii își stabilesc un mic teritoriu. În timpul curțării, partenerii se strigă unul pe altul, se ciugulesc, iar masculul este cel care hrănește femela. Perechile monogame rămân împreună pentru cel puțin un an, dar deseori stau împreună toată viața. Se întorc la același cuib an după an; înainte de a se stabili în cuib, îl lărgesc și îl curăță foarte bine. Ponta este compusă din 2-5 ouă albicioase cu mărimea medie de 34 x 29 mm, depuse la sfârșitul lui martie și începutul lui aprilie. Perioada de incubație durează 27-28 de zile, cloceala fiind asigurată de către femelă. Ambii părinți hrănesc puii, care devin zburători după 30-35 de zile de la eclozare. Scot două ponde pe an.

Distribuție: Cucuveaua este răspândită într-un areal foarte vast care se întinde pe teritoriul a trei continente: din Europa de Vest, nord-vestul Africii și până în Mongolia, China și Vietnam. În Europa este absentă în nordul continentului. Arealul speciei are ca limită nordică Letonia, iar la sud Desertul Sahara și Peninsula Arabică. În Marea Britanie a fost introdusă în secolul al XIX-lea și de curând și în Noua Zeelandă.

Efective populaționale: În Europa populația acestei specii numără între 560.000 și 1.300.000 de perechi cuibăritoare, după evaluări preliminare, ceea ce înseamnă un procent de 25-49% din populația globală. În Europa a cunoscut un declin moderat între 1970 și 1990. Cu toate că populația este stabilă și chiar a crescut în Europa în intervalul 1990-2000, în Turcia, unde se afla o concentrare mare a speciei, populația este în declin. În România populația numără între 15.000 și 40.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Bubo bubo* (bufnița, buha)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Buha este caracteristică zonelor împădurite în care stâncăriile sunt asociate cu pâlcuri de pădure (în special conifere). Este cea mai mare dintre păsările răpitoare de noapte. Vânează numai în timpul nopții, zburând fără zgomot, la distanțe de până la 15 km de cuib, acoperind prin urmare cca 700 km pătrați. Cu toate acestea, densitatea acestor păsări poate fi mult mai mare dacă există hrană suficientă. Ca și populațiile de vulpi sau pisici sălbatice și populația de bufnițe depinde direct de populațiile de rozătoare. Hrana este formată în principal din mamifere (șoareci, șobolani, iepuri, bizami, lili- eci etc.), păsări cu dimensiuni până la cea a stâncilor și a șorecarilor, dar și broaște, șerpi, pești și chiar insecte sau crabi. Atacă prin surprindere și mamifere mai mari cum sunt vulpile sau puii de căprioară cu o greutate de până la 17 kg. Nu are mulți prădători, pentru că iese la vânătoare doar pe timpul nopții și are un penaj bine camuflat în culorile mediului de viață. Având vederea foarte slabă (bufnița vede aproape numai în alb și negru), în timpul vânătorilor se bazează mult pe auzul foarte fin și pe capacitatea de a zbura fără mult zgomot (fiind ajutată de penele lungi și umflate, printre care pătrunde mult aer), astfel încât de multe ori victimele sunt luate prin surprindere. Zborul este oarecum asemănător cu cel al șorecarului. Deși este un comportament neobișnuit pentru bufnițe, uneori planează în zbor. Trăiește singură în cuiburi construite în crengile sau scorburile copacilor și pe pământ, în regiuni stâncoase. Datorită capacității de adaptare atât la clima caldă, cât și la cea rece, această specie poate fi întâlnită pe întreg globul pământesc, excepție făcând Antarctica. Este teritorială și monogamă, uneori pe viață. Atinge maturitatea sexuală după un an, dar cuibărește de obicei prima dată la vârsta de 2-3 ani. În perioada ritualului nupțial, perechea scoate sunete specifice repetate la un interval de opt secunde, care se aud de la o distanță de circa 5 km. Masculul îi oferă femelei câteva opțiuni pentru cuibărit, dintre care femela alege una, care poate fi ulterior folosită pe o perioadă de mai mulți ani. Cuibărește în cavitatea unei stânci, folosește cuibul altor specii (berze sau răpitoare mari) sau chiar o gaură într-un copac; uneori își face cuibul pe sol. Longevitatea cunoscută este de 29 de ani în sălbăcie și 68 de ani în captivitate. Este o specie sedentară. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în prima jumătate a lunii martie, cu o dimensiune medie de 59,3 x 48,9. Incubația durează în jur de 34-36 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. După eclozare, în primele 2-3 săptămâni, femela rămâne cu puii și, înainte de a-i hrăni, sfășie în bucăți mai mici hrana adusă de mascul. După ieșirea din ou, puii sunt acoperiți cu un puf des, de culoare alb-murdar. Deoarece ouăle sunt depuse în zile diferite, iar cloșirea începe de la depunerea primului ou, puii dintr-un cuib au mărimi și vârste diferite. Ei devin zburători la 50-60 de zile de la eclozare, însă rămân dependenți de părinți până în septembrie-noiembrie, când părăsesc teritoriul acestora.

Distribuție: Răspândită în toată Eurasia și nordul Africii, buha se găsește la noi mai ales în Lunca Dunării și în zonele de câmpie, mai bogate în rozătoare.

Efective populaționale: Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 19.000 și 38.000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Spania, Turcia și Rusia. Populația estimată în România este de 200-700 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Buteo buteo* (șorecar comun)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre răpitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu relativ uniform (cu pete albicioase la formele deschise). Ventral, coloritul variază foarte mult, de la exemplare cu colorit maroniu închis complet, până la exemplare foarte deschise (albe). Pe piept au o dungă deschisă la culoare, ce se continuă și în partea mediană a aripilor. Juvenilii au petele ventrale dispuse vertical. Dimensiunea femelelor este ușor mai mare. Lungimea corpului este de 48 - 56 de cm și are o greutate medie de 525 - 1183 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110 - 130 de cm. Se hrănește în special cu micromamifere (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. Ocazional consumă și cadavre, în special pe timpul iernii. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc mai ales femelele, timp de 33-38 de zile. Puii părăsesc cuibul după 50 - 60 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul în interiorul suprafețelor forestiere, însă la distanță mică de lizieră. Cuibul este masiv, amplasat la înălțime în bifurcația crengilor, construit din crengi și resturi vegetale. O pereche poate avea mai multe cuiburi, pe care le utilizează alternativ.

Distribuție: Specia are o distribuție largă în vestul Palearticului, în special în Europa, din zona Mediteranei până în Scandinavia. În est cuibărește până zonele centrale ale Asiei (Mongolia). În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele montane înalte.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 2 170 000 - 3 690 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 814 000 - 1 390 000 de perechi. Tendința la nivel european este stabilă. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". În România, populația estimată este de 20 000 - 50 000 de perechi. Tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, habitatul nefiind favorabil nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire în cazul speciei.

Caprimulgus europaeus (caprimulgu)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Caprimulgu se întâlnește prin poieni sau pășuni mari și rare cu arbori seculari. Adulții au înfățișare similară, penajul gri-marونیu asigurând un camuflaj excelent în timpul zilei, când se odihnește pe crengile copacilor, creând impresia unui ciot sau a unei așchii mari din scoarța copacului. Se hrănește cu diverse insecte care zboară la crepuscul sau noaptea și pe care le prinde în zbor. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 11 ani, dar trăiește în medie patru ani. În țară este oaspete de vară și de pasaj, în lunile aprilie-septembrie. Este o specie migratoare care ierneză în zonele tropicale, ajungând la noi în țară a doua jumătate a lunii aprilie. Pleacă la sfârșitul lunii septembrie sau la începutul lunii octombrie. În timpul ritualului nupțial desfășurat la crepuscul, masculul zboară în jurul femelei. El se ridică și în aer la o altitudine medie și plonjează repetat spre sol. Este o specie teritorială care își protejează teritoriul prin cântecul repetat îndelung. Este monogamă pe o perioadă îndelungată, uneori pe viață. Cuibărește în poieni nu prea mari, pe sol lipsit de vegetație, în zone necultivate, păduri, poieni cu arbori bătrâni, plantații de arbori tineri, uneori chiar și pe dune de nisip. Depune 2 ouă cu o dimensiune medie de 32 x 22 mm, în lunile mai-iunie, uneori și iulie, variind în funcție de an și zona geografică. De obicei instalează cuibul lângă un trunchi căzut la pământ care se află în descompunere și care îi servește ca reper la întoarcerea la cuib. Poate cuibări și la adăpostul tufișurilor. Cuibul poate fi utilizat de aceeași pereche mai mulți ani la rând. Adesea depune două ponte într-un sezon de reproducere. Atunci când este amenințată la cuib, femela atrage următorul, simulând un comportament ce sugerează că este rănită, târându-se pe sol sau pe crengi. Ouăle, eliptice până la subeliptice, cu formă lunguiață, sunt depuse în timpul nopții. Coaja este netedă, puțin strălucitoare, albă sau crem, uneori cu o tentă cenușie sau purpurie, cu pete neregulate brune, uneori cu striuri. Clocitul este realizat în special de către femelă, timp de 18 zile, perioadă în care este hrănită de către mascul. Puii devin zburători la 16-19 zile și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă. În cazul în care este depusă o a doua pontă, femela incubează, iar masculul asigură creșterea puilor. Puii sunt parțial nidicoli, cu puf lung și deschis la culoare, fiind perfect camuflați în mediul în care trăiesc. Ei devin independenți de cuib după 34 de zile de la eclozare și sunt hrăniți de către părinți în special cu specii de insecte nocturne.

Distribuție: Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Ierneză în Africa. În România este întâlnită din Lunca Dunării până în zonele muntoase ale Carpaților, probabil mult mai larg răspândit la câmpie.

Efective populaționale: Populația în Europa este estimată la 470.000-1.000.000 de perechi, efectiv în declin din cauza disparițiilor habitatelor preferate de către specie și a folosirii în mod excesiv a pesticidelor în agricultură și silvicultură. Efectivul în țară estimat la 3.000-15.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Carduelis cannabina* (cânepar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Câneparul este întâlnit din zona temperată a palearticului de vest și coboară până în zona mediteraneană și stepică. În Alpii elvețieni cuibărește în pajiștile uscate aflate până la altitudinea de 2.200-2.300 m. În restul arealului cuibărește în păduri dense cu arbori înalți. În afara perioadei de cuibărire preferă zonele deschise. În România cuibărește în tufișuri, în special în zonele joase și deluroase, urcând pe văile râurilor spre zonele montane. În afara sezonului de cuibărire este o specie tipic gregară, formând stoluri de sute de indivizi pentru hrănire, adăpostire sau migrație. Deseori este văzut în stoluri mixte cu diverse alte specii. Se hrănește cu diferite semințe de mărime mică ori medie, dar și cu nevertebrate. Denumirea câneparului provine de la apetitul său pentru cânepă, iar denumirea sa în limba engleză de la preferința sa pentru semințele de in. Este o pasăre predominant monogamă cu unele excepții, când două femele se împerechează cu același mascul. Este o pasăre teritorială în timpul perioadei de cuibărire. Femela depune 4-6 ouă de culoare albăstrui-albicioasă cu puncte ruginii. Perioada de cuibărire este cuprinsă între mijlocul lui aprilie și începutul lui august, scoțând două rânduri de pui pe sezon. Ponta este clocită cu precădere de către femelă, iar incubajia durează 12-14 zile.

Distribuție: Câneparul cuibărește în palearticul de vest, în Europa, Asia de Vest și în Nordul Africii. Specia este politipică, având mai multe subspecii. Dintre acestea, *Carduelis cannabina cannabina* este cea mai răspândită în Europa, găsindu-se din Irlanda, Țara Galilor și Anglia până în sudul munților Pirinei, nordul Italiei, România și Ucraina, exceptând Crimeea. Arealul include, de asemenea, vestul Asiei, din nord-vestul Siberiei până în nordul Kazahstanului. Specie parțial migratoare. Populațiile din nordul arealului migrează spre zonele sudice ale cartierului de hrănire pe perioada iernii. În România specia este prezentă atât în perioada de cuibărire, cât și în timpul iernii.

Efective populaționale: La nivel european efectivul este estimat la 10.000.000-28.000.000 de perechi cuibăritoare, Europa deținând astfel 50-74% din întregul efectiv al speciei. Populațiile de cânepar au înregistrat regresii în ultimii ani în Marea Britanie, Olanda, Estonia, Finlanda,

Belgia, Irlanda, Germania, Danemarca, Cehia și Elveția. În restul teritoriilor populațiile sunt stabile. În România numărul de perechi cuibăritoare a fost estimat la 200.000-500.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Carduelis carduelis* (sticlete)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia preferă atât zonele deschise, cât și pădurile, fiind prezentă în apropierea așezărilor umane, în grădini, livezi ori parcuri, acolo unde poate găsi hrană din abundență. Aceasta este constituită din semințe mici, pe care le culege de pe tufișuri, scaieți sau din pajiști. Preferă în special plantele din familia Compositae. În perioada de cuibărire hrana este suplimentată cu un număr mic de nevertebrate. În afara sezonului de cuibărire este o specie gregară (de la sfârșitul verii până în următoarea primăvară). În perioada de cuibărire pot fi observate stoluri mici formate de exemplare care nu au cuibărit. Se reproduce în zonele joase ale palearticului, în zona temperată, mediteraneeană ori stepică. Excepție este Elveția, unde cuibărește în general la peste 1.000 de m, ajungând vara târziu și toamna în pajiștile alpine situate la peste 2.400 m. În România este una dintre cele mai cunoscute păsări și cuibărește în zonele joase, ajungând la altitudini mai mari pe văile râurilor montane. Penajul acestei specii este intens colorat, el ajutând pasărea la marcarea teritoriului și la asigurarea succesului reproductiv. În acest scop, este aleasă o ramură uscată, dezgolită, de unde pasărea poate fi ușor remarcată prin cântec și coloritul penajului. Cuibărește în arbori de înălțime mijlocie, preferând în acest scop salcâmi. Construiește un cuib mic din iarbă uscată, mușchi și rădăcini subțiri, cu interiorul în formă de cupă, căptușit cu diverse pene. În acest cuib femela depune o pontă formată din 4-5 ouă de culoare alb-albăstrui, cu pete brun-roșcate. Perioada de incubație este de 12-14 zile, pontă fiind clocită de către femelă. Odată cu eclozarea puilor, ambii părinți participă la hrănirea acestora. În general, ca la toate speciile mici de păsări, puii ajung în câteva luni la maturitate sexuală. O femelă poate scoate 2-3 rânduri de pui într-un sezon de reproducere.

Distribuție: Sticletele este răspândit începând din Europa Occidentală până în regiunile centrale ale Siberiei, în Africa de Nord, Asia Centrală, Asia de Sud-Vest, Australia, Noua Zeelandă și în unele insule din Oceania, unde a pătruns prin intervenție antropică. Fiind o specie politipică, se disting următoarele subspecii care au distribuție diferită: *C.c. carduelis* în Europa, *C.c. balcanica* în Peninsula Balcanică, *C.c. brevirostris* în Crimeea, *C.c. britannina* în Marea Britanie, *C.c. loudoni* în Azerbaidjan și Iran, *C.c. mayor* în munții Ural și Altai, *C.c. niediecki* în Orientul Mijlociu, Cipru, Rodos, *C.c. parva* în Peninsula Iberică, nordul Africii, insulele Azore

și Canare, *C.c. tsuchusii* în sudul Italiei. Toate aceste se diferențiază după talie, aceasta variind în funcție de zona unde trăiesc. Este o specie parțial migratoare în Europa, populațiile din nordul continentului își petrec iarna în centrul sau sudul Europei, iar cele din sudul arealului se concentrează pe perioada iernii în regiunea nord-est africană și sud-vest asiatică. În România este sedentară, numărul indivizilor crescând însă iarna odată cu sosirea populațiilor din nord.

Efective populaționale: La nivel european populația este stabilă, fiind estimată la un efectiv de 12.000.000-29.000.000 de perechi cuibăritoare, Europa deținând astfel 25-49% din efectivul total estimat pe glob. Printre țările cu populații numeroase se numără Polonia, Spania, Portugalia, Ucraina și România. În țara noastră efectivul a fost estimat la 750.000-1.500.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă la liziera habitatelor de pădure și tufărișuri din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 13 Zonele de distribuție ale speciei *Carduelis carduelis* față de amplasamentul proiectului

Carduelis spinus (\approx *Spinus spinus*; scatiu)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în zonele cu climă boreală sau temperată, pe suprafețe de teren împădurite cu păduri de conifere sau de amestec. Preferă însă molidișurile care au mestecănișuri în apropiere. Uneori, mai ales în afara perioadei de cuibărit, vizitează zonele cu arini și mesteceni din apropierea apelor. Regimul alimentar al scatiului este format mai ales din semințe, în special de conifere, arin, mesteacăn și plante ierboase, iar în perioada cuibăritului consumă cu precădere nevertebrate. Se hrănește cel mai adesea în copaci, dar coboară ocazional și în iarbă sau pe sol atunci când conurile se golesc și semințele se scutură. Este o specie foarte activă și socială, formând grupuri mici, în special toamna și iarna. Aceste grupuri se pot apropia la o distanță scurtă de oameni, cu excepția sezonului de reproducere, când exemplarele sunt timide, solitare și foarte greu de observat. În cadrul acestor grupuri se presupune existența unei structuri ierarhice, această specie fiind una dintre puținele la care a fost observat comportamentul de regurgitare a hranei în beneficiul membrilor dominanți din cadrul grupului social (engl. „allofeeding“). Perechile se formează de regulă în timpul iernii. Masculii concurează în mod agresiv pentru femele. Ca parte a ritualului de curtare de sex masculin se remarcă umflarea penajului, masculul părănd astfel mai mare. De asemenea, se remarcă prin cântecul repetat în mod continuu o perioadă lungă de timp. Cuibul este instalat în coronament, în arbori sau în tufe, la diferite înălțimi, variind în general între 2 și 12 m. De cele mai multe ori cuibul este amplasat spre vârful crengilor și este camuflat cu licheni, devenind astfel foarte greu vizibil. Este construit mai mult de femelă, care este ajutată de mascul, fiind utilizate diferite materiale vegetale, ierburi, mușchi, licheni. În interior este căptușit cu lână, puf sau cu pene. Formează colonii mici, de până la șase perechi, cu cuiburile situate în apropiere unul de altul. Depune două ponte pe an. Prima este formată de obicei din 4-5 ouă și este depusă în lunile aprilie-mai, iar cea de-a doua, formată din mai puține ouă (3-4), este depusă în luna iunie. Uneori este depusă chiar și a treia pontă. Ouăle acestei specii sunt de culoare alb-albăstruie, punctate cu roșcat, având dimensiunile 16,5 mm x 12 mm. Clocitul este realizat numai de către femelă, timp de 12-14 zile. Puii părăsesc cuibul după 12-15 zile, fiind numai parțial acoperiți de pene. Din acest motiv ei rămân în apropierea cuibului și sunt hrăniți de părinți până la formarea completă a penajului, după care se dispersează în habitat.

Distribuție: Este răspândit în zonele montane din Europa Centrală, Italia, Grecia, nord-estul Turciei, zona Alpilor Centrali, Carpați, spre nord în Peninsula Scandinavă, apoi spre estul Rusiei, partea de vest a Asiei și vestul Rusiei până în Japonia. Ierneză în regiuni mai sudice, situate în toată Europa, Asia Mică, Delta Nilului și nord-vestul Africii. În România este o specie sedentară și oaspete de iarnă, populația autohtonă fiind îmbogățită în perioada iernii cu exemplare venite din nord.

Efective populaționale: În Europa populația cuibăritoare este estimată la un număr de 10.000.000-18.000.000 de perechi, ceea ce reprezintă 75-94% din totalul efectivului mondial al speciei. Efective populaționale mai însemnate se află în Rusia, Norvegia, Suedia, Finlanda,

Estonia, Letonia și Lituania. În România se estimează că ar cuibări un număr de 1.000-10.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă la liziera habitatelor de pădure și tufărișuri din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 14 Zonele de distribuție ale speciei *Carduelis spinus* față de amplasamentul proiectului

***Certhia familiaris* (cojoaică de pădure)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este răspândită din zona colinară până în zona montană înaltă. Populează păduri de foioase, mixte și de stejari bătrâni, procurându-și hrana de sub ridurile scoarței copacilor. La noi în țară ajunge până la 1.000 m altitudine. Este o specie sedentară. În cursul iernii se constată însă un eratism în zonele apropiate în căutarea hranei și a adăpostului necesar. În general este o pasăre solitară, însă, în zilele friguroase, poate forma grupuri de mai mulți indivizi. Hrana este alcătuită din insecte în toate stadiile de dezvoltare și din alte viețuitoare mici, pe care le culege de sub scoarța copacilor cu ajutorul ciocului extrem de fin și sprijinindu-se în penele din coadă, care sunt foarte rigide. Începe căutarea hranei de la baza copacului, urcând în spirală pe acesta. Deși în mod obișnuit se hrănește de pe copaci, uneori poate fi observată procurându-și hrana și de pe pereții construcțiilor, de pe solul nud sau printre acele de conifere căzute la sol. În lunile reci de iarnă poate consuma și semințe de conifere. De

obicei, femelele se hrănesc în partea superioară a copacilor, iar masculii în cea inferioară. Pe timpul iernii se poate asocia cu alte specii de păsări care hoinăresc împreună în căutare de hrană. Durata medie de viață este de doi ani, însă vârsta maximă înregistrată de specie este de 8 ani și 10 luni. Cuibul este realizat în luna aprilie într-o crăpătură de scoarță. Este construit din resturi vegetale și lână, având la bază crenguțe, și este căptușit cu pene. De obicei depune două cuibare pe an. Femela depune 6 ouă cu dimensiunea de 16 x 12 mm, ovale până la scurt ovale, netede și mate, netede cu puncte fine și pete roz sau brun-roșcate. Clocitul este realizat numai de către femelă timp de 14-15 zile după depunerea ultimului ou. Puii sunt nidicoli, cu pielea roz la apariție, pe cap au o tufă de puf cenușiu-gălbui, gâtulejul este portocaliu, iar cașul este galben-închis. Puii sunt dependenți de cuib 14-16 zile de la eclozare, fiind hrăniți în acest timp de către ambii părinți. După ce zboară din cuib, ei revin în acesta pe timpul câtorva nopți.

Distribuție: Specie paleartică răspândită în centrul și estul Europei, dar și în anumite regiuni din Asia. Arealul lor se întinde din Germania și Norvegia până pe coasta Pacificului, din Rusia și Coreea, fiind de asemenea prezente în Japonia și Marea Britanie. În sud, specia ajunge până în Turcia și Iran, iar în nord până în Norvegia, Suedia și Rusia. La noi în țară este frecventă mai ales în zonele acoperite de păduri situate în centrul și nordul țării. Este citată de unii autori și în Delta Dunării.

Efective populaționale: Efectivul din Europa este aproximat la 5.700.000-11.000.000 de perechi clocitoare, populația fiind stabilă, uneori fluctuând în funcție de abundența trofică. În România este estimat un efectiv de 380.000-760.000 de perechi clocitoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Charadrius dubius* (prundăraș gulerat mic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de coastă, poate fi găsită pe țărmuri întinse și nisipoase, pe malul apelor încet curgătoare sau pe malul lacurilor, dar și în mlaștini, în special în timpul migrației. Este o specie solitară, în afara perioadei de cuibărit, însă se pot întâlni și stoluri de până la 10 exemplare care se deplasează împreună în căutarea hranei. Dieta speciei este formată din insecte, păianjeni, viermi și alte nevertebrate. Se hrănește în timpul zilei, în zonele mlăștinoase și ocazional în ape mici. Zborul este efectuat foarte rapid, la mică înălțime de la sol. În libertate, durata medie de viață este de patru ani. La doi ani atinge maturitatea sexuală. Specia este monogamă pentru un sezon de împerechere, însă uneori perechea poate cuibări împreună mai mulți ani, întorcându-se în aceeași zonă în fiecare primăvară. La întoarcerea pe teritoriile de cuibărire care are loc în luna martie, masculii creează

mici cuiburi săpate superficial în pământ, femela alegând pe care dintre acestea îl va folosi. În ritualul de curtare a partenerei, masculul se apleacă în fața acesteia, răsfirându-și penele. Cuibăresc în perechi solitare sau în grupuri mici, în care cuiburile se află la distanțe mari unele față de altele. Fiecare pereche își apără teritoriul cu agresivitate. Pentru cuibărit sunt preferate zonele nisipoase fără vegetație sau foarte puțin înierbate, aflate în apropierea habitatelor acvatice, reprezentate de bălți, lacuri sau ape foarte încet curgătoare. Sunt preferate zonele aflate la mică altitudine și numai excepțional se poate întâlni în Europa mai sus de 800 m. Tot excepțional poate fi întâlnit la altitudini mari, acolo unde se întâlnesc în amonte, pe cursurile de apă, habitate propice cuibăririi (de exemplu în Afghanistan poate cuibări pe torenții din munții Kashmir până la 2.000 m). Specia poate utiliza pentru cuibărit chiar și habitate artificiale, precum balastierele, haldele de steril sau canalizările. Au fost semnalate chiar și cazuri de cuibărit pe teren arabil lutos, iar populațiile din India pot cuibări și în orezării. Împerecherea are loc în perioada aprilie-iunie. Ambii părinți clocesc 3-5 ouă, cu dimensiunea de 30 x 22 mm, timp de 24-25 de zile. Puii își i-au zborul la 25-27 de zile după eclozare, în tot acest timp fiind îngrijiți și hrăniți de unul sau chiar de către ambii părinți. O pereche poate scoate unul sau două rânduri de pui pe an.

Distribuție: Este o specie care se poate întâlni în timpul verii în majoritatea Europei și a Asiei. Părăsește locurile de cuibărit între iulie și septembrie, deplasându-se pentru a ierna în Africa Mediteraneană și Centrală, la sud de Sahara. Unele populații din Asia de Sud-Est, India, Noua Guinee și Filipine nu migrează, însă nu sunt pe deplin sedentare, deoarece efectuează deplasări locale.

Efective populaționale: Populația care cuibărește în Europa este mare, de 110.000-240.000 de perechi clocitoare. Specia a cunoscut un declin în mai multe țări între 1990 și 2000, dar populațiile-cheie din țări precum Rusia, Belarus și Ucraina au rămas stabile în tot acest timp. În România efectivul cuibăritor al acestei specii este între 3.000 și 6.000 de perechi clocitoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, în zona cordonului de aluviuni format în partea sudică, sector de habitat tipic de hrănire pentru specie. Impactul activităților proiectului este minor însă, specia având în zonă areale vaste de habitat de hrănire, iar caracterul acestora fiind oricum temporar, ele fiind dependente de fluctuațiile de nivel ale râului.

Figura 15 Zonele de distribuție ale speciei *Charadrius dubius* față de amplasamentul proiectului

***Chlidonias hybridus* (\approx *Chlidonias hybrida* – chirigiță cu obraz alb)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de chiră de talie mică - medie, cu aripile mai rotunjite și coada scurtă și ușor bifurcată. Penajul general este de culoare alb-cenușiu cu pieptul și abdomenul cenușiu închis, în contrast cu aripile și coada care sunt mai deschise la culoare. La adulții în penaj de vară, partea dorsală a capului este neagră, contrastând cu obrații de culoare albă. Ciocul și picioarele sunt de culoare roșie. Lungimea corpului este de 23 - 29 cm, anvergura aripilor de 57 - 63 cm, iar greutatea este de 60 - 101 grame. Specia are o dietă diversificată, consumând insecte terestre sau acvatice, crustacee, amfibieni și pești de dimensiuni mici. Hrana este procurată de obicei de la suprafața apei, mai rar plonjând pentru capturarea acestora. Perioada de reproducere, în Europa, se desfășoară în lunile mai - iunie. Ponta este formată din 2 - 3 ouă, care sunt clocite pentru o perioadă 18 - 20 zile. Puiul părăsește cuibul în prima zi de la eclozare și este capabil de zbor după aproximativ 23 de zile. Acesta este hrănit de către părinți pentru câteva săptămâni după această perioadă. Formează colonii de până la 10 - 100 de perechi, divizate în sub-colonii, cuiburile fiind plasate la 1 - 2 m distanță unul față de celălalt. Cuiburile sunt construite din papură și sunt poziționate pe vegetația plutitoare sau submersă, în zonele cu apă de adâncime mică.

Distribuție: Specia are distribuție largă, dar fragmentată, fiind prezentă în majoritatea regiunilor mai calde ale Palearticului și anume din centrul și sudul Europei, nordul Africii, până în sud-estul Siberiei, sud-estul Chinei și nordul Indiei, dar și în jumătatea sudică a Africii și în Australia. Iernează în Africa, sudul și sud-estul Asiei și în Australia. În România, specia cuibărește fragmentat mai ales în zonele umede din afara arcului carpatic, fiind mai abundentă în Delta Dunării și complexul lagunar. În interiorul arcului Carpatic cuibărește izolat, doar în câteva locații.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 300 000 - 1 500 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 66 300 - 108 000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel european fiind considerată crescătoare. În România, populația estimată este de 16 000 – 20 000 de perechi. Tendința în România este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, arealul propus pentru analiză neprezentând habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit pentru specie.

***Chloris chloris* (florinte)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o pasăre destul de comună în regiunile deschise cu arbori și tufe, în grădini și parcuri, liziere de pădure, pâlcuri de arbori, dar și în interiorul localităților. Preferă zonele joase, în general putând fi întâlnită până la altitudinea de 1.400 m, în zone cu climă boreală, temperată sau mediteraneană. Regimul alimentar al florintelui este format dintr-o mare varietate de semințe (uneori de mari dimensiuni) ale plantelor din flora spontană, de cereale și de semințe ale unor copaci sau tufișuri. În timpul cuibăritului consumă mai mult nevertebrate. Cuibărește de obicei în perioada aprilie-iunie, uneori din martie până în iulie, în arbori de diferite specii, la o înălțime cuprinsă între 1,5 și 4 m, fiind identificate cuiburi chiar și la 20 m de sol. Cuibul este construit de femelă din ierburi, fire subțiri de rădăcini, rămurele sau mușchi și este căptușit cu fibre vegetale subțiri, păr și pene. Depune două ponte pe an, prima în aprilie, a doua în iunie. Fiecare pontă este formată din 4-6 ouă, mai rar 3-7. Ouăle au culoarea alb-albăstrui și sunt clocite numai de către femelă. Prima pontă este clocită timp de 13-14 zile, iar la cea de-a doua timpul se scurtează la 12 zile. Puii deschid ochii după 7 zile de la eclozare, timp în care sunt acoperiți și îngrijiți de către femelă. Ei continuă să fie hrăniți de către părinți și devin complet independenți de aceștia după 33 zile de la eclozare.

Distribuție: Florintele este o specie politipică care prin subspeciile sale ocupă un areal de răspândire foarte vast, cuprinzând Europa, la est de Marea Neagră, la vestul și sudul Mării Caspice, lacul Aral, insulele din Marea Mediterană, Asia Mică, parțial coasta de est a Mediteranei, nord-vestul Africii, sud-estul Australiei, Noua Zeelandă și insular în sud-sud-estul Americii de Sud. Iernează în nordul Africii până la pustiul Sahara.

Efective populaționale: În Europa populația cuibăritoare este estimată la un număr de 14.000.000-32.000.000 de perechi cuibăritoare, reprezentând astfel 75-94% din efectivul global al speciei. Populația speciei din România este importantă la nivel european și este estimată la 300.000-600.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele de pădure și tufărișuri din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 16 Zonele de distribuție ale speciei *Chloris chloris* față de amplasamentul proiectului *Ciconia ciconia* (barză albă)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Barza albă este o specie caracteristică pășunilor umede și zonelor mlăștinoase. Adulții au înfățișare similară și se deosebesc de barza neagră prin culoarea albă a capului și a gâtului. Se hrănește cu broaște, șoareci, insecte, cârțițe, pui de păsări și de iepuri, melci, șerpi și șopârle. Barza albă este alături de rândunică specia care interacționează cel mai mult cu populația umană, fiind prezentă în majoritatea localităților din țara noastră cu excepția zonelor montane. Fiind o specie obișnuită cu prezența umană, folosește ca suport pentru cuib stâlpilor rețelelor de tensiune medie și acoperișurile caselor. În mod obișnuit perechea de berze se întoarce la cuibul ocupat și în anii precedenți. Întâi sosește masculul, care apără cuibul în fața altor pretendenți și, în așteptarea femelei, îl repară și îl consolidează. Spre deosebire de stârci, care sunt gălăgioși, berzele sunt aproape mute, însă comunică la cuib cu partenerul prin intermediul unui „clămpănit“ al ciocului, care se desfășoară sacadat în timp ce capul și gâtul sunt lăsate pe spate. Sunetele scoase prin deschiderea și închiderea ciocului sunt puternice și rapide, asemenea unei darabane de tobă. Înainte de plecarea în migrație se strâng în număr mare pe pajiștile umede sau în zone inundabile. Distanța medie pe care o străbate într-o zi

În perioada migrației este de 220 km, cu o viteză cuprinsă între 30 și 90 km/h. Sosește la începutul lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul amplasat cel mai frecvent pe stâlpii rețelelor de tensiune medie, dar și pe acoperișurile caselor este alcătuit din crengi fixate cu pământ. Cuibul poate atinge dimensiuni impresionante prin adăugarea de material în fiecare an (1,5 m diametru, 1-2 m înălțime și o greutate de 40 kg). În interior este căptușit cu mușchi și resturi vegetale. În mod obișnuit masculul aduce materialele, iar femela le așază și le potrivește în cuib. Adeseori în pereții exteriori ai cuibului cuibăresc foarte multe perechi de vrăbii de câmp (sau de vrăbii negricioase, *Passer hispaniolensis*, în cuiburile de barză din Dobrogea). Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între începutul lunii aprilie și a doua jumătate a lunii mai. Dimensiunea medie a ouălor este de 73,6 x 52,54 mm. Incubația este asigurată de ambii părinți. Noaptea stă pe ouă numai femela. După 33-34 de zile, puii eclozează și sunt hrăniți de părinți la cuib 53-55 de zile.

Distribuție: Este o specie larg răspândită pe tot teritoriul european, cu populații mai mari în zona centrală și estică. Barza albă este o pasăre migratoare pe distanțe lungi, iernând în Africa, unde cartierele de iernare se întind din Africa tropicală subsahariană până în Africa de Sud. De asemenea, poate ierna în India. Atunci când migrează între Europa și Africa, stolurile de berze evită traversarea Mării Mediterane și ocolesc în est prin Bosfor sau în vest prin strâmtoarea Gibraltar, deoarece curenții de aer pe care specia îi valorifică în migrație nu se formează deasupra apei.

Efective populaționale: Populația estimată a speciei este semnificativă, cuprinsă între 180.000 și 220.000 de perechi clocitoare. În perioada 1970-1990 populația de barză albă a manifestat un declin considerabil. Deși în perioada 1990-2000 specia a marcat o tendință crescătoare, încă nu a revenit la efectivele existente înaintea declinului. Cele mai mari efective apar în Polonia, Ucraina și Spania. Populația estimată în România este de 5.000- 6.000 de perechi. În timpul pasajelor se pot observa în țara noastră între 100.000 și 300.000 de exemplare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, arealul propus pentru analiză neprezentând habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit pentru specie.

***Circaetus gallicus* (șerpar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Șerparul este o specie care preferă un mozaic de habitate cu zone împădurite folosite pentru cuibărit și cu zone deschise preferate pentru hrănire. Este o specie diurnă, care se hrănește în special cu alege și cu șerpi, cu precădere speciile neveninoase. În dieta ei se mai găsesc și șopârle, broaște, mamifere mici și mai rar păsări sau nevertebrate. Pentru a se hrăni zboară la înălțime mare și planează stând în același loc

în căutarea prăzii. Ziua staționează pe arbori înalți, care îi asigură coeficientul de siguranță necesar prin posibilitatea controlului unui câmp larg vizual. Este o specie tăcută, care trăiește până la 17 ani. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de 3-4 ani. Se reproduce în perioada aprilie-iulie, construindu-și în fiecare an alt cuib și uneori alungă de la cuibul lor alte specii. Cuibul este plasat de regulă în arborii înalți din liziere sau rariști de pădure. El este construit de ambii părinți din crengi și este căptușit cu iarbă. Mult mai rar au fost semnalate cazuri în care specia a fost găsită cuibărind pe stânci. O particularitate a speciei este aceea că femela depune un singur ou în luna mai, cu o dimensiune de circa 72,8 x 58,6 mm. Foarte rar sunt raportate ponte de înlocuire. Oul este oval, alb, mat, indirect pătat prin contact cu resturile organice rămase (chiar dacă numai temporar) în cuib. Incubația durează 45-47 de zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită de mascul în toată această perioadă. Puii devin zburători la 60-80 de zile de la eclozare.

Distribuție: Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Arealul european suferă o scizură nord-sud dinspre Danemarca spre Italia (inclusiv), se continuă însă peste Peninsula Iberică spre nord-nord-vestul Africii, cu extindere spre Asia. Populațiile care cuibăresc în paleartic sunt migratoare, iar cele din sud-estul Asiei sunt rezidente. Cartierele de iernare pentru cele migratoare sunt în Africa.

Efective populaționale: Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 8.400 și 13.000 de perechi cuibăritoare. S-a menținut stabilă între 1970 și 1990. Specia a scăzut în Turcia în perioada 1990-2000 și s-a menținut stabilă în restul continentului. În prezent cele mai mari efective ale speciei sunt în Franța, Spania și Turcia. În România populația estimată este de 300-600 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, arealul propus pentru analiză neprezentând habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit pentru specie.

***Circus aeruginosus* (erete de stuf)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Eretele de stuf este o specie care preferă pentru cuibărit zonele umede cu stufărișuri extinse. Mai rar cuibărește în culturi agricole intensive (de exemplu în cereale). Teritoriul de hrănire cuprinde zone umede și terenuri agricole (cu o preponderență mai mare în afara perioadei de cuibărit). Se hrănește în principal cu vertebrate acvatice sau terestre de mărime mică sau medie (rozătoare, pui de iepure, rațe, lișițe etc.). Poate consuma și ouă, broaște, insecte mai mari și chiar pești. Când vânează, zboară la o înălțime cuprinsă între 2 și 6 m de la sol și plonjează brusc când identifică hrana. Perechea formată poate rezista împreună mai multe sezoane. Ritualul nupțial este spectaculos, masculul

zburând în cercuri deasupra teritoriului de cuibărit, după care plonjează spre pământ rostogolindu-se în aer. Uneori femela îl însoțește în zbor și se rostogolesc împreună în aer, având ghearele împreunate. De asemenea, se poate observa cum masculul oferă hrană în aer femelei. Atunci când are posibilitatea, masculul se împerechează cu 2-3 femele, fiind o specie la care s-a înregistrat uneori și poliginia. Longevitatea maximă cunoscută este de 20 de ani și 1 lună. Perioada de cuibărit se întinde între a doua jumătate a lunii aprilie și jumătatea lunii iunie. Cuibul este amplasat de obicei în stufărișuri dense și extinse. El poate atinge dimensiunea de 80 cm în diametru și este construit de către femelă din crengi și stuf, fiind căptușit la interior cu iarbă. Ponta este formată din 3-8 ouă care sunt depuse în a doua parte a lunii aprilie, având o dimensiune medie de circa 48,6 x 37,7 mm. Ele sunt incubate de către ambii părinți o perioadă de 31-38 de zile. Puii sunt nidicoli și părăsesc cuibul după 35-40 de zile de la eclozare. Puii sunt îngrijiți numai de către femelă; în tot acest timp masculul vânează și o aprovizionează cu hrană. Deși sunt zburători și părăsesc cuibul, juvenalii rămân însă în apropierea părinților încă 25-30 de zile, după care devin independenți.

Distribuție: Specie cu un areal de cuibărit mare, care se întinde din Europa până în Asia Centrală. Specie migratoare în mare parte a arealului său, iernând în sudul Europei, Africa, în Peninsula Arabă și subcontinentul indian. La nivel național eretele de stuf este o specie cuibăritoare larg răspândită, foarte frecventă în Delta Dunării și mai rară în Transilvania. Lipsește în zona montană. Este întâlnită preponderent în perioadele de pasaj și în sezonul de cuibărit. În sezonul rece poate fi observată iernând doar în Dobrogea și în zonele cele mai sudice ale României.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din Europa este estimată la 93.000-140.000 de perechi, trendul populațional fiind moderat ascendent. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina, Polonia și Belarus. Pe baza ultimelor date publicate, populația din țară a fost apreciată la 2.000-4.000 de perechi cuibăritoare. Populația din România este considerată având un trend ascendent.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Eretele de stuf este o specie care preferă pentru cuibărit zonele umede cu stufărișuri extinse. Mai rar cuibărește în culturi agricole intensive (de exemplu în cereale). Teritoriul de hrănire cuprinde zone umede și terenuri agricole. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.

***Coccothraustes coccothraustes* (botgros)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie care se întâlnește în special în zonele deschise cu stejar și carpen, dar arealul ei se extinde și în zona altor specii de foioase, cu copaci înalți, bogați în fructe de mărime potrivită, cum ar fi fagul, frasinul, ulmul, platanul sau

paltinul. Zboară în coronamentul copacilor sau staționează de multe ori pe vârful crengilor. În afara perioadei de cuibărit se deplasează în stoluri mari. Se hrănește cu semințe mari și tari, muguri, vlăstari de copaci și tufe. Semințele fructelor zemoase sunt consumate după ce partea cărnosă este îndepărtată cu ajutorul ciocului. Ocazional consumă și partea cărnosă a fructelor, dar de obicei sparge semințele tari cu ajutorul ciocului, consumând miezul acestora. Mușchii maxilarului unui botgros exercită o forță echivalentă cu o încărcătură de aproximativ 30-48 kg. În perioada de reproducere adună nevertebrate, în special omizi. Frecvent prinde în zbor insecte zburătoare. Primăvara și vara adună hrana din interiorul pădurilor, iar toamna și iarna mai mult din zona marginală a pădurilor sau de pe sol. Hrana preferată sunt semințele de carpen, fag, ulm, paltin, fructele plantelor din familia Rosaceae (în deosebi cireș sau alte specii de Prunus sp.). În zona mediteraneeană consumă cu precădere semințe de măsline. Se hrănesc aproape întotdeauna în cadrul grupurilor, foarte rar fiind observate exemplare singulare. consumând miezul acestora. Mușchii maxilarului unui botgros exercită o forță echivalentă cu o încărcătură de aproximativ 30-48 kg. În perioada de reproducere adună nevertebrate, în special omizi. Frecvent prinde în zbor insecte zburătoare. Primăvara și vara adună hrana din interiorul pădurilor, iar toamna și iarna mai mult din zona marginală a pădurilor sau de pe sol. Hrana preferată sunt semințele de carpen, fag, ulm, paltin, fructele plantelor din familia Rosaceae (în deosebi cireș sau alte specii de Prunus sp.). În zona mediteraneeană consumă cu precădere semințe de măsline. Se hrănesc aproape întotdeauna în cadrul grupurilor, foarte rar fiind observate exemplare singulare.

Distribuție: Cuibărește în palearticul de vest, mai ales în zonele de câmpie și de deal, în unele zone nordice, în zona mediteraneeană, stepică, continentală și mai puțin în cea oceanică. În Scandinavia și Peninsula Iberică cuibărește numai în partea sudică. În Asia arealul de cuibărit se răspândește până în Japonia. De asemenea, cuibărește și în Africa de Nord (Maroc, Tunisia și Algeria). Este o specie cu populații sedentare și migra- toare. Populațiile nordice migrează mai mult decât cele sudice. Juvenilii migrează mai mult decât adulții, iar femelele mai mult decât masculii. Păsările din Europa migrează între vest și sud, ierneză în principiu în zona locului de cuibărit. Migrează mai ales în timpul zilei, dar ocazional se deplasează și în timpul nopții. Exemplarele migratoare petrec iarna în jurul Mării Mediterane.

Efective populaționale: Populația europeană este foarte mare (între 2.400.000 și 4.200.000 de perechi cuibăritoare), fiind stabilă între anii 1970 și 1990. Mărimea populației din România este apreciată a fi între 500.000 și 1.000.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

Columba oenas (porumbel de scorbură)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Porumbelul de scorbură preferă pădurile rare cu arbori bătrâni și scorbușori sau parcurile mari rărite în care se găsesc poieni și suprafețe libere cu arbori bătrâni, în scorburile cărora își construiește cuibul. La noi în țară se găsește din Delta până la cca 1.200 m altitudine, mai ales în pădurile de cvercinee și în fâgete, dar și în păduri de amestec, dacă acestea au fagi scorbușori sau scorburi lăsate de ciocănitari. Poate popula și în pâlcuri izolate de arbori care sunt înconjurată de culturi, faleză, clădiri etc., dar și în luncile cu sălcii de pe cursurile de apă. Evită pădurile compacte. În pasaj apare în habitate de stepă, culturi agricole etc. în zonele cu vegetație înaltă. Hrana preponderent vegetală este adunată de pe sol, în teren deschis, de pe culturi agricole, arături etc., doar rar din pădure sau de pe vegetația arboricolă. Consumă semințele unor graminee, crucifere și leguminoase, fructe, uneori și insecte, moluște, miriapode etc. Zboară deseori în stoluri mici. Longevitatea maximă este de 12 ani și 6 luni. Atinge maturitatea sexuală spre sfârșitul primului an de viață. Revine din teritoriile de iernare la sfârșitul lunii februarie, începutul lui martie, când este ocupat teritoriul de cuibărit și sunt formate perechile. Teritoriul unei perechi este foarte mic, frecvent acesta rezumându-se la imediată vecinătate a scorburii unde este stabilit cuibul. Este posibilă și formarea unor mici colonii. Cuplul este monogam și ține un sezon de reproducere, însă legătura indivizilor față de teritoriu determină frecvent reîntâlnirea partenerilor în ani consecutivi. Zborul nupțial constă din bătăi ample și bine ritmate de aripi și alunecări prelungi cu aripile ridicate. Masculul îi propune femelei diferite scorburi aflate în teritoriul său, iar femela alege scorbură în care va depune ouăle. Frecvent este vorba de foste cuiburi de ciocănitare neagră sau de diverse scorburi naturale, însă în mod excepțional poate construi și cuiburi libere din rămurele. Folosește pentru cuibărit și diferite găuri din pereții calcaroși sau cuiburile părăsite de altă pasăre (ciori grive, coțofene), aflate la 4-20 m înălțime. Cuibul este foarte sumar alcătuit din câteva crenguțe și puține resturi vegetale. În acestea femela depune 2 ouă albe, scurt ovale sau eliptice. Clocitul durează 16-18 zile și este asigurat de ambii parteneri. Adesea în primele ore ale nopții clocește masculul, după care, pentru tot timpul nopții rămânând la cuib femela. Puii sunt nidicoli, în primele 10-12 zile fiind acoperiți de către părinți. Ei rămân în cuib încă 13-15 zile în care sunt hrăniți de părinți, devenind independenți după 34-37 zile de la eclozare. Succesul de reproducere depinde mult de oferta de scorburi și existența unor concurenți la aceste locuri de cuibărit (bufnițe, ciocănitari, pârși etc.). Această concurență determină ca cele mai multe perechi să cuibărească în perioada iulie-septembrie, atunci când presiunea concurențială scade. Într-un an poate să crească până la 4 rânduri de pui, o pereche utilizând de regulă același cuib.

Distribuție: Este o specie prezentă în toată Europa. Iernează în jurul Mediteranei și spre est până în Irak. În România este o specie larg răspândită în pădurile de foioase, de la câmpie până la munte. În iernile mai blânde unele exemplare rămân și la noi în partea de sud a Carpaților, tot acolo venind să ierneze și exemplare din nordul Europei.

Efective populaționale: În Europa clocesc 520.000-730.000 de perechi, efectivul total fiind în creștere ușoară. Efectivele mai mari se găsesc în Marea Britanie, Franța, Olanda,

Germania, Spania, Belarus, Belgia, Polonia, Rusia, Ungaria, Ucraina, Irlanda, România și Suedia. În vestul și centrul Europei efectivele sunt în creștere generalizată. În nordul, estul și sudul continentului efectivele sunt în schimb predominant descrescătoare. Efectivul din România este estimat a fi de 25.000-50.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele de pădure din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 17 Zonele de distribuție ale speciei *Columba oenas* față de amplasamentul proiectului

***Columba palumbus* (porumbel gulerat)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie larg răspândită în toate regiunile împădurite. Este comună în pădurile rare, preferându-le pe cele de stejar; poate fi găsită și în zone antropizate, precum parcurile mari ale orașelor. Se găsește de la șes până la limita inferioară a pădurilor, preferând zone cu altitudini cuprinse între 900 și 1.600 m, acolo unde există arbori izolați, pâlcuri de pădure sau păduri rărite care se învecinează cu zone deschise sau culturi agricole. Nu are vreo preferință pentru o anumită formațiune forestieră, dar nu intră prea adânc în masive păduroase închise sau întinse. În România încă nu se observă la această specie fenomenul de urbanizare, care este frecvent întâlnit în Europa Vestică și Centrală. Hrana

este exclusiv vegetală și este căutată pe solul acoperit de vegetație scundă sau întreruptă. Spre deosebire de alți porumbei, această specie își caută hrana și în coronamentul arborilor. Consumă semințe de cereale, fructele unor specii forestiere (paltin, fag, stejar), semințe de leguminoase etc. Din arbori rupe muguri, flori, frunze verzi, fructele unor arbuști etc. În pădure hrana de bază este constituită din ghinde, jir, frunzele verzi ale unor arbori, bace (călin, soc, afin), semințe (conifere, paltin) etc. Ocazional consumă și insecte (fluturi, omizi, păduchi țestoși etc.), melci sau râme. Nevoia de minerale este acoperită prin consumul unor bulgărași de pământ și cochilii de melc. Atinge maturitatea sexuală după un an. Cuplul este monogam și ține un sezon de reproducere. În populațiile migratoare cuplul poate fi și de durată. Masculii își aleg teritoriile frecvent încă din toamnă, iar în perioada martie-aprilie își marchează teritoriile prin strigăte și zboruri nupțiale caracteristice. Teritoriul cuprinde frecvent numai zona arborelui care poartă cuibul, putând fi întâlnite cazuri în care există mai multe cuiburi pe un arbore. Cuibul este amplasat preferențial pe exemplare de rășinoase, arbori cu iederă sau foarte rămuroși. Ca suport pentru cuib sunt folosite uneori cuiburi ale altor specii (păsări răpitoare, alți porumbei, ciori, coțofene, mierle, sturzi, veverițe etc.), amenajate cu câteva rămurele, rădăcini etc. Masculii propun locurile de amplasare ale cuibului și femela le alege efectiv. Materialul este adus de către mascul, care îl rupe din arbori sau îl adună de pe sol și îl predă femelei. În mod frecvent cuiburile sunt foarte sumar realizate din crenguțe, astfel încât ouăle se văd prin transparență. Femela depune 2 ouă albe, netede, ușor strălucitoare. Partenerii stau pe cuib prin alternanță, timp de 15-17 zile, cloctitul începând chiar după depunerea primului ou. Puii sunt hrăniți de către ambii părinți cu „lapte de porumbel“, o substanță secretată de gușă, apoi cu diferite insecte, iar mai târziu consumă și muguri sau frunze tinere de plante. Puii devin zburători după cca 5 săptămâni. Într-un an pot fi depuse 2-3 ponte.

Distribuție: Efectivul european este estimat între 9.000.000 și 17.000.000 de perechi, în ușoară creștere, efective mai mari găsindu-se în Marea Britanie, Germania, Rusia, Franța, Suedia și Irlanda. Încă de la începutul secolului XX se înregistrează în Europa Centrală și în Scandinavia o creștere accelerată, combinată cu extinderea arealului, prin intrarea speciei în orașe. Spre sudul continentului creșterea a fost mai moderată, în unele țări efectivele fiind chiar în scădere (Croatia, Albania, Macedonia și Turcia). Efectivul din țară este estimat la 360.000-720.000 de perechi cuibăritoare.

Efective populaționale: În Europa clocesc 520.000-730.000 de perechi, efectivul total fiind în creștere ușoară. Efectivele mai mari se găsesc în Marea Britanie, Franța, Olanda, Germania, Spania, Belarus, Belgia, Polonia, Rusia, Ungaria, Ucraina, Irlanda, România și Suedia. În vestul și centrul Europei efectivele sunt în creștere generalizată. În nordul, estul și sudul continentului efectivele sunt în schimb predominant descrescătoare. Efectivul din România este estimat a fi de 25.000-50.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele cultivate și în cele de pădure din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

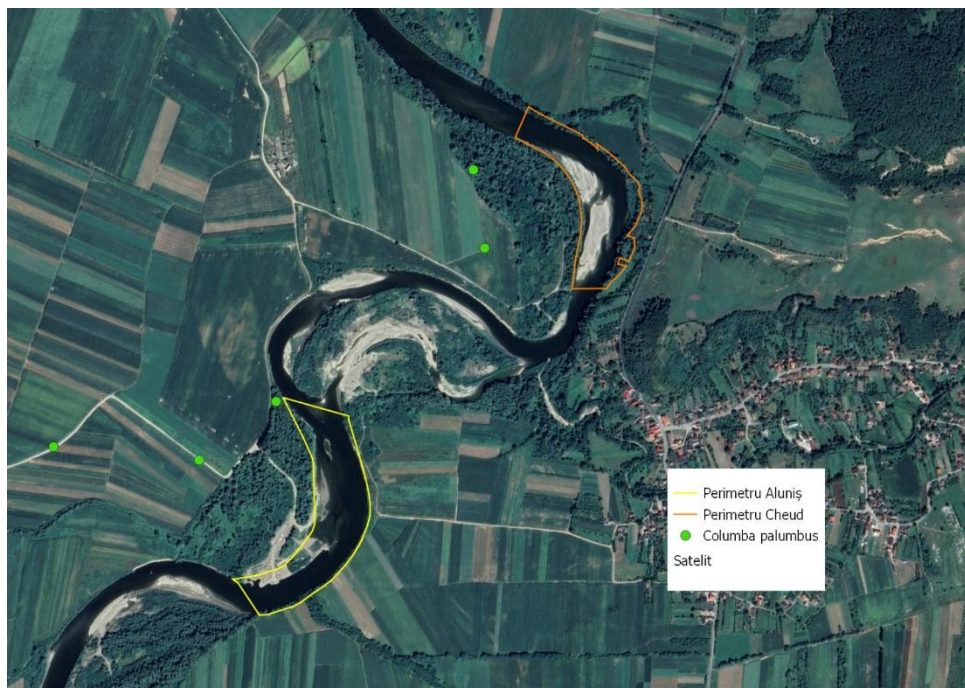

Figura 18 Zonele de distribuție ale specie *Columba palumbus* față de amplasamentul proiectului

***Corvus corax* (corb)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Corbul este o pasăre sedentară, care în iernile mai grele coboară din înălțimile montane spre zonele mai joase, unde își poate găsi hrana mai ușor. Păsările din regiunea arctică migrează pentru iernare spre sud. O dispersie pe scară locală se poate întâlni la toate populațiile, inclusiv la cele sedentare. Păsările din regiuni mai reci, cum ar fi Himalaya și Groenlanda, au în general o talie mai mare, în timp ce cele din regiunile mai calde sunt de dimensiuni mai mici. În Tibet au fost înregistrate exemplare la înălțimi de până la 5.000 m, iar pe muntele Everest specia a fost identificată la o altitudine maximă de 6.350 m. Cei mai mulți corbi preferă pentru cuibărit și hrănire zonele împădurite, cu întinderi mari de terenuri deschise aflate în apropiere sau regiuni de coastă. În unele zone cu densitate mare a populației umane, specia poate fi văzută cuibărind chiar în așezările umane, profitând astfel de o sursă abundentă de hrană. Durata de viață este de 10-15 ani în sălbăticie, cu toate că unele exemplare au fost înregistrate având o durată de viață de până la 40 de ani. Păsările tinere pot călători în stoluri, dar mai târziu își vor stabili propriul teritoriu. Pe perioada iernii pot fi observați deseori adunați în grupuri destul de mari. Se deplasează cu bătaii puternice de aripi, care produc un sunet caracteristic. Planează mai des decât restul ciorilor. Dieta speciei este una oportunistă. Regimul de hrană de tip omnivor asigură identificarea ușoară a surselor de hrană, care pot fi reprezentate de insecte, cereale, fructe, animale mici (mamifere și păsări mici,

broaște, șopârle), ouă și pui de păsări, leșuri sau resturi alimentare din gunoaie. Este o specie monogamă, perechea păstrându-se pe toată durata vieții. Pot fi văzuți în perechi chiar și în afara perioadei de împerechere, care la această specie începe în luna februarie. Perechea execută zboruri nupțiale acrobatice și spectaculoase, apărându-și foarte bine teritoriul de cuibărit de alți corbi. Cuibul este construit în partea superioară a coronamentului unor arbori bătrâni sau pe stânci, în zone greu accesibile. Este realizat din mai multe rânduri de crengi împletite, consolidate apoi cu nămol și căptușite cu păr, lână și alte materiale moi. O pereche poate folosi ani la rând același cuib, pe care îl consolidează în fiecare perioadă de cuibărit. Pe perioada clocitului femela este hrănită de către mascul, care păzește și cuibul. Ea nu poate pleca de pe cuibar, deoarece temperatura scăzută ar determina deteriorarea ponteii, care este clocită încă de la depunerea primului ou. Perioada de incubație este de 21 de zile, ponta fiind formată din 4-6 ouă albastru-verzui, care sunt depuse câte unul pe zi. Puii sunt hrăniți de către ambii părinți și părăsesc cuibul după 40 de zile de la eclozare, însă ei sunt dependenți de hrana găsită de către părinți până la 60 de zile.

Distribuție: Specia este foarte larg răspândită pe glob, fiind prezentă în Eurasia, America Centrală și de Nord, în întreaga regiune holarctică până în regiunea arctică. Este de asemenea prezentă în deșerturile din Africa de Nord și în insulele din Oceanul Pacific.

Efective populaționale: Pentru Europa, întreaga populație cuibăritoare este apreciată ca având valori între 450.000 și 970.000 de perechi cuibăritoare, cunoscând o evoluție în ușoară creștere. Țări cu efective mari sunt Rusia, Spania, Ucraina, România, Norvegia, Belarus și Marea Britanie. Pentru România, populația estimată este de 27.000-55.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Coturnix coturnix* (prepelită, pitpalac)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia este întâlnită în regiunile de deal și de câmpie, în vegetația deasă din pășuni, în tufișurile de pe malurile râurilor și pe câmpurile cultivate în special cu cereale sau leguminoase. Prepelitele trăiesc în perechi sau în grupuri sociale mici și formează grupuri mai mari doar în timpul migrației. Migrează doar noaptea, mai ales în nopțile cu luna plină. Uneori când au hrană din abundență și toamna timpul se menține călduros, se întârzie plecarea spre ținuturile de iernare până după 15 octombrie. Zboară la înălțimi joase, cu viteză mică, cu bătaii rapide de aripi și de mică amplitudine. Hrana este obținută seara și dimineața prin scormonire pe sol, fiind formată din diverse semințe și nevertebrate (insecte, melci, miriapode, păianjeni sau viermi); în timpul zilei se odihnește, retrasă în diferite

locuri umbroase. Se ridică greu în zbor preferând mersul pe jos, strecurându-se cu mare ușurință prin vegetație, cu gâtul îndesat și dând din cap la fiecare pas. Pe drumul de reîntoarcere spre Europa, o mare parte dintre exemplare scot un rând de pui în nordul Africii, după care sosesc cu puii tineri și mai scot un rând de pui în Europa. Majoritatea prepelițelor sosesc însă direct în Europa, unde scot două serii de pui pe an. Este citată în literatură atât ca specie monogamă, cât și ca specie poligamă. În amândouă situații însă, masculul nu participă la construirea cuibului, clocit și creșterea puilor. Împerecherea are loc imediat după sosirea din migrație. Masculii ajung în teritoriile de cuibărit înaintea femelelor, care, odată sosite, localizează zona pentru instalarea cuibului și răspund la chemarea vocală a masculilor. Cuibul este construit în vegetația deasă, fiind practic o gropiță în sol căptușită de femelă cu câteva fire de vegetație uscată. Acesta este foarte bine ascuns în ierburile înalte, aplecate în boltă deasupra cuibului. Femela depune 2-3 ponte între lunile mai și august, care sunt formate din 8-15 ouă de culoare gălbuie sau gri-deschis, punctate cu brun, și pe care le clocește singură timp de 18-20 de zile. Prin urmare, femela caută să-și amenajeze cuibul aproape de o sursă de hrană, pentru a nu fi nevoită să lipsească mult de pe cuibar, și se adapă cu picăturile de rouă de pe vegetație. Pontecele târzii, depuse în mijlocul sau la sfârșitul verii, pot fi ponte depuse de prepelițele sosite mai târziu, ponte de înlocuire sau al doilea rând de ponte. Puii sunt nidifugi, părăsind cuibul după câteva ore. În prima parte a vieții lor sunt hrăniți de către femelă cu insecte și diverse larve, iar mai târziu învață să mănânce diferite semințe și fructe. După 20 de zile ei pot zbura, iar la o lună ating aproape dimensiunile adulților. După două luni sunt complet dezvoltati și apti pentru migrare în ținuturile de iernare.

Distribuție: Prepelița este o specie larg răspândită în aproape toată Europa, întâlnindu-se și în Turcia și Asia Centrală. Toamna migrează spre sud în Africa de Nord, Africa Centrală și Asia de Sud-Vest, unde ierneză. Unele specii din Scandinavia ierneză în Europa de Sud.

Efective populaționale: În Europa se estimează existența unui număr de 2.800.000-4.700.000 de perechi cuibăritoare. Pentru țara noastră, populația cuibăritoare este estimată la 575.000-1.150.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Crex crex* (cristel de câmp)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie caracteristică zonelor joase, cum sunt pășunile și fânețele umede, dar și culturilor agricole (cereale, mazăre, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi cuibărește până la 1.400 m, în China până la 2.700 m, iar în Rusia până la 3.000

m. Este o specie migratoare pe distanțe lungi, călătorind numai noaptea și la înălțimi mici față de sol. Pentru migrație se formează grupuri de aproximativ 20-40 de exemplare, iar grupurile în locurile de odihnă diurnă pot reuni câteva sute de exemplare. Majoritatea își începe migrația în luna septembrie, exemplare izolate putând fi identificate până la sfârșitul lunii octombrie. Se hrănește preferențial cu insecte și larvele acestora, viermi, melci, dar și cu semințe, plante și mugurii. Ocazional poate consuma și mamifere sau amfibieni de talie mică. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Mult timp s-a crezut că este o specie monogamă, însă studiile recente îi atribuie o poligamie speciei, datorită împerecherii masculului cu două sau mai multe femele. Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor, care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială, masculul având un ritual nupțial scurt, care include reverențe, aplecări, în timp ce își desface aripile și își înfoaie gâtul. În timpul acestui ritual el poate oferi hrană femelei. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până când este depusă pontă și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Uneori, în același teritoriu al unui mascul, se pot întâlni mai multe cuiburi ocupate de femele diferite. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (de 12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și este căptușit cu vegetație. Deseori este realizat un fel de acoperiș prin înclinarea tulpinilor de vegetație deasupra cuibului. Cuibul este construit în mod obișnuit în locuri mai sigure, de-a lungul unui gard viu sau în apropierea unui copac sau tufiș izolat, ori în vegetația mai înaltă. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai, cu o dimensiune medie de 37,2 x 26,4 mm, fiind produse 1-2 ouă pe zi. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată în exclusivitate de către femelă. Când este surprinsă, aceasta rămâne pe cuibar până în ultimul moment, ceea ce determină o mortalitate mare a specie cauzată de mașinile agricole. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă timp de 3-4 zile, după care se hrănesc singuri și devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie, între cele două cuibare trecând în medie un număr de 42 de zile. După ce s-au cosit fânețele și s-au secerat culturile agricole, cristei de câmp se retrag pentru năpârlire spre porumbiști, stufărișuri și spre locuri năpădite de buruieni înalte, de unde revin la locurile de cuibărit pentru a depune o a doua pontă. Aceasta are o perioadă de incubație cu câteva zile mai scurtă decât prima. Momentul efectuării lucrărilor agricole mecanizate (secerat sau cosire) este extrem de important pentru supraviețuirea speciei. Efectuarea acestora în timpul cuibării sau creșterii puilor poate duce la o rată a mortalității de 38-95% a acestora.

Distribuție: Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european și în Asia Centrală, arealul său întinzându-se din Marea Britanie și Irlanda până în Siberia Centrală. Toamna părăsește teritoriile de reproducere pentru a ierna în Africa.

Efective populaționale: Efectivul european cuibăritor al acestei specii este foarte mare, aproximat la 1.300.000- 2.000.000 de perechi cuibăritoare. Efective mai mari sunt în Rusia și Ucraina. Pentru România au fost estimate 8.000-30.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Cuculus canorus* (cuc)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Habitatul cucului este foarte larg, această specie putând fi găsită în pădurile de foioase, crângurile de pe malul apelor curgătoare, coasta mărilor sau la marginea orașelor. Mai trăiește și în regiunile cu smârcuri sau de stepă, unde trăiesc și speciile pe care le parazitează. Limitele altitudinale sunt foarte largi, de la nivelul mării și până la 2.400 m (în Elveția) sau 5.250 m (în India). Se hrănește cu insecte, omizi în special, iar uneori cu ouăle și puii altor păsări mici. Consumă, de asemenea, și păianjeni sau melci. Dintre omizi, le preferă pe cele păroase, care sunt evitate de multe alte păsări insectivore. Mucoasa de pe pereții stomacului reține perișorii de pe corpul omizilor, care sunt apoi regurgitați sub forma unei mici ingluvii. Zboară drept cu bătaia repezi din aripi, planând înainte de a se așeza. În sălbăticie durata medie de viață este de 6 ani. La 2 ani atinge maturitatea sexuală. În perioada împerecherii, masculul rămâne circa o săptămână împreună cu femela. Ambii parteneri participă la ritualul nupțial: femela emite chemări pentru a-și chema masculul, acesta își desface aripile și coada, se apleacă în fața ei și se rotește. Este o specie parazită, femela cuc depunându-și ouăle în cuiburile altor păsări, lăsând clovitul și crescutul puilor pe seama păsărilor-gazdă. Sunt depuse până la 25 de ouă în perioada aprilie-mai, câte unul pentru fiecare cuib-gazdă. Femela selectează câteva cuiburi care aparțin speciilor-gazdă agreeate de ea, așteaptă până când ouăle sunt în stadiul potrivit, moment în care scoate unul din ouăle depuse de gazdă și îl înlocuiește cu al ei. Speciile-gazdă preferate sunt codobatura albă, măcăleandru, muscarul sur, fâsa de luncă, silvia de câmpie și diferite specii de lăcari. Mărimea medie a unui ou de cuc este de 22 x 17 mm, iar culoarea acestuia poate varia în funcție de culoarea speciei parazitată. Pasărea-gazdă va cloci și oul de cuc timp de 11-12 zile. După ce ies din ou, puii de cuc își îndepărtează repede concurența, împingând cu picioarele puii și ouăle părinților adoptivi până când aceștia cad din cuib, astfel beneficiind singur de toate investițiile parentale ale familiei adoptive. Puiul de cuc, deși este de 2-3 ori mai mare decât părinții adoptivi, este hrănit aproape neîncetat de către aceștia și va părăsi cuibul după 17 zile de la eclozare.

Distribuție: Este un vizitator de vară în toată Europa. În august migrează pentru iernare spre Africa tropicală și sudul Asiei și revine în teritoriile de cuibărit în aprilie.

Efective populaționale: Totalul populației care se înmulțește în Europa este foarte mare, între 4.200.000 și 8.600.000 de perechi. Multe populații europene au re-gresat în perioada 1990-2000, dar populațiile-cheie din Rusia și România au rămas stabile. Rusia este țara cu cea

mai mare populație de cuci. În România populația cuibăritoare este formată din 300.000-600.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele de pădure din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 19 Zonele de distribuție ale specie *Cuculus canorus* față de amplasamentul proiectului

***Delichon urbica* (*Delichon urbicum*; lăstun de casă)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Se grupează în stoluri, populând orașele cu construcții din piatră; deseori pot fi văzuți pe cablurile de tensiune electrică. În sălbăticie lăstunul de casă își face cuib de regulă în peșterile luminoase sau în fisurile din rocile sedimentare, cel mai des pe malul râurilor de munte. Arareori ocupă cuiburile lăstunilor de mal (Riparia riparia). Odată cu apariția orașelor, lăstunii au început să-și construiască cuiburi pe sub streșini și cornișe, preferând pereții din piatră sau cărămidă; din această cauză sunt întâlniți mai mult în orașe decât în sate. Treptat, aceste păsări au devenit antropofile, fiind observate tot mai rar în afara așezărilor omenești. Altitudinea maximă la care viețuiesc lăstunii este de 2.200 m. În timpul migrațiilor zboară în stoluri mari, de regulă ziua. Uneori în migrație sau la sosire în

locurile de cuibărit au loc decesuri în masă, legate de răcirea bruscă a timpului. Pe vreme rea, lăstunii se strâng grămadă într-un loc ferit de vânt și au mișcări foarte lente. Lăstunii vânează în aer insecte, în spații largi cu vegetație erbacee, precum pajiști, pășuni, terenuri agricole, de regulă în apropierea râurilor sau a lacurilor. Perechile se formează în timpul migrațiilor sau în arealul de bază și se păstrează până la moarte. Masculii sunt, de obicei, monogami, însă uneori copulează cu alte femele, din această cauză specia fiind considerată poligamă. Cercetările au arătat că 15% din pui nu au nici o relație genetică cu presupusul tată, iar în 32% dintre cuiburi cel puțin un ou aparține unei femele străine. După ce termină de construit cuibul și asistă la depunerea ouălor, masculii pleacă deseori și pe la alte cuiburi. Lăstunul de casă construiește din granule de noroi un cuib în formă de cupă, sub streșini sau în preajma altor structuri similare. În partea superioară este improvizată o mică intrare în formă de despicătură, prevăzută deseori cu un mic tub. Înăuntrul cuibului lăstunii aranjează iarbă, puf și alte materiale moi pe care le prind în aer. La construcția adăpostului participă ambii parteneri, lucrând pe rând. O pereche poate folosi același cuib ani la rând, reparându-l și consolidându-l în fiecare primăvară. Lăstunii de casă se adună în colonii de până la câteva zeci de indivizi sau chiar câteva sute de perechi. Deseori pot fi observate mai multe cuiburi aproape lipite, conviețuirea fiind fără conflicte, însă fiecare familie își păzește numai cuibul propriu. Specia depune două ponte pe sezon, cu excepția populațiilor nordice, unde este depusă o singură pontă pe sezon. Poate exista și o pontă de înlocuire, în cazul distrugerii unui cuibar. O pontă este alcătuită din 5-6 ouă albe, punctate cu roșu, care sunt incubate 14-15 zile, ajungând la 20 de zile în verile ploioase. Clocirea este asigurată numai de către femelă, care este alimentată în acest timp de către mascul. Puii sunt apți de zbor la vârsta de 22-32 de zile, rămânând dependenți de părinți încă o săptămână. Uneori primii pui îi ajută pe părinții în îngrijirea puilor din pontă a doua.

Distribuție: Lăstunul de casă populează toată Europa, cu excepția extremităților nordice ale acesteia (Peninsula Scandinavă și Peninsula Kola) și a teritoriilor dintre Marea Albă și Ural. Limita sudică a arealului trece prin Siria, Irak, sudul Iranului, sudul Afganistanului și munții Atlas. Este o specie migratoare, populațiile vestice iernând în Africa mai la sud de Sahara, iar cele estice în sudul Chinei, pe podișurile himalayene și în Asia de Sud-Est.

Efective populaționale: În Europa sunt 9.900.000-24.000.000 de perechi cuibăritoare. Pentru România populația cuibăritoare este estimată la 400.000-1.300.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibăritul speciei.

***Dendrocopos medius* (ciocănitoare de stejar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie care se găsește în păduri cu exemplare mature de Quercinee, dar poate fi observată și în parcuri mai mari sau pe pășuni împădurite, acolo unde sunt prezente exemplare bătrâne de stejar sau gorun. Limitele altitudinale la care cuibărește specia sunt determinate de prezența habitatelor cu stejar sau gorun și sunt localizate în principal între 200 și 600 m; în Dobrogea și Câmpia de Vest poate fi întâlnită și la altitudini mai mici. Prezența speciei este independentă de panta terenului, umiditate sau apropierea cursurilor de apă. Trăiește și în păduri mixte cu stejar, carpen, frasin, fag, chiar și de molid. Răspândirea speciei corespunde în general cu răspândirea carpenului (*Carpinus betulus*). Consumă aproape exclusiv hrană de origine animală pe tot parcursul anului. Caută după hrană pe coajă, pe crengi și pe suprafețele frunzelor sau excavează în lemnul putred, moale. Din punct de vedere ecologic, ocupă o poziție intermediară între alte specii de ciocănitoare, procurând hrana atât de pe suprafața trunchiurilor arborilor, cât și din frunziș. Folosește „nicovale“ pentru deschiderea nucilor sau a conurilor. Mănâncă coleoptere, himenoptere (furnici), fluturi și omizi, ortoptere, muște etc. Hrana vegetală are importanță sporită în timpul iernii, când numărul insectelor este scăzut. Este o specie solitară, care apără teritoriul fix tot timpul anului. Mărimea teritoriului variază între 3 și 25 ha, cu suprapuneri frecvente ale teritoriilor învecinate. Primăvara își delimitează teritoriul, acesta fiind apărat de ambii parteneri. Masculii își anunță prezența și revendică teritoriul prin chemări și cântece. Darabana este mai puțin folosită comparativ cu alte specii, iar femelele nu bat deloc darabana. În postura amenințătoare, capul este lăsat în jos și ciocul întins înainte spre adversar. Au loc frecvent lupte și goniri în aer între adversari. Este monogamă, iar perechile se formează anual, la sfârșitul iernii, pentru durata sezonului de reproducere. Masculul este cel care excavează locul pentru cuibărit, iar femela inspectează excavația făcută și decide dacă o acceptă sau nu. Construiesc în fiecare an un nou cuib. După alegerea locului, ambele sexe contribuie la excavarea scorburii. Înălțimea cuibului variază între 5 și 20 m, iar intrarea este rotundă, cu un diametru de 4-5 cm. La fel ca în cazul altor specii de ciocănitoare, femelele sunt cele care inițiază copulația. Cele 4-7 ouă sunt depuse la sfârșitul lunii aprilie sau în luna mai. Ambele sexe clocesc timp de 11-14 zile și participă la îngrijirea puilor, dezvoltarea acestora durând aproximativ trei săptămâni. Puii devin independenți la două săptămâni după părăsirea cuibului.

Distribuție: Este o specie rezidentă a climatului temperat continental, care nu se extinde în regiuni boreale sau montane, găsimu-se în partea centrală și de sud-est a continentului european. În afara Scandinaviei și a Insulelor Britanice cuibărește în fiecare țară din Europa. În România cele mai semnificative populații cuibăritoare pot fi găsite în zonele colinare din podișul Transilvaniei, respectiv în gorunetele din Dobrogea, dar specia apare în majoritatea zonelor unde sunt prezente habitatele caracteristice.

Efective populaționale: Mai mult de 95% din populația mondială cuibărește în Europa (140.000-310.000 de perechi). În unele țări specia este în declin, în altele în creștere, însă în ansamblu populația a cunoscut o creștere moderată în ultimele decenii. Populații mai mari se

înregistrează numai în Franța, Polonia și Grecia. În România cuibăresc aproximativ 80.000-250.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Dendrocopos minor* (Ciocănitorea pestră mică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: În România cuibărește atât în zone de șes, cât și în zone colinare și de munte, unde găsește habitatele preferate reprezentate de păduri bătrâne de foioase sau mixte, cu un procent redus de conifere, care au multe uscături și lemn mort. Preferă pădurile naturale cu impact foarte redus al silviculturii, managementul silvic intensiv conducând la extincția locală a speciei. De asemenea, specia poate fi întâlnită cuibărind și în pădurile de galerie cu multe specii de esență moale, fiind comună și în pădurile sau plantațiile din Delta Dunării. Deși este în primul rând o specie forestieră, în ultimele decenii a ocupat multe alte habitate secundare, cum ar fi livezile bătrâne, parcurile și grădinile mari și alte habitate ușor antropizate. Mănâncă aproape exclusiv hrană de origine animală pe tot parcursul anului. Strategia de căutare a hranei diferă în funcție de sezoane. Astfel, în cursul perioadei de cuibărit își procură hrana preponderent din frunzișul copacilor, de regulă de la înălțimi mari (peste 8 m). În perioada de iarnă își procură hrana din crengi putrezite, preferând însă și în acest caz crengile mai subțiri, de la înălțimi însemnate. Din punct de vedere ecologic, ocupă o poziție extremă față de celelalte specii de ciocănitore, procurând hrana de pe crengi subțiri și din frunziș. În perioada de cuibărit marea majoritate a hranei este reprezentată de larvele de lepidoptere, însă mănâncă și coleoptere, himenoptere, ortoptere, diptere etc. Hrana vegetală nu are importanță mare în dieta acestei specii nici în timpul iernii. Este o specie solitară și sedentară, care își apără teritoriul de cuibărit pe tot parcursul anului. Mărimea teritoriilor de cuibărit depinde de calitatea habitatului și poate varia între 10 ha și 100 ha, majoritatea variațiilor de densitate datorându-se caracteristicilor managementului forestier din zonele de cuibărit. Este monogamă, perechile se formează pentru durată lungă, iar legăturile între sexe se păstrează și în afara perioadei de reproducere. În fiecare an perechea excavează o nouă scorbură pentru cuibărit (ocasional mai multe, cele nefolosite pentru cuibărit devenind scorburi de înnoptat). Formarea perechilor începe la începutul perioadei de reproducere. Scorbura este de obicei situată la înălțimi mari și în crengi de diametru redus, însă ocasional poate să fie localizată la înălțimi joase în trunchiul copacilor. După alegerea locului scorburii, ambele sexe contribuie la excavarea acesteia. Depune o singură pontă anual, la începutul lunii mai, formată din 3-8 ouă. Ambele sexe clocesc timp de 14 zile, de regulă în timpul nopții clocind masculul.

Ambii părinți participă la îngrijirea puilor, dezvoltarea acestora durând aproximativ trei săptămâni. Ei devin independenți la două săptămâni după părăsirea cuibului.

Distribuție: Ciocănitorea pestriță mică este o specie rezidentă a regiunilor temperate, boreale și mediteraneene. Cuibărește în Eurasia, din Spania până în Kamchatka, în Asia fiind distribuită în special în regiunile temperate. Cele mai mari populații se găsesc în Franța, Germania, Polonia și Bielorusia. În România specia nu are o răspândire continuă, iar arealul nu este destul de cunoscut.

Efective populaționale: Populația europeană este estimată între 450.000 și 1.100.000 de perechi cuibăritoare. Deși în mai multe țări este în declin, pe plan continental efectivul speciei este considerat a fi stabil. În România cuibăresc între 15.000 și 600.000 de perechi, populația fiind în regres.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele cultivate din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 20 Zonele de distribuție ale speciei *Dendrocopos minor* față de amplasamentul proiectului

***Dryocopus martius* (ciocănitoare neagră)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în păduri montane, uneori până la limita arborilor, în Alpi ajungând și la înălțimi de peste 2.000 m. În taigaua nordică este în principal o specie de șes. Preferă trunchiurile înalte și bătrâne ale pădurilor aflate în stadiul climax al succesiunii vegetale. Deși preferă porțiunile de păduri mai rare, poate fi prezentă și în pâlcurile de păduri izolate, relativ departe de pădurea intactă. Spre deosebire de restul speciilor de ciocănitoare, al căror zbor este ondulatoriu, ciocănitoarea neagră are un zbor continuu, asemănător cu cel al alunarului sau al gaiței. Mănâncă mai ales larvele, pupele și adulții furnicilor și larvele coleoptelilor care trăiesc în copaci. Insectele sunt prinse de limba lungă, care este acoperită de o substanță lipicioasă excretată de glandele salivare. În timpul căutării hranei, ciocănitoarea neagră face găuri mari în trunchiurile putrezite ale copacilor cu ajutorul ciocului său puternic. Dieta mai constă și din viespii, albine, larve de coleoptere, muște etc. Este o pasăre solitară și teritorială, în afara sezonului de reproducere masculul și femela apărând teritorii diferite, care uneori se pot suprapune. Mărimea unui teritoriu variază între 100 și 400 ha, din care doar unele zone mai importante sunt apărate activ. Acest teritoriu este împărțit în zone de darabană, de hrănit, de cuibărit, de culoare de zbor, locuri de odihnă și zone neutre. Deseori au și scorburi „de urgență” unde se ascund în caz de pericol. Este o specie monogamă. Femelele sunt atrase de darabana masculului, care de multe ori începe încă din noiembrie. Darabana acestei specii este cea mai puternică și se aude de la o distanță de circa 3 km. Împerecherea are loc după finisarea scorbirii, în apropierea acesteia pe o creangă orizontală, care uneori este folosită în acest scop ani în șir. Sunt frecvente și încercările de a copula în afara sezonului de reproducere. Realizează excavații mari în arborii bătrâni și uscați atât pentru odihnă, cât și pentru cuibărit. Din această cauză este considerată o specie-cheie a multe ecosisteme forestiere din Europa, fiind singura specie care pregătește scorburi destul de mari pentru a putea fi utilizate pentru cuibărit de alte categorii de viețuitoare. Înălțimea la care este realizată scorbura pentru cuib variază între 4 și 25 m. Diametrul intrării variază între 8 și 11 cm, iar adâncimea cavității săpate în interiorul arborelui variază între 37 și 60 cm. Timpul necesar pentru realizarea unei asemenea excavații poate ajunge și la câteva săptămâni. Cele 1-9 ouă sunt depuse în martie sau la începutul lui aprilie, incubarea durând aproximativ două săptămâni și fiind asigurată de către ambii părinți. Aceștia hrănesc împreună puii după eclozare, dezvoltarea lor la cuib durând o lună. Imediat după părăsirea cuibului, puii încep să-și procure hrana singuri, cu mai mult sau mai puțin succes. Din acest motiv, părinții îi mai hrănesc o perioadă de timp.

Distribuție: Este o pasăre rezidentă, care în Europa este prezentă în regiunile boreale și temperate, cu o răspândire foarte largă în toată Eurasia, din Spania până în Kamchatka. Cele mai însemnate populații cuibăresc în Polonia, Bielorusia, Rusia și România. Lipsește doar din Peninsula Iberică și din Marea Britanie. În România, specia a fost considerată – până la ultimele decenii ale secolului XX – ca fiind specializată pe pădurile de fag și molid din zonele montane. În ultimele decenii însă populația a suferit o expansiune accentuată și a devenit o specie larg răspândită, cu o distribuție generală, dar nu uniformă. Lipsește din zonele întinse fără păduri și la

altitudini peste limita pădurii (1.700 m). Este mai rară în zonele de șes cu microclimat arid și în pădurile aride din bioregiunea stepică. Este o specie cuibăritoare comună în Delta Dunării.

Efective populaționale: Populația europeană este mare și în creștere moderată, fiind estimate 740.000 între 1.400.000 de perechi cuibăritoare. În anii '90 populațiile acestei specii au suferit un declin moderat în multe țări, dar și-au revenit, iar momentan (și România) acestea sunt din nou în creștere numerică. Populația din România este apreciată a fi între 14.500 și 57.000 de perechi, reprezentând una dintre cele mai importante populații de pe continent.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Cuibărește în păduri montane, uneori până la limita arborilor. Preferă trunchiurile înalte și bătrâne ale pădurilor aflate în stadiul climax al succesiunii vegetale. Deși preferă porțiunile de păduri mai rare, poate fi prezentă și în pâlcurile de păduri izolate, relativ departe de pădurea intactă. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit în zonă.

Emberiza calandra (presură sură)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Presura sură este o specie întâlnită mai cu seamă în câmpuri deschise, presărate cu tufișuri sau copaci, preferând terenurile agricole, în special pășunile și câmpurile cu cereale. Odată cu venirea sezonului rece indivizii speciei se adună în stoluri, deseori împreună cu presura galbenă (*Emberiza citrinella*). Longevitatea în sălbăticie este de aproximativ 10 ani. Este o specie predominant vegetariană, dar se hrănește și cu nevertebrate mici, puii fiind aproape în exclusivitate hrăniți cu insecte. Dieta sa constă în proporție de 75% din diverse semințe, cereale, frunze sau fructe de pădure, fiind suplinită cu insecte mici, păianjeni și melci. Masculul începe să cânte în perioada martie-aprilie, de obicei ocupând pentru aceasta locuri înalte, precum copaci, tufișuri, scalieți înalți, linii de telefonie sau electricitate. Își apără teritoriul în timpul sezonului de reproducere și poate fi poligin, împerechindu-se cu până la trei femele (exceptional, cu șapte femele). Sex ratio-ul din populație este 1:1, ceea ce înseamnă că anumiți masculi rămân fără pereche. Fiind de cele mai multe ori poligin, masculul nu joacă un rol important în creșterea puilor, hrănindu-i doar după ce sunt aproape mari. Cuibul este construit de către femelă și este de obicei amplasat pe pământ. Este realizat din iarbă și căptușit cu păr de mamifer sau fire de iarbă fine. Femela depune 3-5 ouă de culoare maroniu-roșiatică și cu vermiculații fine, caracteristice presurilor, și le incubează singură timp de 12-14 zile. Puii sunt hrăniți în primele 4 zile de la eclozare doar de către femelă, iar mai apoi se alătură și masculul. Ei părăsesc cuibul la 9-12 zile de la eclozare și se ascund în tufișurile din apropiere, fiind încă incapabili de zbor; mai sunt hrăniți de către adulți o perioadă, până ce zboară și sunt complet independenți de părinți. Uneori există și o a doua pontă, în anii cu condiții climatice favorabile și hrană suficientă.

Distribuție: Arealul speciei este reprezentat în principal de sudul și centrul Europei, nordul Africii și Asia până în Kazahstan, unde este limita estică a speciei. În cea mai mare parte a arealului său este o specie sedentară, dar populațiile din zonele reci pot migra spre sud.

Efective populaționale: Populația europeană cuibăritoare este mare, estimată la circa 7.900.000-22.000.000 de perechi, reprezentând mai mult de jumătate din totalul populației globale. Deși populații semnificative (cum sunt cele din Bulgaria sau România) au avut un trend stabil în perioada 1990–2000, specia a înregistrat totuși un declin populațional în aproape toată Europa, inclusiv în Turcia, unde se găsește cea mai mare parte a populației europene. În România populația cuibăritoare este estimată a fi cuprinsă între 1.300.000 și 2.600.000 de perechi, fiind una dintre cele mai mari populații europene; aceasta este depășită doar de populațiile din Spania și Turcia.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

Emberiza citrinella (presură galbenă)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pentru cuibărit preferă habitatele din păduri rare, terenurile cultivate cu tufe, pășunile din apropierea pădurilor, arborii de pe marginea drumurilor rurale, parcurile și livezile. Este întâlnită chiar și în grădini mai mari. Este o specie sedentară, sedentar eratică. În sezonul cald preferă ținuturile împădurite de șes și de deal, unde cuibărește. Iarna coboară în ținuturi joase, unde apar și exemplare nordice. Longevitatea maximă în libertate este de 13 ani. La indivizii maturi hrana este alcătuită din cereale și diferite semințe de plante, preferând mai ales troscotul și trifoiul, iar puii sunt hrăniți preferențial cu insecte, melci și alte nevertebrate. Hrana este culeasă în special de pe sol. Reproducerea are loc în lunile mai–iunie, în primăverile timpurii chiar din luna aprilie. Cuibul este construit de către femelă și este instalat pe sol sau foarte aproape de acesta. Este construit din diferite bețe și ierburi uscate, fiind căptușit cu mușchi, păr și rămurele mai fine de plante. De obicei o pereche are două ponte pe vară (foarte rar chiar trei). Femela depune o pontă formată din 4-5 ouă, la un interval de o zi unul de altul. Ouăle sunt subeliptice, albe cu o tentă albăstruiie, cenușie sau purpurie, cu pete sau liniuțe cenușii-purpurii sau purpurii-roșietice. Dimensiunea unui ou este de 21 x 16 mm. Clocitul este asigurat de femelă timp de 11-14 zile, în acest timp masculul asigurând apărarea teritoriului perechii. Puii sunt nidicoli, cu puf lung, des, de culoare cenușie, cu gâtlejul roz și cașul gălbui. Ei deschid ochii la 5 zile după eclozare și sunt dependenți de părinții care îi hrănesc intens până la vârsta de 9-14 zile. Ei devin apți de a zbura după numai 16 zile de la eclozare.

Distribuție: Răspândită în toată Europa – exceptând Peninsula Iberică –, precum și în Asia de Est și Centrală. Iarna unele populații migrează în sudul Europei, în Turcia și în ținuturile din jurul Mării Caspice. La noi este o specie răspândită în întreaga țară, dar în densități diferite; cele mai mici densități le au populațiile aflate în unele zone ale Dobrogei.

Efective populaționale: În Europa efectivul este estimat la 18.000.000-31.000.000 de perechi clocitoare, fiind în declin. În România specia are un efectiv de 400.000- 1.100.000 de perechi clocitoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Falco subbuteo* (șoimul rândunelelor)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Trăiește în zone deschise, joase, cu pâlcuri de copaci și vegetație, deseori în apropiere de ape. Specia vânează la asfințit, fiind foarte activă seara, când vânează păsările care se strâng în stoluri pentru înnoptare. Ocazional, vânează și pe timp de noapte. Consumă păsări mici (rândunele, lăstuni, ciocârlii etc.) și insecte. Ghearele relativ scurte și migrarea pentru iernare pledează pentru importanța insectelor în dieta speciei. Sunt preferate coleopterele, libelulele și fluturii, toate acestea fiind prinse și consumate în zbor. Păsările sunt prinse exclusiv în zbor, la joasă înălțime sau printr-un atac surprinzător dintr-un ascunziș. Ocazional atacă și mamifere sau reptile. Longevitatea maximă în libertate este de 14 ani și 1 lună. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de doi ani. De obicei sunt păsări solitare și teritoriale în sezonul de împerechere, acesta din urmă încheindu-se în luna august, când sunt părăsite terenurile de cuibărit. Este o specie monogamă, perechea păstrându-se chiar și mai mulți ani la rând. Partenerii au ritualuri nupțiale aeriene, în care masculul îi pasează femelei hrana din zbor. Aproape întotdeauna cuibăresc în cuiburile abandonate de alte pasări (ciori, coțofene, porumbei, stârci etc.). Preferă cuibu rile amplasate pe specii de rășinoase, la înălțimea de 10-25 m. Ponta constă din 2-4 ouă, care sunt depuse în luna iunie și sunt clocite de ambii părinți, dar femela stă mai mult pe cuib. Incubația durează 27-33 de zile și începe după depunerea celui de-al doilea ou. Mărimea medie a unui ou este de 42 x 33 mm, iar culoarea este alb-gălbuie cu pete brun-roșcate. Puii părăsesc cuibul după 28-34 de zile, dar depind de mâncarea adusă de către părinți pentru încă cinci săptămâni. Dacă este distrus cuibarul, poate exista o pontă de înlocuire; o pereche scoate întotdeauna doar un singur rând de pui pe an.

Distribuție: Specie cuibăritoare în aproape toată Eurasia. Este o specie migratoare pe distanțe lungi, deplasându-se pentru a ierna în Africa și sudul Asiei.

Efective populaționale: Populația la nivel european are un trend general stabil, deși în anumite țări se înregistrează scăderi populaționale. Efectivul este estimat a fi cuprins între 71.000 și 120.000 de perechi cuibăritoare. Țări cu populații însemnate numeric sunt Germania, Finlanda și Rusia. În România populația cuibăritoare este estimată la 5.000-12.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Falco tinnunculus* (vânturel roșu)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre răpitoare de talie mică. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu-roșcat, însă la mascul culorile sunt mai intense, iar capul gri-albăstrui (la femelă maroniu). Pe burtă coloritul este mult mai deschis, cu pete dense, închise la culoare. Lungimea corpului este de 31-37 de cm și are o greutate medie de 136-314 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 68-78 de cm. Se hrănește în special cu rozătoare (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. În zonele nordice și centrale ale Europei, hrana preponderentă este reprezentată de micromamifere, în timp ce în sud și nordul Africii, insectele de talie mare domină în dietă. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 27-31 de zile. Puii părăsesc cuibul după 27-35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Ocupă cuiburi abandonate de alte specii, mai ales Corvide. Cuibărește adesea și pe suporturi de tip poliță (pe ziduri, clădiri, pervazuri, turnuri, stânci).

Distribuție: Specia are o distribuție largă în Palearctic, din vestul Europei, până în estul Asiei, inclusiv în Japonia. În nord urcă până în nordul Scandinaviei și centru Siberiei. În sud este prezent în toată Africa (cu excepția Saharei), India și Filipine. În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele montane înalte (pajiști alpine).

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 4 300 000 - 6 370 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 409 000 - 603 000 de perechi. Tendința la nivel european este descrescătoare. În România, populația estimată este de 20 000 - 50 000 de perechi. Tendința populațională este de asemenea descrescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Cuibărește în special în habitate deschise, precum pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele cultivate din apropiere. Impactul activităților proiectului este nul însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 21 Zonele de distribuție ale speciei *Falco tinnunculus* față de amplasamentul proiectului

***Hieraaetus pennatus* (acvilă mică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre răpitoare de talie mică. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu-roșcat, însă la mascul culorile sunt mai intense, iar capul gri-albăstrui (la femelă maroniu). Pe burtă coloritul este mult mai deschis, cu pete dense, închise la culoare. Lungimea corpului este de 31-37 de cm și are o greutate medie de 136-314 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 68-78 de cm. Se hrănește în special cu rozătoare (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. În zonele nordice și centrale ale Europei, hrana preponderentă este reprezentată de micromamifere, în timp ce în sud și nordul Africii, insectele de talie mare domină în dietă. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 27-31 de zile. Puii părăsesc cuibul după 27-35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Ocupă cuiburi abandonate de alte specii, mai ales Corvide. Cuibărește adesea și pe suporturi de tip poliță (pe ziduri, clădiri, pervazuri, turnuri, stânci).

Distribuție: Cuibărește în păduri, dar vânează în zone deschise și semideschise, pe pășuni sau câmpuri agricole. Astfel, habitatul optim pentru această specie îl reprezintă pădurile de stejar de la câmpie, deal sau din zonele montane joase, care sunt învecinate cu suprafețe deschise (așa cum sunt pășunile), folosite de specie pentru vânătoare. În România cuibărește local în zone împădurite învecinate cu zone umede sau/și agricole, unde preferă pădurile de amestec, nu foarte dese, care să îi confere vizibilitate ridicată. Poate să ajungă și de-a lungul râurilor de munte. Adesea este observată vânând deasupra pășunilor cu popândăi din Dobrogea și din Câmpia de Vest. Păsările au tendința de a migra individual sau în perechi, rareori formând grupuri de mai mult de 5 exemplare; stau departe de alte păsări răpitoare și nu migrează împreună cu acestea. Acvila mică se hrănește cu o gamă largă de vertebrate: șopârle, păsări de talie mică și medie, popândăi, hârciogii, șoareci, însă uneori își completează necesarul zilnic cu insecte sau jefuiește cuiburile de stârci și egrete. Are un comportament tipic de vânătoare care constă în planarea la înălțimi mari (200-300 m), de unde inspectează mediul terestru. După ce prada a fost identificată, se năpustește printr-un picaj spectaculos asupra potențialei victime. De asemenea, poate vâna după ce a stat pe o creangă printr-o simplă aruncare spre pradă. Uneori poate să fie observată umblând pe jos în căutare de insecte. Ambii parteneri se pare că sunt fideli pe viață unul celuilalt și obișnuiesc să construiască împreună cuibul după ce s-au întors la locul preferat de cuibărit, în ciuda faptului că pe perioada iernii sunt păsări solitare. Cuibul și-l așază la înălțime (20-50 m), pe un copac, putând ocupa și cuiburi vechi ale altor păsări răpitoare sau ciori. Cuibul este construit din crengi împletite și este tapetat la exterior cu crenguțe cu frunze. Femela va depune 1-2 ouă (rar 3), pe care le incubează singură timp de 35 de zile. Amândoi părinții se ocupă de îngrijirea puilor.

Efective populaționale: Numărul perechilor apreciate la nivel european este situat în între 4.400 și 8.900 de perechi. Majoritatea populației se află în Rusia și Spania, în timp ce pentru România s-a estimat un număr de 150-320 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibăritul speciei.

***Ixobrychus minutus* (stârc pitic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre sfioasă, stârcul pitic poate fi observat în habitate specifice zonelor umede, cu stufăriș și luciu de apă, fiind întâlnit cu predominanță în zone cu multă vegetație higrofilă, precum stuful, *Typha* sp., trestia, *Phragmites* sp., sau orice altă vegetație acvatică densă, care formează pâlcuri compacte. Ocupă, de asemenea, margini de lacuri, heleșteie, marginile riverane ale cursurilor de apă unde predomină vegetația lemnoasă. Oaspete de vară la noi în țară, greu de observat datorită modului de viață retras în stufărișuri.

Atunci când este deranjat, stârcul pitic preferă să se depărteze prin alergare decât în zbor sau rămâne nemișcat în stuful dens, unde cu greu poate fi detectat. Trăiește singur sau în perechi, uneori în grupuri mici în timpul migrației. Longevitatea maximă cunoscută este de 6 ani și 11 luni. Se hrănește cu pești, amfibieni și insecte (greieri, lăcuste, omizi și gândaci). Mai consumă și alte nevertebrate precum păianjeni, moluște, crustacee (creveți și raci), dar și reptile sau păsări mici. Este o specie preponderent crepusculară. Pasăre monogamă care își stabilește cuibul solitar sau în colonii mici (acolo unde condițiile de habitat sunt favorabile, caz în care cuiburile sunt situate la o distanță minimă de 5 m unul față de celălalt). Sosește în locurile de cuibărit la începutul lunii aprilie. Locul ales de mascul pentru cuib este de obicei un teren cu paie, stuf și frunze, situat în desișul stufului, pentru a proteja puii de animalele de pradă. La construirea cuibului, care are forma unei farfurii puțin adânci și este alcătuit din trestie, papură și alte resturi vegetale, participă de obicei cei doi părinți. Femela depune în a doua parte a lunii mai 5-7 ouă culoare albicioasă, mată, cu tente albastrui-verzui, cu o dimensiune medie de 37,3 x 26,6 mm. Dacă există condiții favorabile, perechea depune o a doua pontă, în luna iunie. Incubația este asigurată de ambii părinți. După 16-19 zile puii eclozează și rămân în cuib o perioadă de 7-9 zile, fiind hrăniți cu larve de insecte, insecte, mormoloci și chiar lipitori. După părăsirea cuibului, ei rămân în vecinătatea acestuia, cerșind hrană de la părinți. După circa o lună de la eclozare devin zburători și își pot asigura singuri hrana.

Distribuție: Specia are o răspândire paleartică, având o distribuție mare ca areal. Este o specie migratoare, care iernează preponderent în centrul și sudul Africii. În România această specie este răspândită cu preponderență în Delta Dunării, dar și în zonele umede din interiorul țării, unde sunt îndeplinite condițiile de habitat.

Efective populaționale: Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, cuprinsă între 60.000 și 120.000 de perechi. În perioada 1970–1990 a înregistrat un declin accentuat, care încă nu a fost recuperat, deși în perioada 1990–2000 populația a rămas relativ stabilă. În România se estimează că populația cuibăritoare este cuprinsă între 10.000 și 15.000 perechi, efective mai mari regăsindu-se în Ucraina și Rusia.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Stârcul pitic preferă habitate specifice zonelor umede, cu stufăriș și luciu de apă, fiind întâlnit cu predominanță în zone cu multă vegetație higrofilă, precum stuful, *Typha* sp., trestia, *Phragmites* sp., sau orice altă vegetație acvatică densă, care formează pâlcuri compacte. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.

***Lanius collurio* (sfrâncioc roșiatic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăciunișuri. Este întâlnit până la o altitudine

maximă de 1.700 m. Longevitatea maximă cunoscută este de 10 ani și 1 lună. Este o specie diurnă. Hrana este alcătuită aproape exclusiv din insecte mari. Stă la pândă pe o creangă, cu fața către o zonă larg deschisă, de unde plonjează către prada pe care o capturează din zbor. Când are ocazia, consumă și șopârle, rozătoare sau chiar mamifere mici. Obișnuiește să jefuiască cuiburile păsărilor mici cântătoare, furând puii acestora. Are obiceiul de a fixa surplusul de pradă capturată în spinii arbuștilor, pentru a-l folosi în zilele cu vreme ploioasă, când hrana este mai puțin disponibilă. Prada prinsă este omorâtă prin lovituri precise cu ciocul în spatele gâtului. Sosește din cartierele de iernare în aprilie, întorcându-se în grupuri mici de 5-7 păsări. Perechile cuibăresc la o distanță de 100-300 m unele de celelalte. Cântecele nupțial este de slabă intensitate, imitând cântecele altor păsărele. Cuibul este amplasat la o înălțime de până la 2 m de sol, în măracini sau copaci mici. Este alcătuit de către ambii parteneri în circa 4-5 zile, din materiale vegetale căptușite cu iarbă și mușchi. Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune de circa 22 x 17 mm. Ouăle sunt mate, cu pete cenușii pe fond verzui, gălbui sau roz. Este o specie cu mare variabilitate de formă și cromatică a ouălor. Incubația durează în jur de 13-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 14-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Distribuție: Sfrânciocul roșiatic este o specie larg răspândită în Europa, exceptând în mare parte zonele nordice, sudul și centrul Peninsulei Iberice și multe din insulele din Marea Mediterană. Este o specie migratoare, care iernează în Africa, cu preponderență în Sudan, Egipt și Etiopia.

Efective populaționale: Populația europeană este mare, cuprinsă între 6.300.000 și 13.000.000 de perechi. A înregistrat un declin moderat între 1970 și 1990. În perioada 1990–2000, populația s-a menținut stabilă în țările estice, dar nu se cunosc tendințele din Rusia și Spania. În România numărul estimat de perechi este de 1.600.000-3.600.000, fiind una dintre cele mai numeroase populații din Europa; efective mai mari sunt înregistrate doar în Rusia.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și măracinișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.

Figura 22 Zonele de distribuție ale speciei *Lanius collurio* față de amplasamentul proiectului

***Lanius excubitor* (sfrâncioc mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: În sudul Europei cuibărește în regiuni aride, deschise, iar în nord pe lângă mlaștini și luminișuri, în pădurile de conifere și de mesteacăn. Preferă în general locurile deschise, cum ar fi pășunile și fânețele presărate cu arbuști și tufe, în care sunt neapărat prezente puncte mai înalte de observație. Îl găsim stând în vârful unui copac dacă se afla într-o zonă împădurită, uneori pe o prăjină, gard, stâlp de curent sau pe o piatră mai înaltă. Obişnuiește să stea pe copacii mai înalți, spre deosebire de rudele sale apropiate. Evită câmpiile plate fără copaci sau tufe mari și poate fi întâlnit chiar și în apropierea așezărilor omenești. În general, habitatul sfrânciocului mare necesită existența a 5 până la 15 puncte de observație/ hectar. Dacă descoperă o zonă abundentă în hrană se adaptează cu ușurință. Are nevoie doar de câteva puncte de observație, un loc bun de cuib și hrană cât mai variată. Poate ierna în zone cu climă mai aspră pe care celelalte specii înrudite nu le-ar tolera. De remarcat este faptul că în ultimele decenii numărul păsărilor care au rămas tot timpul anului în zonele de cuibărit a crescut în Peninsula Scandinavă. Se hrănește cu insecte de dimensiuni mari, șopârle, rozătoare sau păsări de talie mai mică. Toate speciile de sfrâncioc sunt considerate răpitoare, ceea ce este confirmat și de ciocul puternic, încovoiat la vârf. Prada este zărită din postul de observație sau din zbor și prinsă după o scurtă urmărire aeriană sau cu o coborâre rapidă pe sol. O parte din hrana capturată este înfiptă în spinii plantelor sau în sârma gardurilor, pentru depozitare. Depune frecvent două ponte în anii cu hrană suficientă, cu câte 4-7 ouă. Primele ouă sunt depuse chiar foarte devreme, pe la începutul lunii martie. Dimensiunea unui ou este de 26 mm x 19,5 mm, iar culoarea este alb-cenușie sau alb-albăstruie, cu pete gălbui până la brun-roșcate sau purpurii. Perechea este foarte teritorială. Specia este mo-nogamă, însă legătura dintre parteneri este slabă pe perioada iernilor, astfel încât în următorul sezon de cuibărit fiecare dintre

ei poate alege alt partener. Ritualul nupțial este complex, alcătuit din zboruri și posturi de etalare a penajului, cântece și frecvente cazuri în care masculul oferă hrană femeii. Cuibul este amplasat într-un copac la peste 1 m înălțime de la sol și este solid, construit din crenguțe. Pe interior este tapetat cu fire de plante, iarbă, pene și alte materiale. Ambele sexe contribuie la construirea cuibului și la hrănirea puilor. De regulă doar femela se ocupă de clocitul ouălor. Puii părăsesc cuibul după 20 zile de la eclozare. Ei continuă să fie dependenți de hrana adusă de părinți încă 10 zile.

Distribuție: Arealul de distribuție al sfrânciocului mare este foarte vast. Practic îl întâlnim în toată Europa, la nord de ecuator în Africa, în Asia – din Siberia până în China și în America de Nord – din California și New Jersey până în Alaska.

Efective populaționale: La nivel global se constată o ușoară scădere a populației și reducerea arealelor de răspândire ale acestuia mai ales din cauza extinderii terenurilor agricole și a distrugerii habitatului în favoarea agriculturii. Pe continentul european populația cuibăritoare este estimată la 250.000-400.000 de perechi, ceea ce reprezintă 5-24% din populația globală a speciei. Populația cuibăritoare din România este estimată între 15.000 și 50.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Sfrânciocul mare este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcișișuri. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.

Figura 23 Zonele de distribuție ale speciei *Lanius excubitor* față de amplasamentul proiectului

***Lanius minor* (sfrâncioc cu frunte neagră)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Sfrânciocul cu frunte neagră este caracteristic zonelor agricole deschise, cu tufișuri și copaci izolați. Vânează pândind din locuri ce oferă o bună vizibilitate, cu o înălțime de până la 6 m. Adeseori stă pe firele electrice care traversează habitatele caracteristice. Este o specie omnivoră, dar se hrănește preponderat cu insecte precum coleoptere, fluturi, molii, muște și coșai. Mai consumă și melci, miriapode, dar și șopârle, șoareci și chiar păsări de mici dimensiuni. Capturează prada din aer sau de pe sol. Obișnuiește să captureze mai mult decât poate consuma, surplusul de pradă fixându-l în spinii arbuștilor, pentru a-l folosi în zilele cu vreme ploioasă, când hrana este mai puțin disponibilă. Masculul hrănește mai întâi femela și numai după aceea începe să facă provizii. Sosește din cartierele de iernare în prima jumătate a lunii mai. Cuibul este alcătuit din crenguțe și rădăcini, fiind căptușit cu frunze și flori de plante aromatice. Cuibul este construit de ambii parteneri, într-un interval de 5-9 zile, fiind compact și alcătuit din rădăcini, crenguțe, fragmente vegetale subțiri, cu intercalări de plante odorante (*Thymus* sp., *Menta* sp.), iar la interior este căptușit cu fire de păr de la animalele domestice în amestec cu pene. El este construit la aproximativ 4-6 m de la sol, pe o ramificație a crengilor în salcâmi, duzi, plopi sau pomi fructiferi. Femela depune în mod obișnuit 3-7 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune de 24 x 17,8 mm. Forma lor este ovală spre oval-alungită, iar culoarea de bază verzuie sau verde-pal; macule măslinii și cenușii sunt dispuse în rozetă la nivelul polului bazal. Incubația durează 14-16 zile și este asigurată de ambii părinți, însă mai ales de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 16-18 zile, în perioada cuprinsă între sfârșitul lui iunie și până în august. Este posibilă depunerea unei ponte de înlocuire atunci când prima pontă a fost distrusă.

Distribuție: Sfrânciocul cu fruntea neagră cuibărește în sudul și centru Europei, precum și în vestul Asiei. Este o specie migratoare, care ierneză în Africa, cu precădere în Botswana, Namibia, Zimbabwe și Africa de Sud.

Efective populaționale: Populația europeană este mare, cuprinsă între 620.000 și 1.500.000 de perechi, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din populația globală a speciei. Populația europeană a înregistrat un declin moderat între 1970 și 1990. Deși în unele țări efectivele s-au menținut stabile în perioada 1990–2000, totuși în cele mai multe țări s-a înregistrat o scădere, inclusiv în România, care deține în prezent una dintre cele mai mari efective cuibăritoare (65.000-130.000 de perechi). Astfel, populația înregistrează un declin moderat.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

Locustella luscinioides

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în stufărișuri, pe pajiști mlăștinoase cu papură, în rogoz, sălcii, anini și pe malurile lacurilor, de obicei în zone de câmpie, până la înălțimea de 360 m în Europa, dar ajunge și la 1.200 m în Kazahstan. Longevitatea maximă atinsă în libertate este de 7 ani și 5 luni. Ajunge la maturitatea sexuală la vârsta de un an. Vânează insecte mici de 2-4 mm, ca efemerop- tere, libelule, lăcuste mici, lepidoptere, diptere și coleoptere, pe care le prinde în apropierea apei, agățându-se de tulpinile de stuf. Câteodată consumă și păianjeni (Araneae) și melci. Perioada de cuibărit începe din mijlocul lunii mai și durează până la începutul lunii iulie, specia având adeseori două ponte într-un sezon de reproducere (prima la mijlocul lui mai și a doua în iulie). Este monogamă, singuratică și teritorială. Masculul își marchează teritoriul prin cântece executate de pe vegetația înaltă. Cuibul este construit din fire de iarbă, stuf, papură sau rogoz uscat și este amplasat lângă apă, în partea jos a tulpinilor de stuf. Interiorul cuibului este căptușit cu frunze și fire fine de iarbă. Ponta este formată din 3-6 ouă și este clocită de către femelă timp de 10-12 zile. Ouăle au o dimensiune de 19,5 x 14,5 mm, având un fundal gri-alburiu și fiind complet acoperite de puncte sau pete gri, maro sau violet. După eclozare puii sunt hrăniți la început numai de către femelă, apoi de către ambii părinți. Ei devin zburători și părăsesc cuibul după 11-15 zile.

Distribuție: Grelușelul de stuf cuibărește principal în partea de est și sud-est a Europei, cu populații foarte mari, mai ales în România. Apare sporadic și spre vestul și nordul continentului, dar și în Asia, în aceste zone lipsind din habitate aparent adecvate. Câteva dintre țările baltice au fost colonizate recent, populațiile în aceste regiuni fiind în creștere. Migrează pe distanțe lungi, petrecând iarna în Africa de Est. În România specia este distribuită în toată țara, cu excepția zonelor montane.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din Europa este mare (530.000-800.000 de perechi) și a fost stabilă în anii 1970-1990. Cu toate că efectivele au scăzut în câteva populații marginale, populațiile-cheie (mai ales cea din România) au rămas stabile în deceniul următor, astfel încât efectivul la scală globală a rămas stabil. În România populația cuibăritoare este estimată la 40.000-60.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Lullula arborea* (ciocârlie de pădure)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). Foarte rar pot fi găsite cuibărind și în habitate antropice, precum parcurile de mari dimensiuni din localități. Migrează în timpul zilei. Este o specie solitară, cu excepția perioadei de reproducere, când stă în perechi sau în grupuri familiale mici. În timpul cuibăritului consumă mai ales insecte (gândaci, muște, fluturi de zi și molii), pe care le prinde pe sol, în proximitatea cuibului (la maximum 100 m de acesta). În migrație și în timpul iernării consumă în special semințe de diverse plante. După iernare, masculii revin de obicei la aceleași locuri de cuibărit, femelele nemanifestând un atașament față de acestea. Teritoriul este marcat prin cântec, acesta fiind efectuat dimineața devreme și seara. Ambii parteneri cântă, atât în zbor, cât și așezați pe un suport sau chiar pe sol. Este o specie monogamă. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Baza cuibului este o adâncitură rotundă în sol, ascunsă sub o tufă, iar ca materiale de construcție sunt folosite rădăcini fine, mușchi și crenguțe subțiri; la final, cuibul este căptușit la interior cu păr de cal, frunze și fire de iarbă mai fine. Ponta constă din 3-5 ouă gri-albicioase cu pete maro-roșcate, care sunt clocite numai de către femelă, care alternează perioadele de clocire cu scurte perioade de hrănire și adăpare. Timpul de incubare este de 14-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți exclusiv cu insecte. Ei părăsesc cuibul la vârsta de 10-12 zile (ocasional și mai repede dacă cuibul este deranjat) și devin capabili de zbor peste 3-4 zile. Dacă este depusă o a doua pontă, masculul hrănește puii din prima generație. Aceștia rămân pe teritoriul părinților până când și a doua pontă este îngrijită, iar la sfârșitul cuibăritului părinții împreună cu cele două rânduri de pui zburători formează un stol mic. Poate exista și o a treia pontă într-un sezon de reproducere, dacă există condiții favorabile de mediu și hrană suficientă.

Distribuție: Ciocârlia de pădure este larg răspândită în toată Europa, ceea ce reprezintă peste 75% din arealul global al speciei. Majoritatea populațiilor migrează pentru iernare în Orientul Mijlociu, cu excepția populațiilor din zona Mării Mediterane, care sunt sedentare. În România are o distribuție aproape omogenă apărând în toate habitatele corespunzătoare speciei, cu populații sedentare pe Lunca Dunării și în Dobrogea.

Efective populaționale: Populațiile care cuibăresc în Europa sunt relativ mari (1.300.000-3.300.000 de perechi) și au suferit o scădere în anii 1970–1990. În prezent efectivul cuibăritor în Europa este considerat stabil. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Spania, Turcia și Rusia. Populația cuibăritoare în România este estimată între 100.000 și 250.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului.

***Merops apiaster* (prigorie)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de pasăre de talie medie, cu siluetă foarte caracteristică, atât așezată cât și în zbor. Coloritul este foarte viu, în culori contrastante. Sexele sunt asemănătoare. Capul, spatele și partea proximală a aripilor sunt roșu-marونیu, abdomenul și partea distală a aripilor sunt albastre, iar bărbia, gâtul și parțial spatele sunt galbene. Banda terminală a aripilor este neagră. Caracteristicile sunt și penele centrale din coadă sunt mai lungi decât restul și ciocul lung și curbat. Lungimea corpului este de 25-29 de cm, anvergura aripilor este de 36 – 40 de cm, iar greutatea de 44 – 78 de grame. Specie strict insectivoră, consumă mai ales specii din familia Hymenopterelor: bondari, viespi, albine. Insectele sunt prinse din aer, apoi se folosește de suportul pe care se așează pentru a îndepărta acul prin lovituri repetate. Suplimentar, consumă și alte specii de insecte pe care le prinde din aer: libelule, lăcuste, cicade etc. Reproducere Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe 13-20 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30-31 zile. La hrănirea puilor, foarte multe perechi au un individ ajutor, care este de obicei un pui din sezonul precedent. Perechile cuibăresc colonial, marea majoritate întorcându-se din migrație în colonia din anul precedent. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții lutoși (galeria cuibului poate avea 70 – 150 de cm).

Distribuție: Specia are o distribuție largă în Palearctic, din vestul Europei, până în Asia Centrală, fiind în general o specie termofilă. În zona de vest a Palearcticului, este prezentă în sezonul de cuibărit în partea sudică și sud-estică a Europei, nordul Africii și Orientul Apropiat. În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele de deal.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 14 000 000 – 25 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 2 800 000 – 5 000 000 de perechi. Tendința la nivel european este considerată stabilă. În România, populația estimată este de 200 000 – 400 000 de perechi. Tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Este o specie de zone deschise, largi, însorite și cu precipitații mai reduse. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată ca

prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, dar habitatul ei de cuibărit nu este prezent în aria amplasamentului, cel mai probabil indivizii observați fiind prezenți în zonă în perioada de hrănire.

Figura 24 Zonele de distribuție ale speciei *Merops apiaster* față de amplasamentul proiectului

***Oriolus oriolus* (grangur)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: În Europa grangurul cuibărește într-o varietate de habitate, dar preferă pădurile ripariene, pădurile deschise de foioase, livezile sau chiar grădinile mai mari. În partea estică a Europei poate trăi și în păduri mai compacte, în păduri mixte sau în păduri de conifere. Evită zonele fără copaci, dar poate zbura în astfel de zone pentru a se hrăni. În cartierele de iernare poate fi întâlnit în habitate precum păduri semiaride sau umede, păduri înalte, mozaicuri formate din păduri și savană sau doar savană. Este o pasăre timidă, care stă mereu ascunsă în frunziș; migrația este realizată pe timp de noapte. Longevitatea maximă atinsă în natură este de 14 ani și 8 luni. Este o specie predominant insectivoră, dar se hrănește și cu cireșe sau alte fructe. Prada este căutată în special în vârful copacilor, dar și în frunziș sau este culeasă chiar de pe sol. Se poate adăpa din zbor, precum rândunicile. Se întorc din cartierele de iernare în mai-iunie. Cuibul este construit de către femelă și este asemănător unui hamac, fiind deseori agățat de ramuri în formă de furcă. Cuibul are o formă de cupă de 12-15 cm, este construit din papus de trestie, iarbă, mușchi, bucăți de pânză, hârtie, scoartă de copac, licheni etc. Pe interior este captușit cu pene sau fire de lână și păr de cal, atunci când acestea sunt disponibile. Femela depune o pontă formată din 2-5 ouă albe cu stropi brun-ruginii. Puii eclozează după o incubăție ce durează 16-18 zile și zboară de la cuib după ce părinții îi hrănesc intensiv timp de 17-18 zile. Incubația ouălor este asigurată în special

de că tre femelă, aceasta fi ind uneori înlocuită de mascul. După ce părăsesc cuibul, ei mai stau încă 10-14 zile împreună cu adulții. O pereche depune o singură pontă într-un sezon de reproducere, însă poate exista o pontă de înlocuire dacă este distrus primul cuibar.

Distribuție: Grangurul este un vizitator de vară larg răspândit în Europa, lipsind doar din zona nordică a continentului, acest teritoriu reprezentând aproape jumătate din arealul cuibăritor al speciei. Specia mai cuibărește din vestul Asiei până în Mongolia și China, India și nord-vestul Africii. Exceptând partea centrală a Indiei, unde poate fi sedentară, specia migrează în centrul și sudul Africii, iar populațiile din zona Indiei se deplasează pentru a ierna în sudul peninsulei.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare europeană este foarte mare, cuprinsă între 3.400.000 și 7.100.000, re- prezentând mai puțin de jumătate din populația globală a speciei. În perioada 1970–1990 populația a fost stabilă în aproape tot arealul, dar în cursul anilor 1990–2000 s-au înregistrat scăderi populaționale, cele mai semnificative fiind în Franța și Turcia. Cu toate acestea, populațiile estice au fost stabile, dar în ansamblu trendul populațional este ușor descrescător. Populația din România se estimează a fi cuprinsă între 130.000 și 300.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele de pădure din apropiere. Impactul activităților proiectului este ne semnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

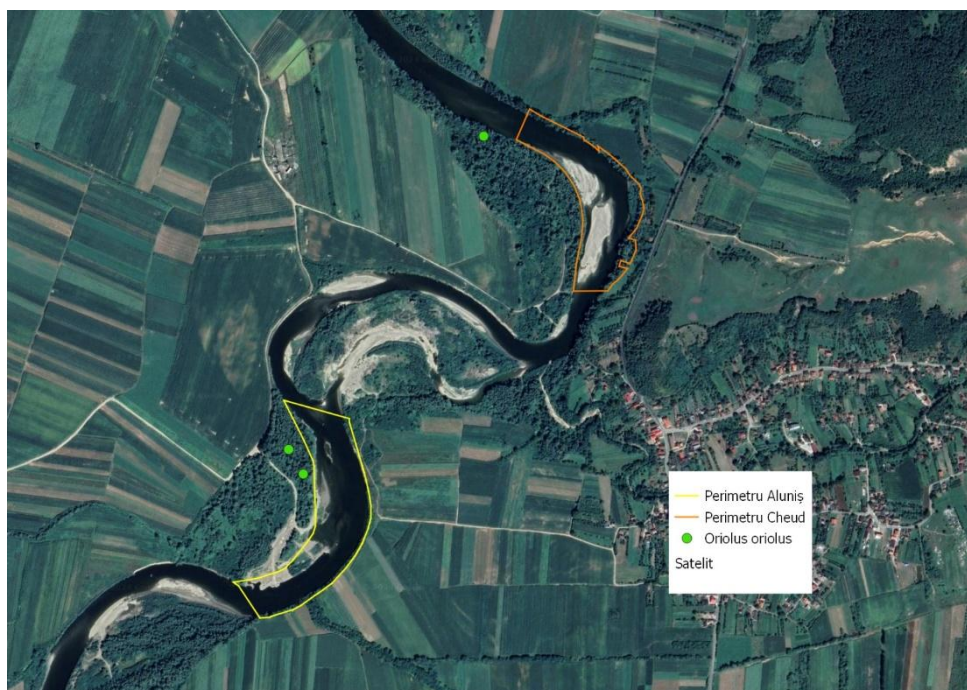

Figura 25 Zonele de distribuție ale speciei *Oriolus oriolus* față de amplasamentul proiectului

***Otus scops* (ciuș)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în zonele de câmpie și de deal, încălzite și aride, la altitudini mai joase. Apare frecvent în zonele temperate și mediteraneene, dar și în cele stepice și oceanice. Ocazional apare și în zona alpină, între 1.400 și 1.500 m altitudine. Deoarece este o specie nocturnă, arboricolă, care vânează în zonele deschise, are nevoie de suprafețe întinse, acoperite cu arbori, care asigură locuri potrivite pentru odihnă și cuibărit și care se află în vecinătatea habitatelor bogate în insecte. De obicei evită locurile cu păduri închise sau habitatele fără arbori, preferând suprafețele semideschise cu tufăriș și copaci bătrâni. Astfel de habitate se întâlnesc mai ales în apropierea localităților, în habitate antropizate, cum ar fi livezi, vii, parcuri, grădini, aliniamente de arbori situate de-a lungul drumurilor sau alei cu copaci. Iarna, în Africa, populează o gamă variată de habitate, printre care tufișurile dense, care sunt importante pentru odihna din timpul zilei, specia evitând astfel pătrunderea în pădurile tropicale. În România este singura specie de răpitoare de noapte care migrează. Atinge în libertate longevitatea maximă de 7 ani. Ajunge la maturitatea sexuală la vârsta de un an. Se hrănește în mare parte cu insecte și alte nevertebrate, dar din dieta sa fac parte și păsări mici, reptile, amfibieni și mamifere. Are diverse strategii de vânatoare, dar de obicei pândește poziționat în locuri înalte, de unde se lansează pentru a-și prinde prada cu ghearele. Poate vâna destul de bine și mergând pe sol. Moliile sunt prinse de obicei în zbor cu ghearele, iar coșaii și gândaci la sol. Prăzile mici sunt înghițite întregi, iar cel mari sunt mai întâi mărunțite; păsările sunt de obicei jumulte înainte de a fi mâncate. Cuibul este poziționat în scorburile copacilor bătrâni, în cavități realizate de ciocănitoare, în găuri din clădiri sau ziduri și ocazional în cuiburile altor păsări, cum ar fi coțofana. Întotdeauna însă își alege locul de

cuibărit la înălțimi destul de mari. Femela depune în luna mai o pontă formată din 4-6 ouă albe, mate, incubația acestora fiind asigurată în cea mai mare parte tot de către femelă, timp de 24-25 de zile. Pe toată perioada clocitului masculul își hrănește femela aducându-i la cuib diverse animale. Acesta face același lucru și după ce eclozează pontă, femela preluând doar hrana și împărțind-o puilor. Juvenilii sunt nidicoli, de culoare alb-gri și zboară de la cuib după 21-25 de zile de la eclozare. Ciușul scoate un singur rând de pui într-un sezon de reproducere.

Distribuție: Cuibărește în toată țările din Europa. Lipsește din partea sudică a Eurasiei, din deșerturile și semideșerturile africane și din pădurile tropicale.

Efective populaționale: În Europa, populația cuibăritoare este estimată a fi între 210.000 și 440.000 de perechi cuibăritoare. Europa acoperă 50-74% din arealul de răspândire. Cele mai importante efective se găsesc în Spania, Croația, Rusia și Turcia. Populația din România este apreciată a fi între 8.000 și 20.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

Perdix perdix (potârniche)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie terestră care poate fi întâlnită pe pajiști în care sunt prezente tufișuri izolate, cu o înălțime a vegetației nu cu mult mai mare decât înălțimea păsării. Poate fi întâlnită, de asemenea, în pajiștile alpine; evită terenurile pe care se practică o agricultură intensivă. Este o specie sedentară, gregară între iulie și ianuarie, în afara acestei perioade trăind în perechi. Atinge în libertate longevitatea maximă de 5 ani și 2 luni. Ajunge la maturitatea sexuală la vârsta de 10 luni. Se hrănește preponderent cu hrană de origine vegetală (cereale, semințe de buruieni, diverse fructe, plante tinere etc.). Ocazional consumă și insecte (în special în perioada de creștere a puilor), râme, melci și ouă de furnici. Potârnichea este o specie monogamă, perechile menținându-se pe tot parcursul vieții până la dispariția unuia din parteneri. În cazul acestei specii femela este aceea care își alege partenerul, întotdeauna din alt stol, evitând astfel încrucișările între exemplare înrudite. Perioada de cuibărit durează între aprilie și septembrie (în cazul în care sunt depuse mai multe ponte). Cuibărește pe sol în vegetație densă, într-o mică adâncitură pe care o căpтуșește cu frunze și fire de iarbă uscată, la care adaugă și fulgi. Nu s-a constatat o preferință anume pentru amplasarea cuibului (în mi riști, culturi de trifoi, în măracini, în răzoare etc.). Ponta este formată din 10-20 de ouă de culoare uniformă, galben-verzui sau brun-măslinii. Ele sunt clocite o perioadă de 23-25 de zile numai de către femelă, masculul stând în apropiere și supraveghind cuibul. La părăsirea cuibului pentru a se hrăni, femela are obiceiul de a-l masca cu iarbă uscată. Au fost găsite cuiburi în care au

depus pona două femele. Puii sunt nidifugi, plecând imediat din cuib după părinți, ambii fiind implicați în creșterea lor. În primele 10 zile ei pot digera numai hrană de origine animală, astfel încât părinții îi hrănesc numai cu nevertebrate, pre- dominând insectele. După două săptămâni puii sunt capabili să zboare. Dacă a fost distrusă prima pona are loc o a doua depunere, fiind ales pentru cuib un alt loc decât cel inițial, iar pona depusă are un număr mai redus de ouă.

Distribuție: Specia are un areal care cuprinde aproape toată Europa, Asia Mică, vestul și centrul Asiei. În America de Nord există de asemenea o populație de potârniche care însă provin din înmulțirea celor care au fost introduse. În România potârnichea poate fi întâlnită în toată țara, fiind mai rară doar în Transilvania.

Efective populaționale: Populația europeană este estimată la 1.600.000-3.100.000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională fiind de declin accentuat. Populația din România este estimată la 120.000-180.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibăritul speciei.

***Pernis apivorus* (viespar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Viesparul este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni, aflate pe soluri ușoare și uscate, în care poate săpa ușor după hrană. Uneori poate fi văzut planând și utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție specifică. De obicei zboară la mică înălțime de la sol, iar atunci când se așază pe crengi își păstrează corpul într-o poziție orizontală, caracteristică speciei, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani. Atinge maturitatea sexuală la 3 ani. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, amfibieni, mamifere mici, șopârle, șerpi, ouă sau pui de alte păsări. Rar poate prinde și păianjeni, viermi și chiar diverse fructe. Poate săpa rapid în pământ după cuiburi de viespii sau bondari, până la o adâncime de 40 cm. Distanța pe care se deplasează pe sol, în căutare de cuiburi de insecte sau mici mamifere poate să ajungă la 500 m. Ca adaptare pentru consumul de insecte cu ac cu venin, prezintă nările foarte înguste, ca niște fante, picioare puternice, acoperite de solzi groși, degete cu gheare ușor curbate (adaptate la mersul pe jos și săpat) și penaj dens și foarte compact. Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. Uneori perechea se formează încă din cartierele de iernare. Este o specie monogamă, perechea având un teritoriu vast, de până la 10 km², dar care însă are suprapunerii cu teritoriile perechilor învecinate. La realizarea cuibului participă

ambii părinți. Cuibărește și în cuiburi părăsite de cioară de semănătură (*Corvus frugilegus*) și de obicei o pereche cuibărește în aceeași zonă mai mulți ani la rând. Cel mai adesea perechea își face un cuib nou în fiecare an, acesta fiind situat la înălțime într-un copac mare (în special fag, stejar sau pin), pe o ramură laterală. El este confecționat din crengi proaspete, care au încă frunze. Aceste crengi cu frunze verzi sunt adăugate permanent în timpul cuibăritului, pentru camuflarea cu succes a cuibului în coronamen tul arborelui. Femela depune o pontă formată din 1-3 ouă albe, pătate cu maro, la sfârșitul lunii mai și începutul lui iunie, cu o dimensiune medie de circa 52 x 40 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la vârsta de 40-44 de zile, însă rămân la cuib până la 55 de zile, stând pe ramurile aflate în apropiere și revenind în cuib la sosirea părintelui cu hrană. Ambii adulți aduc mâncare la cuib, masculul hrănind deseori puii chiar și în prezența femelei (comportament mai rar întâlnit la păsările răpitoare la care de obicei, femela preia hrana și o plasează puilor). Frecvent, unul din părinți pleacă și își începe migrația spre cartierele de iernare din Africa.

Distribuție: Viesparul este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european și în vestul Asiei, limita estică fiind estul Mongoliei. Cuibărește în aproape toată Europa, exceptând Islanda, Irlanda, Scandinavia și sudul Spaniei. Este o specie migratoare care iernează în Africa, din centrul până în sudul continentului, exceptând o enclavă din care face în mare parte Africa de Sud și sudul Namibiei și al Botswanei.

Efective populaționale: Populația europeană a speciei este mare, cuprinsă între 110.000 și 160.000 de perechi. Aceasta s-a menținut stabilă în perioada 1970– 1990. Deși în Finlanda și Suedia populația s-a redus între 1990 și 2000, în țările cu cele mai mari populații (Rusia, Belarus și Franța), acestea s-au menținut, ceea ce a făcut ca specia să se păstreze stabilă în ansamblu. În România populația cuibăritoare este estimată la 5.000-12.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Picus canus* (ghionoaie sură)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia este considerată ca una specializată pe preferă pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, *Larix decidua*. Îi plac porțiunile de pădure mai umede și de multe ori cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. Habitatul de cuibărit și cel de hrănire diferă, dar sunt strâns

legate între ele, din aceste considerente specia fiind catalogată ca o specie-indicator pentru calitatea habitatelor forestiere. În România cuibărește în principal în pădurile dominate de fag și de stejar în Carpați, Subcarpați și în zonele colinare ale Podișului Transilvaniei. O populație importantă există și în zona pădurilor de luncă de-a lungul râurilor mai mari și în Delta Dunării. Se odihnește în timpul nopții în scorburi. Nu este fricoasă, iar în caz de pericol pasărea se ascunde pe partea cealaltă a trunchiului copacului, unde stă nemișcată chiar și 30 de minute. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an. Se hrănește săpând cu ciocul în sol și pe crengile rupte și putrezite din copaci. Mănâncă în principal furnici și larvele acestora (de multe ori direct din mușuroi), dar prinde cu limba lipicioasă și muște, greieri, gândaci, fluturi, păianjeni. Consumă și diferite fructe și semințe. Este o specie monogamă, solitară și teritorială. Cuibărește în scorburi cu diametrul mediu de 5-7 cm. Își apară agresiv teritoriile care au resurse bogate în furnici și care prezintă multe excavații folosite ca locuri de odihnă sau cuibărit. Teritoriul unei perechi este de circa 50-100 ha și este mai mic decât cel folosit iarna pentru hrănire; din acest teritoriu apără activ numai zonele cele mai importante de pe suprafața teritoriului (cuib, zonele preferate pentru hrănire etc.). Zonele mai extinse ale teritoriului sunt revendicate doar prin cântec și baterea darabanei, fără a fi apărate activ. Masculii rivali se urmăresc în zbor și atrag femelele prin darabană, care se aude de la distanțe relativ mari. Această ciocănire este efectuată de obicei pe un copac mare și uscat, care este folosit ca rezonator. Loviturile (20-40 pe secundă) sunt bruște și durează 1-2 secunde. Ambii parteneri contribuie la realizarea excavației ce va fi folosită pentru cuibărit, aceasta fiind plasată frecvent în apropierea celei folosite în anul anterior. În timpul ritualului de împerechere masculul hrănește femela. Cele 4-11 ouă albe cu dimensiunea de 27,6 x 21,2 mm sunt depuse în aprilie. Incubarea pondei durează 15-17 zile, iar puii se dezvoltă îngrijiți de ambii părinți în 24-28 de zile, devenind independenți în scurt timp după părăsirea scorburii.

Distribuție: În Europa ghionoaia sură cuibărește în climat temperat și în regiunile boreale cu un climat mai moderat. Are o răspândire foarte largă în Eurasia, din vestul Europei până în Japonia. Lipsește în totalitate din sud-vestul Europei și din Marea Britanie. Unele subspecii cuibăresc în zone subtropicale și tropicale. Este o specie cu o distribuție largă în România, în unele zone putând fi considerată chiar comună.

Efective populaționale: În Europa cuibăresc 180.000-320.000 de perechi, populația este considerată stabilă, deși conform ultimelor evaluări trendul nu poate fi determinat. Populația europeană reprezintă aproximativ 5-24% din populația mondială. În Europa cele mai însemnate populații trăiesc în România, Germania, Bielorusia și în Republica Cehă. În România cuibăresc între 30.000 și 60.000 de perechi, ceea ce reprezintă populația cea mai mare de pe continent (exceptând-o pe cea din Rusia); aceasta este stabilă și cu importanță deosebită pe plan european.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Ghionoaia sură este considerată ca fiind specializată pe pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, *Larix decidua*. Îi plac porțiunile de pădure mai umede și de multe ori cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată în apropierea zonei amplasamentului. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu este considerată habitat favorabil pentru specie, care poate apărea în zonă doar accidental, habitatul ei favorabil fiind situat în afara zonei amplasamentului.

Figura 26 Zonele de distribuție ale speciei *Picus canus* față de amplasamentul proiectului

***Pyrrhula pyrrhula* (mugurar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie sedentară, cu unele populații migratoare. În România mugurarul este întâlnit în zona de deal și de munte, unde cuibărește în păduri de foioase și conifere sau în dumbrăvi. De asemenea, poate fi văzut și în apropierea sau chiar în localități, în livezi și grădini. În zona de munte ajunge la peste 1.800 m, unde cuibărește în păduri bătrâne de molid sau de brad. Iarna sunt frecvent întâlniți în parcurile orașelor. Este o pasăre tăcută, cu un cântec lent și puțin sonor, format din fluierături. Se deplasează în perechi sau în stoluri mici, de până la 20 de exemplare. Migrația de toamnă are loc în perioada octombrie–noiembrie, păsările întorcându-se la locurile de cuibărit în lunile februarie-aprilie. Atinge în libertate longevitatea maximă de 17 ani și 5 luni. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an. Se hrănește în timpul zilei în coronamentul arborilor, uneori în stoluri mici, familiale. Execută mișcări de migrație altitudinală în căutarea hranei, formată preferențial din muguri (de unde și denumirea populară a speciei), semințe, fructe și nevertebrate, acestea din

urmă fiind deosebit de importante în timpul creșterii juvenililor. Preferă semințele mari datorită formei ciocului. Coboară foarte rar pe sol, în special atunci când găsește o sursă de apă pentru adăpare. Perechile sunt monogame și rămân împreună pe viață. Comportamentul sexual persistă tot anul, femela fiind dominantă față de mascul. În timpul ritualului nupțial masculul își etalează pieptul roșu și târâța albă, merge lateral spre femelă până când își ating ciocurile, apoi regurgitează mâncare în ciocul femelei. Cuibăresc în perechi solitare, în tufișuri sau copaci, la 2-3 m deasupra solului. Cuibul este construit de către femelă, din rămurele, mușchi, licheni sau rădăcini și are formă de cupă; pe interior el este căptușit cu păr, mușchi și rădăcini fine. Ponta este alcătuită din 3-7 ouă alb-verzui, pătate cu brun, care sunt depuse la începutul lunii mai. Dimensiunea unui ou este de 19 x 15 mm. Clocitul este realizat integral de către femelă, iar incubarea durează 12-14 zile, timp în care masculul o hrănește pe cuib. După eclozarea puilor, ambii părinți participă la hrănirea lor până când părăsesc cuibul, la 14-16 zile de la ieșirea din ou. Pentru a căra hrană la cuib, adulții dispun de mici buzunare aflate la baza ciocului, pe ambele părți ale limbii. Hrana cu care sunt alimentați puii este reprezentată de un amestec de insecte și semințe, iar la procurarea acestora masculul are de obicei o contribuție mai mare decât femela. O pereche scoate 2 și chiar 3 rânduri de ouă într-un sezon de reproducere.

Distribuție: Mugurarul este răspândit în zona boreală, având un areal de distribuție în Europa, Asia de Sud-Vest, Asia de Est, până în Siberia, Kamchatka și Japonia. Unele populații din Rusia execută migrații mai lungi, ajungând în nordul sau centrul Europei. Exemplarele clocitoare din zona montană coboară toamna în zona de câmpie, acolo unde poposesc și unele populații din nordul arealului; astfel iarna, în estul Europei și, respectiv, în vestul Asiei se produc mari concentrații de mugurari.

Efective populaționale: La nivel european populația este stabilă, fiind estimată la un efectiv de 7.300.000- 14.000.000 de perechi cuibăritoare, Europa deținând astfel 25-49% din efectivul total estimat pe glob. Printre țările cu populații numeroase se numără Franța, Suedia, Norvegia, Finlanda și Germania. În România efectivul a fost estimat la 165.000-330.000 de perechi clocitoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Riparia riparia* (lăstun de mal)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Poate fi găsit în mai multe tipuri de habitat, inclusiv în apropierea fermelor, pe pășuni și mlaștini, de obicei în apropierea râurilor și a lacurilor. Păsările ajung în cartierele de iernare în lunile octombrie-noiembrie și revin în martie.

Longevitatea maximă înregistrată în natură este de 10 ani, dar media este situată în jurul vârstei de 4 ani. Ambele sexe ating maturitatea sexuală la vârsta de un an. Specie diurnă, vânează deasupra apelor, iar deseori stă pe ramuri sau sârme, de unde urmărește prada. Este o pasăre insectivoră, preferând țânțarii și alte insecte mici, deși câteodată vânează libelule aproape cât ea de mare. Este o specie monogamă, care cuibărește în colonii masive, care ajung până la 600-700 de cuiburi. Legătura dintre parteneri durează toată viața, deși există dese cazuri când unul dintre parteneri își abandonează partenerul și formează o altă pereche. Masculii sapă o groapa mică, de aproximativ 30 cm, în pereții malurilor nisipoase, după care cântă și zboară în fața ei pentru a atrage femelele. După stabilirea perechii, săpăturile sunt continuate de ambii parteneri, cuibul fiind de obicei poziționat într-o cameră la capătul tunelului ce poate atinge și 1 m în lungime. Cuibul propriu-zis este căptușit cu iarbă și pene, iar adăpostul nu este folosit în mai mulți ani de perechea respectivă, care sapă în fiecare primăvară o nouă cavitate. Fiecare partener apără teritoriul cuibului doar de alți pretendenți care sunt de același sex cu el. Pe timpul nopții perechea va dormi în cuibul proaspăt săpat, tot acolo având loc și cele mai multe împerecheri. Totuși, au fost observate frecvente împerecheri ale ambilor parteneri cu alte exemplare care aparțin altor perechi. În luna mai femela depune între 2 și 7 ouă albe, cu dimensiunea de 18 x 13 mm, pe care partenerii le vor cloci pe rând, timp de 12-16 zile. S-a constatat că păsările dintr-o colonie au tendința de a se sincroniza la depunerea pontei, ceea ce duce la eclozarea aproape simultană a ouălor și la faptul că toți puii din colonie vor avea aceeași vârstă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până când părăsesc cuibul, la vârsta de 18-22 zile de la eclozare. Acest timp de stat la cuib este neașteptat de mare pentru o pasăre de talie atât de mică, însă este justificat de faptul că, atunci când tinerii părăsesc cuibul, ei trebuie să fie apti să zboare și să captureze cu mare îndemănare insecte din zbor. Pentru aceasta, înainte de a părăsi cuibul, ei fac mișcări frecvente din aripi și din coadă, pentru a le întări. După ieșirea din cuib, deși sunt total independenți, ei vor mai sta alături de părinții lor pentru încă o săptămână, iar seara vor reveni la cuib. După acest interval, colonia este abandonată, iar păsările adulte și tinerii formează stoluri mari, de până la 1.000 de exemplare. De obicei, o pereche de lăstuni de mal scot un rând de pui într-un sezon de reproducere, însă, dacă prima pontă este distrusă foarte devreme, au fost observate cazuri în care părinții au depus o pontă de înlocuire.

Distribuție: Lăstunul de mal este una dintre puținele specii de paseriforme cosmopolite fiind nativă în următoarele zone: neartică, paleartică, orientală, etiopiană, neotropicală și în insulele oceanice. Este o specie migratoare, care ierneză în sudul arealului său, cartierele de iernare întâlnindu-se cu preponderență în America de Sud și de Est, în Africa și în Arhipelagul Indonezian.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din Europa este foarte mare, aproximată la 5.400.000-9.500.000 de perechi, ceea ce reprezintă mai puțin de un sfert din populația globală. În perioada 1970-1999 specia a cunoscut un declin, dar populațiile s-au stabilizat în anii 1990-2000. În prezent numărul total de indivizi este încă mai mic decât cel de dinaintea declinului. În România populația cuibăritoare este estimată la 45.000-90.000 de perechi, populații mai

semnificative găsindu-se în Ucraina (peste 750.000 de perechi) și Rusia (peste 3.000.000 de perechi).

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, în zona cordonului de aluviuni format în partea sudică, sector de habitat tipic de hrănire pentru specie. Impactul activităților proiectului este minor însă, specia având în zonă areale vaste de habitat de hrănire, iar caracterul acestora fiind oricum temporar, ele fiind dependente de fluctuațiile de nivel ale râului.

Figura 27 Zonele de distribuție ale speciei *Riparia riparia* față de amplasamentul proiectului

***Scolopax rusticola* (sitar de pădure)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Sitarul de pădure preferă în perioada de cuibărit pădurile de foioase sau de amestec, întinse și nefragmentate, care conțin tufișuri dense, un strat ierbos bogat și care au, de asemenea, în apropiere, un mozaic de habitate care includ zone uscate și calde pentru odihnă, zone umede pentru hrănit și zone deschise pentru zbor. În afară sezonului de cuibărit trăiește în habitate similare, dar nu este la fel de pretențioasă. În mod special această pasăre este atrasă de zonele bogate în humus, care conțin cantități însemnate de răme, hrana sa preferată. Este o specie crepusculară și în mare parte solitară, care migrează

numai noaptea, în grupuri mici. Migrația de primăvară începe în februarie, iar păsările ajung în cartierele de cuibărit în lunile martie-mai. Longevitatea maximă înregistrată în sălbăticie este de 15 ani. Ambele sexe ating maturitatea sexuală la un an. Se hrănește predominant cu râme, în special în afara sezonului de cuibărit, dar din dieta sa mai fac parte și nevertebrate mici precum gândaci, urechelnițe, miriapode, păianjeni, melci și lipitori. Datorită ochilor mari comparativ cu corpul, așezați spre creștetul capului și puțin înapoi, care îi asigură o vedere de jur-împrejur (de 360 de grade), sitarul nu poate fi surprins nici atunci când se hrănește cu ciocul înfipt în pământ. Sezonul de împerechere începe în aprilie-iunie, masculul desfășurând zboruri și cântece nupțiale în timpul serii și dimineața devreme, pentru a atrage femelele. Cuibul este poziționat pe sol, are formă de cupă și este căptușit cu frunze și material vegetal disponibil în zonă. Femela depune o pontă formată din aproximativ 4 ouă de culoare crem cu pete gri ori maronii. Dimensiunea unui ou este de 44 × 34 mm. Incubația începe după depunerea ultimului ou și durează 21-24 de zile, fiind asigurată numai de către femelă. Pui sunt nidifugi și pot părăsi cuibul imediat ce eclozează, urmându-și părintele. Ei devin complet zburători după 15-20 de zile, deși pot zbura pe distanțe mici încă de la vârsta de 10 zile. Rar, atunci când puii sunt în pericol, mama poate să îi transporte la distanță luându-i între picioare, pe corp și coadă, în gheare sau poate să zboare chiar și cu ei pe spate.

Distribuție: Sitarul de pădure este o specie care se găsește în ce mai mare parte a Eurasiei temperate și subartice. Populațiile nordice din Europa migrează pentru iernare în sudul Europei, iar cele asiatice în zona subcontinentului indian. Populațiile din zone cu ierni blânde din vestul Europei și din câteva insule aflate în Oceanul Atlantic sunt sedentare.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din Europa este estimată la aproximativ 1.800.000-6.600.000 de perechi, cele mai semnificative populații regăsindu-se în Suedia și Rusia. În perioada 1970–1990 populația a fost în general stabilă, dar între 1990 și 2000 a înregistrat un declin în Rusia, unde se regăsește cea mai semnificativă populație, fapt ce a dus la un trend populațional în scădere moderată. Populația din România este apreciată a fi formată din 1.000-5.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Streptopelia turtur* (turturică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia poate fi întâlnită de la altitudini joase, începând cu 300 m, unde cuibărește în păduri de foioase, până în zonele montane, la peste 1.800 m, unde cuibărește în păduri de conifere. Preferă însă pădurile de deal și câmpie din apropierea

terenurilor agricole. Se întâlnește în pădurile de foioase cu arbori înalți și subarboret, în perdele forestiere sau în locuri diverse care au arbori bătrâni. Are preferință pentru rariști și liziere. În România a fost o specie de pădure numeroasă în prima jumătate a secolului XX, fiind o pasăre obișnuită de vânat. După anul 1950 s-a observat o continuă diminuare a efectivelor, astfel încât astăzi turturica este o pasăre puțin numeroasă sau chiar rară. Caracterizată ca specie timidă și sociabilă, de obicei se adună în stoluri și se hrănește de pe sol. Este o pasăre migratoare care pleacă în septembrie-octombrie și revine în aprilie. România este o zonă de pasaj pentru exemplarele care migrează din nordul Europei. Prezența munților frânează parțial migrația de primăvară a turturicii și fragmentează frontul păsărilor de pasaj; astfel se poate explica de ce în zona de sud-vest a țării sosirea turturicii are loc mai târziu decât în partea de est. În trecut această specie cuibărea și în orașe, însă au fost concurate și apoi eliminate treptat de către guguștiuc (*Streptopelia decaocto*), la începutul expansiunii sale, cel puțin în Transilvania și Banat (anii 1940–1950). Atinge în libertate longevitatea maximă de 13 ani și 2 luni. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an. Pentru a se hrăni, turturica pleacă din zonele împădurite către câmpiile din apropiere. Hrana constă din diverse semințe, cereale și fructe. Este o specie monogamă, cuplul care ține un sezon de reproducere începând să se formeze încă în locurile de iernare. Are un cântec teritorial foarte caracteristic, constând din sunete destul de adânci, vibrante. Depune două ponte pe an, în lunile mai-iunie și iunie-august. Zborul nupțial este asemănător cu cel al guguștiucului, fiind un zbor amplu și în formă de cerc, cu ondulații mai puțin vizibile. Masculul propune variante pentru amplasarea cuibului și femela alege una în mod definitiv. Perechea apără doar cuibul, astfel, se pot întâlni perechi care clocesc la câțiva metri una de alta. Turturica își construiește cuibul în arbori, în stilul specific al porumbeilor, acesta fiind o mică platformă de crenguțe ancorată la bifurcația câtorva ramuri ale arborelui. Specia are o prolificitate redusă, femela depunând doar câte 2 ouă, ovale sau subeliptice, netede și puțin strălucitoare. Ambii parteneri clocesc timp de 14-17 zile începând cu al doilea ou. Puii nidicoli sunt hrăniți cu „lapte de gușă“, apoi cu diferite vegetale și stau în cuib trei 3 săptămâni, fiind capabili de zbor după cca 4 săptămâni.

Distribuție: Specia este răspândită în Europa, la sud de 60° latitudine nordică, în Asia până în vestul Chinei și în nordul Africii. Ierneză la sud de Sahara, în centura de stepă care străbate Africa. În România cuibărește atât în zonele de câmpie și deal, cât și în regiunea muntoasă.

Efective populaționale: Efectivul din Europa este estimat la 3.500.000-7.200.000 de perechi clocitoare. Efectivele sunt stabile în Europa Centrală, dar în diminuare în țările răsăritene. Efective de peste 500.000 de perechi se găsesc în Rusia, Spania, Turcia. În ansamblu, populația din Europa are o tendință de declin din cauza disparițiilor habitatelor. Efectivul din România este estimat la 120.000-300.000 de perechi, fiind în creștere numerică.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, dar este prezentă în habitatele de pădure din apropiere. Impactul activităților proiectului este nesemnificativ însă, nefiind afectat nici habitatul de cuibărire, nici cel de hrănire al speciei.

Figura 28 Zonele de distribuție ale speciei *Streptopelia turtur* față de amplasamentul proiectului

***Strix aluco* (huhurez mic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: În mod obișnuit huhurezul mic cuibărește în pădurile din zona de șes, dar în Scoția urcă până la 550 m altitudine, în Alpi până la 1.600 m și în mod excepțional în Turcia poate fi întâlnit până la 2.350 m. Preferă să cuibărească în păduri de foioase sau de amestec, în pâlcuri de copaci din apropierea fermelor, a parcărilor, a grădinilor mari sau a bisericilor. Necesită în habitat prezența copacilor bătrâni cu scorburi largi pentru cuib și a zonelor deschise din păduri sau din apropierea lor, cu multe puncte de observație pentru a vâna. Apreciază zonele unde are acces la apă. Poate fi întâlnit chiar și în parcurile din orașe mari, cum ar fi Londra și Berlin. Atinge în libertate longevitatea maximă de 22 ani și 4 luni. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an. Huhurezul mic este un vânător nocturn, rareori prădând în timpul zilei. De obicei își urmărește prada dintr-un punct mai înalt de observație de unde își dă drumul ușor asupra ei. Aceasta este ucisă imediat cu ghearele puternice sau cu o lovitură de cioc la baza capului, huhurezul rămânând apoi cu aripile deschise deasupra ei. Dieta speciei este formată din mamifere de talie mică, rozătoare, păsări mici, șopârle, broaște, pești sau gândaci mari. Specia rămâne în același teritoriu pe toată durata anului și formează de obicei perechi pe viață. În Europa perioada de cuibărire începe la mijlocul lunii

martie. Cuibul este construit în scorbura unui copac bătrân, în cuiburi de corb, cioară, coțofană, ocazional în coșul de fum sau în podul clădirilor părăsite. Intră frecvent și în cuiburile artificiale, dacă sunt montate în habitatul favorabil speciei. Femela depune 2-6 ouă albe și aproape rotunde (uneori chiar unul singur). Ouăle sunt depuse la un interval de 2 zile, iar perioada de incubație durează 28-29 de zile, clocitul fiind efectuat numai de către femelă. În primele 6-7 zile femela supraveghează puii la cuib și îi alimentează cu hrana dusă de către mascul; după această perioadă părăsește și ea cuibul și iese la vânatoare. Timp de 28-37 de zile puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți, după care părăsesc adăpostul, rămânând în zona cuibului și deci în teritoriul părinților. Încă 3 luni de zile ei sunt dependenți de hrana găsită de părinți, după care pleacă și își stabilesc propriul lor teritoriu.

Distribuție: Este specia cea mai comună și mai larg răspândită dintre răpitoarele de noapte, fiind întâlnită peste tot în Europa, Africa de Nord (Maroc, Tunisia, Algeria), Iran și vestul Siberiei. În ținutul Asiei acoperă nord-vestul Indiei, munții Himalaya, sudul Chinei, Coreea și Taiwan. În Europa este absentă din Irlanda, nordul extrem al Scoției, nordul Rusiei, nordul Scandinaviei, Islanda și din câteva insule din Marea Mediterană.

Efective populaționale: În Europa populația este estimată la 480.000-1.000.000 de perechi, reprezentând mai mult de jumătate din populația globală a acestei specii. În ultimele decenii populația a fost stabilă în majoritatea țărilor din Europa, cu excepția Suediei și Croației, unde a cunoscut un ușor declin între anii 1990 și 2000. Totuși populațiile-cheie din Franța, Germania, Polonia și România sunt stabile. În România se afla cca 20.000-60.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Strix uralensis* (huhurez mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Huhurezul mare este o pasăre caracteristică zonelor acoperite cu păduri de foioase și mixte, care au largi suprafețe deschise. În România apare până la o altitudine de 1.600 m. Este o specie preponderent sedentară, deși în iernile grele coboară în zone mai joase. Huhurezi mari pot fi observați iarna și în vecinătatea satelor și în parcuri, căutând hrană. Vânează pândind de pe crengi, iar hrana s-a principală o constituie micromamiferele, dar din dieta sa mai fac parte și insecte mari, broaște și păsări precum porumbei, mierle, sturzi și chiar galinacee. Surplusul de hrană poate fi depozitat fie la cuib, fie în ascunzători apropiate acestuia. Este o specie activă noaptea, în special după asfîntit și înainte de răsărit. Longevitatea maximă cunoscută este de 23 de ani și 8 luni. Atinge maturitatea sexuală la un an. În perioada cuibăritului masculii își anunță prezența prin cântec. Cântecul

masculului este alcătuit dintr-o secvență de sunete grave, care se repetă la un interval de 10-50 de secunde. De multe ori se aud duete ale celor doi parteneri. Își păstrează teritoriul mai mulți ani și este o specie monogamă pe întreaga durată a vieții. Deși este o pasăre discretă de-a lungul anului, în perioada cuibăritului și mai ales înainte de părăsirea cuibului de către pui, adulții devin foarte agresivi cu orice intrus. Femelele sunt mai agresive decât masculii. Cuibărește în scorburi prezente în trunchiul copacilor, în cuiburi mai vechi ale altor specii de păsări sau chiar veverițe, în cuiburi artificiale, fisuri ale stâncilor și chiar în clădiri abandonate. Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă de culoare albă în ultima parte a lunii martie și prima jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 49,5 x 41,5 mm. Incubația începe la depunerea primului ou, durează în jur de 28-35 de zile și este asigurată numai de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii eclozează la intervale diferite, după cum au fost depus oul; aceștia sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după circa 35 de zile. Ei pot zbura relativ bine la vârsta de 45 de zile, însă nu pleacă din teritoriul părinților și sunt hrăniți în continuare de către aceștia timp de încă 2 luni.

Distribuție: Huhurezul mare este o specie cu distribuție eurasiatică, limita vestică a arealului său fiind Germania, iar cea vestică Japonia și Coreea. Exceptând zona muntoasă din Europa, specia se încadrează între 65° latitudine nordică și limita sudică a taigalei. În zona central-europeană se regăsește subspecia *S.u. macroura*, în Polonia și Sandinavia *S.u. liturata*, iar populația din munții Ural și la vest de aceștia face parte din subspecia nominală (*S.u. uralensis*). În Europa Centrală trăiește în zone înalte, preferând pădurile de foioase.

Efective populaționale: Populația europeană este relativ mică și cuprinde 53.000 și 140.000 de perechi cuibăritoare, ceea ce reprezintă mai puțin de un sfert din populația globală a speciei. Specia a avut un trend stabil în perioada 1970–2000. Efectivele estimate în România sunt cuprinse între 6.000 și 12.000 de perechi cuibăritoare, iar efective mai mari sunt prezente numai în Rusia.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibăritul speciei.

***Tringa nebularia* (fluierar cu picioare verzi)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de limicolă (păsări de țârm) de talie medie. Nu există dimorfism sexual. Are colorit general cu nuanțe de maroniu-gri, cu pete negre dorsal. La păsările tinere și în penaj de iarnă lipsesc petele negre. Pieptul este pătat, cu trecere înspre alb pe abdomen. Ciocul este caracteristic, lung, masiv și vizibil curbat în sus. Picioarele sunt verzui deschis. Lungimea corpului este de 30 - 34 cm, anvergura aripilor este de

55 – 62 cm, iar greutatea de 125 – 290 de grame. Cuibărește în zonele umede subarctice, din regiunea de taiga (pădure boreală) și tundră (în zona de limită cu păduri de molid și mesteacăn). Preferă habitate deschise din interiorul pădurilor mlăștinoase, zone de turbă deschise sau cu vegetație de tufe, margini de lacuri eutrofe cu vegetație abundentă sau alte zone umede semideschise, cu tufărișuri. În migrație poate fi întâlnită pe toată suprafața țării, pe marginea habitatelor acvaticice (lacuri, margini de râu), unde găsește suprafețe potrivite pentru hrănire: zone mârloase cu apă de mică adâncime. Este o specie carnivoră, fiind legată de hrana disponibilă în zonele de mal: nevertebrate acvaticice (insecte, viermi, gastropode, crustacee), păianjeni, uneori mormoloci sau pești de talie mică. Ocazional consumă și micromamifere. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie și se poate întinde până în iunie (în funcție de condițiile meteo și zonă), femela depunând de obicei 3-5 ouă, pe care le clocește timp de 22-26 de zile. Puii părăsesc cuibul după 25-31 de zile. Perechile cuibăresc solitar. Cuibul este rudimentar, de obicei o adâncitură direct pe sol.

Distribuție: Specie paleartică cu distribuție foarte largă, cuibărind din nord-vestul Europei (Scoția, Norvegia), până în extremul Orient (Kamceatka), în regiunea de taiga și tundră. Iernează în sudul și vestul Europei (în special în regiunile de coastă), nordul Africii, valea Nilului, zona litorală a peninsulei Arabe, jumătatea sudică a Africii și sudul Asiei. Nu cuibărește în România. Este prezentă doar în perioadele de migrație din primăvară și toamnă. Unele exemplare sunt prezente și în timpul verii, probabil indivizi necuibăritori sau juvenili proaspăt sosiți din zonele de cuibărire. Este distribuită pe întreg teritoriul în perioadele de migrație (cu excepția zonelor înalte), însă numere mai însemnate se înregistrează în regiunile extracarpatice.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 440 000 - 1 500 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 98 700 – 202 000 de perechi. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința la nivel european este considerată stabilă.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărire a speciei.

Upupa epops

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Preferă locurile calde și uscate din regiuni colinare până în depresiunile munților, unde pe lângă copaci găsește pereți sau stânci verticale. Cuibărește în scorburi din habitatele deschise și semideschise, precum livezi și vii cultivate în mod tradițional, zone de agricultură extensivă, totodată și în arbori singuratici, grupuri izolate sau aliniamente de copaci de-a lungul pământurilor arabile sau al pășunilor. Apare și la

marginile pădurilor sau în tufărișurile ripariene cu sălcii vechi, unde își găsește scorburile corespunzătoare pentru cuibărit. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 11 ani și 1 lună. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Pupăza se hrănește cu precădere de pe pământ. Ciocul lung și ascuțit este folosit pentru a căuta în soluri moi sau în bălegar. Consumă adulți de insecte mari și larvele acestora, dar și păianjeni, râme, miriapode, melci, pe care le capturează la suprafața solului cu ciocul ei lung și ascuțit sau de sub crusta pământului prin bătăi repezi de cioc. În cazul în care prada este prea mare, aceasta este trântită de mai multe ori de pământ pentru a o rupe în bucăți. Prada omorâtă este aruncată mai întâi în sus, apoi este prinsă și înghițită. În sezonul de cuibărit pupăza este o specie teritorială și monogamă, construind cuibul în scorburile sau în alte cavități naturale (fisuri sau găuri în stânci, tuneluri săpate în pereți verticali din malurile râurilor sau ale exploatărilor de nisip). Intră și cuibărește și în adăposturi artificiale, dacă acestea sunt instalate în habitate corespunzătoare. Atunci când cântă, pasărea își înfoaie penele din jurul gâtului și coboară ciocul în jos; în același timp strânge penele crestei, care apar ca un al doilea cioc îndreptat în sus; în caz de pericol, pupezele își desfac creasta de pe cap mult în față, până peste cioc. Cuibul este simplu, slab conturat și căptușit doar cu plante, pene, lână, cârpe etc. Ponta este alcătuită din 5-8 ouă de culori diverse (albe, cenușii, gălbui, oliv sau verzui spre cafeniu), care sunt clocite numai de către femelă timp de 16-18 zile, în tot acest timp masculul cărând hrană la cuib pentru aceasta. În acest timp, femelele se dezvoltă glanda uleioasă de la baza cozii, din care, la nevoie, poate lansa un lichid cu miros foarte greu, cu rol de apărare. Pui părăsesc cuibul în 28-30 zile, însă părinții continuă să-i hrănească încă o perioadă. Spre sfârșitul cuibăritului, vecinătatea cuibului capătă un miros neplăcut din cauza excrementelor și a resturilor de hrană acumulate. O pereche depune o singură pontă într-un sezon de reproducere.

Distribuție: Pupăza este o specie larg răspândită, atât în paleartic, cât și în afrotropic și în regiunea indo-malaysiană. Cuibărește în toate Europa exceptând Insulele Britanice și Peninsula Scandinavă. Populațiile din paleartic sunt migratoare cu excepția celei din Peninsula Iberică, în rest specia este sedentară. În România specia are o răspândire omogenă, evitând regiunile cu altitudini relativ extreme.

Efective populaționale: Populațiile europene sunt relativ mari, însumând circa 890.000-1.700.000 de perechi cuibăritoare, ceea ce reprezintă mai puțin de un sfert din populația totală a speciei. Populația europeană a fost stabilă între anii 1970 și 1990. Numărul perechilor din câteva țări ale Europei a scăzut semnificativ între 1990 și 2000 și probabil că în acei ani toată populația europeană s-a micșorat cu aproximativ 10%. Cu toate acestea, datorită arealului mare și a mărimii populației globale specia este considerată a fi stabilă. În România populația cuibăritoare este estimată a fi cuprinsă între 20.000 și 40.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, iar habitatul de pe teritoriul amplasamentului nu este favorabil pentru cuibărirea speciei.

***Vanellus vanellus* (nagâț)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pasăre limicolă de talie medie, cu siluetă distinctă și aripi foarte rotunjite în zbor, ce prezintă dimorfism sexual. Penajul de pe spate, aripi și coadă este negricios cu reflexii verzui-movalii mai ales pe partea dorsală. Abdomenul, partea superioară a cozii, vârful aripilor precum și acoperitoarele subalare sunt albe. Baza târâței și subcodalele sunt de culoare ruginie. În penaj nupțial, masculul se deosebește de femelă prin creasta mai lungă, aripile mai puțin rotunjite în zbor, precum și prin penajul negru bine definit de pe piept și cap, la femelă penajul negru din aceste regiuni ale corpului fiind intercalat cu penaj alb, cu aspect pestriț. Lungimea corpului este de 28 - 31 de cm, anvergura de 82 - 87 cm și greutatea de 128 - 330 g. Specia se hrănește cu nevertebrate, mai ales cu râme, melci, păianjeni și diverse insecte împreună cu larvele acestora. Este o specie atât diurnă cât și nocturnă. Uneori caută hrană tropăind pe sol, nevertebratele fiind mai ușor de observat și capturat. Perioada de reproducere începe în intervalul martie - iunie. Ponta este formată de obicei din 4 ouă (ocasional 2 sau 3), depuse într-o perioadă de aproximativ 5 zile și sunt clocite pentru o perioadă de 21-29 zile de la ultimul ou depus. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și sunt capabili de zbor după 5-6 săptămâni. Este o specie monogamă pe parcursul unui sezon, dar poate fi și poligamă. Cuibărește solitar și este teritorială pe parcursul perioadei de clocire. Cuibul este sub forma unei adâncituri superficiale în sol, acoperită cu material vegetal, situat de obicei în zone cu vegetație scundă.

Distribuție: Specia are o distribuție largă la nivelul Palearcticului de vest, fiind prezentă pe aproape tot teritoriul Europei, Turcia, în Asia din vestul Siberiei și nord-vestul Iranului, Kazahstan, Mongolia, până în estul Siberiei și nordul-estul Chinei. Unele populații din vestul și sud-vestul distribuției sunt sedentare. În România, specia este distribuită pe tot teritoriul țării cu excepția zonelor montane și sub-montane.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 5 600 000 - 10 500 000 de indivizi. Populația europeană a speciei este estimată la 1 590 000 - 2 580 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind în declin moderat. Populația din România este estimată la 65 000 - 130 000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel național fiind fluctuantă.

Relevanța sitului pentru specie: La momentul actual, ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului nu are un plan de management, populația speciei în cadrul sitului nefiind cunoscută.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Nagățul cuibărește într-o varietate mare de habitate deschise, cum sunt terenurile arabile, pășuni, fânațe, pajiști naturale sau zone umede. În afara sezonului de cuibărire preferă terenurile

arabile cu arături proaspete, pajiștile, dar se hrănește și pe malul apelor. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului.

Tabel 17 Rezultatele activităților de teren

Incertitudine identificată	Abordare propusă	Aspecte analizate	Clarificare incertitudini	A fost clarificată incertitudinea (Da/Nu/Parțial)
Au fost identificate prezența/absența habitatelor și a efectivelor populaționale ale speciilor de interes comunitar în zona amplasamentului și în vecinătatea acestuia.	Pentru identificarea habitatelor și a speciilor de floră și faună au fost efectuate deplasări în teren unde s-au folosit metodologiile prezentate în ghidurile oficiale de la nivel național	Prezența habitatelor și a speciilor	Habitatele și speciile identificate în cadrul campaniilor de teren au fost prezentate în cadrul prezentului studiu în cadrul capitolului c) prezentarea rezultatelor activităților de teren	Da
		Distribuția speciilor în zona proiectului	Distribuția speciilor și comportamentul acestora la nivelul zonei proiectului au fost prezentate în cadrul subcapitolelor C.1, C.2 și C.3, din prezentul studiu.	Da

d) Analiza presiunilor și amenințărilor

Acest capitol cuprinde o analiză a presiunilor și amenințărilor identificate în Formularele standard ale ANPIC potențial afectate, corelate cu formele de impact asociate PP-ului analizat. Analiza include alte PP cu care proiectul analizat poate genera impact cumulat, analiza realizându-se prin completarea tabelului de mai jos.

Implementarea prezentului proiect nu va conduce la creșterea intensității presiunilor și amenințărilor existente la nivelul siturilor ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0144 Cursul Mijlociu al Someșului.

Tabel 18 Analiza presiunilor/amenințărilor din planurile de management și a altor PP-uri

ANPIC	Specie/ habitat	Parametru/ținta afectat(ă)	Presiune/ amenințare conform PM/FS al ANPIC	Nivelul presiunii/ amenințării conform PM/FS al ANPIC	PP care contribuie la presiune/ amenințare	Observații
ROSCI0345 Someșul între Rona și Țicău	91F0 – Păduri mixte de luncă de Quercus robur, Ulmus laevis și Ulmus minor, Fraxinus excelsior sau Fraxinus angustifolia din lungul marilor râuri (Ulmenion minoris); 92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de Salix alba și Populus alba;	Suprafața Calitatea habitatului și mărimea populației	B06 - Pășunatul în pădure/ în zona împădurită	Scăzut	N/A	N/A
			C01.01 Extragere de nisip și pietriș	Medie	N/A	N/A
			F02.03.02 Pescuit cu undița	Scăzut	N/A	N/A
			H01.04 Poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de apa de canalizare menajeră și de apă uzate	Medie	N/A	N/A
	<i>Aspius aspius</i> , <i>Barbus carpathicus</i> , <i>Cobitis taenia</i> Complex, <i>Romanogobio kesslerii</i> , <i>Rhodeus amarus</i> , <i>Romanogobio vladykovi</i> , <i>Sabanejewia balcanica</i> .		H01.08 Poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de apa de canalizare menajeră și de apă uzate	Medie	N/A	N/A
			I01 Specii invazive non-invazive (alogene)	Scăzut	N/A	N/A
			I02 Specii native (indigene) problematice	Scăzut	N/A	N/A
			K01.01 Eroziune	Scăzut	N/A	N/A
		K04.05 Daune cauzate de	Scăzut	N/A	N/A	

ANPIC	Specie/ habitat	Parametru/țintă afectat(ă)	Presiune/ amenințare conform PM/FS al ANPIC	Nivelul presiunii/ amenințării conform PM/FS al ANPIC	PP care contribuie la presiune/ amenințare	Observații
			erbivor (inclusiv specii de vânat)	Scăzut	N/A	N/A
ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	<i>Alcedo atthis, Anas acuta, Anas clypeata, Anas crecca, Anas penelope, Anas platyrhynchos, Anas querquedula, Anas strepera, Anser anser, Anthus campestris, Aquila pomarina, Ardea purpurea, Ardeola ralloides, Aythya ferina, Aythya fuligula, Aythya nyroca, Branta ruficollis, Buteo buteo, Buteo rufinus, Chlidonias hybridus, Chlidonias leucopterus, Chlidonias niger, Ciconia ciconia, Circus aeruginosus, Coracias garrulus, Crex crex, Cygnus cygnus, Cygnus olor, Dryocopus martius, Egretta alba, Egretta garzetta Falco tinnunculus, Falco vespertinus, Fulica atra, Gavia arctica, Gelocheilidon nilotica, Glareola pratincola, Haliaeetus albicilla, Ixobrychus minutus, Lanius collurio, Lanius minor, Larus cachinnans, Larus minutus, Larus ridibundus, Larus ridibundus, Limosa limosa, Lullula arborea, Merops apiaster,</i>	Suprafața habitatului și mărimea populației	A10.01 Indepărtarea gardurilor vii și a crângurilor sau tufișurilor B02.04 Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare H01 Poluarea apelor de suprafață (limnice, terestre, marine și salmatre) 69D Alte impacte determinate de turism și recreere ce nu au fost menționate 810 Drenaj A02 Modificarea practicilor de cultivare A04 Pășunatul A04.03 Abandonarea sistemelor pastorale, lipsa pășunatului A08 Fertilizarea (cu îngrășăminte) A11 Alte activități agricole decât cele listate anterior B02.02 Curățarea pădurii C01.07 Minerit și activități de extragere la care nu se face referire anterior	Scăzut Scăzut Medie Medie Scăzut Scăzut Scăzut Scăzut Scăzut Scăzut Medie Medie Medie Medie	N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A	N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A N/A

ANPIC	Specie/ habitat	Parametru/ținta afectat(ă)	Presiune/ amenințare conform PM/FS al ANPIC	Nivelul presiunii/ amenințării conform PM/FS al ANPIC	PP care contribuie la presiune/ amenințare	Observații
	<i>Nycticorax nycticorax, Pelecanus onocrotalus, Phalacrocorax carbo, Phalacrocorax pygmeus, Picus canus, Platalea leucorodia, Podiceps cristatus, Recurvirostra avosetta, Sterna albifrons, Sterna hirundo, Tadorna tadorna, Tringa erythropus, Tringa totanus, Vanellus vanellus</i>		D02.01.01 Linii electrice de telefon suspendate	Medie	N/A	N/A
			F03.02.03 Urbanizare continuă	Medie	N/A	N/A
			F04 Luare/prelevare de plante terestre, în general	Medie	N/A	N/A
			F06 Alte activități devastatoare, pescuit sau colectare decât cele de mai sus	Medie	N/A	N/A
			G05.04 Vandalism	Medie	N/A	N/A

e) Evaluarea impactului

e.1) Identificarea și cuantificarea impactului

Tabel 19 Identificarea și cuantificarea impactului generat de implementarea Proiectului

Intervenție	Efecte	Impacturi directe	Impacturi indirecte	Impacturi secundare	Impacturi cumulative	Impacturi pe termen lung și scurt	Specia	Parametru / țintă afectată	Cuantificare impact	Mod de cuantificare
Faza de punere în operă / pregătire	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC
Faza de operare	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0	Nu afectează habitatul 92A0
Faza de operare	Reducerea densității populațiilor de pești	Populațiile de pești, în primă fază vor părăsi zona, reducându-se astfel densitatea lor în perimetrul studiat	-	-	-	Pe termen scurt, în perioada imediat următoare de punere în opera a proiectului	Specii de pești	Densitatea populației	nesemnificativ	Analiză cantitativă. Monitorizare ihtiofaună concluzionează că nu toate speciile de pești menționate în formularul standard al sitului se regăsesc în zona amplasamentului.
Faza de operare	Mortalitatea directă a indivizilor	Reducerea efectivelor populaționale	-	-	-	Pe termen scurt, întrucât peștii au loc de retragere și activitatea nu se va solda numai cu mortalitate accidentală de indivizi. În perioadele de acalmie, fără excavații, peștii pot să circule și în zona perimetrului de decolmatare.	Specii de pești	Mărimea populației	nesemnificativ	Analiză cantitativă. Monitorizare ihtiofaună concluzionează că nu toate speciile de pești menționate în formularul standard al sitului se regăsesc în zona amplasamentului.
Faza de operare	Mortalitatea indirectă a indivizilor	Reducerea efectivelor populaționale	Creșterea turbidității modifică capacitatea peștilor de căutare a hranei în timp ce sedimentarea masivă poate afecta reproducerea acestora.	-	-	pe toată durata de operare	Speciile de pești	Starea de sănătate a populației	nesemnificativ	Analiză cantitativă. Monitorizare ihtiofaună concluzionează că nu toate speciile de pești menționate în formularul standard al sitului se regăsesc în zona amplasamentului.
Faza de operare	Modificarea habitatului inițial	Reducerea efectivelor populaționale pentru specii dependente de substrat mălos	-	-	-	pe toată durata de operare	Specii de pești	Mărimea populației	nesemnificativ	Analiză cantitativă. Monitorizare ihtiofaună concluzionează că nu toate speciile de pești menționate în formularul standard al sitului se regăsesc în zona amplasamentului.
Faza de operare	Modificarea habitatului inițial	-	Regenerare a populațiilor întrucât specia are nevoie de substrat alcătuit din pietriș și piatră.	-	-	După decolmatarea substratului	Zingel streber	Mărimea populației	Pozitiv	Analiză cantitativă.
Faza de dezafectare/închidere	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC	Nu afectează habitatul, speciile și integritatea ANPIC

e.2) Evaluarea semnificației impacturilor

Evaluarea semnificației impacturilor a fost realizată în conformitate cu tabelul din Anexa 3C (tabelul de evaluare a impactului) regăsit în *Ghidul metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar*.

Tabelele privind analiza impactului pentru cele două situri Natura 2000, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0144 Cursul Mijlociu al Someșului sunt anexate prezente documentații.

f) Măsurile de prevenire și reducere a impactului

În urma campaniilor de monitorizare desfășurate pentru colectarea informațiilor relevante cu privire la prezența habitatelor și speciilor de interes comunitar în zona proiectului și cuantificarea potențialului impact generat de implementarea Proiectului au fost stabilite următoarele măsuri de prevenire și reducere a impactului:

Tabel 20 Măsurile de prevenire (P), evitare (E) și reducere (R) a impactului

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
M1	Se vor efectua instruirii pentru tot personalul implicat în execuția lucrărilor cu privire la problemele generale de mediu, habitate și specii protejate și măsuri de reducere a impacturilor.	P	Toate speciile de păsări din zona și vecinătatea proiectului, cât și pentru speciile de faună cu habitate de hrănire în zone agricole.	-	Alterarea habitatelor, schimbări în tiparele de distribuție ale speciilor	Anterior demarării lucrărilor de exploatare din cadrul perimetrului	La nivelul amplasamentului proiectului și a drumurilor de acces.
M2	Monitorizarea biodiversității și a măsurilor de reducere a impactului (în timpul - construcției și în etapa de operare). Astfel se va putea realiza o bază de date concludentă și, împreună cu cea existentă, vor conduce acolo unde va fi cazul,	P	Toate speciile de păsări din zona și vecinătatea proiectului, cât și pentru speciile de faună cu habitate de hrănire în zone agricole.	-	Alterarea habitatelor, schimbări în tiparele de distribuție ale speciilor	Anterior demarării lucrărilor de exploatare din cadrul perimetrului	La nivelul amplasamentului proiectului și a drumurilor de acces.

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
	către luarea unor măsuri suplimentare.						
M3	Monitorizarea speciilor invazive de plante	P	Habitat	Abundența speciilor indicatoare de perturbări (invazive, ruderales, nitrofile)	Alterarea habitatelor	Perioada de exploatare	La nivelul amplasamentului proiectului și a drumurilor de acces.
M4	Respectarea graficului de lucrări, precum și respectarea perioadei propuse prin prezentul proiect	P	Toate speciile de faună (pești și păsări) Habitat	Tipar de distribuție Abundența speciei indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M5	Respectarea perimetrului organizării de șantier din cadrul perimetrului de exploatare	P	Toate speciile de faună (păsări și pești) Habitat	Tipar de distribuție Abundența speciei indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M6	Desfășurarea activităților strict în cadrul perimetrului de exploatare	P	Toate speciile de faună (păsări și pești) Habitat	Tipar de distribuție Abundența speciei indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
				arealului de hrănire	efectivelor populaționale		
M7	Evitarea oricăror scurgeri accidentale pe sol sau în ape a produselor petroliere. În cazul poluărilor accidentale acestea vor fi eliminate prin utilizarea materialelor biodegradabile absorbante	P	Toate speciile de faună (păsări și pești) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M8	Asigurarea managementului corespunzător al deșeurilor cu eliminarea periodică a acestora fără a folosi depozite intermediare și neconforme. Este interzisă abandonarea deșeurilor în imediata vecinătate a organizării de șantier sau în cadrul perimetrului de exploatare	P	Toate speciile de faună (păsări și pești) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M9	Accesul la perimetrul de exploatare se va realiza strict pe căile de acces existente fără a se afecta suprafețe suplimentare	P	Toate speciile de faună (păsări și pești) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
M10	Utilizarea utilajelor și echipamentelor specifică activității de exploatare care să producă un nivel minim de zgomot și vibrații, performante, puțin poluante, astfel impactul asupra faunei să fie nesemnificativ	P	Toate speciile de faună (păsări și pești) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M11	Pentru evitarea afectării vegetației din cadrul habitatelor naturale ca urmarea pulberilor antrenate în aer și care ulterior se vor depune pe organele vegetative ale plantelor, drumurile de acces pe care se realizează transportul materialul excavat va fi umectat periodic în perioadele sezonului cald	E	Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M12	Verificarea tuturor zonelor de exploatare la începutul fiecărei zi și eliberarea indivizilor identificați în zona de lucru.	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
M13	Este interzisă orice formă de recoltare, capturare,ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic.	P	Toate speciile de faună (păsări și pești)	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M14	În cazul producerii accidentale a vreunui prejudiciu se vor anunța în cel mai scurt timp atât APM Sălaj cât și administratorii ariei naturale protejate, în vederea stabilirii măsurilor de remediere ce vor fi puse în aplicare de cel care a produs prejudiciul	P	Toate speciile de faună (păsări și pești)	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M15	Monitorizarea biodiversității, inclusiv a mortalității speciilor de faună	P	Toate speciile de faună (păsări și pești)	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
M16	Prin desfășurarea lucrărilor de exploatare în perioada de cuibărit se recomandă ca înainte de începerea lucrărilor, amplasamentul proiectului să fie verificat pentru a se asigura că nu sunt specii de păsări care cuibăresc în zonă.	P/E	Păsări	Mărimea populației	Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M17	Se va realiza optimizarea traseului mijloacelor de transport cu agregate minerale, astfel încât transportul se va realiza doar pe drumurile existente	E	Specii de faună și habitate	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M18	Pe parcursul derulării lucrărilor de construire, beneficiarul va urmări eventualul impact al activităților prevăzute de proiect asupra obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor din siturile Natura 2000	E	Specii de faună și habitate	Habitatele speciilor	Prevenirea degradării habitatelor	Perioada de implementare a investiției	Amplasamentul planului
M19	Este interzisă deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea	E	Specii de faună (păsări)	Mărimea populației	Reducerea deranjului în perioada de cuibărire	Perioada de implementare a investiției	Amplasamentul planului

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru cărui i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
	intenționata a cuiburilor și sau ouălor din natură, chiar dacă sunt goale						
M20	Este interzisă deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă	E	Specii de faună	Mărimea populației	Reducerea deranjului în perioada de cuibărire/reproducere	Perioada de implementare a investiției	Amplasamentul planului
M21	Este interzisă deversarea de ape uzate menajere sau ape impurificate în cursul de apă a râului Someș	P	Specii de faună (avifaună și pești) și habitate	Tipar de distribuție Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă	Alterarea habitatelor Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M22	Este interzisă spălarea utilajelor pe malul sau în cadrul cursului de apă a râului Someș	P	Specii de faună (avifaună și pești) și habitate	Tipar de distribuție Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă	Alterarea habitatelor Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M23	Ori ce poluare a apelor râului Someș constatată, indiferent de cauzele poluării acesteia, va fi semnalată imediat la Sistemul de Gospodărire a apelor Sălaj și Garda de Mediu Sălaj	P	Specii de faună (avifaună și pești) și habitate	Tipar de distribuție Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă	Alterarea habitatelor Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Calendarul de implementare a măsurilor de reducere a impactului este prezentat în cadrul tabelului de mai jos.

Tabel 21 Calendarul privind implementarea și monitorizarea măsurilor de reducere a impactului

Măsură	Specia/ habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căruia i se adresează măsura	Calendarul de implementare a măsurilor												Responsabil	Buget
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	92A0 (Galerii de <i>Salix alba</i> și de <i>Populus alba</i>)	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	Alterare habitate				X	X	X	X	X	X	X	X		Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	
M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	<i>Gobio kessleri</i> <i>Rhodeus sericeus amarus</i> <i>Sabanejewia balcanica</i>	Tipar de distribuție	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor				X	X	X	X	X	X	X			Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	

	Denumire	Impactul	Calendarul de implementare a măsurilor															
M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	<i>Carduelis carduelis</i> <i>Carduelis spinus</i> <i>Charadrius dubius</i> <i>Chloris chloris</i> <i>Columba oenas</i> <i>Columba palumbus</i> <i>Cuculus canorus</i> <i>Dendrocopos minor</i> <i>Falco tinnunculus</i> <i>Lanius collurio</i> <i>Lanius excubitor</i> <i>Merops apiaster</i> <i>Oriolus oriolus</i> <i>Picus canus</i> <i>Riparia riparia</i> <i>Streptopelia turtur</i>	Tipar de distribuție Modificarea arealului de hrănire	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	

g) Monitorizarea măsurilor de prevenire, evitare și reducere a impactului

Având în vedere principiul precauției și faptul că observațiile premergătoare construirii și funcționării activității de exploatare se bazează pe situația actuală a terenului (care este liber de sarcini) și implicit situația habitatelor și faunei este necesară efectuarea monitorizărilor în perioadele de funcționare a proiectului care pot veni cu date certe cu privire la riscul de coliziune a speciilor de avifaună, nevertebrate, mamifere, amfibieni, etc. Recomandăm o perioadă de monitorizare de 1 an, dar această se poate modifica de către autoritatea competentă pentru protecția mediului prin actele de reglementare emise pentru perioada de funcționare a activității de exploatare.

Programul de monitorizare trebuie să se desfășoare astfel încât să poată preleva date referitoare la toate categoriile de păsări și specii de faună posibil a fi prezente în cadrul amplasamentului și anume: păsări cuibăritoare sau oaspeți de vară, păsări sedentare, păsări oaspeți de iarnă și păsări migratoare, pești, amfibieni, specii de nevertebrate, care pot migra pe deasupra amplasamentului.

Ținând cont de aceste precizări, se vor utiliza aceleași metodologi care au fost utilizate și în prezent pentru identificarea speciilor prezente în zona proiectului pentru a avea o continuitate și pentru a se putea compara rezultate folosite.

Perioadele optime în care se vor realiza monitorizările speciilor de faună din zona proiectului sunt:

Nr. Crt.	Componentă biodiversitate	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sept	Oct	Noi	Dec
1	Habitat și plante												
3	Pești												
6	Păsări cuibăritoare												
7	Păsări sedentare												
8	Păsări de pasaj												
9	Păsări care iernează												

Legendă

Perioadă optimă/favorabilă pentru monitorizare

Programul de monitorizare a măsurilor este prezentat în tabelul de mai jos.

Tabel 22 Programul de monitorizare a măsurilor

ANPIC afectată (COD, nume)	Obiectiv de conservare/ specia/ habitatul afectat/parametru	Forma de impact	Măsură de reducere	Perioada implementării măsurii	Locația măsurii	Indicatori de monitorizare	Unități de măsură	Frecvența monitorizării	Locații de monitorizare	Durata monitorizării	Grad de eficacitate a măsurii	Buget	Responsabil monitorizare
ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	92A0 (Galerii de Salix alba și de Populus alba)	Alterare habitate	M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	Construcție și operare	Amplasamentul proiectului și drumurile de acces și transport	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	ha/nr. indivizi	Lunar (în perioad ele optime de monitor izare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat		Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)
	<i>Gobio kessleri</i> <i>Rhodeus sericeus amarus</i> <i>Sabanejewia balcanica</i>	Țipar de distribuție	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Construcție și operare	Amplasamentul proiectului și drumurile de acces și transport	Schimbări în țiparul de distribuție al speciilor	ha/nr. indivizi	Lunar (în perioad ele optime de monitor izare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat		

ANPIC afectată (COD, nume)	Obiectiv de conservare/ specie/ habitatul afectat/parametru	Forma de impact	Măsură de reducere	Perioada implementării măsurii	Locația măsurii	Indicatori de monitorizare	Unități de măsură	Frecvența monitorizării	Locații de monitorizare	Durata monitorizării	Grad de eficacitate a măsurii	Buget	Responsabil monitorizare
ROSPA0114 Culoareul Mijlociu al Someșului	<i>Carduelis carduelis</i> <i>Carduelis spinus</i> <i>Charadrius dubius</i> <i>Chloris chloris</i> <i>Columba oenas</i> <i>Columba palumbus</i> <i>Cuculus canorus</i> <i>Dendrocopos minor</i> <i>Falco tinnunculus</i> <i>Lanius collurio</i> <i>Lanius excubitor</i> <i>Merops apiaster</i> <i>Oriolus oriolus</i> <i>Picus canus</i> <i>Riparia riparia</i> <i>Streptopelia turtur</i>	Tipar de distribuție Modificarea arealului de hrănire	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Construcție și operare	Amplasamentul proiectului și drumurile de acces și transport	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	ha/nr. indivizi	Lunar (în perioade optime de monitorizare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat		Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)

h) Evaluarea impactului rezidual

Tabel 23 Evaluarea impactului rezidual

Denumire ANPIC	Impact	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru afectat	Măsura de prevenire, evitare, reducere	Impactul rezidual
ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	Alterare habitat datorat dispersiei poluanților (gaze de ardere de la utilaje, pulberi în suspensie)	92A0 (Galerii de Salix alba și de Populus alba)	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	Nesemnificativ
	Alterare habitat datorat dispersiei poluanților (gaze de ardere de la utilaje, pulberi în suspensie)	<i>Gobio kessleri</i> <i>Rhodeus sericeus amarus</i> <i>Sabanejewia balcanica</i>	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ
ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului	Perturbarea activității speciilor datorat zgomotului	<i>Carduelis carduelis</i> <i>Carduelis spinus</i> <i>Charadrius dubius</i> <i>Chloris chloris</i> <i>Columba oenas</i> <i>Columba palumbus</i> <i>Cuculus canorus</i> <i>Dendrocopos minor</i> <i>Falco tinnunculus</i> <i>Lanius collurio</i> <i>Lanius excubitor</i> <i>Merops apiaster</i> <i>Oriolus oriolus</i> <i>Picus canus</i> <i>Riparia riparia</i> <i>Streptopelia turtur</i>	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ

II. Soluțiile alternative

Titularul proiectului a analizat trei variante de realizare a proiectului, plecând de la amplasarea perimetrului pentru care s-a încheiat contractul de închiriere a suprafeței de 124.500 mp diminuata ulterior prin act aditional 84.500 mp teren aflat în albia minoră a râului Someș.

Criteriul principal este decolmatarea râului Someș pe sectorul localizat conform fișei de localizare a perimetrului temporar de exploatare, în vederea protejării malurilor, regularizării curgerii cursului de apă în zonă, reprofilarea albiei și valorificarea materialului excavat.

Un alt element important este ca transportul materialul excavat să se facă pe drumuri care să nu afecteze localitățile din zonă.

Nu în ultimul rând, un alt element important este ca amplasamentul perimetrului de exploatare să genereze cât mai puține deșeuri, iar influența activității asupra factorilor de mediu să fie minimă.

Alegerea variantei optime de amplasat a plecat de la contractul de închiriere a suprafeței de exploatare încheiat între beneficiar și Administrația Națională „Apele Române” – Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa. Astfel, în ceea ce privește locația, nu au fost analizate mai multe variante, având în vedere ca activitatea este strict legată de deponia identificată necesar a fi eliminată, prin urmare analiza comparativă a mai multor locații de derulare a proiectului ar contraveni scopului de bază al acestuia.

Ulterior s-au analizat comparativ cele trei opțiuni posibile – realizarea proiectului pe suprafața totală de 124.500 mp/realizarea proiectului pe suprafața totală de 84.500 mp/nerealizarea proiectului, cu estimarea tendințelor de evoluție a stării mediului și a situației socio-economice pentru fiecare dintre acestea. În ceea ce privește situația socio-economică, se considera că activitatea va crea un cadru favorabil pentru dezvoltarea unor proiecte cu utilitate publică însemnate generând în același timp locuri de muncă pentru populația locală.

Alegerea variantei optime a ținut cont de următoarele:

- asigurarea regularizării curgerii de apă în zonă;
- protecția erodării malurilor;
- condiții favorabile de exploatare;
- caile de acces folosite sunt cele existente care nu vor afecta alte drumuri sau construcții existente în zonă;
- costuri optime de exploatare și transport;
- situația terenului (suprafața de exploatare fiind închiriată);

Pentru prezentul proiect au fost luate în considerare 3 alternative: alternativa 0, respectiv alternativa 1 și 2 - variante în vederea implementării proiectului în perimetrului prin exploatarea.

Alternativa 0 – menținerea amplasamentului în stadiul de folosință actual:

Prin **alternativa 0**, pe amplasamentul studiat nici o componenta a mediului nu va prezenta nici o modificare.

Avantajele aceste alternative:

- riscul inexistent de poluărilor accidentale cu carburanți și lubrifianți
- impact inexistent asupra speciilor de interes comunitar din cadrul celor două situri Natura 2000.

Dezavantaje:

- continuarea eroziunii agresive a malului cu deplasarea continua a albiei minore spre comuna Napradea, loc. Alunis;
- acumularea continua de aluviuni in zona albiei minore;
- mentinerea riscului de inundatie la ape mari a terenurilor si partial a localitatilor, Alunis si Benesat;
- pierderea oportunitatilor privind valorificarea economica a resursei minerale existente pe amplasament;
- pierderea posibila a unui numar de locuri de munca pe plan local;
- pierderea unor contributii financiare directe si indirecte la bugetul local;
- păstrarea condițiilor existente nealterate pentru biodiversitatea locală;
- pierderi de venituri la bugetul de stat prin necolectarea de redevențe miniere;

Alternativa 1 admite implementarea proiectului „LUCRARI IN VEDEREA ELIMINARII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORA A RAULUI SOMES IN EXTRAVILAN, PERIMETRUL ALUNIS, U.A.T. NAPRADEA, JUDETUL SALAJ ”, propus a fi realizat în extravilanul comunei Napradea, Perimetrul Alunis, județul Sălaj

Criteriile alegerii amplasamentului:

- încheierea contractului de închiriere a perimetrului în suprafață de 124.500 mp situat în albia minoră a râului Someș;
- căi de acces existente in zona perimetrului studiat (drumuri agricole);
- topografia terenului;
- lipsa zonelor rezidentiale în imediata apropiere

Avantajele implementării proiectului sunt:

- decolmatarea albiei minore a râului Someș în zona proiectului și valorificarea materialului excavat;

- asigurarea posibilă a unor locurilor de muncă;

- utilizarea optimă a perimetrului studiat;

Dezavantajele implementării proiectului sunt:

- riscului unor poluărilor accidentale cu produse petroliere de la utilajele folosite pe amplasament;

- afectare temporară a solului datorită activității utilajelor și a mijloacelor de transport pe amplamentul studiat;

- afectarea temporară a faunei din cadrul celor două situri Natura 2000 cauzat de zgomot și emisii de la utilaje și mijloace de transport;

- propunerea de lucrări pe această suprafață a fost respinsă de Direcția bazinală de Apă Someș Tisa sub motivul că lucrările propuse de decolmatare nu conduc la reprofilarea albiei și regularizarea scurgerii râului Someș.

Alternativa 2 admite implementarea proiectului „LUCRARI IN VEDEREA ELIMINARII MATERIALULUI ALUVIONAR PE ALBIA MINORA A RAULUI SOMES IN EXTRAVILAN, PERIMETRUL ALUNIS, U.A.T. NAPRADEA, JUDETUL SALAJ ”, propus a fi realizat în extravilanul comunei Napradea, Perimetrul Alunis, județul Sălaj

Criteriile alegerii amplasamentului:

- încheierea contractului de închiriere a perimetrului în suprafață de 84.500 mp situat în albia minoră a râului Someș în scopul stabilirii unei soluții optime tehnic și economic, specificarea terenului și condițiilor existente pe amplasament;

- căi de acces existente în zona perimetrului studiat (drumuri agricole);

- topografia terenului;

Avantajele implementării proiectului sunt:

- decolmatarea albiei minore a râului Someș în zona proiectului și valorificarea materialului excavat;

- crearea posibilă a unor locuri de muncă pe plan local;

- desfășurarea lucrărilor prin alegerea unor soluții optime din punct de vedere tehnic și economic;

- reducerea sau eliminarea eroziunii albiei minore a raului Someș, cu efecte benefice privind menținerea pe termen lung a structurii habitatelor naturale din zona;

- propunerea de lucrari pe aceasta suprafata a fost aprobata de Directia Bazinala de Apa Somes Tisa considerandu-se ca lucrarile propuse de decolmatare pe aceasta suprafata conduc la reprofilarea albiei si regularizarea scurgerii raului Somes.

Dezavantajele implementării proiectului sunt:

- posibila aparitie de poluărilor accidentale cu produse petroliere de la utilajele si mijloacele de transport din zona perimetrului studiat;

- posibila afectare temporară a solului datorita tranzitarii mijloacelor de transport pe perioada lucrarilor propuse pe amplsament;

- afectarea temporară a faunei din cadrul celor două situri Natura 2000 cauzat de zgomot și emisii de la utilajele si mijloacele de transport;

II.1. Analiza alternativelor

Pentru analiza celor **trei** alternative s-au atribuit valori numerice factorilor următori: categoria impactului, probabilitatea apariției impactului, durata, viabilitatea, reversibilitatea, întinderea spațială.

Tabel 24 Categoria de impact

Nr. Crt.	Categoria de impact	Simbol/notă
1	Impact pozitiv semnificativ	+2
2	Impact pozitiv	+1
3	Impact neutru	0
4	Impact negativ	-1
5	Impact negativ semnificativ	-2

Tabel 25 Clasa de probabilitate

PROBABILITATE				
Foarte scăzută	Scăzută	Medie	Mare	Foarte mare
0%	1-10%	11-35%	36-65%	67-100%

Tabel 26 Durata impactului

Durata impactului	
Temporar	Permanent
1	2

Tabel 27 Viabilitatea și eficiența măsurilor de ameliorare

Viabilitate și eficiența măsurilor de ameliorare			
Scăzută	Medie	Mare	Foarte mare
0-10%	11-40%	41-70%	71-100%

Tabel 28 Reversibilitate

Reversibilitate		
Scăzută	Medie	Mare
0-20%	21-50%	51-100%

Tabel 29 Întindere spațială

Întindere spațială		
Local	Național	Internațional
1	2	3

II.2. Analiza alternativei 0

Tabel 30 Analiza alternativei 0

Nr. Crt.	Factor de mediu	Observații	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
1	Apă	Neimplementarea proiectului va genera un impact negativ asupra corpurilor de apă de suprafață. Terenul pe care se intenționează să se execute proiectul este situat în albia minoră a râului Somes. Starea ecologica si chimica a cursului de apa se pastreaza insa elementele hidromorfologice se vor degrada continuu.	-2	95%	2	-	15%	1
2	Aer	Calitatea aerului este afectată temporar în perioada secetoasă a anului. Se precizează că în proximitatea amplasamentului supus reglementării există drum agricol circulat, respectiv se desfășoară activități agricole. Temporar calitatea aerului este afectată de pulberi sedimentabile, respectiv emisii rezultate de la utilaje	-2	60%	1	-	40%	1
3	Sol	În zona studiată solul este inundat în perioadele de ape mari ale râului Somes	-1	60%	2	-	45%	1

4	Biodiversitate	Ocazional biodiversitatea zonei (speciile de faună) este afectată de nivelul de zgomot generat, respectiv de pulberile sedimentabile generate în special în perioadele secetoase ale anului având în vedere că în zonă se desfășoară activități agricole. În plus, în perioadele de ape mari, elementele hidromorfologice și de ecologie (bentos, plancton) și implicit elementele de flora și fauna acvatică se degradează continuu, curentul de apă fiind ridicat pe malul drept.	-1	25%	2	-	40%	1
5	Peisaj	Peisajul din zonă este antropizat – agricol. Activitățile din zonă nu au un impact negativ asupra peisajului.	0	0	1	-	5%	1
6	Sănătatea populației	Sănătatea populației nu este afectată de activitățile din zonă	0	2%	1	-	5%	1
7	Media		-1.00	40.33%	1.33	-	25.00%	1

II.3. Analiza alternativei 1

Tabel 31 Analiza alternativei 1

Nr. Crt.	Factor de mediu	Observații	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
1	Apă	Implementarea proiectului poate genera un impact negativ nesemnificativ temporar asupra apelor de suprafață. Pe termen lung impactul va fi pozitiv prin creșterea calitatii elementelor hidromorfologice și scăderea presiunii asupra elementelor biologice	-1	65%	1	-	80%	1
2	Aer	Calitatea aerului este afectată temporar în perioada secetoasă a anului prin generarea prafului și a noxelor rezultate de la utilizarea drumurilor tehnologice și excavare.	-1	80%	1	-	55%	1
3	Sol	În perioada de construire solul este afectat din cauza lucrărilor de excavare.	-1	80%	1	-	85%	1

4	Biodiversitate	Biodiversitatea este afectată temporar în perioada de execuție a proiectului prin retragerea temporară a speciilor de faună din zona perimetrului datorat zgomotului, după care aceasta va reveni în zona.	-1	30%	1	-	60%	1
5	Peisaj	Implementarea proiectului un generează impact negativ nesemnificativ asupra peisajului în perioada de operare a proiectului.	-1	25%	1	-	-	1
6	Sănătatea populației	Implementarea proiectului nu generează efecte asupra populației	0	10%	1	-	10%	1
7	Media		-0.83	48.33%	0.83	-	48.33%	1

II.4. Analiza alternativei 2

Tabel 32 Analiza alternativei 2

Nr. Crt.	Factor de mediu	Observații	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
1	Apă	Implementarea proiectului poate genera un impact negativ nesemnificativ temporar asupra apelor de suprafață. Pe termen lung impactul va fi pozitiv prin creșterea calitatii elementelor hidromorfologice și scăderea presiunii asupra elementelor biologice	-1	45%	1	-	95%	1
2	Aer	Calitatea aerului este afectată temporar în perioada secetoasă a anului prin generarea prafului și a noxelor rezultate de la utilizarea drumurilor tehnologice și excavare.	-1	60%	1	-	45%	1
3	Sol	În perioada de construire solul este afectat din cauza lucrărilor de excavare.	-1	80%	1	-	85%	1
4	Biodiversitate	Biodiversitatea este afectată temporar în perioada de execuție a proiectului prin retragerea temporară a speciilor de faună din zona perimetrului datorat zgomotului, după care aceasta va reveni în zona.	-1	25%	1	-	75%	1

5	Peisaj	Implementarea proiectului un generează impact negativ nesemnificativ asupra peisajului în perioada de operare a proiectului.	-1	25%	1	-	-	1
6	Sănătatea populației	Implementarea proiectului nu generează efecte asupra populației	0	10%	1	-	10%	1
7	Media		-0.83	40.83%	0.83	-	51.66%	1

II.5. Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate

În tabelul 34 sunt prezentate comparativ valorile obținute în urma analizării celor două alternative studiate din punct de vedere ale duratei, reversibilității, întinderii spațiale a impactului.

Tabel 33 Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate

Nr. Crt.	Alternativa	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
1	Alternativa 0	-1.00	40.33%	1.33	-	25.00%	1
2	Alternativa 1	-0.83	48.33%	0.83	-	48.33%	1
3	Alternativa 2	-0.83	40.83%	0.83	-	51.66%	1

În urma comparării celor trei alternative s-a constatat că există o probabilitate de 40,83% ca factorii de mediu să fie afectați chiar dacă nu se va implementa proiectul, iar probabilitatea ca factorii de mediu să fie afectați crește nesemnificativ (cu 0,83%) în cazul implementării proiectului în zona propusă, alternativa 2.

Activitățile agricole desfășurate în zonă sunt sursele principale care conduc la degradarea negativă nesemnificativă temporară a factorilor de mediu.

Implementarea proiectului afectează nesemnificativ calitatea factorilor de mediu, luând în considerare sursele existente de poluare în zonă.

Activitățile agricole din zonă afectează într-o oarecare măsură și speciile de faună din zona siturilor Natura 2000 cauzând în perioadele cu lucrări intense retrageri temporare a speciilor (în special a păsărilor).

Alternativa	Caracteristicile PP-ului care determină impact semnificativ	ANPIC afectată	Starea de conservare a speciilor și habitatelor afectate	Obiectivele de conservare/ speciile/ habitatele afectate	Măsuri de reducere a impactului	Impactul rezidual
„Alternativa zero”	„Alternativa zero” reprezintă neimplementarea proiectului, astfel nu se va genera impact asupra celor două situri Natura 2000 ROSCI0345 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0114 Cursul Mijlociul al Someșului	„Alternativa zero” nu va afecta situl de importanță comunitară ROSCI0345 Someșul între Rona și Țicău și nici situl de protecție specială avifaunistică ROSPA0114 Cursul Mijlociul al Someșului	„Alternativa zero” nu va conduce la afectarea stării de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din ROSCI0345 și ROSPA0114	Alternativa zero” nu va conduce la afectarea obiectivelor specifice de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar din ROSCI0345 și ROSPA0114	Nu este cazul	Nesemnificativ
Alternativa 2	Implementarea proiectului, respectiv perioada de exploatare poate cauza forme de impact negativ nesemnificativ asupra factorilor de mediu (apă, aer, sol) și biodiversitate datorate surselor de emisii și zgomot și vibrații.	Situl de importanță comunitară ROSCI0345 Someșul între Rona și Țicău și nici situl de protecție specială avifaunistică ROSPA0114 Cursul Mijlociul al Someșului	„Alternativa 2” nu va conduce la afectarea stării de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din ROSCI0435 și ROSPA0144 dar poate cauza o retragere temporară a speciilor din zona proiectului.	Obiectivele de conservare potențial a fi afectate de implementarea proiectului sunt reprezentate de tiparul de distribuție și densitatea populației.	În cadrul prezentului studiu au fost prevăzute măsuri de prevenire și reducere a formelor de impact identificate, în vederea protecției habitatelor și a speciilor, măsuri prezentate în cadrul tabelului 21.	Nesemnificativ

III. Măsurile compensatorii

Pentru proiectul propus nu sunt și nu au fost stabilite măsuri compensatorii.

IV. Metodele utilizate pentru culegerea informațiilor privind speciile și/sau habitatele de interes comunitar afectate

Conform Ordinul nr. 1682/2023 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar în cadrul campaniilor de monitorizare au fost utilizate metodologiile aprobate prin Ghidurile de monitorizare aprobate la nivel național.

Metodele utilizate pentru colectarea informațiilor relevante privind speciile și habitatele de interes comunitar potențial afectate sunt:

1. Habitate și specii de plante

Situl de importanță comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău este desemnat pentru protecția a 2 tipuri de habitate: **91F0** – Păduri de luncă mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmion minoris*) și **92A0** – Păduri-galerii (zăvoaie) de *Salix alba* și *Populus alba*;

Protocoloalele de monitorizare pentru habitatele forestiere și neforestiere au fost propuse pe două niveluri distincte și interconectate:

Monitorizarea primară (Etapa 1)

S-a realizat o monitorizare la o scară macro (în mare parte prin tehnici de telelecție, fără a exclude totuși alte mijloace ca de exemplu studii, sesizări etc.) pentru a identifica eventuale suprafețe care ar putea fi ocupate de habitatele în cauză.

Monitorizarea secundară (Etapa 2)

Monitorizarea în detaliu a avut ca și scop principal validarea sau invalidarea existenței în teren a habitatelor target. Această etapă a implicat utilizarea imaginilor recente (actuale) de rezoluție mare și verificare calitativă (prin observații) și cantitativă (prin măsurători specifice) în teren. Pentru investigațiile în teren a fost analizată structura și compoziția vegetației în pătrate de probă de 10x10 m, unde au fost evaluate compozițiile ale vegetației care ar putea fi specifice habitatelor de interes comunitar prezente în formularul standard al sitului.

2. Specii de păsări

Arealul investigat se află în cadrul ROSPA0114 Cursul mijlociul al Someșului, pe formularul standard al sitului fiind prezente specii de importanță comunitară: *Accipiter brevipes*, *Alauda arvensis*, *Anthus campestris*, *Aquila heliaca*, *Aquila pomarina*, *Asio otus*, *Bubo bubo*, *Burhinus oedicnemus*, *Buteo rufinus*, *Calandrella brachydactyla*, *Caprimulgus europaeus*, *Circaetus gallicus*, *Circus aeruginosus*, *Circus cyaneus*, *Circus macrourus*, *Circus pygargus*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Columba oenas*, *Columba palumbus*, *Coracias garrulus*,

Coturnix coturnix, Cuculus canorus, Dendrocopos medius, Dendrocopos syriacus, Emberiza hortulana, Falco cherrug, Falco peregrinus, Falco tinnunculus, Falco vespertinus, Ficedula albicollis, Ficedula parva, Galerida cristata, Hieraaetus pennatus, Hippolais icterina, Hirundo rustica, Lanius collurio, Lanius minor, Lanius senator, Lullula arborea, Luscinia megarhynchos, Melanocorypha calandra, Merops apiaster, Miliaria calandra, Milvus migrans, Motacilla alba, Motacilla flava, Oenanthe isabellina, Oenanthe oenanthe, Oenanthe pleschanka, Oriolus oriolus, Otus scops, Pernis apivorus, Phoenicurus ochruros, Picus canus, Riparia riparia, Saxicola torquata, Streptopelia turtur, Sylvia atricapilla, Sylvia borin, Sylvia communis, Sylvia nisoria, Upupa epops.

Monitorizarea speciilor de avifaună a fost realizată prin utilizarea unui set de metode combinate, pentru identificarea tuturor speciilor existente în zonă. Pentru majoritatea speciilor de avifaună s-a folosit metoda utilizată în recensământul paseriformelor. Această metodă a constat în parcurgerea unei trasee lineare dis-de-diminează (între orele 5 și 10) și notarea a fiecărei păsări identificate și a distanței acesteia față de traseu (au fost folosite diferite categorii de distanțe). Astfel se vor cunoaște speciile prezente, locația și numărul teritoriilor lor (a perechilor cuibăritoare). În cazul suprafețelor mici sau înguste, această metodă permite detectarea fiecărei specii de păsări din zona proiectului.

Pentru monitorizarea speciilor nocturne, a celor de răpitoare de zi și a speciilor de ciocănitori, s-a folosit metoda punctului fix, metodă ce presupune ca observatorul să stea un timp dinainte stabilit (30 de minute, în cazul de față) într-un punct fix și să observe, fie vizual, fie auditiv, speciile prezente în zonă. În situația păsărilor de noapte și ciocănitivilor, metoda este completată prin emiterea de sunete specifice speciilor țintă (sunete teritoriale, sunete de împerechere, darabănă pentru ciocănitivilor), urmărindu-se răspunsul auditiv al speciilor țintă sau prezența acestora în mod fizic în zona de emisie a sunetului. Pentru emiterea sunetelor s-a folosit boxă portabilă și megafon, pentru o transmisie la distanță cât mai mare a sunetului.

3. Specii de pești

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de pești se regăsește în interiorul sitului ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău, în formularul standard al căruia sunt menționate 7 specii de pești de importanță comunitară: *Aspius aspius, Barbus meridionalis, Rhodeus amarus, Gobio albipinnatus, Gobio kessleri, Sabanejewia aurata.*

Analiza comunității piscicole s-a bazat pe informații din investigații în teren în zona de interes, precum și pe analiza literaturii de specialitate existente. În plus, au fost investigate la momentul realizării prezentului studiu habitatele și microhabitatele prezente în zona de interes, pentru a se identifica eventuale habitate favorabile speciilor de interes comunitar.

La momentul colectării datelor din teren, metodele folosite au fost investigarea capturilor pescarilor locali sau colectarea indivizilor din zona de mal cu ajutorul minciogului. Indivizii capturați au fost eliberați la momentul capturării, după identificarea la nivel de specie.

Tabel 34 Informații privind specialiștii implicați în elaborarea studiului de evaluare adecvată

Nume organizații/ instituții/ specialiști	Alte PP pentru care a fost elaborat studiul EA	Perioada elaborării studiului EA	Tipul de expertiză	Descrierea experienței
Drd. ing. Cristian Albu	PROIECTUL REGIONAL DE DEZVOLTARE A INFRASTRUCTURII DE APĂ ȘI APĂ UZATĂ DIN JUDEȚUL BRĂILA, ÎN PERIOADA 2014-2020	2017 - 2018	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	PROIECTUL REGIONAL DE DEZVOLTARE A INFRASTRUCTURII DE APĂ ȘI APĂ UZATĂ DIN JUDEȚUL HARGHITA, ÎN PERIOADA 2014-2020	2019 - 2020	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	PROIECTUL REGIONAL DE DEZVOLTARE A INFRASTRUCTURII DE APA SI APA UZATA DIN JUDEȚUL VASLUI, IN PERIOADA 2014 – 2020	2021 - 2022	Expert de mediu	2016 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	Reactualizare Plan Urbanistic General al Comunei Bârsău, județ Satu-Mare	2021 - 2022	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	Reactualizare Plan Urbanistic General al Comunei Bixad, județ Satu-Mare	2021 - 2022	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	DECOLMATARE ALBIE MINORĂ A RÂULUI SIRET” propus a fi realizat în extravilanul comunei Liești, T1/1, P62, județul Galați	2022 -2023	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent

V. Concluziile evaluării adecvate

Concluziile studiului de evaluare adecvată sunt prezentate separat pentru cele două situri Natura 2000, ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSPA0144 Cursul Mijlociu al Someșului.

Tabel 35 Concluziile evaluării adecvate

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsuri de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsuri compensatorii	Alte Aspecte
Lucrări de pregătire Activitatea de exploatare	ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău	91F0 – Păduri mixte de luncă de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri (<i>Ulmenion minoris</i>);	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	N/A	M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	Nesemnificativ	Alternativa 2	N/A	N/A	N/A
		92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i> ;	Tipar de distribuție	N/A	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ	Alternativa 2	N/A	N/A	N/A

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsuri de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsuri compensatorii	Alte Aspecte
		<i>balcanica;</i>								
Lucrări de pregătire Activitatea de exploatare	ROSPA0144 Cursul Mijlociu al Someșului	<i>Accipiter brevipes, Alauda arvensis, Anthus campestris, Aquila heliaca, Aquila pomarina, Asio otus, Bubo bubo, Burhinus oedicephalus, Buteo rufinus, Calandrella brachydactyla, Caprimulgus europaeus, Circaetus gallicus, Circus aeruginosus, Circus cyaneus, Circus macrourus, Circus pygargus, Coccothraustes coccothraustes, Columba oenas, Columba palumbus, Coracias garrulus, Coturnix coturnix, Cuculus canorus, Dendrocopos medius, Dendrocopos syriacus,</i>	Tipar de distribuție	N/A	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ	Alternativa 2	N/A	N/A	N/A

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsuri de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsuri compensatorii	Alte Aspecte
		<i>Emberiza hortulana, Falco cherrug, Falco peregrinus, Falco tinnunculus, Falco vespertinus, Ficedula albicollis, Ficedula parva, Galerida cristata, Hieraaetus pennatus, Hippolais icterina, Hirundo rustica, Lanius collurio, Lanius minor, Lanius senator, Lullula arborea, Luscinia megarhynchos, Melanocorypha calandra, Merops apiaster, Miliaria calandra, Milvus migrans, Motacilla alba, Motacilla flava, Oenanthe isabellina, Oenanthe oenanthe, Oenanthe pleschanka, Oriolus oriolus, Otus scops, Pernis apivorus,</i>								

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsuri de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsuri compensatorii	Alte Aspecte
		<i>Phoenicurus ochruros, Picus canus, Riparia riparia, Saxicola torquata, Streptopelia turtur, Sylvia atricapilla, Sylvia borin, Sylvia communis, Sylvia nisoria, Upupa epops</i>								

VI. Bibliografie

1. Ewers RM, Didham RK. Confounding factors in the detection of species responses to habitat fragmentation. *Biol. Rev.* 2005;81(1):117–142. doi: 10.1017/S1464793105006949. - [DOI](#) - [PubMed](#)
2. Iorgu, Ș.I., Surugiu, V., Gheoaca, V., Popa, P.P., Popa, L.O., Sîrbu, I., Pârvulescu, L., Iorgu, E.I, Mancu CO, Fusu L, Stan M, Dascălu M-M, Székely L, Stănescu M & Vizauer T-Cs (2015) Ghid pentru monitorizarea nevertebratelor de interes comunitar din România. S.C. Compania de Consultanță și Asistență Tehnică S.R.L. și S.C. Integra Trading S.R.L., București.
3. Barataud M. (2015): Acoustic ecology of European bats. Species Identification and Studies of Their Habitats and Foraging Behaviour. Biotope Editions, Mèze; National Museum of Natural History, Paris (collection Inventaires et. biodiversité), 340 p.
4. Greif S. et al. (2010): Innate recognition of water bodies in echolocating bats, *Nature Communication* 2 (1): 107.
5. Trif C.R., Făgăraș M.M., Hîrjeu N.C., Niculescu M. 2015. Ghid sintetic de monitorizare pentru habitatele de interes comunitar (sărături, dune continentale, pajiști, apă dulce) din România. Ed. Boldaş.
6. Bănăţean-Dunea I., Corpade A.M., Grozea A., Corpade C., Osman A., Bostan C., Crista N.G., 2015. Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de pești din România.
7. Török Z., Ghira I., Sas I., Zamfirescu Ș., 2013 – Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de reptile și amfibieni din România.
8. Ghid standard de monitorizare a speciilor de păsări de interes comunitar din România.
9. Bölöni J., Molnár Zs., Kun A. 2011. Magyarország élőhelyei. Vegetációtípusok leírása és határozója. (Habitatele Ungariei. Descrierea și determinantul tipurilor de vegetație). MTA-ÖBKI, Vácrátót.
10. Gafta D., Mountford O., (coord.), 2008, Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca.
11. Doniță N., Paucă-Comănescu M., Popescu A., Mihăilescu S., Biriș I.A. 2005. Habitatele din România, Ed. Tehnică-Silvică București.

12. Sanda V., Ölleler K., Burescu P. 2008. Fitocenozele din România. Sintaxonomie, structură, dinamică și evoluție, Ed. Ars Docendi, București.
13. Formularul Standard al Sitului de Importanță Comunitară ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău.
14. Formularul Standard al Sitului de protecție specială avifaunistică ROSPA0114 Cursul Mijlociul al Someșului.